

Prezes Rady Ministrów

Mateusz Morawiecki

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-84-23
UD489

Pani Elżbieta WITEK
Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw. Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Edukacji i Nauki.

Z poważaniem
Mateusz Morawiecki
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 900) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4) placówki kształcenia ustawicznego, centra kształcenia zawodowego oraz branżowe centra umiejętności, umożliwiające uzyskanie i uzupełnienie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych lub zmianę kwalifikacji zawodowych;”;
- 2) w art. 4:
 - a) pkt 15 otrzymuje brzmienie:
 - „15) placówce rolniczej – należy przez to rozumieć placówki kształcenia ustawicznego i centra kształcenia zawodowego, o których mowa w art. 2 pkt 4, umożliwiające uzyskanie i uzupełnienie wiedzy, umiejętności oraz kwalifikacji zawodowych lub zmianę kwalifikacji zawodowych wyłącznie w zawodach, dla których zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa branżowego, o której mowa w pkt 24a, ministrem właściwym jest minister właściwy do spraw rolnictwa, minister właściwy do spraw rozwoju wsi lub minister właściwy do spraw rynków rolnych;”;
 - b) w pkt 30 po wyrazach „umiejętności i kwalifikacji zawodowych” dodaje się wyrazy „lub zmianę kwalifikacji zawodowych”,
 - c) po pkt 30 dodaje się pkt 30a i 30b w brzmieniu:
 - „30a) branżowym centrum umiejętności – należy przez to rozumieć placówkę kształcenia, szkolenia i egzaminowania o zasięgu ogólnokrajowym, ukierunkowaną branżowo w zakresie jednej z dziedzin zawodowych

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, ustawę z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, ustawę z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, ustawę z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej, ustawę z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim, ustawę z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim, ustawę z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, ustawę z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych, ustawę z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji, ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz ustawę z dnia 12 maja 2022 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw.

określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46c ust. 1, integrującą szkoły prowadzące kształcenie zawodowe, placówki kształcenia ustawicznego, centra kształcenia zawodowego, uczelnie oraz podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 1a, które prowadzą działalność w zakresie tej dziedziny zawodowej, oraz prowadzącą działalność:

- a) edukacyjno-szkoleniową,
 - b) wspierającą współpracę szkół, placówek i uczelni z pracodawcami,
 - c) innowacyjno-rozwojową upowszechniającą wiedzę i nowe technologie oraz transformację ekologiczną i cyfrową,
 - d) wspierającą realizację doradztwa zawodowego dla uczniów i aktywizację zawodową studentów, doktorantów i absolwentów studiów
- skierowane w szczególności do uczniów, studentów, doktorantów, nauczycieli, nauczycieli akademickich oraz pracowników, w zakresie tej dziedziny zawodowej;

30b) organizacji branżowej właściwej dla danej dziedziny zawodowej – należy przez to rozumieć organizację o zasięgu ogólnokrajowym, posiadającą osobowość prawną, prowadzącą działalność statutową w zakresie jednej z dziedzin zawodowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46c ust. 1, zrzeszającą:

- a) osoby prawne prowadzące działalność w zakresie tej dziedziny zawodowej lub
- b) osoby fizyczne posiadające wykształcenie związane z tą dziedziną zawodową lub wykonujące zawód związany z tą dziedziną zawodową lub zawód pokrewny do tego zawodu

– działającą odpowiednio na podstawie ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2022 r. poz. 97), ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 579), ustawy z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle (Dz. U. z 2020 r. poz. 2159), ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2020 r. poz. 2261) lub ustawy regulującej funkcjonowanie samorządu zawodowego, w tym samorządu zawodu zaufania publicznego oraz samorządu zawodu służby publicznej, z tym że w przypadku stowarzyszenia działającego na podstawie

ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach stowarzyszenie to musi być wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego;”;

d) w pkt 31 po wyrazach „umiejętności i kwalifikacji zawodowych” dodaje się wyrazy „lub zmiany kwalifikacji zawodowych”;

e) po pkt 35c dodaje się pkt 35d w brzmieniu:

„35d) branżowym szkoleniu zawodowym – należy przez to rozumieć specjalistyczne szkolenie, którego łączny wymiar w odniesieniu do uczniów wynosi co najmniej 15 godzin, i którego program nauczania uwzględnia wiedzę lub umiejętności zawodowe w zakresie jednej z dziedzin zawodowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46c ust. 1, przydatne do wykonywania zawodu, w tym kształtujące umiejętności cyfrowe i umiejętności związane z transformacją ekologiczną;”;

3) w art. 8:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3e w brzmieniu:

„3a. Branżowe centra umiejętności mogą być zakładane i prowadzone po zawarciu porozumienia między organem lub osobą, o których mowa w ust. 2, albo ministrem, o którym mowa w ust. 7–11 i 13a–14a, zakładającymi branżowe centrum umiejętności, a organizacją branżową właściwą dla danej dziedziny zawodowej, mającego na celu objęcie branżowego centrum umiejętności wsparciem merytorycznym, kadrowym i organizacyjnym przez tę organizację branżową w zakresie działalności, o których mowa w art. 4 pkt 30a, prowadzonych przez branżowe centrum umiejętności.

3b. W porozumieniu, o którym mowa w ust. 3a, określa się w szczególności sposób i formy wspierania działalności, o których mowa w art. 4 pkt 30a, zakres i formy zaangażowania stron porozumienia w realizację zadań, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 117 ust. 5, oraz sposób monitorowania przez każdą ze stron porozumienia realizacji tych zadań, a także sposób rozwiązywania sporów wynikających z porozumienia oraz warunki i tryb rozwiązania porozumienia, z tym że termin wypowiedzenia porozumienia nie może być krótszy niż 6 miesięcy.

3c. Organizacja branżowa właściwa dla danej dziedziny zawodowej może wspomagać materialnie branżowe centrum umiejętności, którego dotyczy

porozumienie, o którym mowa w ust. 3a, w zakresie działalności, o których mowa w art. 4 pkt 30a, prowadzonych przez branżowe centrum umiejętności.

3d. Przepisów ust. 3a–3c nie stosuje się w przypadku, gdy branżowe centrum umiejętności zakłada i prowadzi organizacja branżowa właściwa dla danej dziedziny zawodowej.

3e. W przypadku gdy porozumienie, o którym mowa w ust. 3a, jest zawierane między jednostką samorządu terytorialnego a organizacją branżową właściwą dla danej dziedziny zawodowej, w jednostce samorządu terytorialnego zadanie związane z zawarciem porozumienia, o którym mowa w ust. 3a, wykonuje odpowiednio: wójt (burmistrz, prezydent miasta), starosta, marszałek województwa.”,

- b) w ust. 7 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
- „3) publiczne branżowe centra umiejętności prowadzące działalność w dziedzinach zawodowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46c ust. 1, do których przyporządkowano co najmniej jeden zawód, dla którego zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa branżowego ministrem właściwym jest minister właściwy do spraw rolnictwa.”,
- c) ust. 8–12 otrzymują brzmienie:
- „8. Minister właściwy do spraw środowiska może zakładać i prowadzić:
- 1) publiczne szkoły leśne;
 - 2) publiczne branżowe centra umiejętności prowadzące działalność w dziedzinach zawodowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46c ust. 1, do których przyporządkowano co najmniej jeden zawód, dla którego zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa branżowego ministrem właściwym jest minister właściwy do spraw środowiska.
9. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej może zakładać i prowadzić:
- 1) publiczne szkoły morskie;
 - 2) publiczne branżowe centra umiejętności prowadzące działalność w dziedzinach zawodowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46c ust. 1, do których przyporządkowano co najmniej jeden zawód, dla którego zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa branżowego ministrem właściwym jest minister właściwy do spraw gospodarki morskiej.

10. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej może zakładać i prowadzić:

- 1) publiczne szkoły żeglugi śródlądowej;
- 2) publiczne branżowe centra umiejętności prowadzące działalność w dziedzinach zawodowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46c ust. 1, do których przyporządkowano co najmniej jeden zawód, dla którego zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa branżowego ministrem właściwym jest minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej.

11. Minister właściwy do spraw rybołówstwa może zakładać i prowadzić:

- 1) publiczne szkoły rybołówstwa;
- 2) publiczne branżowe centra umiejętności prowadzące działalność w dziedzinach zawodowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46c ust. 1, do których przyporządkowano co najmniej jeden zawód, dla którego zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa branżowego ministrem właściwym jest minister właściwy do spraw rybołówstwa.

12. Minister Sprawiedliwości może zakładać i prowadzić publiczne szkoły i placówki, z wyjątkiem branżowych centrów umiejętności, w okręgowych ośrodkach wychowawczych, zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich oraz publiczne szkoły i placówki, z wyjątkiem branżowych centrów umiejętności, przy zakładach karnych i aresztach śledczych. Szkoły i placówki przy zakładach karnych i aresztach śledczych działają w ramach ich struktury.”,

d) po ust. 13 dodaje się ust. 13a w brzmieniu:

„13a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może zakładać i prowadzić publiczne branżowe centra umiejętności prowadzące działalność w dziedzinach zawodowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46c ust. 1, do których przyporządkowano co najmniej jeden zawód, dla którego zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa branżowego ministrem właściwym jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.”,

e) ust. 14 otrzymuje brzmienie:

„14. Minister właściwy do spraw zdrowia może zakładać i prowadzić:

- 1) publiczną placówkę doskonalenia nauczycieli przedmiotów zawodowych o zasięgu ogólnokrajowym w zakresie nauczania w zawodach, dla których

zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa branżowego, ministrem właściwym jest minister właściwy do spraw zdrowia;

- 2) publiczne branżowe centra umiejętności prowadzące działalność w dziedzinach zawodowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46c ust. 1, do których przyporządkowano co najmniej jeden zawód, dla którego zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa branżowego ministrem właściwym jest minister właściwy do spraw zdrowia.”,

- f) ust. 14a otrzymuje brzmienie:

„14a. Ministrowie właściwi do spraw zawodów określonych w klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego, niewymienieni w ust. 4–14, mogą zakładać i prowadzić:

- 1) publiczne szkoły prowadzące kształcenie zawodowe oraz placówki kształcenia ustawicznego i centra kształcenia zawodowego, o których mowa w art. 2 pkt 4, kształcące wyłącznie w zawodach, dla których ci ministrowie są właściwi;
- 2) publiczne branżowe centra umiejętności prowadzące działalność w dziedzinach zawodowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46c ust. 1, do których przyporządkowano co najmniej jeden zawód, dla którego zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa branżowego ci ministrowie są właściwi.”,

- g) ust. 16 otrzymuje brzmienie:

„16. Zakładanie i prowadzenie publicznych szkół podstawowych specjalnych, szkół ponadpodstawowych, w tym integracyjnych oraz z oddziałami integracyjnymi lub specjalnymi, szkół sportowych, szkół mistrzostwa sportowego, placówek, o których mowa w art. 2 pkt 3 i 5–8, oraz placówek kształcenia ustawicznego i centrów kształcenia zawodowego, o których mowa w art. 2 pkt 4, z wyjątkiem szkół i placówek o znaczeniu regionalnym i ponadregionalnym, należy do zadań własnych powiatu, z zastrzeżeniem ust. 6.”,

- h) po ust. 21a dodaje się ust. 21b w brzmieniu:

„21b. Prowadzenie publicznych branżowych centrów umiejętności może być przekazywane w drodze porozumienia zawieranego między właściwym ministrem a jednostką samorządu terytorialnego. Przepisy ust. 3a–3c, 3e i 21 stosuje się odpowiednio.”,

- i) ust. 22 otrzymuje brzmienie:

„22. Zakładanie i prowadzenie publicznych placówek doskonalenia nauczycieli, bibliotek pedagogicznych, szkół i placówek, o których mowa w art. 2 pkt 3 i 5–8, oraz placówek kształcenia ustawicznego i centrów kształcenia zawodowego, o których mowa w art. 2 pkt 4, o znaczeniu regionalnym lub ponadregionalnym, należy do zadań samorządu województwa, z zastrzeżeniem ust. 6, 22a i 25.”,

j) po ust. 22 dodaje się ust. 22a w brzmieniu:

„22a. Zakładanie i prowadzenie publicznych branżowych centrów umiejętności należy do zadań własnych powiatu.”;

4) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania ogłasza konkurs mający na celu wyłonienie branżowych centrów umiejętności tworzących ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności oraz rozwój tej sieci.

2. Konkurs, o którym mowa w ust. 1, jest ogłaszany w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania nie rzadziej niż raz na 5 lat.

3. Wnioski w ramach konkursu, o którym mowa w ust. 1, mogą składać:

- 1) organy prowadzące branżowe centrum umiejętności w zakresie jednej z dziedzin zawodowych, o których mowa w ust. 5 pkt 1;
- 2) organy prowadzące:
 - a) szkołę prowadzącą kształcenie zawodowe kształcącą w co najmniej jednym zawodzie szkolnictwa branżowego przyporządkowanym do dziedziny zawodowej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 46c ust. 1, lub
 - b) centrum kształcenia zawodowego kształcące w co najmniej jednym zawodzie szkolnictwa branżowego przyporządkowanym do dziedziny zawodowej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 46c ust. 1– zamierzające założyć branżowe centrum umiejętności w zakresie jednej z dziedzin zawodowych, o których mowa w ust. 5 pkt 1; w tym przypadku do wniosku dołącza się pisemne zobowiązanie do zawarcia porozumienia, o którym mowa w art. 8 ust. 3a;
- 3) organizacja branżowa właściwa dla danej dziedziny zawodowej, prowadząca działalność w zakresie jednej z dziedzin zawodowych, o których mowa w ust. 5 pkt 1, przez co najmniej 2 lata przed datą ogłoszenia konkursu, zamierzającą założyć

branżowe centrum umiejętności w zakresie jednej z dziedzin zawodowych, o których mowa w ust. 5 pkt 1.

4. Przy ocenie wniosku złożonego w ramach konkursu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się w szczególności:

- 1) spełnienie warunków udziału w konkursie określonych w ust. 3 oraz szczegółowych warunków udziału w konkursie określonych w regulaminie konkursu zgodnie z ust. 5 pkt 2;
- 2) poziom merytoryczny wniosku;
- 3) adekwatność działań opisanych we wniosku do określonych w regulaminie konkursu szczegółowych kryteriów oceny wniosków.

5. Regulamin konkursu, o którym mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) katalog dziedzin zawodowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46c ust. 1, których dotyczy konkurs;
- 2) szczególne warunki udziału w konkursie;
- 3) tryb przeprowadzenia konkursu, w tym tryb odwoławczy;
- 4) szczególne kryteria oceny wniosków odnoszące się do poziomu merytorycznego oraz adekwatności działań opisanych we wniosku, o których mowa w ust. 4 pkt 2 i 3;
- 5) wzór wniosku składanego w ramach konkursu, w tym warunki formalne dla wniosku.

6. Zakres danych wymaganych i przetwarzanych w ramach konkursu, o którym mowa w ust. 1, musi być zgodny z zasadami dotyczącymi przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. a–c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 35).

7. Branżowe centra umiejętności wyłonione w konkursie, o którym mowa w ust. 1, tworzą ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności, z zastrzeżeniem art. 46c ust. 3.

8. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania ogłasza ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

9. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania może zlecać zadania związane z ogłoszeniem konkursu, o którym mowa w ust. 1, na podstawie umowy, jednostce podległej temu ministrowi lub przez niego nadzorowanej lub podmiotowi prowadzącemu statutową działalność oświatową lub naukową.”;

5) w art. 11 w ust. 2 w pkt 2 po wyrazach „art. 8 ust. 16” dodaje się wyrazy „i 22a”;

6) w art. 26 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisów ust. 1–3 nie stosuje się do przedszkoli, szkół dla dorosłych, branżowych szkół II stopnia, szkół policealnych, policealnych szkół artystycznych i branżowych centrów umiejętności.”;

7) po art. 46b dodaje się art. 46c w brzmieniu:

„Art. 46c. 1. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania określi, w drodze rozporządzenia, wykaz dziedzin zawodowych wraz z przyporządkowanymi do nich zawodami określonymi w klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego, uwzględniając potrzeby rynku pracy oraz specyfikę poszczególnych zawodów szkolnictwa branżowego i ich powiązanie z daną dziedziną zawodową.

2. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania informuje organy prowadzące branżowe centra umiejętności tworzące ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności, o której mowa w art. 8a ust. 7, o zamiarze usunięcia dziedziny zawodowej lub zawodu przyporządkowanego do danej dziedziny zawodowej, z wykazu, o którym mowa w ust. 1, z co najmniej rocznym wyprzedzeniem.

3. Branżowe centrum umiejętności, które prowadziło działalność w dziedzinie zawodowej usuniętej z wykazu, o którym mowa w ust. 1, przestaje z dniem usunięcia tej dziedziny zawodowej z wykazu, o którym mowa w ust. 1, wchodzić w skład ogólnopolskiej sieci branżowych centrów umiejętności, o której mowa w art. 8a ust. 7.

4. W przypadku określonym w ust. 3 organ prowadzący branżowe centrum umiejętności likwiduje to centrum lub przekształca to centrum w inną placówkę lub szkołę prowadzącą kształcenie zawodowe.”;

8) w art. 47 w ust. 1 w pkt 3 w lit. e wyrazy „kwalifikacji rynkowej” zastępuje się wyrazami „kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej”;

9) w art. 53 w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw rolnictwa sprawuje nadzór pedagogiczny nad publicznymi szkołami rolniczymi, placówkami rolniczymi, branżowymi centrami umiejętności i placówkami doskonalenia nauczycieli przedmiotów zawodowych, którzy nauczają w szkołach rolniczych, przez siebie prowadzonymi, minister właściwy do spraw środowiska – nad publicznymi szkołami leśnymi i branżowymi centrami umiejętności przez siebie prowadzonymi, a minister właściwy do spraw zdrowia – nad publiczną placówką doskonalenia nauczycieli przedmiotów zawodowych o zasięgu ogólnokrajowym przez siebie prowadzoną.”;

10) w art. 80 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W branżowym centrum umiejętności działa rada branżowego centrum umiejętności.”;

11) w art. 81:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W skład rady branżowego centrum umiejętności wchodzi co najmniej:

1) po jednym przedstawicielu:

- a) powiatowej rady rynku pracy właściwej ze względu na siedzibę branżowego centrum umiejętności,
- b) wojewódzkiej rady rynku pracy właściwej ze względu na siedzibę branżowego centrum umiejętności,
- c) organu prowadzącego branżowe centrum umiejętności;

2) po dwóch przedstawicielu:

- a) organizacji pracodawców, samorządu gospodarczego, innej organizacji gospodarczej, stowarzyszenia lub samorządu zawodowego, lub sektorowej rady do spraw kompetencji, właściwych dla danej dziedziny zawodowej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 46c ust. 1,
- b) pracodawców, w tym przedsiębiorców, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, 641 i 803), właściwych dla danej dziedziny zawodowej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 46c ust. 1,
- c) wybranych spośród osób prowadzących zajęcia w branżowym centrum umiejętności.”,

b) w ust. 6 wyrazy „ust. 1” zastępuje się wyrazami „ust. 1 albo 4a”,

- c) dodaje się ust. 15 w brzmieniu:
„15. W branżowych centrach umiejętności przepisów ust. 1, 9 i 13 nie stosuje się.”;
- 12) w art. 88:
- a) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:
„2b. Akt założycielski publicznego branżowego centrum umiejętności, oprócz danych wymienionych w ust. 1, określa także filie podporządkowane organizacyjnie branżowemu centrum umiejętności, oraz zawiera nazwę dziedziny zawodowej, w zakresie której będzie funkcjonowało to centrum, i wskazanie organizacji branżowej właściwej dla danej dziedziny zawodowej, która jest organem zakładającym to centrum lub z którą organ zakładający to centrum zawarł porozumienie, o którym mowa w art. 8 ust. 3a.”,
- b) w ust. 5 w zdaniu pierwszym po wyrazach „aktu założycielskiego i statutu” dodaje się przecinek i wyrazy „a w przypadku branżowego centrum umiejętności – również wraz z poświadczoną za zgodność z oryginałem kopią porozumienia, o którym mowa w ust. 2b”;
- 13) w art. 89 po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:
„8a. W przypadku likwidacji publicznego branżowego centrum umiejętności, o której mowa w art. 46c ust. 4, przepisów ust. 1–5 nie stosuje się.”;
- 14) w art. 91 dodaje się ust. 11 w brzmieniu:
„11. Przepisów ust. 9 i 10 nie stosuje się w przypadku włączenia do zespołu albo wyłączenia z zespołu centrum kształcenia zawodowego, placówki kształcenia ustawicznego lub branżowego centrum umiejętności.”;
- 15) art. 111a otrzymuje brzmienie:
„Art. 111a. 1. W skład publicznej placówki kształcenia ustawicznego mogą wchodzić szkoły dla dorosłych, branżowe szkoły II stopnia lub szkoły policealne.
2. Publiczna placówka kształcenia ustawicznego, publiczne centrum kształcenia zawodowego i publiczne branżowe centrum umiejętności mogą posiadać filie, które są organizacyjnie podporządkowane odpowiednio placówce lub centrum.”;
- 16) w art. 117:
- a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) formach pozaszkolnych realizowanych przez publiczne i niepubliczne placówki kształcenia ustawicznego, centra kształcenia zawodowego i branżowe

centra umiejętności oraz publiczne i niepubliczne szkoły prowadzące kształcenie zawodowe, z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 3 i 4.”,

b) w ust. 1a:

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) branżowe szkolenie zawodowe;”,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) kurs, inny niż wymienione w pkt 1–3, umożliwiający uzyskiwanie i uzupełnianie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych lub zmianę kwalifikacji zawodowych.”,

c) ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Kursy kompetencji ogólnych mogą być prowadzone przez publiczne i niepubliczne placówki kształcenia ustawicznego i centra kształcenia zawodowego.”,

d) w ust. 2c w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) publiczne i niepubliczne branżowe centra umiejętności.”,

e) po ust. 2c dodaje się ust. 2d i 2e w brzmieniu:

„2d. Branżowe szkolenia zawodowe mogą być prowadzone przez publiczne i niepubliczne branżowe centra umiejętności.

2e. Kursy, o których mowa w ust. 1a pkt 5, mogą być prowadzone przez publiczne i niepubliczne placówki kształcenia ustawicznego, centra kształcenia zawodowego i branżowe centra umiejętności.”,

f) w ust. 5:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) rodzaje publicznych placówek kształcenia ustawicznego oraz zadania publicznych placówek kształcenia ustawicznego, centrów kształcenia zawodowego oraz branżowych centrów umiejętności.”,

– w pkt 4 wyrazy „pkt 1–4” zastępuje się wyrazami „pkt 1–4a”,

– w pkt 6 wyrazy „pkt 2, 3 i 5” zastępuje się wyrazami „pkt 2, 3, 4a i 5”,

g) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Publiczne szkoły, placówki i centra, o których mowa w ust. 1, mogą pobierać opłaty za kształcenie prowadzone w formach pozaszkolnych, o których mowa w ust. 1a pkt 2, 3, 4a i 5. Opłat nie pobiera się od uczniów szkół prowadzących kształcenie zawodowe uczestniczących w branżowych szkoleniach zawodowych.”;

17) w art. 118:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Placówka kształcenia ustawicznego i centrum kształcenia zawodowego może uzyskać akredytację na kształcenie ustawiczne prowadzone w formie pozaszkolnej, o której mowa w art. 117 ust. 1a pkt 1–4, a w przypadku formy pozaszkolnej, o której mowa w art. 117 ust. 1a pkt 5 – jeżeli kształcenie w tej formie jest prowadzone w oparciu o programy określone na podstawie przepisów dotyczących uzyskiwania i uzupełniania wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych lub zmiany kwalifikacji zawodowych.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Branżowe centrum umiejętności może uzyskać akredytację na kształcenie ustawiczne prowadzone w formie pozaszkolnej, o której mowa w art. 117 ust. 1a pkt 4 i 4a, a w przypadku formy pozaszkolnej, o której mowa w art. 117 ust. 1a pkt 5 – jeżeli kształcenie w tej formie jest prowadzone w oparciu o programy określone na podstawie przepisów dotyczących uzyskiwania i uzupełniania wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych lub zmiany kwalifikacji zawodowych.”,

c) w ust. 3 w pkt 8 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) prowadzi dokumentację kształcenia ustawicznego w danej formie pozaszkolnej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 117 ust. 5.”,

d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku cofnięcia akredytacji, o którym mowa w ust. 5, podmiot, któremu cofnięto akredytację, może ubiegać się o ponowne przyznanie akredytacji na kształcenie ustawiczne w formie pozaszkolnej, na której prowadzenie kurator oświaty cofnął akredytację, nie wcześniej niż po upływie roku od dnia cofnięcia tej akredytacji.”,

e) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb przyznawania, odmowy przyznawania oraz cofania akredytacji na kształcenie ustawiczne w formach pozaszkolnych podmiotom, o których mowa w ust. 1, 1a, 8 i 8a, skład i sposób działania zespołu, o którym mowa w ust. 4a, oraz zadania przewodniczącego tego zespołu, a także wzory dokumentów stosowanych w postępowaniu o uzyskanie akredytacji, uwzględniając udział w

zespole w szczególności przedstawicieli wojewódzkiego lub powiatowego urzędu pracy oraz organizacji pracodawców.”;

- 18) w art. 120 w ust. 1 wyrazy „a także w centrach kształcenia zawodowego” zastępuje się wyrazami „a także w branżowych centrach umiejętności, centrach kształcenia zawodowego”;
- 19) w art. 122a:
 - a) w ust. 1 wyraz „rynkowej” zastępuje się wyrazami „wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej”;
 - b) w ust. 3 w pkt 1–3 wyraz „rynkowej” zastępuje się wyrazami „wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej”;
- 20) w art. 168:
 - a) w ust. 4 w pkt 2 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) branżowego centrum umiejętności – wskazanie organizacji branżowej właściwej dla danej dziedziny zawodowej, z którą osoba zamierzająca prowadzić to centrum zawarła porozumienie, o którym mowa w art. 8 ust. 3a; do zgłoszenia dołącza się kopię porozumienia poświadczoną za zgodność z oryginałem;”;
 - b) w ust. 11 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) w przypadku branżowego centrum umiejętności – nazwę organizacji branżowej, o której mowa w ust. 4 pkt 2 lit. c;”;
- 21) w art. 172 w ust. 2 po pkt 4e dodaje się pkt 4f w brzmieniu:

„4f) organizację branżową właściwą dla danej dziedziny zawodowej, z którą organ prowadzący branżowe centrum umiejętności zawarł porozumienie, o którym mowa w art. 8 ust. 3a, jeżeli organizacja ta nie jest organem prowadzącym to centrum – w przypadku branżowego centrum umiejętności;”;
- 22) w art. 172a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepisy wydane na podstawie art. 117 ust. 5 stosuje się również do niepublicznych placówek kształcenia ustawicznego, centrów kształcenia zawodowego i branżowych centrów umiejętności.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2023 r. poz. 984 i 1234) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

- „7) szkoleniu branżowym – rozumie się przez to obowiązkową formę doskonalenia zawodowego nauczycieli teoretycznych przedmiotów zawodowych i nauczycieli praktycznej nauki zawodu, zatrudnionych w szkołach prowadzących kształcenie zawodowe w rozumieniu art. 4 pkt 28a lit. a ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, oraz placówkach kształcenia ustawicznego i centrach kształcenia zawodowego, o których mowa w art. 2 pkt 4 tej ustawy, mającą na celu doskonalenie umiejętności i kwalifikacji zawodowych potrzebnych do wykonywania pracy i realizowaną odpowiednio w branżowych centrach umiejętności, u pracodawców lub w indywidualnych gospodarstwach rolnych, których działalność jest związana z nauczaniem zawodem.”;
- 2) w art. 42 w ust. 2e wyrazy „placówkach i centrach” zastępuje się wyrazami „placówkach kształcenia ustawicznego i centrach kształcenia zawodowego”;
- 3) w art. 70c:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Nauczyciele teoretycznych przedmiotów zawodowych i nauczyciele praktycznej nauki zawodu, zatrudnieni w szkołach prowadzących kształcenie zawodowe w rozumieniu art. 4 pkt 28a lit. a ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, oraz placówkach kształcenia ustawicznego i centrach kształcenia zawodowego, o których mowa w art. 2 pkt 4 tej ustawy, są obowiązani doskonalić umiejętności i kwalifikacje zawodowe potrzebne do wykonywania pracy przez uczestniczenie w szkoleniach branżowych realizowanych w trzyletnich cyklach, w łącznym wymiarze 40 godzin w cyklu.”;
- b) w ust. 2:
- pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) zatrudnionych w indywidualnych gospodarstwach rolnych, których działalność jest związana z nauczaniem zawodem, lub”;
- dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
- „4) realizujących wyłącznie obowiązkowe zajęcia edukacyjne z zakresu danej części efektów kształcenia obejmującej język obcy zawodowy określonej w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy – Prawo oświatowe.”;

- c) w ust. 5 po wyrazach „na szkolenie branżowe odpowiednio” dodaje się wyrazy „w branżowym centrum umiejętności,”;
 - d) w ust. 9 po wyrazach „potwierdzoną przez” dodaje się wyrazy „dyrektora branżowego centrum umiejętności,”;
- 4) w art. 91b w ust. 2d wyrazy „placówkach i centrach” zastępuje się wyrazami „placówkach kształcenia ustawicznego i centrach kształcenia zawodowego”.

Art. 3. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2022 r. poz. 2230 oraz z 2023 r. poz. 1234) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11 w ust. 1 wyrazy „placówki kształcenia ustawicznego i centra kształcenia zawodowego” zastępuje się wyrazami „placówki i centra, o których mowa w art. 2 pkt 4 ustawy – Prawo oświatowe”;
- 2) w art. 22ab w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) do danego języka obcego nowożytnego oraz języka łacińskiego w danej klasie, biorąc pod uwagę poziomy nauczania języków obcych nowożytnych lub poziomy nauczania języka łacińskiego – w przypadku klas IV–VIII szkoły podstawowej i szkoły ponadpodstawowej;”;
- 3) w art. 44o:
 - a) w ust. 4 w pkt 2 wyrazy „ust. 8 i art. 44zzzga” zastępuje się wyrazami „ust. 4a i 8 oraz art. 44zzzga i art. 44zzzgb”;
 - b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
 - „4a. Warunek, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, nie dotyczy ucznia, który posiada certyfikat kwalifikacji zawodowej w zakresie kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie, w którym kształci się, odpowiadającej kwalifikacji, z zakresu której jest przeprowadzany egzamin zawodowy w danej klasie.”;
- 4) w art. 44q w ust. 1 w pkt 3 wyrazy „art. 44zzzga” zastępuje się wyrazami „art. 44zzzga i art. 44zzzgb”;
- 5) w art. 44z:
 - a) w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „art. 44zzzga” zastępuje się wyrazami „ust. 1a, art. 44zzzga i art. 44zzzgb”;
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
 - „1a. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy słuchacza, który posiada certyfikat kwalifikacji zawodowej w zakresie kwalifikacji wyodrębnionej

- w zawodzie, w którym kształci się, odpowiadającej kwalifikacji, z zakresu której jest przeprowadzany egzamin zawodowy w danym semestrze.”;
- 6) w art. 44za w ust. 3 w pkt 2 wyrazy „art. 44zzzga” zastępuje się wyrazami „art. 44zzzga i art. 44zzzgb”;
- 7) w art. 44zw dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. W szczególnych przypadkach zdrowotnych, uniemożliwiających uczniowi lub słuchaczowi przystąpienie do egzaminu ósmoklasisty, dyrektor okręgowej komisji egzaminacyjnej, na udokumentowany wniosek dyrektora szkoły, może zwolnić ucznia lub słuchacza z obowiązku przystąpienia do tego egzaminu. Dyrektor szkoły składa wniosek w porozumieniu z rodzicami ucznia lub ze słuchaczem.”;
- 8) w art. 44zdd w ust. 2 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:
„b) język obcy nowożytny albo język łaciński.”;
- 9) w art. 44zzf:
a) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Absolwent szkoły ponadpodstawowej dwujęzycznej lub oddziału dwujęzycznego w szkole ponadpodstawowej ogólnodostępnej na egzaminie maturalnym z matematyki, zdawanej jako przedmiot obowiązkowy, rozwiązuje w języku polskim zadania egzaminacyjne przygotowane dla absolwentów zdających egzamin maturalny w języku polskim oraz może rozwiązać w języku obcym nowożytnym będącym drugim językiem nauczania dodatkowe zadania egzaminacyjne przygotowane w tym języku.”;
- b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Absolwent szkoły ponadpodstawowej dwujęzycznej lub oddziału dwujęzycznego w szkole ponadpodstawowej ogólnodostępnej na egzaminie maturalnym z przedmiotów: biologia, chemia, fizyka, geografia i historia, zdawanych jako przedmioty dodatkowe, rozwiązuje w języku polskim zadania egzaminacyjne przygotowane dla absolwentów zdających egzamin maturalny w języku polskim oraz może rozwiązać w języku obcym nowożytnym będącym drugim językiem nauczania dodatkowe zadania egzaminacyjne przygotowane w tym języku.”;
- 10) w art. 44zzh:
a) w ust. 3 wyrazy „w języku obcym” zastępuje się wyrazami „w języku obcym nowożytnym”;
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy uczeń lub słuchacz uzyskał tytuł laureata lub finalisty olimpiady przedmiotowej z danego przedmiotu, w tym z danego języka obcego nowożytnego albo języka łacińskiego, przewodniczący zespołu egzaminacyjnego, o którym mowa w art. 44zsz ust. 3, na wniosek ucznia lub słuchacza, złożony nie później niż na 2 tygodnie przed terminem egzaminu maturalnego, informuje okręgową komisję egzaminacyjną o zmianie przedmiotu lub wyborze nowego przedmiotu, w tym o zmianie języka obcego nowożytnego albo języka łacińskiego, lub o zmianie poziomu egzaminu z języka obcego nowożytnego, wskazanych w deklaracji, o której mowa w art. 44zzi.”;

11) po art. 44zzk dodaje się art. 44zzka w brzmieniu:

„Art. 44zzka. W przypadku gdy absolwent przystępował do egzaminu maturalnego z przedmiotu dodatkowego biznes i zarządzanie oraz realizował w szkole przedmiot biznes i zarządzanie w zakresie rozszerzonym, na świadectwie dojrzałości podaje się również ocenę uzyskaną za zrealizowany w szkole projekt zespołowy, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 1 lit. c i d ustawy – Prawo oświatowe.”;

12) w art. 44zzn:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Absolwent, o którym mowa w ust. 1, przystępujący ponownie do egzaminu maturalnego może wybrać jako przedmiot obowiązkowy:

- 1) inny język obcy nowożytny niż język obcy nowożytny, który zdawał poprzednio, albo język łaciński – w przypadku gdy poprzednio przystępował do egzaminu maturalnego z języka obcego nowożytnego jako przedmiotu obowiązkowego;
- 2) język obcy nowożytny – jeżeli poprzednio przystępował do egzaminu maturalnego z języka łacińskiego jako przedmiotu obowiązkowego.”;

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. W przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, gdy absolwent, o którym mowa w ust. 1, przystępując ponownie do egzaminu maturalnego, wybierze jako przedmiot obowiązkowy język łaciński i zda ten egzamin, na świadectwie dojrzałości wpisuje się tylko wynik części pisemnej egzaminu maturalnego z języka łacińskiego.

5b. W przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, gdy absolwent, o którym mowa w ust. 1, przystępując ponownie do egzaminu maturalnego, wybierze jako przedmiot obowiązkowy język obcy nowożytny, przystępuje do tego egzaminu zarówno w części ustnej, jak i w części pisemnej.”;

13) art. 44zzo otrzymuje brzmienie:

„Art. 44zzo. 1. Absolwent, który uzyskał świadectwo dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego, ma prawo ponownie przystąpić do egzaminu maturalnego, w części pisemnej albo w części pisemnej i w części ustnej, z wybranego przedmiotu albo wybranych przedmiotów, z których jest przeprowadzany egzamin maturalny, zgodnie z przepisami obowiązującymi w roku, w którym ponownie przystępuje do egzaminu maturalnego, w tym do rozwiązywania dodatkowych zadań egzaminacyjnych, o których mowa w art. 44zzf ust. 2 i 3.

2. Absolwent, o którym mowa w ust. 1, który:

- 1) podwyższył wynik egzaminu maturalnego z danego przedmiotu lub przedmiotów,
- 2) podwyższył wynik egzaminu maturalnego z dodatkowych zadań egzaminacyjnych, o których mowa w art. 44zzf ust. 2 i 3,
- 3) przystąpił do egzaminu maturalnego z przedmiotu lub przedmiotów dodatkowych, z których wcześniej nie zdawał egzaminu maturalnego,
- 4) przystąpił do egzaminu maturalnego z dodatkowych zadań egzaminacyjnych, o których mowa w art. 44zzf ust. 2 i 3, z których wcześniej nie zdawał egzaminu maturalnego

– otrzymuje aneks do świadectwa dojrzałości wydany przez okręgową komisję egzaminacyjną.”;

14) w art. 44zpz ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Absolwent, który posiada:

- 1) świadectwo dojrzałości uzyskane po zdaniu egzaminu dojrzałości przeprowadzanego dla absolwentów ponadpodstawowych szkół średnich,
- 2) dyplom IB (International Baccalaureate) wydany przez organizację International Baccalaureate Organization w Genewie i uzyskany po zakończeniu kształcenia w oddziale międzynarodowym, o którym mowa w art. 4 pkt 12 ustawy – Prawo oświatowe

– ma prawo przystąpić do egzaminu maturalnego, w części pisemnej albo w części pisemnej i w części ustnej, z wybranego przedmiotu albo wybranych przedmiotów,

z których jest przeprowadzany egzamin maturalny, zgodnie z przepisami obowiązującymi w roku, w którym przystępuje do egzaminu maturalnego.”;

15) w art. 44zzq po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Opłata za egzamin maturalny, o której mowa w ust. 1, jest wnoszona wyłącznie za przystąpienie do egzaminu maturalnego w terminie głównym.”;

16) w art. 44zzr w ust. 7 w pkt 2 wyrazy „języka obcego nowożytnego” zastępuje się wyrazami „języka obcego nowożytnego, języka łacińskiego”;

17) w art. 44zzzd po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Zadania egzaminacyjne w części pisemnej egzaminu zawodowego są wybierane losowo dla każdego zdającego z bazy zadań egzaminacyjnych prowadzonej przez Centralną Komisję Egzaminacyjną z wykorzystaniem algorytmu ustalonego przez Centralną Komisję Egzaminacyjną.

3b. Zadania egzaminacyjne w bazie zadań egzaminacyjnych i algorytm, o którym mowa w ust. 3a, nie są podawane do publicznej wiadomości.”;

18) po art. 44zzzga dodaje się art. 44zzzgb w brzmieniu:

„Art. 44zzzgb. W szczególnych przypadkach zdrowotnych, uniemożliwiających uczniowi lub słuchaczowi, o którym mowa w art. 44zzzb ust. 3 pkt 1 i 2, przystąpienie do egzaminu zawodowego, dyrektor okręgowej komisji egzaminacyjnej, na udokumentowany wniosek dyrektora szkoły, może zwolnić tego ucznia lub słuchacza z obowiązku przystąpienia do egzaminu zawodowego lub jego części. Dyrektor szkoły składa wniosek w porozumieniu z uczniem lub ze słuchaczem, a w przypadku niepełnoletniego ucznia lub słuchacza – z jego rodzicami.”;

19) w art. 44zzzo w ust. 7 wyrazy „art. 44zzzga ust. 4” zastępuje się wyrazami „art. 44zzzga ust. 4 lub art. 44zzzgb”;

20) w art. 44zzzu w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „art. 44zzzga ust. 4” zastępuje się wyrazami „art. 44zzzga ust. 4 lub art. 44zzzgb”.

Art. 4. W ustawie z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2267) w art. 28:

1) w ust. 5 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) prowadzeniem branżowych centrów umiejętności niewchodzących w skład ogólnopolskiej sieci branżowych centrów umiejętności, o której mowa w art. 8a ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.”;

2) w ust. 6 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 i 11 w brzmieniu:

- „10) liczby uczniów lub słuchaczy szkół prowadzących kształcenie zawodowe objętych branżowym szkoleniem zawodowym realizowanym przez branżowe centra umiejętności wchodzące w skład ogólnopolskiej sieci branżowych centrów umiejętności, o której mowa w art. 8a ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe;
- 11) liczby branżowych centrów umiejętności wchodzących w skład ogólnopolskiej sieci branżowych centrów umiejętności, o której mowa w art. 8a ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648, 1933 i 2581) w art. 81 w ust. 5 w pkt 4 po wyrazach „centrów kształcenia zawodowego,” dodaje się wyrazy „branżowych centrów umiejętności.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2597 oraz z 2023 r. poz. 185 i 1234) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7 w ust. 1 po pkt 23 dodaje się pkt 23a i 23b w brzmieniu:
- „23a) nazwa i adres siedziby organizacji branżowej właściwej dla danej dziedziny zawodowej, o której mowa w art. 4 pkt 30b ustawy – Prawo oświatowe, z którą organ prowadzący branżowe centrum umiejętności zawarł porozumienie, o którym mowa w art. 8 ust. 3a ustawy – Prawo oświatowe;
- 23b) informacja o włączeniu i dacie włączenia branżowego centrum umiejętności do ogólnopolskiej sieci branżowych centrów umiejętności, o której mowa w art. 8a ust. 7 ustawy – Prawo oświatowe;”;
- 2) w art. 8 w pkt 2c lit. c otrzymuje brzmienie:
- „c) placówek kształcenia ustawicznego, centrów kształcenia zawodowego oraz branżowych centrów umiejętności – liczba form pozaszkolnych kształcenia ustawicznego, z wyłączeniem kwalifikacyjnych kursów zawodowych, kursów umiejętności zawodowych, turnusów doksztalcania teoretycznego oraz branżowych szkoleń zawodowych, według rodzajów tych form, oraz liczba uczestników tych form;”;
- 3) po art. 19a dodaje się art. 19b w brzmieniu:
- „Art. 19b. Dane dziedzinowe w związku z kształceniem ustawicznym ucznia szkoły ponadpodstawowej prowadzącej kształcenie zawodowe w branżowym centrum umiejętności obejmują:

- 1) uczestniczenie w turnusie dokształcania teoretycznego młodocianych pracowników;
 - 2) datę rozpoczęcia i datę zakończenia turnusu dokształcania teoretycznego młodocianych pracowników;
 - 3) uczestniczenie w branżowym szkoleniu zawodowym;
 - 4) datę rozpoczęcia i datę zakończenia branżowego szkolenia zawodowego;
 - 5) wypadki, którym uległ uczeń, będąc pod opieką branżowego centrum umiejętności, z określeniem rodzaju wypadku, miejsca, w którym zdarzył się wypadek, rodzaju zajęć, w czasie których wypadek miał miejsce, oraz przyczyny wypadku.”;
- 4) w art. 29 w ust. 2 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) ukończone szkolenia branżowe, o których mowa w art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela.”;
- 5) w art. 40 w ust. 2 wyrazy „placówki kształcenia ustawicznego oraz centra kształcenia zawodowego” zastępuje się wyrazami „placówki kształcenia ustawicznego, centra kształcenia zawodowego oraz branżowe centra umiejętności”;
- 6) w art. 42 po pkt 6a dodaje się pkt 6b w brzmieniu:
„6b) dane, o których mowa w art. 19b – branżowe centra umiejętności;”;
- 7) w art. 43 w ust. 2 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) ukończenie szkolenia branżowego, o którym mowa w art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela – przekazuje szkoła i placówka oświatowa, w której nauczyciel jest zatrudniony.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2022 r. poz. 515, 1604, 2185 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 261) w art. 74 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3) szkoły ponadpodstawowe, centra kształcenia zawodowego, branżowe centra umiejętności, umożliwiające uzyskanie i uzupełnienie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych lub zmianę kwalifikacji zawodowych, w tym ośrodki prowadzące działalność szkoleniową w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub państwach trzecich”.

Art. 8. W ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2023 r. poz. 475 i 1273) w art. 84 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3) centrum kształcenia zawodowego lub branżowego centrum umiejętności, umożliwiających uzyskanie i uzupełnienie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji

zawodowych lub zmianę kwalifikacji zawodowych w zakresie rybołówstwa morskiego, których siedziba znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 226) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) objętość kwalifikacji – orientacyjny nakład pracy, określony w godzinach, potrzebny do nabycia wszystkich efektów uczenia się wymaganych dla kwalifikacji wolnorynkowej lub sektorowej, z uwzględnieniem kształcenia lub szkolenia lub samodzielnego uczenia się mającego na celu przygotowanie do nabycia tej kwalifikacji;”,

b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) kwalifikacje cząstkowe – kwalifikacje wyodrębnione w zawodzie, o których mowa w art. 4 pkt 34 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 900), kwalifikacje nadawane po ukończeniu studiów podyplomowych, o których mowa w art. 160 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, kwalifikacje nadawane po ukończeniu innych form kształcenia, o których mowa w art. 162 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w art. 2 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2020 r. poz. 1796) i w art. 2 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2022 r. poz. 498), oraz kursów i szkoleń, o których mowa w art. 4 pkt 6 ustawy z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz (Dz. U. z 2020 r. poz. 2098), a także kwalifikacje uregulowane, kwalifikacje sektorowe, kwalifikacje rzemieślnicze i kwalifikacje wolnorynkowe;”,

c) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) kwalifikacje wolnorynkowe – kwalifikacje nieuregulowane odrębnymi przepisami, odpowiadające na potrzeby społeczne lub rynku pracy, nadawane przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą, którym zostało nadane uprawnienie do certyfikowania danej kwalifikacji wolnorynkowej na podstawie art. 41 ust. 1, dla których dokumentem potwierdzającym nadanie kwalifikacji jest certyfikat kwalifikacji wolnorynkowej;”,

d) po pkt 11 dodaje się pkt 11a i 11b w brzmieniu:

„11a) kwalifikacje rzemieślnicze – kwalifikacje nadawane przez izby rzemieślnicze po przeprowadzeniu egzaminów w zawodach, o których mowa w art. 3 ust. 3a ustawy z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle (Dz. U. z 2020 r. poz. 2159), dla których dokumentami potwierdzającym nadanie kwalifikacji są dyplomy mistrza i świadectwa czeladnicze;

11b) kwalifikacje sektorowe – kwalifikacje o charakterze zawodowym nieuregulowane odrębnymi przepisami, odpowiadające na potrzeby danej branży lub sektora i uwzględniające ich specyfikę, nadawane przez uprawnione podmioty prowadzące działalność statutową w obszarze danej branży lub sektora, którym zostało nadane uprawnienie do certyfikowania danej kwalifikacji sektorowej na podstawie art. 41 ust. 1, dla których dokumentem potwierdzającym nadanie kwalifikacji jest certyfikat kwalifikacji sektorowej;”;

e) po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a) kwalifikacje włączone do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji – kwalifikacje pełne i częściowe którym został przypisany poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji i które zostały włączone do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji odpowiednio na podstawie art. 12, art. 13, art. 25, art. 37, art. 38 lub art. 40;”;

2) w art. 8:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) świadectwo ukończenia sześciolletniej szkoły podstawowej i świadectwo ukończenia sześciolletniej ogólnokształcącej szkoły muzycznej I stopnia – potwierdza nadanie kwalifikacji na poziomie 1 Polskiej Ramy Kwalifikacji;”;

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) świadectwo ukończenia szkoły muzycznej I stopnia i świadectwo ukończenia ośmioletniej ogólnokształcącej szkoły muzycznej I stopnia – potwierdza nadanie kwalifikacji na poziomie 3 Polskiej Ramy Kwalifikacji;”;

3) w art. 9:

a) w ust. 1 w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) poszczególne efekty uczenia się pogrupowane w zestawy efektów uczenia się wraz z kryteriami weryfikacji tych efektów;”;

b) w ust. 2 wyrazy „kwalifikacji w zawodzie, o której mowa w art. 3 pkt 19 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty” zastępuje się wyrazami „kwalifikacji

wyodrębnionej w zawodzie, o której mowa w art. 4 pkt 34 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe”;

- 4) w art. 11 w ust. 3 w pkt 6 po wyrazach „Rady Interesariuszy Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji” dodaje się przecinek i wyrazy „zwanej dalej „Radą Interesariuszy,”;
- 5) w art. 12 wyrazy „kwalifikacje w zawodach, o których mowa w art. 3 pkt 19 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty” zastępuje się wyrazami „kwalifikacje wyodrębnione w zawodzie, o których mowa w art. 4 pkt 34 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe”;
- 6) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. Podmiot prowadzący zorganizowaną działalność w obszarze gospodarki, rynku pracy, edukacji lub szkoleń może wystąpić do ministra właściwego z wnioskiem o włączenie kwalifikacji wolnorynkowej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.”;
- 7) w art. 15:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wniosek, o którym mowa w art. 14, zawiera:

 - 1) dane podmiotu, o którym mowa w art. 14:
 - a) nazwę lub firmę albo imię i nazwisko, w przypadku osoby fizycznej,
 - b) siedzibę i adres albo adres zamieszkania oraz adres do doręczeń, w przypadku osoby fizycznej,
 - c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer PESEL lub, w przypadku osoby zagranicznej, o której mowa w art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 470), inny numer przypisany do celów identyfikacji podatkowej w kraju siedziby lub zamieszkania,
 - d) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym (KRS), o ile został nadany,
 - e) imiona i nazwiska oraz stanowiska osób uprawnionych do reprezentowania w przypadku podmiotu będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną,
 - f) adres elektroniczny osoby składającej wniosek w imieniu podmiotu, o którym mowa w art. 14;

- 2) informacje ogólne o kwalifikacji wolnorynkowej:
 - a) nazwę kwalifikacji wolnorynkowej,
 - b) informacje obejmujące przykładowe:
 - działania i zadania, które potrafi wykonywać osoba posiadająca daną kwalifikację wolnorynkową,
 - grupy osób, do których dana kwalifikacja wolnorynkowa w szczególności jest kierowana,
 - możliwości wykorzystania kwalifikacji wolnorynkowej i dalszego rozwoju osobistego lub zawodowego, w tym możliwości ubiegania się o inne kwalifikacje i uprawnienia w danej dziedzinie zawodowej,
 - c) propozycję dotyczącą przypisania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do danej kwalifikacji wolnorynkowej i propozycję odniesienia do poziomu Sektorowych Ram Kwalifikacji, jeżeli Sektorowe Ramy Kwalifikacji dla danych sektorów lub branż są włączone do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji,
 - d) objętość kwalifikacji wolnorynkowej;
- 3) uzasadnienie celowości włączenia kwalifikacji wolnorynkowej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji:
 - a) zgodność kwalifikacji wolnorynkowej z potrzebami społecznymi lub rynku pracy, poparta danymi wynikającymi z analizy potrzeb rynku pracy i grup osób, do których dana kwalifikacja w szczególności jest kierowana,
 - b) podobieństwa i różnice w odniesieniu do kwalifikacji o zbliżonym charakterze, w szczególności kwalifikacji włączonych do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji,
 - c) inne przesłanki potwierdzające zgodność kwalifikacji wolnorynkowej z rozpoznanymi potrzebami rynku pracy i grup osób, do których dana kwalifikacja wolnorynkowa w szczególności jest kierowana;
- 4) informacje o efektach uczenia się i wymaganiach dotyczących walidacji:
 - a) efekty uczenia się wymagane dla danej kwalifikacji wolnorynkowej opisane zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 1,
 - b) ramowe wymagania dotyczące metod przeprowadzania walidacji, osób przeprowadzających walidację, warunków organizacyjnych i

materiałnych niezbędnych do prawidłowego i bezpiecznego przeprowadzania walidacji;

- 5) informacje uzupełniające o kwalifikacji wolnorynkowej:
- a) informacja o możliwości przygotowania do uzyskania kwalifikacji wolnorynkowej w ramach obowiązkowych zajęć edukacyjnych, o których mowa w art. 109 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe w związku z art. 47 ust. 1 pkt 3 lit. e tej ustawy, lub w ramach kursu umiejętności zawodowych, o którym mowa w art. 4 pkt 35a tej ustawy, lub możliwości jej wykorzystania w celu potwierdzania dodatkowych umiejętności zawodowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 tej ustawy,
 - b) w razie potrzeby:
 - warunki, jakie musi spełnić osoba przystępująca do walidacji,
 - inne, poza pozytywnym wynikiem walidacji, warunki uzyskania kwalifikacji wolnorynkowej,
 - c) okres ważności certyfikatu kwalifikacji wolnorynkowej i warunki przedłużenia ważności certyfikatu, albo informację, że ważność nadanego certyfikatu jest bezterminowa,
 - d) kod Międzynarodowej Standardowej Klasyfikacji Edukacji (ISCED),
 - e) kod Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD).”
- b) w ust. 2 w pkt 2 wyraz „rynkowej” zastępuje się wyrazem „wolnorynkowej”,
- c) w ust. 4 w zdaniu pierwszym i trzecim wyraz „zeznań” zastępuje się wyrazem „oświadczeń”;
- 8) po art. 15 dodaje się art. 15a i art. 15b w brzmieniu:
- „Art. 15a. Organizacja o zasięgu ogólnokrajowym prowadząca działalność statutową w obszarze danej branży lub danego sektora, działająca odpowiednio na podstawie ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2022 r. poz. 97), ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 579), ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2020 r. poz. 2261), ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1599 i 2185) lub ustawy regulującej funkcjonowanie samorządu zawodowego, w tym samorządu zawodu zaufania publicznego oraz samorządu zawodu służby publicznej, lub sektorowa rada do spraw kompetencji działająca na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu

Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2023 r. poz. 462), może wystąpić do ministra właściwego z wnioskiem o włączenie kwalifikacji sektorowej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, z tym że w przypadku stowarzyszenia działającego na podstawie ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach z wnioskiem tym może wystąpić stowarzyszenie wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego.

Art. 15b. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 15a, zawiera:

- 1) dane podmiotu, o którym mowa w art. 15a:
 - a) nazwę,
 - b) siedzibę i adres,
 - c) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym (KRS),
 - d) imiona i nazwiska oraz stanowiska osób uprawnionych do reprezentowania w przypadku podmiotu będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną,
 - e) adres elektroniczny osoby składającej wniosek w imieniu podmiotu, o którym mowa w art. 15a;
- 2) informacje ogólne o kwalifikacji sektorowej:
 - a) nazwę kwalifikacji sektorowej,
 - b) informacje obejmujące przykładowe:
 - działania i zadania, które potrafi wykonywać osoba posiadająca daną kwalifikację sektorową,
 - grupy osób, do których dana kwalifikacja sektorowa w szczególności jest kierowana,
 - możliwości wykorzystania kwalifikacji sektorowej i dalszego rozwoju osobistego lub zawodowego, w danej branży lub sektorze, w tym możliwości ubiegania się o inne kwalifikacje i uprawnienia,
 - c) propozycję dotyczącą przypisania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do danej kwalifikacji sektorowej i propozycję odniesienia do poziomu Sektorowych Ram Kwalifikacji, jeżeli Sektorowe Ramy Kwalifikacji dla danych sektorów lub branż są włączone do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji,
 - d) objętość kwalifikacji sektorowej;

- 3) uzasadnienie celowości włączenia kwalifikacji sektorowej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji:
 - a) zgodność kwalifikacji sektorowej z potrzebami danej branży lub sektora,
 - b) podobieństwa i różnice w odniesieniu do kwalifikacji o zbliżonym charakterze, w szczególności kwalifikacji włączonych do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji,
 - c) inne przesłanki potwierdzające zgodność kwalifikacji sektorowej z rozpoznanymi potrzebami rynku pracy i grup osób, do których dana kwalifikacja sektorowa w szczególności jest kierowana;
 - 4) informacje o efektach uczenia się i wymaganiach dotyczących walidacji:
 - a) efekty uczenia się wymagane dla danej kwalifikacji sektorowej opisane zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 1,
 - b) ramowe wymagania dotyczące metod przeprowadzania walidacji, osób przeprowadzających walidację, warunków organizacyjnych i materialnych niezbędnych do prawidłowego i bezpiecznego przeprowadzania walidacji;
 - 5) informacje uzupełniające o kwalifikacji sektorowej:
 - a) informacja o możliwości przygotowania do uzyskania kwalifikacji sektorowej w ramach obowiązkowych zajęć edukacyjnych, o których mowa w art. 109 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe w związku z art. 47 ust. 1 pkt 3 lit. e tej ustawy, lub w ramach kursu umiejętności zawodowych, o którym mowa w art. 4 pkt 35a tej ustawy, lub możliwości jej wykorzystania w celu potwierdzania dodatkowych umiejętności zawodowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 tej ustawy,
 - b) w razie potrzeby:
 - warunki, jakie musi spełnić osoba przystępująca do walidacji,
 - inne, poza pozytywnym wynikiem walidacji, warunki uzyskania kwalifikacji sektorowej,
 - c) okres ważności certyfikatu kwalifikacji sektorowej i warunki przedłużenia ważności certyfikatu, albo informację, że ważność nadanego certyfikatu jest bezterminowa,
 - d) kod Międzynarodowej Standardowej Klasyfikacji Edukacji (ISCED),
 - e) kod Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD).
2. Do wniosku, o którym mowa w art. 15a, dołącza się:

- 1) poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię statutu podmiotu, o którym mowa w art. 15a, potwierdzającego prowadzenie przez ten podmiot, działalności statutowej w obszarze danej branży lub danego sektora oraz ogólnokrajowy zasięg tej działalności;
- 2) oświadczenie o następującej treści: „Oświadczam, że dane zawarte we wniosku o włączenie kwalifikacji sektorowej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji są zgodne z prawdą.”;
- 3) dowód wniesienia opłaty, o której mowa w art. 17 ust. 1.
 3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, uwierzytelnia się przy użyciu mechanizmów określonych w art. 20a ust. 1 albo 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.
 4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”;
- 9) w art. 16 w ust. 1 w zdaniu pierwszym wyrazy „art. 14 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 14 i art. 15a.”;
- 10) w art. 17 w ust. 1:
 - a) w zdaniu pierwszym wyrazy „art. 14 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 14 i art. 15a”;
 - b) zdanie czwarte otrzymuje brzmienie:

„Opłata nie podlega zwrotowi, z wyjątkiem przypadku, gdy wniosek pozostawia się bez rozpatrzenia zgodnie z art. 18 ust. 5a lub art. 18a.”;
- 11) w art. 18:
 - a) w ust. 1 wyrazy „art. 14 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 14 i art. 15a”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ocena formalna wniosku obejmuje:

 - 1) w przypadku wniosku, o którym mowa w art. 14 – ocenę zgodności wniosku z wymaganiami, o których mowa w art. 15, art. 16 i art. 17 ust. 1;
 - 2) w przypadku wniosku, o którym mowa w art. 15a – ocenę zgodności wniosku z wymaganiami, o których mowa w art. 15b, art. 16 i art. 17 ust. 1;”;

- c) w ust. 3 w zdaniu drugim wyrazy „art. 14 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 14 i art. 15a”,
 - d) w ust. 4 w zdaniu pierwszym wyrazy „w art. 14 ust. 1” zastępuje się wyrazami „odpowiednio w art. 14 i art. 15a”,
 - e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
 - „5a. Wniosek, o którym mowa w art. 14 i art. 15a, złożony przez podmiot niewymieniony odpowiednio w art. 14 lub art. 15a pozostawia się bez rozpatrzenia.”;
- 12) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:
- „Art. 18a. W przypadku, gdy w uzasadnieniu celowości włączenia kwalifikacji do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, o którym mowa w art. 15 ust. 1 pkt 3 lub art. 15b ust. 1 pkt 3, wykazano znaczne podobieństwa do kwalifikacji już funkcjonujących w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, minister właściwy może pozostawić wniosek, o którym mowa w art. 14 i art. 15a, bez rozpatrzenia.”;
- 13) art. 19 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 19. 1. Minister właściwy przekazuje podmiotowi prowadzącemu Zintegrowany Rejestr Kwalifikacji do publikacji na portalu Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji informację o rozpoczęciu procedury rozpatrywania wniosku o włączenie do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji danej kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej.
2. Minister właściwy przeprowadza konsultacje wniosku, o którym mowa w art. 14, ze środowiskami, których dotyczy kwalifikacja wolnorynkowa objęta tym wnioskiem.
3. Minister właściwy przekazuje do wiadomości członkom Rady Interesariuszy oraz odpowiednim sektorowym radom do spraw kompetencji wnioski, o którym mowa w art. 14 i art. 15a.”;

14) uchyla się art. 20;

15) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. 1. Minister właściwy powołuje zespół ekspertów w celu:

- 1) sporządzenia opinii dotyczącej celowości włączenia danej kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji oraz
- 2) wydania rekomendacji dotyczącej przypisania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do danej kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej.

2. W skład zespołu ekspertów, o którym mowa w ust. 1, wchodzi co najmniej trzy osoby, w tym:

- 1) co najmniej dwie osoby posiadające:
 - a) doświadczenie w zakresie wykonywania zadań, które potrafi wykonywać osoba posiadająca odpowiednio daną kwalifikację wolnorynkową lub daną kwalifikację sektorową, oceniania wykonania tych zadań lub nauczania wykonywania tych zadań,
 - b) wiedzę na temat aktualnych i prognozowanych kierunków rozwoju dziedziny, której dana kwalifikacja dotyczy;
- 2) co najmniej jedna osoba posiadająca wiedzę na temat projektowania kwalifikacji, zasad włączania kwalifikacji do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji oraz przypisywania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do kwalifikacji.

3. Rekomendację, o której mowa w ust. 1 pkt 2, sporządza się na podstawie porównania efektów uczenia się wymaganych dla danej kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej z charakterystykami poziomów Polskiej Ramy Kwalifikacji. Rekomendacja zawiera:

- 1) efekty uczenia się wymagane dla kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej opisane zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 1, będące podstawą przypisania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji;
- 2) odniesienie do poziomu Sektorowych Ram Kwalifikacji, jeżeli ustanowiono Sektorowe Ramy Kwalifikacji w danym sektorze lub branży.

4. W skład zespołu ekspertów, o którym mowa w ust. 1, nie mogą być powołane osoby, które uczestniczyły w przygotowywaniu wniosku, o którym mowa odpowiednio w art. 14 lub w art. 15a.

5. Do osób, o których mowa w ust. 2, przepisy art. 24 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803) stosuje się odpowiednio.

6. W przypadku kwalifikacji nadawanych po ukończeniu studiów podyplomowych, o których mowa w art. 160 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, zespół ekspertów jest powoływany odpowiednio przez uczelnie, instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk lub instytuty badawcze w celu wydania rekomendacji dotyczącej przypisania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do danej kwalifikacji. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

7. Zespół ekspertów, o którym mowa w ust. 1 i 6, działa na posiedzeniach, które są dokumentowane.

8. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania określi, w drodze rozporządzenia, tryb pracy zespołów ekspertów, o których mowa w ust. 1 i 6, w tym sposób przygotowania opinii, o której mowa w ust. 1 pkt 1, sposób porównywania efektów uczenia się wymaganych dla kwalifikacji z charakterystykami poziomów Polskiej Ramy Kwalifikacji i przygotowania rekomendacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 6, oraz sposób dokumentowania prac tych zespołów, uwzględniając konieczność zapewnienia rzetelnego i sprawnego sporządzenia opinii i wydania rekomendacji oraz rzetelnego dokumentowania prac tych zespołów.”;

16) po art. 21 dodaje się art. 21a i art. 21b w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. W przypadku gdy opinia zespołu ekspertów, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1, jest pozytywna minister właściwy przedkłada rekomendację, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2, do opinii Rady Interesariuszy.

2. W przypadku gdy opinia zespołu ekspertów, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1, jest negatywna minister właściwy może przedłożyć rekomendację, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2, do opinii Rady Interesariuszy.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, Rada Interesariuszy sporządza opinię i przekazuje ją ministrowi koordynatorowi Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.

4. Minister koordynator Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji przekazuje opinię Rady Interesariuszy, o której mowa w ust. 3, ministrowi właściwemu.

5. W przypadku gdy opinia Rady Interesariuszy, o której mowa w ust. 3, jest negatywna minister właściwy przekazuje ją zespołowi ekspertów, o którym mowa w art. 21 ust. 1.

6. Zespół ekspertów, o którym mowa w art. 21 ust. 1, odnosi się do opinii Rady Interesariuszy, o której mowa w ust. 3, i ponownie przedstawia ministrowi właściwemu rekomendację dotyczącą przypisania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do danej kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej.

7. W przypadku, o którym mowa w art. 21 ust. 6, odpowiednio uczelnie, instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk i instytuty badawcze przedkładają rekomendację, o której mowa w art. 21 ust. 6, do opinii Rady Interesariuszy. Rada Interesariuszy sporządza opinię i przekazuje ją ministrowi koordynatorowi Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji. Przepisy ust. 4–6 stosuje się odpowiednio.

Art. 21b. 1. Minister właściwy na podstawie:

- 1) opinii i rekomendacji, o których mowa w art. 21 ust. 1 i art. 21a ust. 6,
- 2) wyników konsultacji, o których mowa w art. 19 ust. 2

– dokonuje oceny celowości włączenia odpowiednio kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej opisanej we wniosku, o którym mowa w art. 14 lub art. 15a, do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.

2. Na podstawie oceny, o której mowa w ust. 1, minister właściwy:

- 1) pozytywnie rozpatruje wniosek, określa ostateczny opis kwalifikacji obejmujący informacje, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 2–5 albo w art. 15b ust. 1 pkt 2–5, oraz przypisuje jej poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji zgodnie z rekomendacją zespołu ekspertów, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2 i art. 21a ust. 6, albo
- 2) negatywnie rozpatruje wniosek i odmawia włączenia danej kwalifikacji do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.”;

17) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. 1. Podczas ustalania właściwości ministra, o którym mowa w art. 18 ust. 3, konsultacji wniosku, o których mowa w art. 19 ust. 2, sporządzania opinii i rekomendacji, o których mowa w art. 21 ust. 1, oraz dokonywania oceny, o której mowa w art. 21b ust. 1, odpowiednio podmiot prowadzący Zintegrowany Rejestr Kwalifikacji, minister właściwy oraz zespół ekspertów, o którym mowa w art. 21 ust. 1, współpracują z podmiotem, o którym mowa odpowiednio w art. 14 i art. 15a.

2. Współpraca, o której mowa w ust. 1, polega w szczególności na:

- 1) informowaniu podmiotu, o którym mowa odpowiednio w art. 14 i art. 15a, o przekazaniu wniosku do ministra właściwego lub o przekazaniu wniosku do innego ministra;
- 2) przekazywaniu podmiotowi, o którym mowa odpowiednio w art. 14 i art. 15a, wniosków z konsultacji ze środowiskami, o których mowa w art. 19 ust. 2, dotyczących danej kwalifikacji, które wpływają do ministra właściwego;
- 3) przekazywaniu przez ministra właściwego podmiotowi, o którym mowa odpowiednio w art. 14 i art. 15a, uwag i propozycji zmian zgłoszonych przez zespół ekspertów, o którym mowa w art. 21 ust. 1;
- 4) konsultowaniu z podmiotem, o którym mowa odpowiednio w art. 14 i art. 15a, korekt doskonalących daną kwalifikację proponowanych przez zespół ekspertów, o którym mowa w art. 21 ust. 1.”;

18) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy niezwłocznie informuje podmiot, o którym mowa odpowiednio w art. 14 i art. 15a, o pozytywnym lub negatywnym rozpatrzeniu wniosku. W przypadku negatywnego rozpatrzenia wniosku minister właściwy przedstawia jego uzasadnienie, odwołując się w szczególności do oceny, o której mowa w art. 21b ust. 1.”;

19) w art. 24 wyrazy „art. 14 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 14 i art. 15a”;

20) art. 25–27 otrzymują brzmienie:

„Art. 25. 1. Minister właściwy w drodze obwieszczenia włącza odpowiednio kwalifikację wolnorynkową lub kwalifikację sektorową do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji. Obwieszczenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

2. Obwieszczenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje o:

- 1) nazwie kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej;
- 2) poziomie Polskiej Ramy Kwalifikacji przypisanym do kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej oraz o odniesieniu do poziomu odpowiednich Sektorowych Ram Kwalifikacji zgodnie z art. 21 ust. 3 pkt 2;
- 3) efektach uczenia się wymaganych dla kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej, o których mowa w art. 21 ust. 3 pkt 1;
- 4) ramowych wymaganiach dotyczących metod przeprowadzania walidacji, osób przeprowadzających walidację oraz warunków organizacyjnych i materialnych niezbędnych do prawidłowego i bezpiecznego przeprowadzania walidacji;
- 5) warunkach, jakie musi spełnić osoba przystępująca do walidacji, jeżeli zostały określone, albo informację o braku takich warunków;
- 6) innych, poza pozytywnym wynikiem walidacji, warunkach uzyskania kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej, jeżeli zostały określone, albo informację o braku takich warunków;
- 7) okresie ważności certyfikatu kwalifikacji wolnorynkowej lub certyfikatu kwalifikacji sektorowej, bezterminowym lub określonym, oraz warunkach przedłużenia ważności, jeżeli okres ważności certyfikatu został określony;
- 8) w razie potrzeby, dodatkowych wymaganiach wynikających ze specyfiki kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej, dotyczących:
 - a) zakresu i częstotliwości ewaluacji wewnętrznej, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 2,

- b) zakresu i częstotliwości sporządzania raportów z zewnętrznego zapewniania jakości, o których mowa w art. 68 ust. 1 i 2,
 - c) zakresu i częstotliwości składania sprawozdań z działalności, o których mowa w art. 76 ust. 1–3;
- 9) w razie potrzeby, dodatkowych warunkach, które muszą spełniać podmioty ubiegające się o uprawnienie do certyfikowania na podstawie art. 41 ust. 1;
- 10) terminie dokonywania przeglądu kwalifikacji, z uwzględnieniem terminu, o którym mowa w art. 27 ust. 1.

3. Kwalifikację wolnorynkową lub kwalifikację sektorową uznaje się za włączoną do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji z dniem ogłoszenia obwieszczenia, o którym mowa w ust. 1.

Art. 26. Niezwłocznie po ogłoszeniu obwieszczenia, o którym mowa w art. 25 ust. 1, minister właściwy publikuje na portalu Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji informację o możliwości składania wniosków o nadanie uprawnienia do certyfikowania danej kwalifikacji.

Art. 27. 1. Minister właściwy, nie rzadziej niż raz na dziesięć lat, dokonuje przeglądu kwalifikacji wolnorynkowej i kwalifikacji sektorowej włączonej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.

2. Do przeglądu kwalifikacji wolnorynkowej i kwalifikacji sektorowej przepisy art. 21 stosuje się odpowiednio, z tym że:

- 1) zespół ekspertów, o którym mowa w art. 21 ust. 1, sporządza opinię zawierającą propozycje dotyczące dalszego funkcjonowania danej kwalifikacji w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji lub modyfikacji tej kwalifikacji;
- 2) zespołu ekspertów, o którym mowa w art. 21 ust. 1, nie powołuje się w przypadku, gdy w okresie pięciu lat poprzedzających dokonanie przeglądu nie został wydany żaden dokument potwierdzający nadanie danej kwalifikacji.

3. W przypadkach uzasadnionych potrzebami społeczno-gospodarczymi lub na wniosek sektorowej rady do spraw kompetencji lub z własnej inicjatywy minister właściwy może dokonać przeglądu kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej włączonej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji w terminie krótszym, niż określony w ust. 1.

4. W wyniku przeglądu minister właściwy:

- 1) stwierdza, że dana kwalifikacja wolnorynkowa lub kwalifikacja sektorowa funkcjonuje w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji w zakresie określonym w obwieszczeniu, o którym mowa w art. 25 ust. 1;
- 2) w drodze obwieszczenia dokonuje modyfikacji danej kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej;
- 3) w drodze obwieszczenia nadaje kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej status kwalifikacji archiwalnej, jeżeli w okresie pięciu lat poprzedzających dokonanie przeglądu nie został wydany żaden dokument potwierdzający nadanie danej kwalifikacji.

5. Obwieszczenia, o których mowa w ust. 4 pkt 2 i 3, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.”;

21) w art. 28:

- a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „danej kwalifikacji rynkowej” zastępuje się wyrazami „kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej”;
- b) w pkt 3 skreśla się wyraz „rynkowej”;

22) w art. 29:

- a) w ust. 1 wyrazy „Otrzymanie przez daną kwalifikację rynkową” zastępuje się wyrazem „Nadanie”;
- b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Osobom, które w dniu ogłoszenia obwieszczenia, o którym mowa w art. 27 ust. 4 pkt 3, rozpoczęły walidację w danej kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej wydaje się certyfikat kwalifikacji wolnorynkowej lub certyfikat kwalifikacji sektorowej, jeżeli wynik walidacji jest pozytywny.

3. Nadanie statusu kwalifikacji archiwalnej nie powoduje unieważnienia certyfikatów kwalifikacji wolnorynkowej lub certyfikatów kwalifikacji sektorowej, które zostały wydane przed dniem ogłoszenia obwieszczenia, o którym mowa w art. 27 ust. 4 pkt 3.”;

23) uchyla się art. 30–35;

24) w art. 36:

- a) w ust. 1:
 - w pkt 1 wyrazy „art. 14 ust. 1 i art. 31 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 14 i art. 15a”;
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) dokonywania przeglądu kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej włączonej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, o którym mowa w art. 27 ust. 1 i 3”,
- b) w ust. 2 wyrazy „art. 14 ust. 1 i art. 31 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 14 i art. 15a”;
- 25) w art. 37:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Kwalifikacje rzemieślnicze mogą być włączone do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji przez ministra właściwego na wniosek Związku Rzemiosła Polskiego. Przepisy art. 15 i art. 16 stosuje się odpowiednio.”,
- b) w ust. 2 wyrazy „art. 17–25” zastępuje się wyrazami „art. 17–19 i art. 21–25”,
- c) w ust. 3 wyrazy „kwalifikacji cząstkowych, o których mowa w ust. 1,” zastępuje się wyrazami „kwalifikacji rzemieślniczych”,
- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. W odniesieniu do izb rzemieślniczych zadania w zakresie zewnętrznego zapewniania jakości wykonuje Związek Rzemiosła Polskiego.”,
- e) w ust. 5 wyrazy „Kwalifikację cząstkową, o której mowa w ust. 1,” zastępuje się wyrazami „Kwalifikację rzemieślniczą”,
- f) w ust. 6 wyrazy „kwalifikacji cząstkowej, o której mowa w ust. 1,” zastępuje się wyrazami „kwalifikacji rzemieślniczej”,
- g) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. Do kwalifikacji rzemieślniczych stosuje się odpowiednio art. 26–29, art. 36, art. 47 ust. 1, 4 i 5, art. 48–50, art. 63–71 i art. 75–80.”;
- 26) w art. 38:
- a) w ust. 1:
- we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyraz „określono”,
 - pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1) jest możliwe przypisanie poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do tej kwalifikacji;
 - 2) w przepisach odrębnych są określone:
 - a) wymagania dotyczące walidacji,

- b) instytucje uprawnione do certyfikowania kwalifikacji uregulowanej lub warunki uzyskania uprawnienia do certyfikowania kwalifikacji uregulowanej;”,
 - uchyla się pkt 3 i 4,
 - pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) w przepisach odrębnych jest określony sposób zapewniania jakości nadawania kwalifikacji;”,
 - uchyla się pkt 6,
 - pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) w przepisach odrębnych są określone warunki, które musi spełnić osoba przystępująca do walidacji.”,
 - uchyla się pkt 8,
- b) w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy art. 21 i art. 21a stosuje się odpowiednio.”,
- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Obwieszczenie, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

 - 1) informację o nazwie kwalifikacji uregulowanej;
 - 2) informację o poziomie Polskiej Ramy Kwalifikacji przypisanym do kwalifikacji uregulowanej oraz o odniesieniu do poziomu odpowiednich Sektorowych Ram Kwalifikacji, jeżeli Sektorowe Ramy Kwalifikacji dla danych sektorów lub branż są włączone do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji;
 - 3) opis efektów uczenia się;
 - 4) wymagania dotyczące walidacji;
 - 5) informację o warunkach, jakie musi spełnić osoba przystępująca do walidacji;
 - 6) informacje o innych, poza pozytywnym wynikiem walidacji, warunkach uzyskania kwalifikacji uregulowanej, jeżeli zostały określone, albo informację o braku takich warunków;
 - 7) informację o okresie ważności dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji i warunkach przedłużenia ważności dokumentu, lub informację, że ważność nadanego dokumentu jest bezterminowa;

- 8) informację o instytucjach uprawnionych do certyfikowania kwalifikacji uregulowanej lub warunkach uzyskania uprawnienia do certyfikowania kwalifikacji uregulowanej.”,
- d) w ust. 4 wyraz „Rejestru” zastępuje się wyrazem „Systemu”;
- 27) uchyla się art. 39;
- 28) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:
„Wymogi dotyczące podmiotów przeprowadzających walidację i certyfikowanie kwalifikacji wolnorynkowych i kwalifikacji sektorowych włączonych do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji oraz zasady uzyskiwania uprawnień do certyfikowania”;
- 29) w art. 41:
- a) w ust. 1:
- we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „kwalifikacji rynkowej” zastępuje się wyrazami „kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej”,
 - w pkt 2 wyrazy „art. 26 ust. 1 pkt 1, art. 34 ust. 1 i art. 35 ust. 3” zastępuje się wyrazami „art. 26”,
- b) w ust. 2:
- we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „kwalifikacji rynkowej” zastępuje się wyrazami „kwalifikacji wolnorynkowej”,
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) zapewnia warunki kadrowe, organizacyjne i materialne umożliwiające przeprowadzenie walidacji zgodnie z ramowymi wymaganiami, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 4;”,
 - w pkt 2 wyrazy „art. 25 ust. 2 pkt 7” zastępuje się wyrazami „art. 25 ust. 2 pkt 9”,
 - w pkt 3 wyraz „zawiesił” zastępuje się wyrazami „nie zawiesił”,
- c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Z wnioskiem o nadanie uprawnienia do certyfikowania danej kwalifikacji sektorowej może wystąpić podmiot, o którym mowa w art. 15a, jeżeli:
- 1) zapewnia warunki kadrowe, organizacyjne i materialne umożliwiające przeprowadzenie walidacji zgodnie z ramowymi wymaganiami, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 4;
 - 2) spełnia dodatkowe warunki określone w art. 25 ust. 2 pkt 9;

- 3) nie zakończył lub nie zawiesił prowadzenia działalności statutowej, lub w stosunku do którego nie została otwarta likwidacja lub nie ogłoszono jego upadłości;
- 4) nie posiada zaległości z tytułu podatków, składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o ile jest obowiązany do ich opłacania.”;

30) w art. 42:

a) w ust. 1:

- we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 41 ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 41 ust. 2 i 3”,
- w pkt 1:
 - we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 41 ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 41 ust. 2 i 3”,
 - lit. a i b otrzymują brzmienie:
 - „a) nazwę podmiotu,
 - b) siedzibę i adres,”
 - w lit. c wyrazy „(NIP), numer PESEL” zastępuje się wyrazem „(NIP)”,
 - lit. e otrzymuje brzmienie:
 - „e) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym (KRS), o ile został nadany,”
 - lit. f otrzymuje brzmienie:
 - „f) imiona i nazwiska oraz stanowiska osób uprawnionych do reprezentowania w przypadku podmiotu będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną,”
 - lit. g otrzymuje brzmienie:
 - „g) adres elektroniczny osoby składającej wniosek w imieniu podmiotu, o którym mowa w art. 41 ust. 2 i 3,”
- pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
 - „2) wskazanie odpowiednio kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej, której dotyczy wniosek;
 - 3) informacje o spełnianiu warunków kadrowych, organizacyjnych i materialnych umożliwiających przeprowadzenie walidacji zgodnie z ramowymi wymaganiami, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 4, oraz o

spełnianiu dodatkowych warunków, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 9.”,

b) w ust. 2:

– w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) odpowiednio „Oświadczam, że dane zawarte we wniosku o nadanie uprawnienia do certyfikowania kwalifikacji wolnorynkowej są zgodne z prawdą.”, albo „Oświadczam, że dane zawarte we wniosku o nadanie uprawnienia do certyfikowania kwalifikacji sektorowej są zgodne z prawdą.”;

– w pkt 2 wyrazy „art. 44 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 43 ust. 1 lub 1a”;

c) w ust. 4 w zdaniu pierwszym i trzecim wyraz „zeznań” zastępuje się wyrazem „oświadczeń”;

31) w art. 43:

a) w ust. 1 w zdaniu pierwszym wyrazy „art. 41 ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 41 ust. 2 i 3”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku podmiotu, o którym mowa odpowiednio w art. 14 lub art. 15a, opłata za wniosek o nadanie uprawnienia do certyfikowania kwalifikacji, której dotyczył wniosek o włączenie kwalifikacji do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, wynosi 50% kwoty, o której mowa w ust. 1. Opłata stanowi dochód budżetu państwa. Opłata nie podlega zwrotowi.”;

32) w art. 44 w ust. 1 i w ust. 3 w zdaniu pierwszym wyrazy „art. 41 ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 41 ust. 2 i 3”;

33) w art. 46:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instytucja certyfikująca wnosi kwartalną opłatę w wysokości 3% przychodów z opłat za walidację i certyfikowanie, jednak nie mniej niż 1 zł od wydanego certyfikatu kwalifikacji wolnorynkowej lub certyfikatu kwalifikacji sektorowej.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Opłatę, o której mowa w ust. 1 i 2, wnosi się na rachunek bankowy wskazany przez ministra koordynatora Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji na

portalu Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.”;

34) w art. 47:

a) w ust. 1 i 2 wyrazy „z wymaganiami, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 5” zastępuje się wyrazami „z ramowymi wymaganiami, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 4”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Instytucja certyfikująca prowadzi stronę internetową, na której udostępnia szczegółowe informacje o sposobie zorganizowania i przeprowadzania walidacji zgodnym z ramowymi wymaganiami, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 4, oraz o aktualnie obowiązujących opłatach za walidację i certyfikowanie.”,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Instytucja certyfikująca przekazuje podmiotowi prowadzącemu Zintegrowany Rejestr Kwalifikacji informację o adresie strony internetowej, o której mowa w ust. 4.”;

35) w art. 48:

a) w ust. 1 i 2 wyrazy „kwalifikacji rynkowej” zastępuje się wyrazami „kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osiągnięcia wymagane dla danej kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej mogą być poddawane walidacji w różnym miejscu i czasie, jeżeli wymagania dotyczące walidacji, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 4, nie stanowią inaczej.”;

36) w art. 49 w ust. 1–3 wyraz „rynkowej” zastępuje się wyrazami „wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej”;

37) po art. 49 dodaje się art. 49a w brzmieniu:

„Art. 49a. 1. Warunkiem wydania przez instytucję certyfikującą certyfikatu kwalifikacji wolnorynkowej lub certyfikatu kwalifikacji sektorowej jest potwierdzenie nabycia wszystkich efektów uczenia się wymaganych dla danej kwalifikacji. Potwierdzenie nabycia efektów uczenia się jest dokonywane w drodze walidacji.

2. Certyfikat kwalifikacji wolnorynkowej i certyfikat kwalifikacji sektorowej zawiera:

1) nazwę dokumentu odpowiednio: „certyfikat kwalifikacji wolnorynkowej” albo „certyfikat kwalifikacji sektorowej”;

- 2) nazwę kwalifikacji odpowiednio wolnorynkowej lub sektorowej;
- 3) nazwę i siedzibę instytucji certyfikującej;
- 4) informacje dotyczące posiadacza certyfikatu:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) datę urodzenia;
- 5) numer certyfikatu nadany przez instytucję certyfikującą;
- 6) znak graficzny określony w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 4;
- 7) imię (imiona) i nazwisko oraz podpis osoby upoważnionej do wydania certyfikatu;
- 8) nazwę miejscowości i datę wydania certyfikatu;
- 9) okres ważności certyfikatu kwalifikacji wolnorynkowej lub certyfikatu kwalifikacji sektorowej, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 7.

3. Instytucja certyfikująca w celu wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym, związanego z potwierdzeniem przez osoby posiadania określonych kwalifikacji, prowadzi ewidencję wydanych certyfikatów kwalifikacji wolnorynkowych i certyfikatów kwalifikacji sektorowych obejmującą:

- 1) dane, o których mowa w ust. 2 pkt 2, 4, 5 i 8;
- 2) informacje o datach przeprowadzenia walidacji i podmiotach przeprowadzających walidację;
- 3) informacje o zastosowaniu art. 49 ust. 1 albo 2.

4. Dane, o których mowa w ust. 2 pkt 4, są przechowywane w ewidencji, o której mowa w ust. 3, przez okres 5 lat.

5. Ewidencja, o której mowa w ust. 3, jest prowadzona w postaci papierowej lub elektronicznej. System informatyczny służący do prowadzenia ewidencji w postaci elektronicznej umożliwia eksport danych do formatu XML.

6. Instytucja certyfikująca przechowuje protokoły z przeprowadzonej walidacji albo rozmowy, o której mowa w art. 49 ust. 3, przez okres 5 lat, licząc od dnia wystawienia certyfikatu kwalifikacji wolnorynkowej lub certyfikatu kwalifikacji sektorowej.”;

- 38) tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie:

„Zapewnianie jakości walidacji i certyfikowania kwalifikacji wolnorynkowych i kwalifikacji sektorowych włączonych do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji”;

- 39) w art. 51:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zewnętrzne zapewnianie jakości walidacji i certyfikowania kwalifikacji wolnorynkowych i kwalifikacji sektorowych prowadzonych przez instytucje certyfikujące, z wyjątkiem instytucji, o których mowa w ust. 1a, wykonuje podmiot prowadzący zorganizowaną działalność w obszarze gospodarki, rynku pracy, edukacji lub szkoleń, który został wpisany na listę podmiotów uprawnionych do pełnienia funkcji zewnętrznego zapewniania jakości wobec instytucji certyfikujących, zwaną dalej „listą”.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zewnętrzne zapewnianie jakości walidacji i certyfikowania kwalifikacji sektorowych prowadzonych przez instytucje certyfikujące będące podmiotami, o których mowa w art. 15a, które:

- 1) są organami prowadzącymi branżowe centra umiejętności, o których mowa w art. 4 pkt 30a ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, lub
- 2) zawarły porozumienia z branżowymi centrami umiejętności, o których mowa w art. 8 ust. 3a ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe – wykonuje Instytut Badań Edukacyjnych w Warszawie.”;

40) w art. 52 w ust. 2 wyrazy „kwalifikacji rynkowych” zastępuje się wyrazami „kwalifikacji wolnorynkowych lub kwalifikacji sektorowych”;

41) w art. 53:

a) w ust. 2:

- w pkt 3 wyrazy „kwalifikacje rynkowe” zastępuje się wyrazami „kwalifikacje wolnorynkowe lub kwalifikacje sektorowe”,
- w pkt 5 wyraz „zawiesił” zastępuje się wyrazami „nie zawiesił”,

b) w ust. 3 w pkt 3 wyrazy „kwalifikacji rynkowych” zastępuje się wyrazami „kwalifikacji wolnorynkowych lub kwalifikacji sektorowych”;

42) w art. 54

a) w ust. 1:

- w pkt 1 lit. f otrzymuje brzmienie:

„f) imiona i nazwiska oraz stanowiska osób uprawnionych do reprezentowania w przypadku podmiotu będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną,”

- w pkt 2 wyrazy „kwalifikacji rynkowych” zastępuje się wyrazami „kwalifikacji wolnorynkowych lub kwalifikacji sektorowych”,
 - b) w ust. 2 w pkt 2 w lit. c wyrazy „kwalifikacji rynkowej” zastępuje się wyrazami „kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej”,
 - c) w ust. 4 w zdaniu pierwszym i trzecim wyraz „zeznań” zastępuje się wyrazem „oświadczeń”;
- 43) w art. 57 w ust. 2 w pkt 3 skreśla się wyrazy „Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji”;
- 44) w art. 59:
- a) w ust. 1 po wyrazach „funkcję zewnętrznego zapewniania jakości” dodaje się przecinek i wyrazy „z wyjątkiem instytucji, o których mowa w art. 51 ust. 1a”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „kwalifikacji rynkowej” zastępuje się wyrazami „kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej”;
- 45) w art. 60:
- a) w ust. 1 po wyrazach „instytucji certyfikującej” dodaje się przecinek i wyrazy „z wyjątkiem instytucji, o których mowa w art. 51 ust. 1a.”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do powierzenia funkcji zewnętrznego zapewniania jakości stosuje się przepisy niniejszej ustawy oraz przepisy wydane na podstawie ust. 5.”,
 - c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podmioty, którym powierzono funkcję zewnętrznego zapewniania jakości w odniesieniu do instytucji certyfikujących w danej kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej, z wyjątkiem podmiotu, o którym mowa w art. 51 ust. 1a, są obowiązane do współpracy w celu zapewnienia spójnego standardu jakości certyfikowania danej kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej.”;
- 46) art. 61 i art. 62 otrzymują brzmienie:
- „Art. 61. Kwalifikację wolnorynkową lub kwalifikację sektorową uznaje się za funkcjonującą w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, jeżeli w odniesieniu do tej kwalifikacji co najmniej jeden podmiot posiada uprawnienie do certyfikowania, o którym mowa w art. 41 ust. 1.
- Art. 62. Instytucja certyfikująca rozpoczyna certyfikowanie danej kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej od dnia nadania uprawnienia do certyfikowania, o którym mowa w art. 41 ust. 1.”;

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Instytucja certyfikująca przeprowadza okresową ewaluację wewnętrzną dotyczącą nadawania kwalifikacji wolnorynkowych i kwalifikacji sektorowych włączonych przez ministrów właściwych do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji nie rzadziej niż raz na trzy lata.”,
 - b) w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „wymaganiami, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 5” zastępuje się wyrazami „ramowymi wymaganiami, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 4”;
- 48) w art. 65:
- a) w ust. 1:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
 - „W odniesieniu do każdej kwalifikacji wolnorynkowej i kwalifikacji sektorowej instytucja certyfikująca w terminie 20 dni roboczych po zakończeniu każdego kwartału kalendarzowego jest obowiązana do przekazania podmiotowi prowadzącemu Zintegrowany Rejestr Kwalifikacji informacji o:”,
 - w pkt 1 skreśla się wyraz „poszczególnych”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „dzień ich przekazania” zastępuje się wyrazami „ostatni dzień danego kwartału”,
 - c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
 - „2a. Do podmiotów nadających kwalifikacje rzemieślnicze nie stosuje się przepisów ust. 1 pkt 2–4.”,
 - d) uchyla się ust. 3;
- 49) w art. 66 w pkt 2 wyrazy „ust. 2 pkt 1–3” zastępuje się wyrazami „ust. 2 i 3”;
- 50) w art. 68 w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „ust. 2 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „ust. 2 i 3”;
- 51) w art. 69 w ust. 1:
- a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „pkt 2 i 3” zastępuje się wyrazami „pkt 1 i 3”,
 - b) w pkt 2 w lit. a wyrazy „wymagań, o których mowa art. 25 ust. 2 pkt 5 i art. 41 ust. 2 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „ramowych wymagań, o których mowa art. 25 ust. 2 pkt 4 i art. 41 ust. 2 i 3”;
- 52) w art. 70 wyrazy „ust. 2 pkt 1–3” zastępuje się wyrazami „ust. 2 i 3”;
- 53) w art. 71 i art. 73 wyrazy „kwalifikacji rynkowych” zastępuje się wyrazami „kwalifikacji wolnorynkowych lub kwalifikacji sektorowych”;

- 54) w art. 72 w ust. 3 wyrazy „pkt 4 lit. a” zastępuje się wyrazami „pkt 7 lit. a”;
- 55) w art. 74 w ust. 1 w pkt 3 wyrazy „ust. 2 pkt 1–3” zastępuje się wyrazami „ust. 2 i 3”;
- 56) tytuł rozdziału 6 otrzymuje brzmienie:
- „Nadzór nad walidacją i certyfikowaniem kwalifikacji wolnorynkowych i kwalifikacji sektorowych włączonych do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji”;
- 57) w art. 75 wyrazy „kwalifikacji rynkowych” zastępuje się wyrazami „kwalifikacji wolnorynkowych i kwalifikacji sektorowych włączonych przez ministrów właściwych do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji”;
- 58) w art. 76 w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „art. 41 ust. 2 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „art. 41 ust. 2 pkt 1 i 2 lub ust. 3 pkt 1 i 2”;
- 59) w art. 77:
- a) w ust. 1:
- w pkt 1 wyrazy „ust. 2 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „ust. 2 i 3”,
 - w pkt 2 skreśla się wyraz „gospodarczej”,
- b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Zakończenie lub zawieszenie prowadzenia przez instytucję certyfikującą działalności, o której mowa odpowiednio w art. 41 ust. 2 lub ust. 3 pkt 3, lub otwarcie wobec tej instytucji likwidacji albo ogłoszenie jej upadłości skutkuje wygaśnięciem z mocy prawa uprawnień nadanych jej do certyfikowania oraz wygaśnięciem z mocy prawa umowy, o której mowa w art. 60 ust. 1, w odniesieniu do tej instytucji certyfikującej.
3. Instytucja certyfikująca jest obowiązana do niezwłocznego zawiadomienia podmiotu prowadzącego Zintegrowany Rejestr Kwalifikacji o zmianie danych, o których mowa w art. 83 ust. 1 pkt 6 lit. a, d i e, a także o udzieleniu upoważnienia, o którym mowa w art. 47 ust. 2.”;
- 60) w art. 80 w ust. 2:
- a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „Minister właściwy cofa, w drodze decyzji administracyjnej, uprawnienie instytucji certyfikującej do certyfikowania danej kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej, jeżeli:”;
- b) w pkt 2 wyrazy „ust. 2 pkt 2 i 3” zastępuje się wyrazami „ust. 2 i 3”;
- 61) po art. 82a dodaje się art. 82b w brzmieniu:

„Art. 82b. W Zintegrowanym Rejestrze Kwalifikacji gromadzi i przetwarza się:

- 1) informacje o kwalifikacjach włączonych do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji;
- 2) informacje zawarte:
 - a) we wnioskach, o których mowa w art. 14, art. 15a, art. 41 ust. 2 i 3 i art. 53 ust. 2,
 - b) w raportach i sprawozdaniach, o których mowa w art. 64 ust. 2, art. 68 ust. 1, art. 71 ust. 1 i art. 76 ust. 1

– przekazanych do podmiotu prowadzącego Zintegrowany Rejestr Kwalifikacji.”;

62) w art. 83:

- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Zintegrowany Rejestr Kwalifikacji przetwarza i udostępnia informacje o kwalifikacjach wolnorynkowych i kwalifikacjach sektorowych:

- 1) informacje ogólne o kwalifikacji:
 - a) nazwę kwalifikacji, o której mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1,
 - b) przypisany poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji do kwalifikacji, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 2,
 - c) odniesienie do poziomu Sektorowych Ram Kwalifikacji, jeżeli Sektorowe Ramy Kwalifikacji dla danych sektorów lub branż zostały włączone do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 2,
 - d) kod Międzynarodowej Standardowej Klasyfikacji Edukacji (ISCED), o którym mowa w art. 15 ust. 1 pkt 5 lit. d i art. 15b ust. 1 pkt 5 lit. d,
 - e) inne, poza pozytywnym wynikiem walidacji, warunki uzyskania kwalifikacji, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 6, jeżeli zostały określone, albo informacja o braku takich warunków;
- 2) podstawowe informacje o kwalifikacji obejmujące:
 - a) przykładowe działania i zadania, które potrafi wykonywać osoba posiadająca daną kwalifikację, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 2 lit. b tiret pierwsze i art. 15b ust. 1 pkt 2 lit. b tiret pierwsze,
 - b) przykładowe grupy osób, które mogą być szczególnie zainteresowane uzyskaniem kwalifikacji, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 2 lit. b tiret drugie i art. 15b ust. 1 pkt 2 lit. b tiret drugie,

- c) przykładowe możliwości wykorzystania kwalifikacji i dalszego rozwoju, w tym możliwości ubiegania się o inne kwalifikacje i uprawnienia w danej dziedzinie, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 2 lit. b tiret trzecie i art. 15b ust. 1 pkt 2 lit. b tiret trzecie,
 - d) objętość kwalifikacji;
- 3) informacje o wymaganych efektach uczenia się, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 3;
- 4) informacje dotyczące walidacji:
- a) warunki, które musi spełniać osoba przystępująca do walidacji, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 5, jeżeli zostały określone, albo o braku takich warunków,
 - b) ramowe wymagania dotyczące metod przeprowadzania walidacji, osób przeprowadzających walidację, warunków organizacyjnych i materialnych niezbędnych do prawidłowego i bezpiecznego przeprowadzania walidacji, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 4,
 - c) dodatkowe warunki, które muszą spełniać podmioty ubiegające się o uprawnienie do certyfikowania na podstawie art. 41 ust. 1, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 9;
- 5) dodatkowe informacje dotyczące kwalifikacji:
- a) informację o aktualnym statusie kwalifikacji: kwalifikacja włączona do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, kwalifikacja funkcjonująca w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, kwalifikacja archiwalna oraz informacja o datach uzyskania poszczególnych statusów,
 - b) nazwę i okres ważności certyfikatu kwalifikacji wolnorynkowej lub certyfikatu kwalifikacji sektorowej – bezterminowy albo określony, oraz warunki przedłużenia ważności, jeżeli okres ważności certyfikatu jest określony, zgodnie z art. 25 ust. 2 pkt 7,
 - c) dodatkowe wymagania, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 8, jeżeli zostały określone,
 - d) termin dokonywania przeglądów kwalifikacji, o którym mowa w art. 27 ust. 1, i data ostatniego przeglądu kwalifikacji,
 - e) nazwę podmiotu, który wystąpił o włączenie kwalifikacji do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, o którym mowa w art. 14 i art. 15a,

- f) kod kwalifikacji w Zintegrowanym Rejestrze Kwalifikacji,
 - g) kod Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), o którym mowa w art. 15 ust. 1 pkt 5 lit. e oraz art. 15b ust. 1 pkt 5 lit. e,
 - h) wskazanie obwieszczenia, o którym mowa w art. 25 ust. 1, na podstawie którego włączono kwalifikację do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji;
- 6) informacje o instytucjach uprawnionych do certyfikowania kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej:
- a) dane, o których mowa w art. 42 ust. 1 pkt 1 lit. a–c i e,
 - b) datę nadania uprawnienia do certyfikowania,
 - c) datę cofnięcia uprawnienia do certyfikowania i datę wygaśnięcia tego uprawnienia,
 - d) nazwy podmiotów upoważnionych przez poszczególne instytucje certyfikujące do przeprowadzania walidacji, o których mowa w art. 47 ust. 2, oraz ich siedziby i adresy,
 - e) adres strony internetowej, o której mowa w art. 47 ust. 4;
- 7) informacje o podmiocie, któremu powierzono funkcję zewnętrznego zapewniania jakości wobec instytucji certyfikującej, o której mowa w pkt 6 lit. a:
- a) dane, o których mowa w art. 54 ust. 1 pkt 1 lit. a–c, e i f,
 - b) datę skreślenia z listy, o której mowa w art. 51 ust. 1,
 - c) datę podpisania, rozwiązania lub wygaśnięcia umowy, o której mowa w art. 60 ust. 1.

2. W Zintegrowanym Rejestrze Kwalifikacji gromadzi i przetwarza się informacje o:

- 1) kwalifikacjach pełnych, o których mowa w art. 8 pkt 1–7a;
 - 2) kwalifikacjach wyodrębnionych w zawodach, o których mowa w art. 4 pkt 34 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i b, pkt 3, pkt 4 lit. a, pkt 5 lit. b i pkt 6 lit. a.”,
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do kwalifikacji uregulowanych, kwalifikacji rzemieślniczych i kwalifikacji nadawanych po ukończeniu innych form kształcenia, o których mowa w art. 162 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, art. 2 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r.

o Polskiej Akademii Nauk i art. 2 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych, oraz kursów i szkoleń, o których mowa w art. 4 pkt 6 ustawy z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz.”;

63) w art. 84:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Informacje o kwalifikacjach włączonych do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, o których mowa w art. 83 ust. 1, minister właściwy przekazuje podmiotowi prowadzącemu Zintegrowany Rejestr Kwalifikacji odpowiednio wraz z informacjami, o których mowa w art. 60 ust. 4, art. 61 ust. 2 i art. 80 ust. 4, z wyjątkiem informacji, o których mowa w art. 83 ust. 1 pkt 7 lit. b, które przekazuje minister koordynator Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji wraz z informacjami, o których mowa w art. 74 ust. 4.”,

b) ust. 5–7 otrzymują brzmienie:

„5. Informacje o kwalifikacjach uregulowanych minister właściwy przekazuje podmiotowi prowadzącemu Zintegrowany Rejestr Kwalifikacji odpowiednio wraz z informacjami, o których mowa w art. 38 ust. 5.

6. Informacje o kwalifikacjach rzemieślniczych minister właściwy przekazuje podmiotowi prowadzącemu Zintegrowany Rejestr Kwalifikacji odpowiednio wraz z informacjami, o których mowa w art. 37 ust. 6.

7. Informacje o kwalifikacjach nadawanych po ukończeniu innych form kształcenia, o których mowa w art. 162 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, art. 2 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk i art. 2 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych, oraz kursów i szkoleń, o których mowa w art. 4 pkt 6 ustawy z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz, minister właściwy przekazuje podmiotowi prowadzącemu Zintegrowany Rejestr Kwalifikacji odpowiednio wraz z informacjami, o których mowa w art. 60 ust. 4, art. 61 ust. 2 i art. 80 ust. 4, z wyjątkiem informacji, o których mowa w art. 83 ust. 1 pkt 7 lit. b, które przekazuje minister koordynator Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji wraz z informacjami, o których mowa w art. 74 ust. 4.”;

64) w art. 87 w ust. 1:

a) w ust. 1:

– pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

- „2) dokonywanie oceny formalnej wniosków, o których mowa w art. 14, art. 15a, art. 41 ust. 2 i 3 oraz art. 53 ust. 2;
 - 3) wspomaganie podmiotu, o którym mowa w art. 14 i art. 15a, w ustalaniu właściwości ministra dla rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w art. 14 i art. 15a;”,
- w pkt 4 wyrazy „art. 14 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 14 i art. 15a”;
 - pkt 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5) zawiadamianie podmiotów, które uzyskały uprawnienie do certyfikowania danej kwalifikacji, o modyfikacji danej kwalifikacji, o której mowa w art. 27 ust. 5 pkt 2, oraz o nadaniu danej kwalifikacji statusu kwalifikacji archiwalnej, o którym mowa w art. 27 ust. 5 pkt 3;”;
 - b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji”;
- 65) w art. 89 w ust. 1:
- a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) wspomaganie ustalania właściwości ministrów do rozpatrzenia wniosków, o których mowa w art. 14 i art. 15a, w zakresie poszczególnych kwalifikacji wolnorynkowych i kwalifikacji sektorowych”;
 - b) w pkt 5 skreśla się wyrazy „Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji”;
- 66) art. 90 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 90. Przy ministrze koordynatorze Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji działa Rada Interesariuszy, która jest organem opiniodawczo-doradczym tego ministra.”;
- 67) w art. 91 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
- „5) wyrażanie opinii, o których mowa w art. 11 ust. 3 pkt 6 i art. 21a ust. 3;”;
- 68) w art. 92 w pkt 5a wyraz „Szkół” zastępuje się wyrazem „Uczelni”;
- 69) w art. 93:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
 - „1a. Minister koordynator Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji wyznacza przedstawicieli, o których mowa w art. 92 pkt 9, i powołuje ich w skład Rady Interesariuszy. Przedstawiciele, o których mowa w art. 92 pkt 9, mogą być powołani w skład Rady Interesariuszy na więcej niż jedną kadencję.”;
 - b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
 - „4a. Minister koordynator Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji może odwołać swojego przedstawiciela w Radzie Interesariuszy w trakcie kadencji.”;

70) w art. 95 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do udziału w posiedzeniu, na którym Rada Interesariuszy opracowuje opinię, o której mowa w art. 11 ust. 3 pkt 6, są zapraszani przedstawiciele ministra właściwego, przedstawiciele zainteresowanej Sektorowej Rady do spraw Kompetencji i przedstawiciele zainteresowanego podmiotu, o których mowa w art. 11 ust. 2.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2082, 2089 i 2666 oraz z 2023 r. poz. 709 i 825) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w pkt 36 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 37–39 w brzmieniu:

„37) branżowym centrum umiejętności – należy przez to rozumieć branżowe centrum umiejętności wchodzące w skład ogólnopolskiej sieci branżowych centrów umiejętności, o której mowa w art. 8a ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe;

38) branżowym szkoleniu zawodowym – należy przez to rozumieć branżowe szkolenie zawodowe, o którym mowa w art. 4 pkt 35d ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, którego łączny wymiar wynosi nie mniej niż 15 godzin, a dzienny wymiar – średnio nie mniej niż 5 godzin, z wyłączeniem dni, w których to szkolenie nie jest prowadzone;

39) uczniu objętym branżowym szkoleniem zawodowym – należy przez to rozumieć ucznia technikum lub branżowej szkoły I stopnia lub słuchacza branżowej szkoły II stopnia lub szkoły policealnej, uczestniczących w branżowym szkoleniu zawodowym.”;

2) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. 1. Prowadzone przez osobę prawną niebędącą jednostką samorządu terytorialnego oraz osobę fizyczną branżowe centrum umiejętności otrzymuje, z budżetu powiatu będącego dla tego centrum organem rejestrującym, dotację w wysokości równej kwocie przewidzianej na dofinansowanie funkcjonowania tego centrum w części oświatowej subwencji ogólnej dla powiatu.

2. Branżowe centra umiejętności, niezależnie od dotacji, o której mowa w ust. 1, otrzymują na każdego ucznia objętego branżowym szkoleniem zawodowym, dotację z budżetu powiatu będącego dla tych centrów organem rejestrującym, w wysokości równej kwocie przewidzianej na takiego ucznia w części oświatowej subwencji ogólnej dla powiatu.

3. Wysokość dotacji, o której mowa w ust. 2, dla branżowych centrów umiejętności jest ustalana jako iloczyn kwoty przewidzianej na takiego ucznia objętego branżowym szkoleniem zawodowym w części oświatowej subwencji ogólnej dla powiatu oraz liczby dni trwania branżowego szkolenia zawodowego w tym centrum, z wyłączeniem dni, w których to szkolenie nie jest prowadzone, podzielony przez liczbę dni w roku budżetowym. Dotację ustala się w wysokości kwoty przewidzianej w części oświatowej subwencji ogólnej w roku budżetowym, w którym rozpoczyna się branżowe szkolenie zawodowe.”;

3) w art. 33:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przedszkole, inna forma wychowania przedszkolnego, szkoła, branżowe centrum umiejętności oraz placówka, o której mowa w art. 2 pkt 6–8 ustawy – Prawo oświatowe, przekazuje dane do systemu informacji oświatowej według stanu na dzień 30 września roku bazowego – w przypadku dotacji, o których mowa w art. 15–21, art. 25, art. 26, art. 28–31a i art. 32;”;

b) w ust. 3 po wyrazie „szkół” dodaje się przecinek i wyrazy „branżowych centrów umiejętności”;

c) w ust. 4 po wyrazie „szkołę” dodaje się przecinek i wyrazy „branżowe centrum umiejętności”;

4) w art. 34:

a) w ust. 1 po wyrazie „szkoły” dodaje się przecinek i wyrazy „branżowego centrum umiejętności”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dotacje, o których mowa w art. 15–21, art. 25 ust. 1–4 i 8, art. 26 ust. 1, 2 i 8, art. 28, art. 29, art. 29a ust. 2, art. 30 oraz art. 31 ust. 1, są przekazywane na każde dziecko objęte wczesnym wspomaganie rozwoju, ucznia, wychowanka, uczestnika zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, ucznia objętego branżowym szkoleniem zawodowym lub słuchacza kwalifikacyjnego kursu zawodowego, będącego w danym miesiącu roku budżetowego odpowiednio dzieckiem objętym wczesnym wspomaganie rozwoju, uczniem, wychowankiem, uczestnikiem zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, uczniem objętym branżowym szkoleniem zawodowym lub słuchaczem kwalifikacyjnego kursu zawodowego odpowiednio w placówce wychowywania przedszkolnego, szkole, branżowym centrum

umiejętności lub placówce, o której mowa w art. 2 pkt 6–8 ustawy – Prawo oświatowe.”;

5) w art. 35:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dotacje, o których mowa w art. 15–21, art. 25, art. 26, art. 28–31a i art. 32, są przeznaczone na dofinansowanie realizacji zadań placówek wychowania przedszkolnego, szkół lub placówek w zakresie kształcenia, wychowania i opieki, w tym kształcenia specjalnego i profilaktyki społecznej, z tym że dotacja, o której mowa w art. 29a ust. 1 i 2, jest przeznaczona na realizację zadań, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 117 ust. 5 ustawy – Prawo oświatowe. Dotacje mogą być wykorzystane wyłącznie na:”,

b) w ust. 4 wyrazy „art. 28–31a” zastępuje się wyrazami „art. 28, art. 29, art. 30–31a”;

6) w art. 36:

a) w ust. 4 w pkt 1 po wyrazach „uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych” dodaje się przecinek i wyrazy „uczniów objętych branżowym szkoleniem zawodowym”,

b) ust. 6–8 otrzymują brzmienie:

„6. W przypadku utrudniania lub udaremniania przez szkołę, o której mowa w art. 26 ust. 2, niepubliczne branżowe centrum umiejętności, niepubliczną placówkę, o której mowa w art. 2 pkt 3, 6, 8 i 10 ustawy – Prawo oświatowe, lub przez organ prowadzący tę szkołę, centrum lub placówkę czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 2, organ dotujący wzywa dyrektora tej szkoły, centrum lub placówki lub organ prowadzący tę szkołę, centrum lub placówkę do zaprzestania tych działań w wyznaczonym terminie.

7. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 6, organ dotujący wstrzymuje, w drodze decyzji administracyjnej, przekazywanie szkole, o której mowa w art. 26 ust. 2, niepublicznemu branżowemu centrum umiejętności lub niepublicznej placówce, o której mowa w art. 2 pkt 3, 6, 8 i 10 ustawy – Prawo oświatowe, dotacji do dnia umożliwienia przeprowadzenia w tej szkole, centrum lub placówce czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 2.

8. Środki przekazane szkole, o której mowa w art. 26 ust. 2, niepublicznemu branżowemu centrum umiejętności lub niepublicznej placówce, o której mowa w art. 2 pkt 3, 6, 8 i 10 ustawy – Prawo oświatowe, za okres, którego dotyczyło

wstrzymanie dotacji, mogą być wykorzystane wyłącznie na refundację wydatków związanych z realizacją zadań szkoły, centrum lub placówki, o których mowa w art. 35 ust. 1, poniesionych przez szkołę, centrum lub placówkę w okresie roku budżetowego, w którym dotacja została wstrzymana. Jeżeli okres wstrzymania dotacji przypada na więcej niż jeden rok budżetowy, przekazane środki mogą być wykorzystane proporcjonalnie do okresów wstrzymania dotacji w poszczególnych latach budżetowych.”;

7) w art. 37:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli szkoła, o której mowa w art. 26 ust. 2, niepubliczne branżowe centrum umiejętności lub niepubliczna placówka, o której mowa w art. 2 pkt 3, 6, 8 i 10 ustawy – Prawo oświatowe:”;

– w pkt 2 wyrazy „wychowanków lub uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych” zastępuje się wyrazami „wychowanków, uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych lub uczniów objętych branżowym szkoleniem zawodowym”;

– część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– organ dotujący wzywa dyrektora szkoły, centrum lub placówki lub organ prowadzący tę szkołę, centrum lub placówkę do wykonania działań, o których mowa w pkt 1–3, w wyznaczonym terminie.”;

b) w ust. 2 wyrazy „szkole, o której mowa w art. 26 ust. 2” zastępuje się wyrazami „szkole, o której mowa w art. 26 ust. 2, niepublicznemu branżowemu centrum umiejętności”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Środki przekazane szkole, o której mowa w art. 26 ust. 2, niepublicznemu branżowemu centrum umiejętności lub niepublicznej placówce, o której mowa w art. 2 pkt 3, 6, 8 i 10 ustawy – Prawo oświatowe, za okres, którego dotyczyło wstrzymanie dotacji, mogą być wykorzystane wyłącznie na refundację wydatków związanych z realizacją zadań szkoły, centrum lub placówki, o których mowa w art. 35 ust. 1, poniesionych przez szkołę, centrum lub placówkę w okresie roku budżetowego, w którym dotacja została wstrzymana. Jeżeli okres wstrzymania dotacji przypada na więcej niż jeden rok budżetowy, przekazane środki mogą być

wykorzystane proporcjonalnie do okresów wstrzymania dotacji w poszczególnych latach budżetowych.”;

8) w art. 38:

- a) w ust. 1 wyrazy „uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych” zastępuje się wyrazami „uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, uczniów objętych branżowym szkoleniem zawodowym”;
- b) w ust. 2 wyrazy „uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych” zastępuje się wyrazami „uczestników zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, uczniów objętych branżowym szkoleniem zawodowym”;

9) art. 39 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) art. 15, art. 16 ust. 3, art. 17 ust. 3 i 5, art. 18 ust. 3, art. 19 ust. 3 i 5, art. 20 ust. 1, art. 21 ust. 3, art. 25 ust. 1, 2, 4 i 5, art. 26 ust. 1, 2, 5 i 8, art. 29 ust. 1 i 2, art. 29a ust. 1 i 2, art. 30, art. 31 ust. 1 i 1a oraz art. 31a ust. 1 – w wysokości wyższej niż określona odpowiednio w art. 15, art. 16 ust. 3, art. 17 ust. 3 i 5, art. 18 ust. 3, art. 19 ust. 3 i 5, art. 20 ust. 1, art. 21 ust. 3, art. 25 ust. 1, 2, 4 i 5, art. 26 ust. 1, 2, 5 i 8, art. 29 ust. 1 i 2, art. 29a ust. 1 i 2, art. 30, art. 31 ust. 1 i 1a oraz art. 31a ust. 1;”;

10) w art. 43:

a) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Jeżeli wysokość dotacji, o której mowa w art. 15–21, art. 25 ust. 1–4 i 8, art. 26 ust. 1, 2 i 8, art. 28, art. 29, art. 29a ust. 2, art. 30, art. 31 ust. 1, art. 40 i art. 41, uległa zmianie, suma kolejnych przekazywanych części dotacji odpowiednio na dziecko objęte wczesnym wspomaganie rozwoju, ucznia, wychowanka, uczestnika zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, ucznia objętego branżowym szkoleniem zawodowym lub słuchacza kwalifikacyjnego kursu zawodowego, począwszy od pierwszego dnia obowiązywania zaktualizowanej kwoty dotacji, stanowi różnicę między wysokością dotacji, o której mowa odpowiednio w art. 15–21, art. 25 ust. 1–4 i 8, art. 26 ust. 1, 2 i 8, art. 28, art. 29, art. 29a ust. 2, art. 30, art. 31 ust. 1, art. 40 i art. 41, według stanu na pierwszy dzień obowiązywania zaktualizowanej kwoty dotacji, a sumą części dotacji przekazanych odpowiednio na dziecko objęte wczesnym wspomaganie rozwoju, ucznia, wychowanka, uczestnika zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, ucznia objętego branżowym szkoleniem zawodowym lub słuchacza kwalifikacyjnego kursu zawodowego od początku roku

budżetowego do dnia poprzedzającego pierwszy dzień obowiązywania zaktualizowanej kwoty dotacji.

5. W przypadku wyrównywania kwoty dotacji, o której mowa w art. 15–21, art. 25 ust. 1–4 i 8, art. 26 ust. 1, 2 i 8, art. 28, art. 29, art. 29a ust. 2, art. 30, art. 31 ust. 1, art. 40 i art. 41, zgodnie z ust. 4, średnia arytmetyczna kolejnych przekazywanych części dotacji odpowiednio na dziecko objęte wczesnym wspomaganie rozwoju, ucznia, wychowanka, uczestnika zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, ucznia objętego branżowym szkoleniem zawodowym lub słuchacza kwalifikacyjnego kursu zawodowego, począwszy od pierwszego dnia obowiązywania zaktualizowanej kwoty dotacji, może zwiększyć się maksymalnie o 50% albo zmniejszyć się maksymalnie o 25% średniej arytmetycznej części dotacji przekazanych odpowiednio na dziecko objęte wczesnym wspomaganie rozwoju, ucznia, wychowanka, uczestnika zajęć rewalidacyjno-wychowawczych, ucznia objętego branżowym szkoleniem zawodowym lub słuchacza kwalifikacyjnego kursu zawodowego od początku roku budżetowego do dnia poprzedzającego pierwszy dzień obowiązywania zaktualizowanej kwoty dotacji.”,

b) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Jeżeli wysokość dotacji, o której mowa w art. 29a ust. 1, uległa zmianie, suma kolejnych przekazywanych części dotacji na branżowe centrum umiejętności, począwszy od pierwszego dnia obowiązywania zaktualizowanej kwoty dotacji, stanowi różnicę między wysokością dotacji, o której mowa w art. 29a ust. 1, według stanu na pierwszy dzień obowiązywania zaktualizowanej kwoty dotacji, a sumą części dotacji przekazanych na branżowe centrum umiejętności od początku roku budżetowego do dnia poprzedzającego pierwszy dzień obowiązywania zaktualizowanej kwoty dotacji.

7. W przypadku wyrównywania kwoty dotacji, o której mowa w art. 29a ust. 1, zgodnie z ust. 6, średnia arytmetyczna kolejnych przekazywanych części dotacji na branżowe centrum umiejętności, począwszy od pierwszego dnia obowiązywania zaktualizowanej kwoty dotacji, może zwiększyć się maksymalnie o 50% albo zmniejszyć się maksymalnie o 25% średniej arytmetycznej części dotacji przekazanych na branżowe centrum umiejętności od początku roku budżetowego do dnia poprzedzającego pierwszy dzień obowiązywania zaktualizowanej kwoty dotacji.”;

11) po art. 145 dodaje się art. 145a–145j w brzmieniu:

„Art. 145a. 1. W latach 2025 i 2026 w budżecie państwa tworzy się rezerwę celową przeznaczoną na dofinansowanie funkcjonowania branżowych centrów umiejętności.

2. Podziału rezerwy, o której mowa w ust. 1, dokonuje minister właściwy do spraw oświaty i wychowania w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.

Art. 145b. 1. Jednostka samorządu terytorialnego otrzymuje dotację celową z rezerwy, o której mowa w art. 145a ust. 1, na dofinansowanie funkcjonowania branżowych centrów umiejętności, o których mowa:

- 1) w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia ... 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), w okresie od dnia 1 października 2025 r. do dnia 31 grudnia 2025 r. oraz od dnia 1 stycznia 2026 r. do dnia 31 grudnia 2026 r.,
 - 2) w art. 28 ust. 2 ustawy z dnia ... 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw, w okresie od dnia 1 lipca 2026 r. do dnia 31 grudnia 2026 r.
- dla których jest organem prowadzącym albo rejestrującym.

2. Dotacja, o której mowa w ust. 1, może być wykorzystana wyłącznie na pokrycie wydatków bieżących związanych z realizacją zadań, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 117 ust. 5 ustawy – Prawo oświatowe.

3. Podziału środków przeznaczonych na dotację, o której mowa w ust. 1, między poszczególne jednostki samorządu terytorialnego dokonuje minister właściwy do spraw oświaty i wychowania i informuje o dokonanym podziale właściwego wojewodę w terminie 10 dni od dnia ogłoszenia ustawy budżetowej.

4. Wojewoda, po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 3, w terminie 14 dni sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych wniosek o zwiększenie wydatków w części budżetu państwa będącej w dyspozycji wojewody.

5. Na każde branżowe centrum umiejętności przysługuje kwota dotacji, o której mowa w ust. 1, w wysokości nie przekraczającej 1 mln zł w przypadku, gdy okres, o którym mowa w ust. 1, za który przysługuje dotacja, wynosi 12 miesięcy, a jeżeli okres ten jest krótszy niż 12 miesięcy, kwotę dotacji, o której mowa w ust. 1, wypłaca się proporcjonalnie do okresu, za jaki przysługuje ta dotacja.

6. Wysokość dotacji, o której mowa w ust. 1, stanowi sumę kwot ustalonych zgodnie z ust. 5, na każde branżowe centrum umiejętności, dla którego jednostka samorządu terytorialnego jest organem prowadzącym albo rejestrującym.

7. Dotacji, o której mowa w ust. 1, udzielają wojewodowie.

8. Dotację, o której mowa w ust. 1, przekazuje się w częściach w terminie do 15. dnia każdego miesiąca, za który przysługuje dotacja zgodnie z ust. 1. W przypadku dotacji na dofinansowanie funkcjonowania branżowych centrów umiejętności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, za okres od dnia 1 stycznia 2026 r. do dnia 31 grudnia 2026 r., pierwszą część tej dotacji przekazuje się niezwłocznie po zwiększeniu wydatków w części budżetu państwa będącej w dyspozycji wojewody, z wyrównaniem za okres od początku roku budżetowego. Część za marzec 2026 r. wynosi 2/13 wysokości dotacji ustalonej zgodnie z ust. 6.

9. Przez wydatki bieżące, o których mowa w ust. 2, należy rozumieć wydatki bieżące, o których mowa w art. 236 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

10. Do dotacji, o której mowa w ust. 1, przepisu art. 128 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych nie stosuje się.

11. Dotacja, o której mowa w ust. 1, podlega rozliczeniu.

12. Dotacja, o której mowa w ust. 1, podlega zwrotowi w całości lub w części w przypadku jej niewykorzystania lub wykorzystania jej niezgodnie z przeznaczeniem.

13. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania określi, w drodze rozporządzenia, tryb i sposób rozliczania dotacji, o której mowa w ust. 1, w tym sposób ustalania wysokości dotacji podlegającej zwrotowi, oraz wzór formularza rocznego rozliczenia wykorzystania dotacji, mając na celu zapewnienie jawności i przejrzystości gospodarowania środkami budżetu państwa.

Art. 145c. 1. W latach 2025 i 2026 prowadzone przez osoby prawne niebędące jednostkami samorządu terytorialnego oraz osoby fizyczne branżowe centra umiejętności otrzymują z budżetu powiatu będącego dla tych centrów organem rejestrującym, dotację na dofinansowanie funkcjonowania branżowych centrów umiejętności w wysokości przekazanej w danym roku budżetowym przez wojewodę na dane branżowe centrum umiejętności.

2. Dotację, o której mowa w ust. 1, otrzymują branżowe centra umiejętności, o których mowa:

- 1) w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia ... 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw, w okresie od dnia 1 października 2025 r. do dnia 31 grudnia 2025 r. oraz od dnia 1 stycznia 2026 r. do dnia 31 grudnia 2026 r.;

2) w art. 28 ust. 2 ustawy z dnia ... 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw, w okresie od dnia 1 lipca 2026 r. do dnia 31 grudnia 2026 r.

Art. 145d. 1. Dotacja, o której w art. 145c ust. 1, jest przekazywana na rachunek bankowy branżowego centrum umiejętności lub zespołu szkół lub placówek, w skład którego wchodzi to centrum.

2. Dotację, o której w art. 145c ust. 1, przekazuje się w częściach w terminie do 20. dnia każdego miesiąca, za który przysługuje dotacja zgodnie z art. 145c ust. 1. W przypadku dotacji na dofinansowanie funkcjonowania branżowych centrów umiejętności, o których mowa w art. 145b ust. 1 pkt 1, za okres od dnia 1 stycznia 2026 r. do dnia 31 grudnia 2026 r., pierwszą część tej dotacji przekazuje się niezwłocznie po zwiększeniu wydatków w części budżetu państwa będącej w dyspozycji wojewody, z wyrównaniem za okres od początku roku budżetowego. Część za marzec 2026 r. wynosi 2/13 wysokości dotacji ustalonej zgodnie z art. 145b ust. 6.

Art. 145e. 1. Dotacja, o której w art. 145c ust. 1, jest przeznaczona na realizację zadań, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 117 ust. 5 ustawy – Prawo oświatowe. Dotacje może być wykorzystana wyłącznie na:

- 1) pokrycie wydatków bieżących branżowego centrum umiejętności, w tym na:
 - a) roczne wynagrodzenie osoby fizycznej zatrudnionej na podstawie umowy o pracę w branżowym centrum umiejętności w przeliczeniu na maksymalny wymiar czasu pracy – w wysokości nieprzekraczającej:
 - 250% 12-krotnego średniego wynagrodzenia nauczyciela dyplomowanego, o którym mowa w art. 30 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela – w przypadku publicznego branżowego centrum umiejętności,
 - 150% 12-krotnego średniego wynagrodzenia nauczyciela dyplomowanego, o którym mowa w art. 30 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela – w przypadku niepublicznego branżowego centrum umiejętności,
 - b) roczne wynagrodzenie osoby fizycznej zatrudnionej na podstawie umowy cywilnoprawnej w publicznym lub niepublicznym branżowym centrum umiejętności oraz osoby fizycznej prowadzącej publiczne lub niepubliczne branżowe centrum umiejętności, jeżeli pełni funkcję dyrektora tego centrum – w wysokości nieprzekraczającej odpowiednio kwot określonych w lit. a,

- c) sfinansowanie wydatków związanych z realizacją zadań organu prowadzącego, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy – Prawo oświatowe;
- 2) pokrycie wydatków na zakup środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych obejmujących:
- a) środki dydaktyczne, książki i inne zbiory biblioteczne niezbędne do realizacji statutowych zadań branżowego centrum umiejętności,
 - b) meble,
 - c) pozostałe środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne o wartości nieprzekraczającej wielkości określonej zgodnie z art. 16f ust. 3 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, dla których odpisy amortyzacyjne są uznawane za koszt uzyskania przychodu w 100% ich wartości w momencie oddania do użytkowania.

2. Przez wydatki bieżące, o których mowa w ust. 1 pkt 1, należy rozumieć wydatki bieżące, o których mowa w art. 236 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

3. Maksymalny wymiar czasu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, oblicza się zgodnie z art. 130 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, z uwzględnieniem art. 292 § 1 tej ustawy.

4. Wynagrodzenie osoby fizycznej, która w tym samym branżowym centrum umiejętności otrzymuje jednocześnie wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i b, nie może łącznie przekroczyć wysokości określonych w ust. 1 pkt 1 lit. a.

5. Dotacja, o której w art. 145c ust. 1, może być wykorzystana wyłącznie na pokrycie wydatków związanych z realizacją zadań określonych w ust. 1, poniesionych w roku budżetowym, na który dotacja została udzielona, niezależnie od tego, którego roku dotyczą te zadania.

Art. 145f. 1. Powiat, o którym mowa w art. 145c ust. 1, może kontrolować prawidłowość wykorzystania dotacji udzielonej zgodnie z art. 145c ust. 1.

2. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli mają prawo wstępu do branżowego centrum umiejętności oraz wglądu do prowadzonej przez nie dokumentacji organizacyjnej, finansowej oraz innej dokumentacji związanej z realizacją zadań, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 117 ust. 5 ustawy – Prawo oświatowe, w związku z przekazaną dotacją.

3. Branżowe centrum umiejętności udostępnia dokumentację, o której mowa w ust. 2, w terminie 14 dni od dnia zwrócenia się przez osobę upoważnioną do przeprowadzenia kontroli o udostępnienie tej dokumentacji.

4. Powiat, o którym mowa w ust. 1 – w związku z przeprowadzaniem kontroli wykorzystania dotacji przez branżowe centrum umiejętności – przetwarza dane osobowe:

- 1) uczestników form pozaszkolnych kształcenia ustawicznego prowadzonych przez branżowe centrum umiejętności zgodnie z art. 117 ust. 2c–2e ustawy – Prawo oświatowe,
- 2) osób fizycznych zatrudnionych, w tym na podstawie umowy cywilnoprawnej, w tym branżowym centrach umiejętności w związku z przeprowadzaniem kontroli w zakresie przeznaczania dotacji na wynagrodzenia, o których mowa w art. 145e ust. 1 pkt 1 lit. a i b oraz ust. 4

– w tym z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych służących do gromadzenia danych osobowych.

5. Kontrola może obejmować okres, o którym mowa w art. 145c ust. 2, lub jego część.

6. W przypadku utrudniania lub udaremniania przez niepubliczne branżowe centrum umiejętności lub przez organ prowadzący to centrum czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 2, powiat, o którym mowa w ust. 1, wzywa dyrektora tego branżowego centrum umiejętności lub organ prowadzący to centrum do zaprzestania tych działań w wyznaczonym terminie.

7. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 6, powiat, o którym mowa w ust. 1, wstrzymuje, w drodze decyzji administracyjnej, przekazywanie niepublicznemu branżowemu centrum umiejętności, dotacji do dnia umożliwienia przeprowadzenia w tym centrum czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 2.

8. Środki przekazane niepublicznemu branżowemu centrum umiejętności, za okres, którego dotyczyło wstrzymanie dotacji, mogą być wykorzystane wyłącznie na refundację wydatków związanych z realizacją zadań centrum, o których mowa w art. 145e ust. 1, poniesionych przez to centrum w okresie, o którym mowa w art. 145c ust. 2.

Art. 145g. Rada powiatu, w drodze uchwały, ustala tryb udzielania i rozliczania dotacji, o których mowa w art. 145c ust. 1, oraz tryb przeprowadzania kontroli prawidłowości ich wykorzystania, w tym zakres danych, które powinny być zawarte we

wniosku o udzielenie dotacji i w rozliczeniu jej wykorzystania oraz termin i sposób rozliczenia wykorzystania dotacji.

Art. 145h. Rada powiatu, w drodze uchwały, może wyrazić zgodę na udzielenie dotacji, o której mowa w art. 145c ust. 1, w wysokości wyższej niż określona w art. 145c ust. 1. Rada powiatu w uchwale ustala okres udzielania tej dotacji w wyższej wysokości.

Art. 145i. Czynności podejmowane przez powiat, o którym mowa w art. 145c ust. 1, w celu ustalenia wysokości lub przekazania dotacji, o których mowa w art. 145c ust. 1, stanowią czynności z zakresu administracji publicznej, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Art. 145j. 1. Dotacja, o których mowa w art. 145c ust. 1, nie podlega egzekucji.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy egzekucji prowadzonej w przypadku stwierdzenia, na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, obowiązku zwrotu dotacji wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem, pobranej nienależnie.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji (Dz. U. z 2023 r. poz. 74) w art. 7 w ust. 2 w pkt 8 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) ze szkołami ponadpodstawowymi, w szczególności ze szkołami prowadzącymi kształcenie zawodowe, placówkami kształcenia ustawicznego, centrami kształcenia zawodowego i branżowymi centrami umiejętności, o których mowa w art. 2 pkt 2 lit. b i pkt 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 900),”.

Art. 12. W ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742, 1088 i 1234) w art. 125 w ust. 3 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) w Centralnej Komisji Egzaminacyjnej lub okręgowej komisji egzaminacyjnej, o których mowa w przepisach o systemie oświaty.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 12 maja 2022 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1116) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. W roku szkolnym 2022/2023 i 2023/2024 absolwent, o którym mowa w art. 10 ust. 1, który przystąpił do egzaminu maturalnego ze wszystkich przedmiotów obowiązkowych w części ustnej i w części pisemnej oraz do co najmniej jednego przedmiotu dodatkowego w części pisemnej i nie zdał egzaminu maturalnego wyłącznie

z jednego przedmiotu obowiązkowego w części ustnej albo w części pisemnej, może w tym samym roku przystąpić do egzaminu maturalnego z tego samego przedmiotu obowiązkowego odpowiednio w części ustnej albo w części pisemnej w terminie poprawkowym, z zastrzeżeniem art. 44zzm ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1. Przepis art. 44zzm ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 14. W przypadku założenia branżowego centrum umiejętności wyłonionego w drodze konkursu „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)” ogłoszonego przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023, przez jednostkę samorządu terytorialnego, do której zadań własnych nie należy prowadzenie branżowego centrum umiejętności, nie jest wymagane zawarcie porozumienia, o którym mowa w art. 8 ust. 17 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 15. W latach 2023–2028 ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności, o której mowa w art. 8a ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, tworzą branżowe centra umiejętności wyłonione w drodze konkursu „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)” ogłoszonego przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023, a w latach kolejnych również branżowe centra umiejętności wyłonione w drodze konkursu, o którym mowa w art. 8a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem art. 46c ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 16. Pierwszy wykaz dziedzin zawodowych, o którym mowa w art. 46c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, obejmuje dziedziny określone na potrzeby konkursu „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)” ogłoszonego przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023.

Art. 17. 1. W latach 2023 i 2024 wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 88 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, dotyczący założenia branżowego centrum umiejętności przez osoby prawne inne niż jednostki samorządu terytorialnego lub osoby fizyczne, składa się nie później niż na 30 dni przed planowanym terminem założenia branżowego centrum umiejętności.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisu art. 88 ust. 4 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w zakresie uzyskania pozytywnej opinii kuratora oświaty.

Art. 18. 1. Przepis art. 44zw ust. 4 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje do egzaminu ósmoklasisty przeprowadzanego na podstawie wymagań określonych w podstawie programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy zmienianej w art. 1, począwszy od roku szkolnego 2024/2025.

2. W roku szkolnym 2023/2024 przepis art. 44zw ust. 4 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do egzaminu ósmoklasisty przeprowadzanego na podstawie wymagań egzaminacyjnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 14.

Art. 19. 1. Przepisy art. 44zzf ust. 2 i 3, art. 44zzo, art. 44zpz ust. 1 i art. 44zzq ust. 1a ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do egzaminu maturalnego przeprowadzanego na podstawie wymagań określonych w podstawie programowej kształcenia ogólnego, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 1 lit. c i d ustawy zmienianej w art. 1, począwszy od roku szkolnego 2024/2025.

2. W roku szkolnym 2023/2024 przepisy art. 44zzf ust. 2 i 3, art. 44zzo, art. 44zpz ust. 1 i art. 44zzq ust. 1a ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do egzaminu maturalnego przeprowadzanego na podstawie wymagań egzaminacyjnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 12 ustawy zmienianej w art. 14.

Art. 20. 1. Przepisy art. 44zzd ust. 2 pkt 2 lit. b, art. 44zzh ust. 3 i 5, art. 44zzl ust. 4a, art. 44zzn ust. 5–5b i art. 44zrz ust. 7 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do egzaminu maturalnego przeprowadzanego na podstawie wymagań określonych w podstawie programowej kształcenia ogólnego, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 1 lit. c i d ustawy zmienianej w art. 1, począwszy od roku szkolnego 2026/2027.

2. Przepisy art. 44zzn ust. 5–5b ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się również do absolwentów, którzy przystępowali po raz pierwszy do egzaminu maturalnego przeprowadzanego na podstawie wymagań określonych w podstawie programowej kształcenia ogólnego, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 1 lit. c i d ustawy zmienianej w art. 1, przed rokiem szkolnym 2026/2027 i nie

zdali tego egzaminu maturalnego z języka obcego nowożytnego jako przedmiotu obowiązkowego w części pisemnej.

Art. 21. 1. Przepisy art. 44zzo i art. 44zzq ust. 1a ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do egzaminu maturalnego przeprowadzanego na podstawie wymagań określonych w podstawie programowej kształcenia ogólnego, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 września 2017 r., począwszy od roku szkolnego 2024/2025.

2. W roku szkolnym 2023/2024 przepisy art. 44zzo i art. 44zzq ust. 1a ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do egzaminu maturalnego przeprowadzanego na podstawie wymagań egzaminacyjnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 21 ustawy zmienianej w art. 14.

3. Przepisów art. 44zzd ust. 2 pkt 2 lit. b, art. 44zzf ust. 2 i 3, art. 44zzh ust. 3 i 5, art. 44zzl ust. 4a, art. 44zzn ust. 5–5b i art. 44zzr ust. 7 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do egzaminu maturalnego przeprowadzanego na podstawie wymagań określonych w podstawie programowej kształcenia ogólnego, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 września 2017 r.

Art. 22. Przepisy art. 44zzzd ust. 3a i 3b, art. 44zzzgb, art. 44zzzo ust. 7 i art. 44zzzu ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do egzaminu zawodowego począwszy od roku szkolnego 2023/2024.

Art. 23. 1. W 2025 r. przy podziale części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego, o którym mowa w art. 28 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 4, uwzględnia się liczbę uczniów lub słuchaczy szkół prowadzących kształcenie zawodowe objętych branżowym szkoleniem zawodowym realizowanym przez branżowe centra umiejętności wyłonione w konkursie „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)” ogłoszonym przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023, założone przed dniem 1 stycznia 2024 r. oraz tworzące ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności, o której mowa w art. 8a ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Podział części oświatowej subwencji ogólnej w

zakresie branżowych szkoleń zawodowych realizowanych przez branżowe centra umiejętności dotyczy okresu od dnia 1 października 2025 r. do dnia 31 grudnia 2025 r.

2. W 2026 r. przy podziale części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego, o którym mowa w art. 28 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 4, uwzględnia się liczbę uczniów lub słuchaczy szkół prowadzących kształcenie zawodowe objętych branżowym szkoleniem zawodowym realizowanym przez branżowe centra umiejętności wyłonione w konkursie „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)” ogłoszonym przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023, założone przed dniem 1 stycznia 2025 r. oraz tworzące ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności, o której mowa w art. 8a ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Podział części oświatowej subwencji ogólnej w zakresie branżowych szkoleń zawodowych realizowanych przez branżowe centra umiejętności założone przed dniem 1 stycznia 2024 r. dotyczy okresu od dnia 1 stycznia 2026 r. do dnia 31 grudnia 2026 r. Podział części oświatowej subwencji ogólnej w zakresie branżowych szkoleń zawodowych realizowanych przez branżowe centra umiejętności założone w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. dotyczy okresu od dnia 1 lipca 2026 r. do dnia 31 grudnia 2026 r.

Art. 24. 1. Do wniosków o włączenie dotychczasowych kwalifikacji rynkowych do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, o których mowa w art. 14 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu dotychczasowym, które do dnia 31 grudnia 2023 r.:

- 1) zostały przekazane do konsultacji, o których mowa w art. 19 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy dotychczasowe;
- 2) nie zostały przekazane do konsultacji, o których mowa w art. 19 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Minister właściwy, o którym mowa w art. 2 pkt 14 ustawy zmienianej w art. 9, w terminie do dnia 31 marca 2024 r., wzywa wnioskodawcę do ponownego złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, spełniającego warunki określone:

- 1) w art. 15 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, albo
- 2) w art. 15b ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – w przypadku wnioskodawców spełniających warunki, o których mowa w art. 15a ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Wniosek spełniający warunki, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lub 2, podlega ponownej ocenie formalnej, o której mowa w art. 18 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że wniosek ten nie wymaga ponownego wniesienia opłaty, o której mowa w art. 17 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Wnioskodawca wezwany do ponownego złożenia wniosku zgodnie z ust. 2 może wycofać wniosek. W takim przypadku minister koordynator Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, o którym mowa w art. 2 pkt 13 ustawy zmienianej w art. 9, na wniosek ministra właściwego, o którym mowa w art. 2 pkt 14 ustawy zmienianej w art. 9, zwraca niezwłocznie wnioskodawcy wniesioną opłatę, o której mowa w art. 17 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu dotychczasowym.

5. Do kwalifikacji rynkowych włączonych do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 9 w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy art. 83 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 9 w brzmieniu dotychczasowym, do czasu pierwszego przeglądu kwalifikacji, o którym mowa w art. 27 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

6. Pierwszy przegląd kwalifikacji, o którym mowa w ust. 5, obejmuje dostosowanie kwalifikacji rynkowej włączonej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu dotychczasowym, do przepisów art. 83 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

7. Do wniosków o nadanie uprawnienia do certyfikowania, o których mowa w art. 41 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu dotychczasowym, które do dnia 31 grudnia 2023 r. zostały złożone w trybie art. 14 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu dotychczasowym, i dotyczą nadania uprawnienia do certyfikowania kwalifikacji rynkowych, które do dnia 31 grudnia 2023 r. zostały włączone do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, stosuje się przepisy dotychczasowe.

8. Wnioski o nadanie uprawnienia do certyfikowania, o których mowa w art. 41 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu dotychczasowym, które do dnia 31 grudnia 2023 r. zostały złożone w trybie art. 14 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu dotychczasowym, i dotyczą nadania uprawnienia do certyfikowania kwalifikacji rynkowych, które do dnia 31 grudnia 2023 r. nie zostały włączone do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, pozostawia się bez rozpatrzenia.

Art. 25. 1. Podmiot spełniający warunki, o których mowa w art. 15a ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, który jako jedyny posiada uprawnienie do

certyfikowania dotychczasowej kwalifikacji rynkowej, o którym mowa w art. 41 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu dotychczasowym, może złożyć do ministra właściwego, o którym mowa w art. 2 pkt 14 ustawy zmienianej w art. 9, wniosek o uznanie dotychczasowej kwalifikacji rynkowej włączonej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji za kwalifikację sektorową, o której mowa w art. 2 pkt 11b ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jeżeli ta kwalifikacja rynkowa ma charakter zawodowy i odpowiada na potrzeby oraz uwzględnia specyfikę branży lub sektora, w której podmiot ten prowadzi działalność statutową.

2. Podmiot spełniający warunki, o których mowa w art. 15a ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, może złożyć do ministra właściwego, o którym mowa w art. 2 pkt 14 ustawy zmienianej w art. 9, wniosek o uznanie dotychczasowej kwalifikacji rynkowej włączonej na wniosek tego podmiotu do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, za kwalifikację sektorową, o której mowa w art. 2 pkt 11b ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jeżeli żaden podmiot nie posiada uprawnienia do jej certyfikowania, o którym mowa w art. 41 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu dotychczasowym, i kwalifikacja ta ma charakter zawodowy oraz odpowiada na potrzeby i uwzględnia specyfikę branży lub sektora, w której prowadzi on działalność statutową.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 i 2, zawiera:

- 1) nazwę dotychczasowej kwalifikacji rynkowej włączonej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji;
- 2) informacje zawarte w art. 15b ust. 1 pkt 1 i 3 lit. a i c ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, dołącza się dokumenty, o których mowa w art. 15b ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Przepisy art. 15b ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się odpowiednio.

5. Wniosek, który nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 3 i 4, pozostawia się bez rozpatrzenia.

6. W wyniku rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, minister właściwy informuje podmiot, który złożył ten wniosek, o tym, że dotychczasowa kwalifikacja rynkowa włączona do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji:

- 1) nie zostaje uznana za kwalifikację sektorową, o której mowa w art. 2 pkt 11b ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, albo

2) zostaje uznana za kwalifikację sektorową, o której mowa w art. 2 pkt 11b ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6 pkt 2, minister właściwy, w drodze obwieszczenia, uznaje, dotychczasową kwalifikację rynkową włączoną do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, za kwalifikację sektorową, o której mowa w art. 2 pkt 11b ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Obwieszczenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

8. W przypadku uznania dotychczasowej kwalifikacji rynkowej, włączonej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, o której mowa w ust. 1, za kwalifikację sektorową, o której mowa w art. 2 pkt 11b ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uprawnienie do certyfikowania dotychczasowej kwalifikacji rynkowej, o którym mowa w art. 41 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu dotychczasowym, posiadane przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, staje się uprawnieniem do certyfikowania kwalifikacji sektorowej ogłoszonej w obwieszczeniu, o którym mowa w ust. 7.

Art. 26. 1. Dotychczasowe kwalifikacje rynkowe, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 9, w brzmieniu dotychczasowym, włączone do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji do dnia 31 grudnia 2023 r., stają się z dniem 1 stycznia 2024 r. kwalifikacjami wolnorynkowymi, o których mowa w art. 2 pkt 11 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Uprawnienia do nadawania dotychczasowych kwalifikacji rynkowych, o których mowa w ust. 1, stają się uprawnieniami do nadawania kwalifikacji wolnorynkowych, o których mowa w art. 2 pkt 11b ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Przepis ust. 1 stosuje się również do wniosków o włączenie dotychczasowych kwalifikacji rynkowych, o których mowa w art. 25.

4. Podmiotowi, któremu na podstawie umowy, o której mowa w art. 60 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu dotychczasowym, powierzono funkcję zewnętrznego zapewniania jakości wobec instytucji certyfikujących dotychczasowe kwalifikacje rynkowe, o których mowa w ust. 1, powierza się funkcję zewnętrznego zapewniania jakości wobec instytucji certyfikujących kwalifikacje wolnorynkowe, o których mowa w art. 2 pkt 11b ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, na czas trwania tej umowy.

Art. 27. 1. Wnioski, o których mowa w art. 15a ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, złożone przez organizacje, które są organami prowadzącymi

branżowe centra umiejętności, o których mowa w art. 4 pkt 30a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub są stroną porozumienia, o którym mowa w art. 8 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie do dnia 30 czerwca 2026 r., nie podlegają opłacie, o której mowa w art. 17 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Wnioski, o których mowa w art. 41 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, złożone przez organizacje, które są organami prowadzącymi branżowe centra umiejętności, o których mowa w art. 4 pkt 30a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub są stroną porozumienia, o których mowa w art. 8 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie do dnia 31 grudnia 2026 r., nie podlegają opłacie, o której mowa w art. 43 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 28. 1. Branżowe centra umiejętności wyłonione w konkursie „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)” ogłoszonym przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023, założone przed dniem 1 stycznia 2024 r. oraz tworzące ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności, o której mowa w art. 8a ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, są finansowane ze środków tego konkursu, nie dłużej jednak niż do dnia 30 września 2025 r.

2. Branżowe centra umiejętności wyłonione w konkursie „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)” ogłoszonym przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023, założone w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. oraz tworzące ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności, o której mowa w art. 8a ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, są finansowane ze środków tego konkursu, nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2026 r.

Art. 29. 1. Branżowe centra umiejętności prowadzone przez osoby prawne niebędące jednostkami samorządu terytorialnego oraz osoby fizyczne, o których mowa w art. 28 ust. 1, otrzymują dotacje, o których mowa w:

- 1) art. 29a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, począwszy od dnia 1 stycznia 2027 r.;

2) art. 29a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, począwszy od dnia 1 października 2025 r.

2. Branżowe centra umiejętności prowadzone przez osoby prawne niebędące jednostkami samorządu terytorialnego oraz osoby fizyczne, o których mowa w art. 28 ust. 2, otrzymują dotacje, o których mowa w:

1) art. 29a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, począwszy od dnia 1 stycznia 2027 r.;

2) art. 29a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, począwszy od dnia 1 lipca 2026 r.

Art. 30. 1. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, która jest organem rejestrującym, o którym mowa w art. 2 pkt 16 ustawy zmienianej w art. 10, dla branżowego centrum umiejętności podejmie uchwałę, o której mowa w art. 38 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie umożliwiającym udzielenie dotacji, o których mowa w:

1) art. 29a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, od dnia 1 października 2025 r.;

2) art. 29a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, od dnia 1 stycznia 2027 r.

2. Uchwały organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego podjęte przed dniem 1 października 2025 r. na podstawie art. 38 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie uchwał podjętych na podstawie art. 38 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jeżeli w dniu 1 października 2025 r. dana jednostka samorządu terytorialnego nie jest organem rejestrującym, o którym mowa w art. 2 pkt 16 ustawy zmienianej w art. 10, dla branżowego centrum umiejętności.

Art. 31. Niepubliczne placówki kształcenia ustawicznego i centra kształcenia zawodowego prowadzące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy kształcenie ustawiczne w formach pozaszkolnych dostosują swoją działalność do przepisów wydanych na podstawie art. 117 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia 31 sierpnia 2024 r.

Art. 32. 1. Ustala się następujący maksymalny limit wydatków z budżetu państwa na realizację wynikających z niniejszej ustawy zadań związanych z funkcjonowaniem

branżowych centrów umiejętności, wchodzących w skład ogólnopolskiej sieci branżowych centrów umiejętności, o której mowa w art. 8a ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą:

- 1) w 2025 r. – 7,9 mln zł;
- 2) w 2026 r. – 76,8 mln zł.

2. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania monitoruje wykorzystanie limitów wydatków na realizację wynikających z niniejszej ustawy zadań związanych z funkcjonowaniem branżowych centrów umiejętności, oraz, w razie potrzeby, wdraża mechanizmy korygujące.

3. W przypadku gdy łączne wydatki budżetu państwa planowane, w oparciu o liczbę branżowych centrów umiejętności wchodzących w skład ogólnopolskiej sieci branżowych centrów umiejętności, o której mowa w art. 8a ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, a w przypadku branżowych centrów umiejętności prowadzonych przez organy administracji rządowej również w oparciu o coroczne prognozowanie liczby uczniów objętych branżowym szkoleniem zawodowym, na realizację wynikających z niniejszej ustawy zadań związanych z funkcjonowaniem branżowych centrów umiejętności powodowałyby zagrożenie przekroczenia w danym roku budżetowym limitu określonego w ust. 1, minister właściwy do spraw oświaty i wychowania zastosuje mechanizm korygujący polegający na zmianie kosztów realizacji zadania, o którym mowa w ust. 1, w sposób powodujący wyeliminowanie zagrożenia przekroczenia w danym roku budżetowym limitu określonego w ust. 1.

Art. 33. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 1 pkt 8 niniejszej ustawy, oraz mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów;
- 2) art. 118 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 118 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 3) art. 21 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 9, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 21 ust. 8 ustawy zmienianej

w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 9 niniejszej ustawy.

Art. 34. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 3 pkt 3–6, które wchodzi w życie z dniem 1 września 2023 r.;
- 2) art. 9, art. 24–27 i art. 33 pkt 3, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.;
- 3) art. 1 pkt 8 i 19 oraz art. 33 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem 1 września 2024 r.;
- 4) art. 4 pkt 1 i pkt 2 w zakresie art. 28 ust. 6 pkt 10 oraz art. 10 pkt 1 i pkt 2 w zakresie art. 29a ust. 2 i 3, pkt 3–9, pkt 10 lit. a i pkt 11, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.;
- 5) art. 4 pkt 2 w zakresie art. 28 ust. 6 pkt 11 oraz art. 10 pkt 2 w zakresie art. 29a ust. 1 i pkt 10 lit. b, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.

UZASADNIENIE

Potrzeba i cel projektowanych rozwiązań

Projektowana ustawa o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw stanowi realizację kamieni milowych (nr A41G i A42G) dla reformy pn. A3.1 Kadry dla nowoczesnej gospodarki – poprawa dopasowania umiejętności i kwalifikacji do wymogów rynku pracy w związku z wdrażaniem nowych technologii w gospodarce oraz zieloną i cyfrową transformacją, ujętej w Krajowym Planie Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO), przyjętym przez Radę Ministrów 30 kwietnia 2021 r.

KPO jest planem rozwojowym określającym cele związane z odbudową i tworzeniem odporności społeczno-gospodarczej Polski po kryzysie wywołanym pandemią COVID-19 oraz służące ich realizacji reformy i inwestycje.

Realizacja KPO służy promowaniu spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej przez zwiększenie odporności, gotowości na wypadek sytuacji kryzysowych, zdolności dostosowawczych i potencjału wzrostu gospodarczego, łagodzeniu społecznych i gospodarczych skutków kryzysu, wspieraniu zielonej transformacji, przyczynianiu się do realizacji unijnych celów w zakresie transformacji ekologicznej i cyfrowej.

W związku z pandemią COVID-19 oraz potrzebą zapewnienia rozwiązań umożliwiających wychodzenie z kryzysu i odpornych na różnego rodzaju sytuacje kryzysowe w przyszłości, wyzwaniem pozostaje przygotowanie niestandardowych, nowatorskich rozwiązań związanych z kształceniem zawodowym i rozwojem umiejętności, wykraczających poza dotychczasowe tradycyjne modele kształcenia, szkolenia i doskonalenia zawodowego.

Przedmiotem reformy zaplanowanej w KPO jest wprowadzenie do systemu oświaty nowego rodzaju placówki, tj. branżowego centrum umiejętności (BCU), która będzie zaawansowaną technologicznie placówką kształcenia, szkolenia i egzaminowania w danej dziedzinie zawodowej.

Branżowe centra umiejętności będą angażowały poszczególne branże w rozwój umiejętności oraz wspierały współpracę między kształceniem zawodowym, w tym na poziomie szkolnictwa wyższego, a biznesem i pracodawcami. Celem proponowanych zmian jest przygotowanie kadr na potrzeby nowoczesnej gospodarki i funkcjonowania w sytuacjach kryzysowych, przez wzmocnienie oraz konsolidację działań na rzecz rozwoju umiejętności i kwalifikacji w trzech

obszarach (kształcenia zawodowego, szkolnictwa wyższego i uczenia się przez całe życie), a tym samym rozwój szkolnictwa branżowego w Polsce.

Przygotowane rozwiązania mają umożliwić realizację ujętej w KPO inwestycji pn. A3.1.1. Wsparcie rozwoju nowoczesnego kształcenia zawodowego, szkolnictwa wyższego oraz uczenia się przez całe życie, polegającej na utworzeniu i wsparciu funkcjonowania 120 BCU, zorientowanej zarówno na ożywienie gospodarcze po kryzysie spowodowanym COVID-19, jak i na stworzenie trwałych oraz skutecznych metod współpracy i współdziałania różnych interesariuszy w obszarze rozwoju umiejętności oraz szybkiego reagowania systemów kształcenia zawodowego i uczenia się przez całe życie na nieprzewidziane zdarzenia.

Wychodzenie z sytuacji kryzysu spowodowanego COVID-19 wymaga skoordynowanych działań między sektorem gospodarki i edukacji. Zaplanowane w ramach KPO działania, zorientowane na współpracę w obszarze edukacji zawodowej i gospodarki, są w pełni kompatybilne z priorytetami określonymi uchwałą Rady Ministrów nr 195/2020 z dnia 28 grudnia 2020 r. w sprawie przyjęcia polityki publicznej „Zintegrowana Strategia Umiejętności 2030 (część szczegółowa). Polityka na rzecz rozwijania umiejętności zgodnie z ideą uczenia się przez całe życie”, zwana dalej „ZSU”. Dokument wyznacza kierunki interwencji państwa w zakresie rozwoju i wykorzystania umiejętności na rzecz budowania wysokiej jakości życia.

W związku z przyjęciem ZSU, niezbędne stało się wprowadzenie nowych rozwiązań prawnych i organizacyjnych sprzyjających rozwojowi umiejętności zawodowych oraz związanych z nimi umiejętności podstawowych i przekrojowych osiąganych przez młodzież i dorosłych, a także zwiększenie dostępu do możliwości podnoszenia kwalifikacji i przekwalifikowywania się.

Zgodnie z ZSU, umiejętności mają zasadnicze znaczenie dla rozwoju osobistego, społecznego i gospodarczego, dlatego też skuteczne rozwijanie i wykorzystywanie umiejętności podstawowych, przekrojowych i zawodowych powinno przyczyniać się do dobrobytu gospodarczego i spójności społecznej Polski. Rozwojowi umiejętności zawodowych rozumianych jako zdolność wykorzystania wiedzy z określonej branży lub dziedziny oraz nabytych sprawności do wykonywania określonych i specyficznych dla danej profesji działań powinno towarzyszyć kształtowanie umiejętności podstawowych, takich jak m.in. rozumienie zmian powodowanych przez działalność ludzką oraz umiejętności przekrojowych, w tym odpowiedzialnego korzystania z technologii cyfrowych do celów uczenia się, pracy i udziału w społeczeństwie.

Kluczowe znaczenie dla rozwoju umiejętności młodzieży i dorosłych ma zwiększenie zaangażowania przedsiębiorców i pracodawców w działania służące rozwijaniu i wykorzystywaniu umiejętności w miejscu pracy oraz dalsze wzmocnienie ich współpracy z podmiotami prowadzącymi edukację formalną lub pozaformalną. Tego rodzaju działania zostały zapoczątkowane reformą kształcenia zawodowego wprowadzoną wraz z początkiem roku szkolnego 2019/2020.

Z dniem 1 września 2019 r. weszły w życie przepisy ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo oświatowe, ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2245, z późn. zm.), wprowadzające zmiany w systemie kształcenia zawodowego, które obejmują pakiet rozwiązań sprzyjających kształtowaniu umiejętności zawodowych w powiązaniu z rynkiem pracy. Nowy system szkolnictwa branżowego (branżowe szkoły I stopnia, branżowe szkoły II stopnia, technika i szkoły policealne) bazuje na współpracy z pracodawcami. Priorytetem jest zaangażowanie pracodawców na każdym etapie kształcenia zawodowego, począwszy od określania potrzeb w zakresie nowych zawodów i kwalifikacji, przez projektowanie i realizację kształcenia zawodowego przy ścisłym udziale pracodawców, wyposażanie lub doposażanie pracowni do kształcenia zawodowego, aż po weryfikację efektów uczenia się i zatrudnianie absolwentów szkół. Większość wdrażanych rozwiązań to konkretne instrumenty, które wzmocniają powiązanie edukacji z rynkiem pracy (m.in. ogłaszanie przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania corocznej prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego – stałe monitorowanie potrzeb na krajowym i wojewódzkim rynku pracy; umożliwienie uczniom nabywania dodatkowych umiejętności zawodowych w trakcie nauki w szkole lub przygotowania do uzyskania kwalifikacji rynkowej (nowej kwalifikacji wolnorynkowej); dostosowanie oferty szkół do potrzeb rynku pracy – obowiązek uzyskania opinii wojewódzkiej rady rynku pracy wydawanej na okres 5 lat; zapewnienie uczniom przygotowania do nabycia dodatkowych uprawnień zawodowych; rozwój kształcenia w przedsiębiorstwach – staże uczniowskie zaliczane uczniom do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze, świadczenia pieniężne dla uczniów odbywających staże uczniowskie wliczane pracodawcom w koszty uzyskania przychodu; obowiązkowe cykliczne szkolenia branżowe w przedsiębiorstwach dla nauczycieli kształcenia zawodowego (nauczycieli teoretycznych przedmiotów zawodowych i praktycznej nauki zawodu); obowiązek współpracy szkół z pracodawcami – umowa lub porozumienie z pracodawcą warunkiem uruchomienia kształcenia w danym zawodzie; obowiązkowy egzamin zawodowy – zwiększenie efektywności

kształcenia zawodowego; obowiązkowe doradztwo zawodowe – przygotowanie do wyboru zawodu i kierunku dalszego kształcenia od przedszkola do szkół ponadpodstawowych; monitorowanie karier absolwentów szkół ponadpodstawowych; zmiana modelu finansowania kształcenia zawodowego – zróżnicowanie kwoty subwencji oświatowej na ucznia w zależności od kosztochłonności kształcenia oraz zapotrzebowania na zawody; preferencje podatkowe dla pracodawców przekazujących darowizny szkołom prowadzącym kształcenie zawodowe).

Wciąż jednak konieczne jest tworzenie przestrzeni dla ściślejszej współpracy szkół i uczelni z pracodawcami oraz dla transferu wiedzy i technologii do edukacji.

Pandemia COVID-19 wywarła duży wpływ na funkcjonowanie gospodarki, rynku pracy i rozwój społeczeństwa, tworząc nowe wyzwania w zakresie umiejętności niezbędnych do funkcjonowania w zmienionych warunkach.

Z punktu widzenia przedsiębiorcy, konieczne jest efektywne kształcenie i szkolenie przez pracodawców nowych kadr posiadających poszukiwane przez nich umiejętności oraz inwestowanie w rozwój umiejętności obecnych pracowników.

Szczególnie istotną rolę ma tu do odegrania kształcenie zawodowe, które powinno stać się narzędziem do reagowania na skutki pandemii COVID-19 przez udział w odbudowie po kryzysie spowodowanym pandemią, ale także do mierzenia się z wyzwaniami uczenia się przez całe życie, w tym w zakresie ciągłego podnoszenia i zmiany kwalifikacji w ciągu całego życia zawodowego. Wprowadzenie stałego współdziałania szkół prowadzących kształcenie zawodowe, uczelni oraz pracodawców pozwoliłoby na bieżąco monitorować potrzeby i oczekiwania poszczególnych branż zawodowych i odpowiednio kierunkować kształcenie potencjalnych pracowników, upowszechniać uczenie się w miejscu pracy oraz zwiększać możliwości podnoszenia i uzupełniania kwalifikacji lub szybkiego przekwalifikowania się.

Aby sprostać aktualnym wyzwaniom rynku pracy, w tym związanym z pandemią COVID-19, na którym występuje niedobór pracowników, a także wyzwaniom związanym ze zmianami demograficznymi, cyfryzacją i automatyzacją występującą w wielu obszarach życia oraz transformacją gospodarki polskiej w kierunku gospodarki „zielonej” i niskoemisyjnej, należy w taki sposób wspierać dalszy rozwój systemu kształcenia zawodowego, aby pozostawał on w stałej łączności z rynkiem pracy, biznesem oraz nowymi trendami związanymi z cyfrową i zieloną transformacją, a także zmieniającym się modelem funkcjonowania społecznego.

Efektywne wspieranie dalszego rozwoju umiejętności obywateli na wszystkich etapach życia wymaga wypracowania nowych metod i narzędzi służących rozwijaniu umiejętności oraz

wspierania istniejących i tworzenia nowych rozwiązań organizacyjnych zapewniających współpracę podmiotów zaangażowanych w działania na rzecz rozwoju umiejętności. Podmiotami tymi są zarówno te związane z kształceniem i szkoleniem (instytucje edukacji formalnej i pozaformalnej), jak też funkcjonujące w innych obszarach życia społeczno-gospodarczego (organizacje branżowe, przedsiębiorcy i pracodawcy).

Kluczem do realizacji powyższych celów będzie zapewnienie przestrzeni dla skutecznej i długofalowej współpracy organizacji branżowych, przedsiębiorców i pracodawców, szkół prowadzących kształcenie zawodowe, uczelni i innych instytucji otoczenia gospodarczego. Efektywna współpraca wymaga rozwijania sieci współpracy. Umożliwiają to istniejące już rozwiązania formalno-prawne, niemniej jednak pełna efektywność tej współpracy wymaga animowania i wspierania konkretnych rozwiązań, także z uwzględnieniem zapotrzebowania poszczególnych branż. Ważnym elementem zapewniania kompatybilności edukacji formalnej i pozaformalnej z potrzebami pracodawców jest transfer wiedzy praktycznej z przedsiębiorstw do instytucji edukacyjnych. O ile podmioty edukacyjne nie sygnalizują większych problemów w komunikacji z dużymi przedsiębiorstwami, o tyle w sytuacji, gdy struktura przedsiębiorstw jest zdominowana przez mikro-, małe i średnie przedsiębiorstwa, niezbędne jest wsparcie w wypracowaniu efektywnych, uniwersalnych mechanizmów współpracy.

Na wyzwanie to odpowiada projektowana ustawa zakładająca stworzenie regulacji prawnych dotyczących branżowych centrów umiejętności. Zmiany przewidziane w projektowanej ustawie umożliwią utworzenie ogólnopolskiej sieci BCU, które będą ośrodkami kształcenia, szkolenia i egzaminowania, dostępnymi dla uczniów, studentów, pracowników branż i innych osób uczących się. Innowacyjne, holistyczne podejście BCU do rozwoju umiejętności zawodowych w danej branży wykracza poza dotychczasowe tradycyjne modele kształcenia, szkolenia i doskonalenia zawodowego. BCU będą prowadziły działania edukacyjne, szkoleniowe, integrujące edukację z biznesem oraz wspierające współpracę szkół, placówek i uczelni z pracodawcami, a także działania innowacyjne, rozwojowe, doradcze i promocyjne.

Działania przewidywane do realizacji przez BCU mają na celu wsparcie współpracy pracodawców z organizatorami kształcenia zawodowego, upowszechnienie innowacyjnych rozwiązań w danej dziedzinie zawodowej oraz wsparcie innowacji w kształceniu zawodowym. BCU będą zatem uzupełniały istniejącą ofertę kształcenia i szkolenia zawodowego w systemie oświaty oraz systemie szkolnictwa wyższego i nauki, a także wspierały proces uczenia się przez całe życie zgodnie z ideą ZSU. BCU będą przy tym realizowały jeden z kierunków działania

ZSU, jakim jest tworzenie i rozwój centrów kształcenia, szkolenia i doskonalenia zawodowego na potrzeby uczniów, studentów i pracowników oraz innych osób uczących się.

Łącząc na szeroką skalę świat biznesu i edukacji, wprowadzane nowelizacją ustawy BCU będą także odpowiedzią na europejską inicjatywę centrów doskonałości zawodowej (ang. *Centres of Vocational Excellence – CoVEs*).

Utworzenie nowej placówki systemu oświaty, której jednym z zadań będzie przygotowanie do uzyskania kwalifikacji z zakresu edukacji pozaformalnej oraz certyfikowanie tych kwalifikacji w ramach Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (ZSK), wymaga wprowadzenia zmian także w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 226), w szczególności wzmocnienia roli ZSK w zwiększaniu dopasowania popytu i podaży na umiejętności i kwalifikacje w poszczególnych branżach i sektorach. Ponadto celem zwiększenia efektywności funkcjonowania systemu proponuje się wprowadzenie rozwiązań usprawniających procedowanie włączania kwalifikacji do ZSK. W związku z tym przewiduje się, że BCU zaangażują się w opisywanie, włączanie oraz nadawanie kwalifikacji włączonych do ZSK. Zakłada się, że w ciągu 2 lat od uruchomienia pierwszych BCU do ZSK zostanie włączonych co najmniej 120 kwalifikacji sektorowych istotnych dla branż reprezentowanych przez BCU, co znacząco zasili portfolio kwalifikacji prezentowanych w Zintegrowanym Rejestrze Kwalifikacji (ZRK).

Wartością dodaną utworzenia nowej placówki będzie trwałe zaangażowanie przedstawicieli branż w proces kształcenia zawodowego oraz w działania sprzyjające zwiększaniu, jakości, efektywności, a co za tym idzie również atrakcyjności tego kształcenia. Łącząc świat biznesu i edukacji zawodowej na poziomie szkolnictwa ponadpodstawowego i wyższego, BCU przyczynią się do wdrożenia w praktyce zmiany systemowej w postaci faktycznego włączenia kluczowych interesariuszy kształcenia zawodowego, w szczególności ogólnopolskich organizacji pracodawców, samorządów gospodarczych i innych organizacji gospodarczych, stowarzyszeń lub samorządów zawodowych, w konkretne działania wspierające proces kształcenia i szkolenia zawodowego. Doświadczenia innych krajów europejskich w tym obszarze, np. Niemiec wskazują na istotną rolę samorządu gospodarczego w kształceniu zawodowym młodzieży. W Polsce poza strukturami rzemiosła nie mamy do czynienia z silnie rozwiniętym samorządem gospodarczym, dlatego też włączenie do systemu oświaty nowej placówki, której działalność będzie opierała się na ścisłej współpracy z organizacjami branżowymi, będzie mieć kluczowe znaczenie dla dalszego rozwoju kształcenia zawodowego oraz poszczególnych dziedzin gospodarki objętych działaniami BCU.

Do oczekiwanych wymiernych efektów utworzenia nowej placówki będą zatem należały:

- wsparcie gospodarki w pozyskiwaniu kadr, w tym wsparcie kadrowe dla rządowych inwestycji strategicznych,
- zwiększenie regionalnego i lokalnego potencjału inwestycyjnego,
- wyraźny przyrost liczby organizacji branżowych wspierających kształcenie zawodowe,
- zaangażowanie szeregu nowych pracodawców w proces kształcenia zawodowego,
- zapewnienie szkołom i uczelniom dostępu do pracodawców, a tym samym ułatwienie realizacji obowiązków nałożonych reformą kształcenia zawodowego z 2019 r.,
- zwiększenie dostępu uczniów, studentów, nauczycieli, nauczycieli akademickich oraz innych osób dorosłych do miejsc realizacji kształcenia i doskonalenia zawodowego oraz do wiedzy i najnowszych technologii w branży,
- zwiększenie dostępu do oferty edukacji pozaszkolnej adekwatnej do potrzeb poszczególnych branż,
- minimalizacja przyszłych nowych obciążeń budżetowych związanych z potencjalną potrzebą dalszego reformowania kształcenia zawodowego.

Najistotniejsze rozwiązania zawarte w projekcie ustawy

Zgodność z KPO – sposób realizacji kamieni milowych A41G i A42G dla reformy pn. A3.1 Kadry dla nowoczesnej gospodarki – poprawa dopasowania umiejętności i kwalifikacji do wymogów rynku pracy w związku z wdrażaniem nowych technologii w gospodarce oraz zieloną i cyfrową transformacją, ujętej w ramach KPO.

Jak wspomniano we wstępie, działania związane z utworzeniem BCU zostały uwzględnione w KPO. Wejście w życie przepisów ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw jest realizacją kamieni milowych nr A41G i A42G dla ujętej w KPO reformy pn. *A3.1 Kadry dla nowoczesnej gospodarki – poprawa dopasowania umiejętności i kwalifikacji do wymogów rynku pracy w związku z wdrażaniem nowych technologii w gospodarce oraz zieloną i cyfrową transformacją*. Brzmienie kamieni milowych zawartych w załączniku do decyzji wykonawczej Rady Unii Europejskiej z dnia 17 czerwca 2022 r. w sprawie zatwierdzenia oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Polski¹⁾ to:

- A41G: „Wejście w życie ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe, w ramach której ustanowiono ramy prawne dotyczące sieci branżowych centrów umiejętności

¹⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/ALL/?uri=COM:2022:268:FIN>

zapewniających ukierunkowane podnoszenie i zmianę kwalifikacji w wysokim stopniu odpowiadające potrzebom rynku pracy”,

- A42G: „Wejście w życie ustawy o zmianie ustawy – Karta Nauczyciela, umożliwiającej realizację szkoleń branżowych dla nauczycieli ustawicznego kształcenia zawodowego w branżowych centrach umiejętności”.

Projektowana ustawa jest realizacją przywołanych kamieni milowych.

Projektowana ustawa, ustanawiająca ramy prawne sieci BCU, została poprzedzona:

- opracowaniem dla branżowych centrów umiejętności studiów wykonalności, przygotowanych przez potencjalnych wnioskodawców projektu mającego na celu utworzenie branżowych centrów umiejętności oraz opracowaniem oceny wpływu przygotowanej przez Ministerstwo Edukacji i Nauki,
- przeglądem potrzeb poszczególnych branż w zakresie rozwoju kadr oraz dotychczasowych rozwiązań prawno-organizacyjnych w tym zakresie, przeprowadzonym w ramach organizowanych spotkań i w ścisłej współpracy z partnerami społecznymi, władzami regionalnymi, organizacjami branżowymi i innymi interesariuszami.

Zasadność powołania nowej placówki odpowiadającej na specyficzne potrzeby poszczególnych branż została potwierdzona podczas 179 spotkań konsultacyjnych z przedstawicielami branż (w okresie od dnia 1 czerwca 2021 r. do dnia 26 stycznia 2023 r.).

Zaproponowane przepisy ustanawiające ramy prawne BCU zapewnią podnoszenie umiejętności i kwalifikacji oraz przekwalifikowywanie się, adekwatnie do zapotrzebowania rynku pracy, celem doskonalenia systemu kształcenia i szkolenia zawodowego przez wyspecjalizowane branżowe centra kształcenia i szkolenia oraz lepsze powiązanie edukacji z potrzebami rynku pracy.

I. Zmiana ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 900)

1. Stan obecny – placówki prowadzące kształcenie zawodowe

Od 1 września 2019 r. w systemie oświaty funkcjonują publiczne i niepubliczne placówki kształcenia ustawicznego i centra kształcenia zawodowego, umożliwiające uzyskiwanie i uzupełnianie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych.

Publicznymi placówkami kształcenia ustawicznego są centra kształcenia ustawicznego.

Organem prowadzącym wymienione jednostki systemu oświaty są: jednostki samorządu terytorialnego, osoby fizyczne lub osoby prawne niebędące jednostką samorządu terytorialnego. Do zadań własnych powiatu należy prowadzenie centrów kształcenia ustawicznego oraz publicznych centrów kształcenia zawodowego.

Podstawowym zadaniem publicznych i niepublicznych placówek kształcenia ustawicznego jest prowadzenie kształcenie ustawicznego w formie: kwalifikacyjnego kursu zawodowego, kursu umiejętności zawodowych, kursu kompetencji ogólnych oraz innego kursu umożliwiającego uzyskiwanie i uzupełnianie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych.

Centrum kształcenia ustawicznego może dodatkowo realizować zadania z zakresu praktycznej nauki zawodu, wynikające z programu nauczania danego zawodu.

Publiczne i niepubliczne centra kształcenia zawodowego mogą również prowadzić kształcenie ustawiczne w formach pozaszkolnych, do prowadzenia których uprawnione są placówki kształcenia ustawicznego oraz dodatkowo w formie turnusu doksztalcania teoretycznego młodocianych pracowników.

Jednak w przypadku publicznych centrów kształcenia zawodowego ich podstawowym zadaniem jest realizacja zadań z zakresu praktycznej nauki zawodu, wynikających z programu nauczania danego zawodu, polegających w szczególności na prowadzeniu zajęć praktycznych dla uczniów prowadzących kształcenie zawodowe, w zakresie całego lub części programu nauczania danego zawodu, zajęć uzupełniających dla młodocianych pracowników, jak również prowadzenie doksztalcania teoretycznego młodocianych pracowników zatrudnionych u pracodawców w celu nauki zawodu i uczęszczających do branżowych szkół I stopnia – w zakresie kształcenia zawodowego teoretycznego, w przypadku gdy szkoła nie ma możliwości zrealizowania tego kształcenia.

Publiczne centra kształcenia zawodowego mogą dodatkowo współpracować z placówkami doskonalenia nauczycieli w zakresie doskonalenia umiejętności zawodowych nauczycieli kształcenia zawodowego.

Przepisy regulujące kształcenie ustawiczne w formach pozaszkolnych zobowiązują centra kształcenia ustawicznego i publiczne centra kształcenia zawodowego do współpracy z:

- pracodawcami w zakresie organizacji i prowadzenia kształcenia praktycznego, przygotowania oferty kształcenia w formach pozaszkolnych, zgodnej z oczekiwaniami pracodawców oraz kształcenia ustawicznego pracowników,
- urzędami pracy w zakresie szkolenia osób zarejestrowanych w tych urzędach,

- innymi podmiotami prowadzącymi kształcenie ustawiczne w zakresie zadań statutowych.

Dodatkowo, zarówno publiczne jak i niepubliczne placówki kształcenia ustawicznego i centra kształcenia zawodowego, po uzyskaniu upoważnienia wydanego przez dyrektora okręgowej komisji egzaminacyjnej, mogą pełnić funkcję ośrodka egzaminacyjnego dla przeprowadzania części praktycznej oraz części pisemnej egzaminu zawodowego.

2. Określenie miejsca i roli BCU w systemie oświaty i wychowania

2.1. Zdefiniowanie BCU

Propozycja powołania branżowego centrum umiejętności jako nowej jednostki (placówki) systemu oświaty została poprzedzona wnikliwą analizą dotychczasowej struktury oraz zadań placówek, które umożliwiają uzyskiwanie i uzupełnianie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych lub zmianę kwalifikacji zawodowych.

BCU stanie się nowym rodzajem publicznej lub niepublicznej placówki umożliwiającej uzyskanie i uzupełnienie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych lub zmianę kwalifikacji zawodowych, a w odróżnieniu od funkcjonujących już placówek: placówki kształcenia ustawicznego i centrum kształcenia zawodowego, również integrującą szkoły prowadzące kształcenie zawodowe, placówki kształcenia ustawicznego, centra kształcenia zawodowego, uczelnie oraz podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 1a ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (którymi są: pracodawcy, organizacje pracodawców, samorządy gospodarcze, stowarzyszenia lub samorządy zawodowe, sektorowe rady do spraw kompetencji oraz Rada Programowa do spraw kompetencji), prowadzące działalność w zakresie jednej z dziedzin zawodowych (art. 1 pkt 1 projektu ustawy). Wykaz dziedzin zawodowych zostanie określony w przepisach wydanych na podstawie projektowanego art. 46c ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (art. 1 pkt 7 projektu ustawy). BCU będzie ukierunkowaną branżowo placówką kształcenia, szkolenia i egzaminowania w zakresie jednej z dziedzin zawodowych, prowadzącą działalność edukacyjno-szkoleniową, działalność wspierającą współpracę szkół, placówek i uczelni z pracodawcami, działalność innowacyjno-rozwojową upowszechniającą wiedzę i nowe technologie oraz transformację ekologiczną i cyfrową, skierowane w szczególności do uczniów, studentów, doktorantów, nauczycieli, nauczycieli akademickich oraz pracowników. Ponadto BCU będzie prowadziło działania wspierające realizację doradztwa zawodowego dla uczniów oraz aktywizację zawodową studentów, doktorantów i absolwentów studiów.

Tym samym BCU będą miały charakter przekrojowy i uzupełnią dotychczasową ofertę kształcenia zawodowego na poziomie szkolnictwa ponadpodstawowego i szkolnictwa wyższego. Istniejące obecnie centra kształcenia zawodowego oraz placówki kształcenia ustawicznego oferują bowiem wsparcie wyłącznie dla uczniów w ramach kształcenia zawodowego na poziomie szkolnictwa ponadpodstawowego oraz kursy zawodowe w ściśle określonym, wąskim zakresie. Ich oferta jest ograniczona do zawodów szkolnictwa branżowego, jednocześnie nie specjalizują się one w danej branży. Nie doskonałą też nauczycieli. Natomiast BCU będą stanowiły kompleksowe miejsce rozwoju umiejętności nie tylko dla uczniów szkół prowadzących kształcenie zawodowe, ale również dla studentów, doktorantów, pracowników branż i innych osób dorosłych, w tym osób planujących przekwalifikowanie. Ponadto BCU będą wsparciem dla nauczycieli i wykładowców w zakresie rozwoju ich warsztatu pracy. Należy przy tym podkreślić, że oferta funkcjonujących w ramach systemu oświaty centrów kształcenia zawodowego oraz placówek kształcenia ustawicznego ma charakter wielobranżowy, realizują one bowiem najczęściej zadania na rzecz otaczających je szkół prowadzących kształcenie zawodowe w wielu zawodach. Centra kształcenia zawodowego oraz placówki kształcenia ustawicznego nie specjalizują się przy tym w określonej dziedzinie zawodowej, pełnią funkcję placówek wspierających szkoły w realizacji praktycznej nauki zawodu w różnych zawodach. To, co odróżnia BCU od innych, już istniejących placówek, to jego unikatowy charakter, który wynika z jednej strony z silnego wyspecjalizowania BCU w danej dziedzinie zawodowej, a z drugiej strony – ze struktury organizacyjnej centrum, którego działalność będzie nierozzerwalnie związana z ogólnopolską organizacją branżową właściwą dla tej dziedziny zawodowej. Ponadto BCU nie będą powielały sztandarowej oferty innych już istniejących placówek, ale będą istotnie ją uzupełniały. Kluczowymi elementami oferty kształcenia i doskonalenia zawodowego BCU będą: nowa forma pozaszkolna kształcenia ustawicznego zarezerwowana dla tego rodzaju placówki w postaci branżowego szkolenia zawodowego i kursy przygotowujące do nabywania adekwatnych do potrzeb danej branży kwalifikacji sektorowych, firmowane przez organizację branżową właściwą dla danej dziedziny zawodowej. W odróżnieniu od innych placówek, BCU będą także oferowały szkolenia branżowe dla nauczycieli kształcenia zawodowego, co zwiększy tym nauczycielom dostęp do doskonalenia zawodowego w rzeczywistych warunkach pracy.

Poza działalnością edukacyjno-szkoleniową BCU będą prowadziły działania integrujące edukację z biznesem, a także działania innowacyjne, rozwojowe, doradcze i promocyjne. Tym

samym w odróżnieniu od innych, już istniejących placówek umożliwiających uzyskiwanie i uzupełnianie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych lub zmianę kwalifikacji zawodowych, BCU będą zaangażowane we wspieranie współpracy szkół, placówek i uczelni z pracodawcami, zwiększanie transferu wiedzy i nowych technologii do szkół, placówek i uczelni, w tym upowszechnianie transformacji ekologicznej i cyfrowej oraz wspieranie szkół, placówek i uczelni w realizacji doradztwa zawodowego, w zakresie danej dziedziny zawodowej.

Ponadto, cechą odróżniającą BCU od innych placówek jest ich zróżnicowany w ramach danej dziedziny zawodowej zakres zadań, które znacznie wykraczają poza kształcenie i szkolenie różnych grup odbiorców. BCU będzie placówką, która będzie funkcjonowała i prowadziła swoją działalność w zakresie tylko jednej z dziedzin zawodowych właściwych dla danej branży (art. 1 pkt 2 lit. c projektu ustawy). Przypisanie BCU do dziedzin zawodowych ma na celu lepsze odzwierciedlenie potrzeb poszczególnych grup zawodowych właściwych dla danej branży, np. grupy zawodowej dekarzy, która współtworzy branżę budowlaną (obok np. specjalistów robót wykończeniowych, drogowców, geodetów, czy też kamieniarzy). Zgodnie z projektowaną definicją branżowego centrum umiejętności, placówka ta będzie ukierunkowana branżowo, zatem nazwa placówki związana jest z działalnością tej placówki. Ponadto, do każdej z dziedzin zawodowych będą przyporządkowane zawody określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego, które w tej klasyfikacji są przyporządkowane do branż. Wykaz dziedzin zawodowych wraz z przyporządkowanymi do tych dziedzin zawodami określonymi w klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego określi w drodze rozporządzenia minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, uwzględniając potrzeby rynku pracy oraz specyfikę poszczególnych zawodów szkolnictwa branżowego i ich powiązanie z daną dziedziną zawodową. Niemniej jednak, z uwagi na interdyscyplinarny charakter niektórych zawodów szkolnictwa branżowego, zawody te będą mogły wystąpić w kilku dziedzinach. Pierwszy wykaz dziedzin zawodowych będzie obejmował dziedziny określone na potrzeby konkursu „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)” ogłoszonego przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023.

W przypadku dokonywania zmian w wykazie polegających na usunięciu dziedziny zawodowej lub zawodu przyporządkowanego do danej dziedziny zawodowej z wykazu, minister właściwy do spraw oświaty i wychowania będzie obowiązany poinformować organy prowadzące BCU

tworzące ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności o zamiarze usunięcia tej dziedziny zawodowej z wykazu z co najmniej rocznym wyprzedzeniem (art. 1 pkt 7 projektu ustawy), dzięki czemu organy prowadzące BCU będą mogły podjąć decyzję o likwidacji bądź przekształceniu BCU w inną placówkę np. w centrum kształcenia zawodowego lub szkołę prowadzącą kształcenie zawodowe. W przypadku likwidacji publicznego branżowego centrum umiejętności w wyniku wykreślenia dziedziny zawodowej, przepisy art. 89 ust. 1–5 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe nie będą miały zastosowania.

Ponieważ BCU będzie miało status placówki systemu oświaty na równi z innymi placówkami określonymi w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, większość regulacji dotyczących obecnie ujętych w tym przepisie placówek (tj. centrów kształcenia zawodowego oraz placówek kształcenia ustawicznego) będzie miała zastosowanie do BCU. Będą to regulacje dotyczące m.in. zatrudniania nauczycieli, zatrudniania specjalistów niebędących nauczycielami, powołania dyrektora BCU, kwalifikacji osób zatrudnionych w BCU. Do BCU będą miały zastosowanie również przepisy dotyczące likwidacji i przekształcania placówek. Ponieważ BCU będzie jedną z placówek systemu oświaty umożliwiających uzyskiwanie i uzupełnianie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych lub zmianę kwalifikacji zawodowych, prowadzenie tej placówki, podobnie jak funkcjonujących centrów kształcenia zawodowego i placówek kształcenia ustawicznego, będzie należało do zadań własnych powiatu (art. 1 pkt 3 lit. j projektu ustawy).

2.2. Wskazanie organu prowadzącego BCU

Organem prowadzącym BCU będzie jednostka samorządu terytorialnego, osoba fizyczna lub osoba prawna niebędąca jednostką samorządu terytorialnego, w tym organizacja branżowa właściwa dla danej dziedziny zawodowej, w zakresie której BCU będzie funkcjonowało i prowadziło swoją działalność. Proponuje się, aby organizacja branżowa właściwa dla danej dziedziny zawodowej została zdefiniowana jako organizacja o zasięgu ogólnokrajowym, posiadająca osobowość prawną, prowadząca działalność statutową w zakresie jednej z dziedzin zawodowych, zrzeszająca osoby prawne prowadzące działalność w zakresie tej dziedziny zawodowej lub osoby fizyczne posiadające wykształcenie związane z tą dziedziną zawodową lub wykonujące zawód związany z tą dziedziną zawodową lub zawód pokrewny do tego zawodu, oraz działająca odpowiednio na podstawie ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2022 r. poz. 97), ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 579), ustawy z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle (Dz. U. z 2020 r. poz. 2159) lub ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U.

z 2020 r. poz. 2261) lub ustawy regulującej funkcjonowanie samorządu zawodowego, w tym samorządu zawodu zaufania publicznego oraz samorządu zawodu służby publicznej, z tym że w przypadku podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach podmioty te muszą być wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego (art. 1 pkt 2 lit. c projektu ustawy).

Publiczne BCU będą mogły być zakładane i prowadzone przez:

- 1) jednostkę samorządu terytorialnego, do której zadań własnych należy zakładanie i prowadzenie szkół ponadpodstawowych oraz publicznych placówek, o których mowa w art. 2 ust. 3–8 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (powiat);
- 2) osoby fizyczne lub osoby prawne niebędące jednostkami samorządu terytorialnego na podstawie zezwolenia właściwej jednostki samorządu terytorialnego, do której zadań własnych będzie należało zakładanie i prowadzenie BCU (powiatu);
- 3) ministrów:
 - a) ministra właściwego do spraw rolnictwa,
 - b) ministra właściwego do spraw środowiska,
 - c) ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej,
 - d) ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej,
 - e) ministra właściwego do spraw do spraw rybołówstwa,
 - f) ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
 - g) ministra właściwego do spraw zdrowia,
 - h) ministrów właściwych do spraw zawodów określonych w klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego, niewymienionych w art. 8 ust. 4–14 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe
– w dziedzinach zawodowych, do których przyporządkowano co najmniej jeden zawód, dla którego zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa branżowego ci ministrowie są właściwi (art. 1 pkt 3 lit. b–f projektu ustawy).

Prowadzenie publicznych BCU zakładanych i prowadzonych przez wyżej wymienionych ministrów będzie mogło być przekazywane, w drodze porozumienia, zawieranego między właściwym ministrem a jednostką samorządu terytorialnego, na tych samych zasadach, które dotyczą publicznych szkół i placówek zakładanych i prowadzonych przez tych ministrów (art. 1 pkt 3 lit. h projektu ustawy).

Niepubliczne BCU będzie mogła założyć osoba fizyczna albo osoba prawna niebędąca jednostką samorządu terytorialnego, w tym organizacja branżowa właściwa dla danej dziedziny zawodowej, w zakresie której to BCU będzie funkcjonowało i prowadziło swoją działalność.

2.3. Zawarcie porozumienia przez organ prowadzący publiczne lub niepubliczne BCU z organizacją branżową właściwą dla danej dziedziny zawodowej, jako warunek utworzenia BCU

Założenie i prowadzenie zarówno publicznego jak i niepublicznego BCU będzie możliwe wyłącznie po zawarciu porozumienia, o charakterze merytorycznym, między jego organem prowadzącym a organizacją branżową właściwą dla danej dziedziny zawodowej, w zakresie której BCU będzie funkcjonowało i prowadziło swoją działalność. Zawarcie tego porozumienia ma na celu objęcie branżowego centrum umiejętności wsparciem merytorycznym, kadrowym oraz organizacyjnym przez organizację branżową w zakresie działalności prowadzonych przez branżowe centrum umiejętności. Warunek ten nie będzie dotyczył przypadku, gdy organem prowadzącym publiczne lub niepubliczne BCU będzie organizacja branżowa właściwa dla danej dziedziny zawodowej, w zakresie której BCU będzie funkcjonowało i prowadziło swoją działalność (art. 1 pkt 3 lit. a projektu ustawy). Kompetencję do zawarcia porozumienia po stronie jednostki samorządu terytorialnego będzie wykonywał odpowiednio wójt (burmistrz, prezydent miasta), starosta, marszałek województwa (art. 1 pkt 3 lit. a projektu ustawy).

W porozumieniu określa się w szczególności sposób i formy wspierania działalności, o których mowa w art. 4 pkt 30a ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, zakres i formy zaangażowania stron porozumienia w realizację zadań, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 117 ust. 5 tej ustawy, oraz sposób monitorowania przez każdą ze stron realizacji tych zadań, a także sposób rozwiązywania sporów wynikających z porozumienia oraz warunki i tryb rozwiązania porozumienia, z tym że termin wypowiedzenia porozumienia nie może być krótszy niż 6 miesięcy. Porozumienie będzie miało charakter merytoryczny. Organizacja branżowa właściwa dla danej dziedziny zawodowej może wspomagać materialnie (rzeczowo lub finansowo) BCU, którego dotyczy zawarte porozumienie, w zakresie działalności prowadzonych przez to centrum.

Wymóg zawarcia porozumienia z organizacją branżową właściwą dla danej dziedziny zawodowej dotyczy również ministrów zakładających publiczne BCU. Z uwagi na specyfikę nowej placówki, której działalność będzie nierozzerwalnie związana z działalnością podmiotów branżowych właściwych dla danej dziedziny zawodowej, niezbędne jest, aby również placówki prowadzone przez ministrów były zobowiązane do zawarcia porozumienia z organizacją

branżową. Należy przy tym podkreślić, że zobowiązanie to nie narusza praw stanowiących organu administracji rządowej, a jedynie obejmuje ministra zakładającego publiczne BCU, jako jednego z organów prowadzących szkoły i placówki, analogicznymi wymaganiami, jak te stawiane pozostałym organom, tj. podobnie jak to ma miejsce w przypadku innych już obowiązujących przepisów (np. nałożonego na wszystkie szkoły, również te prowadzone przez ministrów, obowiązku zawierania umów lub porozumień z pracodawcami jako warunku uruchomienia kształcenia w danym zawodzie, ujętego w art. 68 ust. 7 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe). Akt założycielski publicznego BCU będzie zawierał nazwę dziedziny zawodowej, w zakresie której BCU będzie funkcjonowało i prowadziło swoją działalność, a także wskazanie organizacji branżowej właściwej dla dziedziny zawodowej, która jest organem zakładającym BCU lub z którą organ zakładający BCU zawarł porozumienie, jak również filie przyporządkowane organizacyjnie BCU (art. 1 pkt 12 projektu ustawy).

W przypadku zamiaru założenia niepublicznego BCU zgłoszenie do ewidencji szkół i placówek niepublicznych, poza dotychczas wymaganymi informacjami wskazanymi w art. 168 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, będzie musiało zawierać wskazanie organizacji branżowej właściwej dla danej dziedziny zawodowej, z którą osoba zamierzająca prowadzić BCU zawarła porozumienie, a do zgłoszenia będzie dołączana poświadczona za zgodność z oryginałem kopia porozumienia organu prowadzącego BCU z tą organizacją branżową. Analogicznie zaświadczenie o wpisie BCU do ewidencji szkół i placówek niepublicznych będzie zawierało nazwę organizacji branżowej właściwej dla danej dziedziny zawodowej, z którą zawarto porozumienie (art. 1 pkt 20 projektu ustawy).

3. Określenie planu rozwoju sieci BCU

Aby umożliwić uczniom, studentom, doktorantom, nauczycielom, nauczycielom akademickim i pracownikom podnoszenie umiejętności i kwalifikacji lub zmianę kwalifikacji, minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, nie rzadziej niż raz na pięć lat, będzie ogłaszał konkurs mający na celu wyłonienie najlepszych branżowych centrów umiejętności tworzących ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności oraz rozwój tej sieci. Regulacje dotyczące tego konkursu zostały określone w dodawanym art. 8a ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (art. 1 pkt 4 projektu ustawy). Dotyczą one w szczególności określenia podmiotów uprawnionych do składania wniosków w ramach tego konkursu, wskazanie warunków branych pod uwagę przy ocenie wniosków oraz wymagań dotyczących regulaminu konkursu, w tym również wzoru wniosku składanego w ramach konkursu. Należy podkreślić, że konkurs będzie

ogłaszany przez podmiot publiczny, który jest zobowiązany do przestrzegania zasad transparentności i uczciwości przeprowadzanych konkursów. Regulamin konkursu będzie powszechnie dostępny, a w regulaminie tym zostaną określone szczegółowe, obiektywne kryteria wyłaniania BCU.

Branżowe centra umiejętności wyłonione w tym konkursie utworzą ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności. Ogólnopolska sieć BCU będzie podlegała ogłoszeniu, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” (art. 1 pkt 4 projektu ustawy). Mając na uwadze zapewnienie wysokiej jakości usług świadczonych przez BCU oraz zwiększenie efektywności wydatkowanych środków, przyjęto podejście oparte na dofinansowaniu wyłącznie tych placówek, które zostaną wyłonione w procedurze konkursowej i wejdą w skład ogólnopolskiej sieci branżowych centrów umiejętności. W przyszłości konkurs pozwoli na poszerzenie katalogu BCU włączonych do sieci tych placówek, np. w dziedzinach zawodowych, które jeszcze nie funkcjonują.

W latach 2023–2028 ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności utworzą BCU wyłonione w drodze konkursu „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)” ogłoszonego przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023, a w latach kolejnych również BCU wyłonione w drodze cyklicznego konkursu organizowanego przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania (art. 15 projektu ustawy).

4. Określenie warunków zatrudnienia personelu w BCU

Personel w BCU będzie zatrudniany na zasadach ogólnych, tj. podobnie jak w przypadku innych szkół i placówek systemu oświaty. Do BCU zastosowanie będą miały dotychczasowe przepisy ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2023 r. poz. 984 i 1234) i art. 15 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, dotyczące zatrudnienia w placówce, za zgodą organu prowadzącego, osób niebędących nauczycielami, posiadających przygotowanie uznane przez dyrektora centrum za odpowiednie do prowadzenia zajęć z zakresu kształcenia zawodowego będą miały zastosowanie również do branżowych centrów umiejętności.

5. Określenie szczegółowych zadań BCU oraz warunków kształcenia i szkolenia

Zadania BCU, wpisujące się w cztery rodzaje działalności tej placówki (wynikające z definicji BCU), w tym dotyczące wsparcia realizacji doradztwa zawodowego dla uczniów, oraz warunki,

organizację i tryb prowadzenia kształcenia i szkolenia w BCU, a także wymogi jakie powinien spełniać program nauczania, zostaną określone w przepisach wydanych na podstawie zmienianego art. 117 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (art. 1 pkt 16 lit. f projektu ustawy).

6. Zapewnienie cyklicznych przeglądów funkcjonowania BCU w celu nadzoru nad zarządzaniem placówkami oraz trwałości ich funkcjonowania po 2026 r.

Publiczne i niepubliczne BCU, jako placówki oświatowe, będą podlegały nadzorowi pedagogicznemu sprawowanemu przez kuratorów oświaty, w imieniu wojewodów, zgodnie z art. 51 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe.

Ponadto, na podstawie przepisów art. 7 ust. 4 pkt 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2022 r. poz. 1188), przewiduje się powołanie komitetu sterującego, którego zadaniem będzie cykliczne monitorowanie funkcjonowania BCU ujętych w ogólnopolskiej sieci branżowych centrów umiejętności. Powyższe przepisy umożliwiają powoływanie przez Ministra Edukacji i Nauki, po zawiadomieniu Prezesa Rady Ministrów, rad i zespołów, jako organów pomocniczych w sprawach należących do zakresu jego działania, w ramach realizacji polityki ustalonej przez Radę Ministrów, w tym przypadku – Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności.

7. Dostosowanie istniejącego systemu zarządzania placówkami do specyfiki BCU

Przewiduje się wprowadzenie obowiązku powołania Rady BCU, w skład której będą wchodzić m.in. pracodawcy, w tym z sektora MŚP, partnerzy społeczni oraz przedstawiciele regionalnych i lokalnych organów samorządu terytorialnego (art. 1 pkt 10 i 11 projektu ustawy).

W każdym BCU obowiązkowo będzie działać rada placówki, lecz w innym składzie niż rady funkcjonujące aktualnie w szkołach i placówkach.

W skład rady BCU zostanie powołanych co najmniej:

1) po jednym przedstawicielu:

- a) powiatowej rady rynku pracy właściwej ze względu na siedzibę placówki,
- b) wojewódzkiej rady rynku pracy właściwej ze względu na siedzibę placówki'
- c) organu prowadzącego branżowe centrum umiejętności;

2) po dwóch przedstawicieli:

- a) organizacji pracodawców, samorządu gospodarczego, innej organizacji gospodarczej, stowarzyszenia lub samorządu zawodowego lub sektorowej rady do spraw kompetencji, właściwych dla danej dziedziny zawodowej,

- b) pracodawców, w tym przedsiębiorców o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, 641 i 803), właściwych dla danej dziedziny zawodowej,
- c) spośród osób prowadzących zajęcia w BCU.

Tryb wyboru przedstawicieli do rady BCU zostanie określony w statucie tej placówki.

8. Ustanowienie zasad dotyczących finansowania (również po ustaniu wsparcia UE)

Branżowe centra umiejętności utworzone w ramach konkursu „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)”, ogłoszonego przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023, będą finansowane ze środków tego konkursu, z tym że w przypadku:

- 1) BCU założonych przed dniem 1 stycznia 2024 r. – nie dłużej jednak niż do dnia 30 września 2025 r. (art. 28 ust. 1 projektu ustawy);
- 2) BCU założonych w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. – nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2026 r. (art. 28 ust. 2 projektu ustawy).

Po zakończeniu realizacji projektów finansowanych ze środków KPO, przewiduje się docelowo, finansowanie publicznych i niepublicznych BCU, utworzonych w ramach KPO i ujętych w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania określającym ogólnopolską sieć publicznych i niepublicznych BCU, w ramach części oświatowej subwencji ogólnej, dotacji (w zakresie BCU dotowanych przez JST) oraz budżetów ministrów. Finansowanie BCU w ramach subwencji oświatowej będzie odbywać się dwutorowo, tj. planuje się finansowanie naliczane na ucznia objętego branżowym szkoleniem zawodowym w tych BCU oraz odrębnie - finansowanie placówki BCU. Taki system finansowania BCU będzie obowiązywał od 2027 r. W okresie przejściowym (w latach 2025 i 2026) w przypadku samorządów przewiduje się model finansowania hybrydowego, tj. finansowanie w ramach dotacji celowej (tj. dofinansowanie BCU ze środków pochodzących z rezerwy celowej budżetu państwa) udzielanej jednostkom samorządu terytorialnego, z której środki przeznaczone będą na funkcjonowanie zarówno publicznych, jak i niepublicznych BCU i mechanizm podziału części oświatowej subwencji ogólnej oparty na konstrukcji ucznia przeliczeniowego (dotyczy uczniów objętych branżowym szkoleniem zawodowym w tych BCU). Natomiast w przypadku BCU prowadzonych przez ministrów – finansowanie z budżetów ministrów.

8.1. Wprowadzenie mechanizmu subwencjonowania (w zakresie BCU prowadzonych lub dotowanych przez samorząd)

W ramach subwencji naliczanej na ucznia objętego branżowym szkoleniem zawodowym, dofinansowanie będzie odbywało się na podstawie danych systemu informacji oświatowej (SIO) dotyczących zrealizowanych branżowych szkoleń zawodowych dla uczniów i słuchaczy szkół prowadzących kształcenie zawodowe w roku szkolnym poprzedzającym rok, dla którego ustalałoby się kwotę części oświatowej subwencji ogólnej. Pozwoli to na zróżnicowanie wysokości dofinansowania w zależności od czasu trwania branżowych szkoleń zawodowych, przy założeniu, że łączny wymiar branżowego szkolenia zawodowego będzie wynosić nie mniej niż 15 godzin, a dzienny średnio nie mniej niż 5 godzin. Subwencjonowaniem, tak jak i w przypadku udzielania dotacji celowej, byłyby objęte tylko BCU funkcjonujące w ogólnopolskiej sieci BCU ogłoszonej w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania.

Ponadto od 2027 r. branżowe centra umiejętności, ujęte w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania określającym ogólnopolską sieć publicznych i niepublicznych BCU, będą dofinansowane ze środków pochodzących z części oświatowej subwencji ogólnej.

W zakresie realizacji zadań o takim samym charakterze jak zadania wykonywane przez inne placówki prowadzące kształcenie zawodowe, tj. centra kształcenia zawodowego i placówki kształcenia ustawicznego (zajęcia praktyczne, turnusy dokształcania teoretycznego młodocianych pracowników), proponuje się utrzymanie obecnych regulacji również względem BCU. W pozostałym zakresie BCU będą pobierały opłaty od uczestników, którzy nie są uczniami lub słuchaczami szkół prowadzących kształcenie zawodowe uczestniczącymi w branżowych szkoleniach zawodowych.

8.2. Wprowadzenie mechanizmu dotowania

BCU, dla których organem prowadzącym lub rejestrującym są jednostki samorządu terytorialnego, wyłonione w ramach konkursu organizowanego przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, mającego na celu wyłonienie BCU tworzących ogólnopolską sieć BCU oraz rozwój tej sieci, zostaną uwzględnione w dotacji celowej dla jednostek samorządu terytorialnego (na lata 2025 i 2026) przeznaczonej na funkcjonowanie tych placówek, tj. na realizację przewidywanych dla tej placówki zadań nieobejmujących branżowych szkoleń zawodowych dla uczniów i słuchaczy szkół prowadzących kształcenie zawodowe (jak wyżej wskazano subwencjonowanych). Wsparcie w postaci dotacji jednostki samorządu

terytorialnego otrzymają na BCU, które będą funkcjonowały w ogólnopolskiej sieci BCU ogłoszonej w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania. Planowana wysokość dotacji celowej nie przekroczy 1 mln zł rocznie w stosunku do jednej placówki.

W przypadku BCU prowadzonych przez osoby fizyczne lub osoby prawne niebędące jednostkami samorządu terytorialnego, które będą funkcjonowały w ogólnopolskiej sieci BCU ogłoszonej w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, przewiduje się udzielanie dwóch dotacji na podstawie nowych rozwiązań w ustawie z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych: jedną dotację w wysokości równej kwocie dofinansowania danego BCU (w latach 2025 i 2026 powiaty otrzymają środki w ramach dotacji celowej, a od roku 2027 – w ramach części oświatowej subwencji ogólnej), drugą - zależną od kwoty części oświatowej subwencji ogólnej przewidzianej na uczniów i słuchaczy branżowych szkoleń zawodowych.

9. Określenie rodzajów szkoleń oferowanych przez BCU, grup docelowych, rodzajów kwalifikacji i standardów, mechanizmów zapewniania i weryfikacji jakości oraz sposobów powiązania branż z BCU

9.1. Wprowadzenie w ramach kształcenia ustawicznego nowej formy pozaszkolnej w postaci branżowego szkolenia zawodowego przeznaczonej do prowadzenia wyłącznie w BCU

Specjalnie dla BCU zaprojektowano nowe zadanie polegające na prowadzeniu branżowych szkoleń zawodowych, które uzupełniają dotychczasowy katalog form pozaszkolnych kształcenia ustawicznego (art. 1 pkt 16 lit. a i b projektu ustawy).

Branżowe szkolenie zawodowe zostało zdefiniowane jako specjalistyczne szkolenie, którego łączny wymiar w odniesieniu do uczniów wynosi co najmniej 15 godzin i którego program nauczania uwzględnia wiedzę lub umiejętności zawodowe w zakresie jednej z dziedzin zawodowych określonych w rozporządzeniu przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, przydatne do wykonywania zawodu, w tym kształtujące umiejętności cyfrowe i umiejętności związane z transformacją ekologiczną (art. 1 pkt 2 lit. e projektu ustawy).

Osobie, która uzyska zaliczenie branżowego szkolenia zawodowego, BCU będzie wydawało branżowy certyfikat umiejętności, którego wzór zostanie określony przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych (Dz. U. poz. 652).

9.2. Wskazanie form pozaszkolnych możliwych do prowadzenia przez BCU

Zgodnie z projektowanymi przepisami, z dotychczas zdefiniowanych form pozaszkolnych, BCU będzie mogło prowadzić turnusy dokształcania teoretycznego młodocianych pracowników, jak również inne kursy umożliwiające uzyskiwanie i uzupełnianie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych oraz zmianę kwalifikacji zawodowych, w tym kursy przygotowujące do uzyskania kwalifikacji z zakresu edukacji pozaformalnej (sektorowej) (art. 1 pkt 16 lit. d i e projektu ustawy).

BCU nie będzie mogło prowadzić kwalifikacyjnych kursów zawodowych, kursów umiejętności zawodowych ani kursów kompetencji ogólnych. Prowadzenie tych form pozaszkolnych pozostanie w kompetencji podmiotów dotychczas uprawnionych do ich prowadzenia.

Szczegółowe zadania BCU zostaną określone przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w przepisach wydanych na podstawie nowelizowanego art. 117 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (art. 1 pkt 16 lit. f projektu ustawy).

Zadania, które zostaną określone dla BCU, będą miały na celu wsparcie współpracy pracodawców z organizatorami kształcenia zawodowego, upowszechnienie innowacyjnych rozwiązań w danej dziedzinie zawodowej oraz wsparcie innowacji w kształceniu zawodowym. BCU będą zatem uzupełniały istniejącą ofertę kształcenia i szkolenia zawodowego w systemie oświaty oraz systemie szkolnictwa wyższego i nauki, a także wspierać proces uczenia się przez całe życie zgodnie z ideą Zintegrowanej Strategii Umiejętności 2030.

9.3. Umożliwienie uzyskania przez BCU akredytacji kuratora oświaty na kształcenie ustawiczne

BCU będzie mogło uzyskać akredytację na kształcenie ustawiczne prowadzone w formach turnusu dokształcania teoretycznego młodocianych pracowników oraz branżowego szkolenia zawodowego, a także w formie kursu umożliwiającego uzyskiwanie i uzupełnianie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych oraz zmianę kwalifikacji zawodowych – jeżeli kształcenie w formie tego kursu jest prowadzone w oparciu o programy określone na podstawie przepisów dotyczących uzyskiwania i uzupełniania wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych lub zmiany kwalifikacji zawodowych. (art. 1 pkt 17 lit. b i c projektu ustawy).

Uzyskanie przez BCU akredytacji będzie stanowiło potwierdzenie spełniania określonych wymogów i zapewniania wysokiej jakości kształcenia ustawicznego prowadzonego w danej formie pozaszkolnej.

9.4. Określenie grup docelowych, do których skierowane są działania BCU

Przewiduje się, że oferta BCU będzie skierowana do szerokiego grona odbiorców, w szczególności do uczniów, studentów, doktorantów, nauczycieli, nauczycieli akademickich i pracowników zainteresowanych podnoszeniem umiejętności i kwalifikacji lub zmianą kwalifikacji (art. 1 pkt 2 lit. c projektu ustawy).

10. Zmiany dostosowujące.

W projekcie zaproponowano objęcie wszystkich publicznych i niepublicznych placówek prowadzących kształcenie zawodowe tzn. placówek kształcenia ustawicznego, centrów kształcenia zawodowego i branżowych centów umiejętności przepisami wydanymi na podstawie art. 117 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (art. 1 pkt 22 projektu ustawy).

W przepisach art. 117 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe ustawodawca wskazał, że kształcenie ustawiczne w formach pozaszkolnych może być prowadzone zarówno przez publiczne jak i niepubliczne placówki i centra. Biorąc pod uwagę, że wymienione jednostki systemu oświaty uprawnione są do prowadzenia tych samych form pozaszkolnych, konieczne jest aby stosowały również te same przepisy wydane na podstawie art. 117 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, związane z kształceniem ustawicznym w formach pozaszkolnych.

Obowiązek stosowania tych samych przepisów regulujących m.in. warunki, organizację i tryb prowadzenia tego kształcenia, sposób potwierdzania efektów kształcenia uzyskanych w wyniku ukończenia kształcenia prowadzonego w poszczególnych formach pozaszkolnych, czy też wydawanie zaświadczeń, o których mowa w tych przepisach, po uzyskaniu zaliczenia kształcenia w danej formie pozaszkolnej, przyczyni się do zapewnienia jednakowego poziomu i jakości kształcenia w formach pozaszkolnych prowadzonego zarówno przez publiczne, jak i niepubliczne placówki kształcenia ustawicznego, centra kształcenia zawodowego oraz branżowe centra umiejętności.

Jednak wyłącznie dla publicznej placówki kształcenia ustawicznego pozostawiono rozwiązanie zgodnie z którym, w skład tej placówki mogą wchodzić szkoły dla dorosłych, branżowe szkoły II stopnia lub szkoły policealne (art. 1 pkt 15 projektu ustawy). Jest to uzasadnione tym, że na podstawie aktualnie obowiązujących przepisów w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych w skład publicznych placówek umożliwiających uzyskiwanie i uzupełnianie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych, jakimi są publiczne placówki kształcenia

mogą wchodzić ww. szkoły. Rozwiązanie to ma na celu umożliwienie kontynuowania realizacji zadań przez te placówki.

Ponadto, biorąc pod uwagę, że zadania realizowane przez centra kształcenia zawodowego i placówki kształcenia ustawicznego, podobnie jak przez branżowe centra umiejętności, nie muszą być ściśle powiązane z kalendarzem roku szkolnego m.in. ze względu na możliwość prowadzenia przez nie różnego rodzaju form pozaszkolnych, wszystkie wymienione placówki objęto tym samym rozwiązaniem, tj. umożliwiono włączanie/wyłączanie ich do/z zespołów w trakcie roku szkolnego (art. 1 pkt 14 projektu ustawy).

II. Zmiana ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela

1. Określenie ram szkolenia nauczycieli w BCU

Projektowana ustawa zakłada wskazanie BCU jako dodatkowego miejsca odbywania obowiązkowych szkoleń branżowych przez nauczycieli teoretycznych przedmiotów zawodowych i nauczycieli praktycznej nauki zawodu. Szkolenia branżowe odbywane w BCU przez nauczycieli teoretycznych przedmiotów zawodowych i nauczycieli praktycznej nauki zawodu, będą prowadzone zgodnie z art. 70c i art. 70d ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela.

Obowiązek uczestniczenia w szkoleniach branżowych nie będzie dotyczył nauczycieli zatrudnionych w BCU.

2. Zapewnienie rozwiązań dotyczących szkolenia nauczycieli w zakresie korzystania z nowych technologii

Z uwagi na to, że nauczyciele kształcenia zawodowego uzyskali możliwość realizacji szkoleń branżowych również w branżowych centrach umiejętności, szczegółowe regulacje dotyczące organizacji tych szkoleń określa rozporządzenie wydane na podstawie art. 70d ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, którego przepisy umożliwiają m. in. doskonalenie nauczycieli w zakresie korzystania z nowych technologii (zgodnie z § 7 tego rozporządzenia).

3. Zwolnienie nauczycieli języka obcego zawodowego z obowiązku realizacji szkoleń branżowych u pracodawców

Zaproponowano, aby nauczyciele realizujący wyłącznie obowiązkowe zajęcia edukacyjne z zakresu danej części efektów kształcenia obejmującej język obcy zawodowy, określonej w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, zostali zwolnieni

z obowiązkowego szkolenia branżowego realizowanego w rzeczywistych warunkach pracy. Takie rozwiązanie uzasadnione jest specyfiką prowadzonych przez nich zajęć edukacyjnych, które opierają się na nauczaniu specjalistycznego słownictwa (w języku obcym nowożytnym) umożliwiającego wykonywanie czynności zawodowych, a nie na nauczaniu umiejętności związanych stricte z wykonywaniem zadań zawodowych.

III. Zmiana ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych

Mechanizmem dofinansowania zostaną objęte tylko BCU wchodzące w skład ogólnopolskiej sieci BCU ogłoszonej w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania (art. 10 pkt 1 projektu ustawy).

1. Włączenie BCU do podmiotów objętych subwencją oświatową

W przepisach w sprawie sposobu podziału części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego od roku 2027 zostanie ustalona waga dla BCU. Ponadto, od IV kw. 2025 r. subwencja dla jednostki samorządu terytorialnego, jako organu prowadzącego albo rejestrującego BCU, będzie naliczana na uczniów szkoły prowadzącej kształcenie zawodowe (ucznia branżowej szkoły I stopnia, ucznia technikum, słuchacza branżowej szkoły II stopnia, słuchacza szkoły policealnej) uczestniczących w branżowym szkoleniu zawodowym, którego łączny wymiar wynosi nie mniej niż 15 godzin, a dzienny średnio nie mniej niż 5 godzin, z wyłączeniem dni, w których to szkolenie nie jest prowadzone. Dofinansowanie będzie odbywało się na podstawie danych systemu informacji oświatowej dotyczących zrealizowanych branżowych szkoleń zawodowych dla uczniów i słuchaczy szkół prowadzących kształcenie zawodowe w roku szkolnym poprzedzającym rok, dla którego będzie ustalana kwota części oświatowej subwencji ogólnej. BCU prowadzone przez osoby prawne niebędące jednostkami samorządu terytorialnego oraz osoby fizyczne otrzymają, z budżetu powiatu będącego dla tych centrów organem rejestrującym, dotację na każde branżowe centrum umiejętności w wysokości równej kwocie przewidzianej na dofinansowanie funkcjonowania jednego branżowego centrum umiejętności w części oświatowej subwencji ogólnej dla powiatu (art. 10 pkt 2 projektu ustawy). Ponadto, w ustawie wprowadzono przepis, zgodnie z którym BCU prowadzone przez osoby prawne niebędące jednostkami samorządu terytorialnego oraz osoby fizyczne będą otrzymywały z budżetu powiatu będącego dla tych centrów organem rejestrującym na każdego ucznia objętego branżowym szkoleniem zawodowym dotację w wysokości równej kwocie przewidzianej na takiego ucznia w części

oświatowej subwencji ogólnej dla powiatu (art. 10 pkt 2 projektu ustawy). Wysokość dotacji dla branżowych centrów umiejętności jest ustalana jako iloczyn kwoty przewidzianej na takiego ucznia objętego branżowym szkoleniem zawodowym w części oświatowej subwencji ogólnej dla powiatu oraz liczby dni trwania branżowego szkolenia zawodowego w tym centrum, z wyłączeniem dni, w których to szkolenie nie jest prowadzone, podzielony przez liczbę dni w roku budżetowym. Dotację ustala się w wysokości kwoty przewidzianej w części oświatowej subwencji ogólnej w roku budżetowym, w którym rozpoczyna się branżowe szkolenie zawodowe.

W ustawie wprowadzono również zmiany dostosowujące przepisy ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych do zmian wprowadzonych w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe w zakresie wprowadzenia do systemu oświaty BCU.

W zakresie realizacji zadań o takim samym charakterze jak zadania wykonywane przez inne placówki prowadzące kształcenie zawodowe, tj. centra kształcenia zawodowego i placówki kształcenia ustawicznego (zajęcia praktyczne, turnusy dokształcania teoretycznego młodocianych pracowników), proponuje się utrzymanie obecnych regulacji również względem BCU. W pozostałym zakresie BCU będą pobierały opłaty od uczestników, którzy nie są uczniami lub słuchaczami szkół prowadzących kształcenie zawodowe uczestniczącymi w branżowych szkoleniach zawodowych.

2. Rezerwa celowa w latach 2025 i 2026 w budżecie państwa

W ustawie z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych zostały dodane przepisy umożliwiające dofinansowanie BCU, utworzonych i założonych w ramach konkursu „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)”, ogłoszonego przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023, po zakończeniu ich finansowania ze środków tego konkursu.

W tym celu w latach 2025 i 2026 w budżecie państwa zostanie utworzona rezerwa celowa, która będzie przeznaczona na dofinansowanie funkcjonowania branżowych centrów umiejętności (art. 10 pkt 11 projektu ustawy). Podziału rezerwy dokona minister właściwy do spraw oświaty i wychowania w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.

Jednostka samorządu terytorialnego otrzyma dotację celową z budżetu państwa na dofinansowanie funkcjonowania branżowych centrów umiejętności, których funkcjonowanie w ramach ww. konkursu zakończy się:

- 1) we wrześniu 2025 r. – w okresie od dnia 1 października 2025 r. do dnia 31 grudnia 2025 r. oraz od dnia 1 stycznia 2026 r. do dnia 31 grudnia 2026 r.,
- 2) w czerwcu 2026 r. – w okresie od dnia 1 lipca 2026 r. do dnia 31 grudnia 2026 r.

Dotacja celowa będzie mogła być wykorzystana wyłącznie na dofinansowanie wydatków bieżących BCU związanych z realizacją zadań, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 117 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe. W ustawie wprowadzono przepis, zgodnie z którym BCU otrzymują z budżetu powiatu będącego dla tych centrów organem rejestrującym, dotację na dofinansowanie funkcjonowania branżowych centrów umiejętności w wysokości przekazanej w danym roku budżetowym przez wojewodę na dane branżowe centrum umiejętności. Podziału środków przeznaczonych na dotację między poszczególne jednostki samorządu terytorialnego dokona minister właściwy do spraw oświaty i wychowania a dotacji będą udzielał wojewodowie. W ustawie określono termin, w jakim minister właściwy do spraw oświaty i wychowania informuje właściwego wojewodę o dokonanej podziale środków oraz termin, w jakim wojewoda sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych wnioski o zwiększenie wydatków w części budżetu państwa będącej w dyspozycji wojewody oraz regulacje dotyczące m.in. rozliczenia i zwrotu dotacji.

W ustawie określono, że na każde branżowe centrum umiejętności przysługuje kwota dotacji, w wysokości nie przekraczającej 1 mln zł w przypadku, gdy okres, za który przysługuje dotacja, wynosi 12 miesięcy, a jeżeli okres ten jest krótszy niż 12 miesięcy, kwotę dotacji wypłaca się proporcjonalnie do okresu, za jaki przysługuje dotacja. Wysokość dotacji stanowi sumę kwot ustalonych na każde branżowe centrum umiejętności, dla którego jednostka samorządu terytorialnego jest organem prowadzącym albo rejestrującym.

Tryb i sposób rozliczania dotacji, w tym sposób ustalania wysokości dotacji podlegającej zwrotowi, oraz wzór formularza rocznego rozliczenia wykorzystania dotacji zostaną określone przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w drodze rozporządzenia.

Na realizację zadań wynikających ustawy i związanych z funkcjonowaniem branżowych centrów umiejętności, wchodzących w skład ogólnopolskiej sieci branżowych centrów umiejętności na lata 2025–2026 został ustalony maksymalny limit wydatków z budżetu państwa (art. 32 projektu ustawy).

IV. Zmiany ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2267)

W związku ze zmianami wprowadzonymi w ustawie z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych, w ustawie z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego wprowadzono przepis, umożliwiający ministrowi właściwemu do spraw oświaty i wychowania określenie, w drodze rozporządzenia, sposobu podziału części oświatowej subwencji ogólnej między poszczególne jednostki samorządu terytorialnego, z uwzględnieniem liczby branżowych centrów umiejętności wchodzących w skład ogólnopolskiej sieci branżowych centrów umiejętności oraz z uwzględnieniem liczby uczniów lub słuchaczy szkół prowadzących kształcenie zawodowe objętych branżowym szkoleniem zawodowym realizowanym przez branżowe centra umiejętności wchodzące w skład ogólnopolskiej sieci branżowych centrów umiejętności (art. 4 projektu ustawy).

V. Zmiana ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji

1. Usystematyzowanie katalogu kwalifikacji włączanych do ZSK, wprowadzenie nowej kategorii kwalifikacji sektorowych, w tym certyfikowanych przez BCU oraz zmiana nazwy kwalifikacji rynkowej na kwalifikację wolnorynkową

W ustawie porządkuje się kwestie dotyczące możliwości nabywania i potwierdzania kwalifikacji poza systemem oświaty i systemem szkolnictwa wyższego i nauki, wyróżniając:

- 1) kwalifikacje sektorowe – rozumiane jako kwalifikacje o charakterze zawodowym, nieuregulowane odrębnymi przepisami, odpowiadające na potrzeby i uwzględniające specyfikę danej branży lub sektora, nadawane przez uprawnione podmioty prowadzące działalność statutową w obszarze danej branży lub sektora (tj. przez organizacje branżowe);
- 2) kwalifikacje rzemieślnicze – rozumiane jako kwalifikacje nadawane przez izby rzemieślnicze po przeprowadzeniu egzaminów w zawodach odpowiadających danemu rodzajowi rzemiosła, dla których dokumentami potwierdzającymi nadanie kwalifikacji są świadectwa czeladnicze i dyplomy mistrza;
- 3) kwalifikacje wolnorynkowe – rozumiane jako kwalifikacje nieuregulowane odrębnymi przepisami, odpowiadające na potrzeby społeczne lub rynku pracy, nadawane przez uprawnione podmioty prowadzące działalność gospodarczą;
- 4) kwalifikacje uregulowane – rozumiane jako kwalifikacje ustanowione odrębnymi przepisami poszczególnych ministrów, których nadawanie odbywa się na zasadach określonych w tych przepisach.

Organizacje branżowe tworzące BCU będą certyfikowały nowy rodzaj kwalifikacji – kwalifikacje sektorowe, które mają odpowiadać na potrzeby kompetencyjne danej branży lub danego sektora.

Zmiana nazwy kwalifikacji rynkowej na kwalifikację wolnorynkową ma na celu pełniejsze odzwierciedlenie specyfiki tej kwalifikacji, którą mogą certyfikować wyłącznie podmioty prowadzące działalność gospodarczą.

Usystematyzowanie katalogu kwalifikacji włączanych do ZSK przez ministrów właściwych, a także czytelne rozróżnienie między kwalifikacjami włączonymi do ZSK, a tymi, które nie są włączone do tego systemu, jest szczególnie istotne w związku z możliwością wydatkowania środków publicznych (w tym z Europejskiego Funduszu Społecznego) na usługi rozwojowe prowadzące do nabycia kwalifikacji wpisanych do Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji (ZRK) (art. 9 pkt 1 projektu ustawy).

2. Zdefiniowanie pojęcia objętości kwalifikacji wolnorynkowej i kwalifikacji sektorowej

Celem doprecyzowania pojęcia kwalifikacji proponuje się zdefiniowanie objętości kwalifikacji. Objętość kwalifikacji będzie oznaczała orientacyjny nakład pracy, określony w godzinach, potrzebny do nabycia wszystkich efektów uczenia się wymaganych dla kwalifikacji wolnorynkowej lub sektorowej, z uwzględnieniem kształcenia lub szkolenia lub samodzielnego uczenia się mającego na celu przygotowanie do nabycia tej kwalifikacji (art. 9 pkt 1 lit. a projektu ustawy).

3. Określenie dokumentów wydawanych po uzyskaniu kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej

Określono nazwy dokumentów wydawanych po uzyskaniu danej kwalifikacji (art. 9 pkt 1 lit. c i d oraz pkt 37 projektu ustawy). Dokumentami potwierdzającymi nadanie kwalifikacji będą w przypadku:

- 1) kwalifikacji sektorowej – certyfikat kwalifikacji sektorowej;
- 2) kwalifikacji wolnorynkowej – certyfikat kwalifikacji wolnorynkowej.

Instytucje certyfikujące będą obowiązane do prowadzenia ewidencji wydanych certyfikatów kwalifikacji wolnorynkowych i certyfikatów kwalifikacji sektorowych. Jednocześnie wskazano, że warunkiem wydania przez instytucję certyfikującą certyfikatu kwalifikacji wolnorynkowej albo certyfikatu kwalifikacji sektorowej jest potwierdzenie nabycia wszystkich efektów uczenia się wymaganych dla danej kwalifikacji.

4. Określenie procedury włączania i przeglądu kwalifikacji sektorowych włączonych do ZSK oraz usprawnienie procedury włączania i przeglądu kwalifikacji wolnorynkowych włączonych do ZSK

Kwalifikacje sektorowe, które mają stanowić odpowiedź na potrzeby danego sektora, będą opisywane i zgłaszane przez organizacje o zasięgu ogólnokrajowym prowadzące działalność statutową w obszarze danej branży lub sektora, działające na podstawie ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców, ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych, ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach, ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1599, z późn. zm.), ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2023 r. poz. 462) lub ustawy regulującej funkcjonowanie samorządu zawodowego, w tym samorządu zawodu zaufania publicznego oraz samorządu zawodu służby publicznej (art. 9 pkt 8 projektu ustawy). Kwalifikacje te będą włączane do ZSK w uproszczonej procedurze: wnioski o włączenie zarówno kwalifikacji wolnorynkowych, jak i sektorowych, będą przekazywane do wiadomości członków Rady Interesariuszy Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji oraz sektorowych rad do spraw kompetencji (art. 9 pkt 13 projektu ustawy). Rada Interesariuszy nie będzie działać w tym przypadku jako odrębny podmiot. Uwagi będą mogły zgłaszać instytucje wskazujące członków do prac w Radzie, tj. podobnie jak inne podmioty uczestniczące w konsultacjach. W przypadku kwalifikacji sektorowych nie będzie obowiązku przeprowadzania konsultacji ze środowiskami zainteresowanymi, o których mowa w art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, których dotyczy kwalifikacja wolnorynkowa objęta tym wnioskiem, z uwagi na fakt, że wnioski te będą pochodziły bezpośrednio od tych środowisk (art. 9 pkt 13 projektu ustawy), niemniej jednak minister właściwy będzie mógł każdorazowo podjąć decyzję o przeprowadzeniu takich konsultacji. Uprawnienia do nadawania kwalifikacji sektorowych będą nadawane decyzją administracyjną – na takich samych zasadach, jak w przypadku kwalifikacji wolnorynkowych (art. 9 pkt 29 projektu ustawy), a nadawanie tych kwalifikacji również będzie objęte zewnętrznym zapewnianiem jakości (art. 9 pkt 39 lit. a projektu ustawy). Uzupełniony został także art. 77 ust. 2 ustawy o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (art. 9 pkt 59 lit. b projektu ustawy), dotyczący m.in. skutków zakończenia lub zawieszenia działalności przez instytucje certyfikujące (wygaśnięcie uprawnień do certyfikowania). Ponieważ przepis ten dotyczył będzie także instytucji certyfikujących kwalifikacje sektorowe, które nie muszą prowadzić działalności gospodarczej,

doprecyzowano, że chodzi także o zakończenie lub zawieszenie przez te podmioty działalności statutowej.

Projekt ustawy wprowadza modyfikację procedury włączania kwalifikacji wolnorynkowych do ZSK, która będzie miała zastosowanie także do kwalifikacji sektorowych. W szczególności proponuje się usunięcie, problematycznej ze względów proceduralnych, możliwości jednoczesnego składania wniosku o włączenie kwalifikacji wolnorynkowej do ZSK (art. 9 pkt 6 projektu ustawy) wraz z wnioskiem o nadanie uprawnienia do certyfikowania danej kwalifikacji wolnorynkowej przy jednoczesnym zachowaniu preferencyjnych warunków ubiegania się o uprawnienie do certyfikowania kwalifikacji dla podmiotów wnioskujących wcześniej o jej włączenie (art. 9 pkt 31 lit. b projektu ustawy).

Proponuje się także, aby powoływany przez ministra właściwego zespół ekspertów sporządzał zarówno opinię dotyczącą celowości włączenia danej kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, jak i rekomendację dotyczącą przypisania jej poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji. W przypadku kwalifikacji nadawanych po ukończeniu studiów podyplomowych zespół ekspertów będzie powoływany przez uczelnie, instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk lub instytuty badawcze wyłącznie w celu wydania rekomendacji dotyczącej przypisania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do danej kwalifikacji. (art. 9 pkt 15 projektu ustawy).

Uporządkowane zostały także przepisy dotyczące oceny wniosku przez ministra właściwego (art. 9 pkt 16 projektu ustawy) oraz zakresu współpracy odpowiednich podmiotów z wnioskodawcą (art. 9 pkt 17 projektu ustawy). Uchylone zostały ponadto przepisy dotyczące możliwości przywrócenia kwalifikacji archiwalnej statusu kwalifikacji funkcjonującej w ZSK oraz przewidujące nadawanie kwalifikacji statusu „kwalifikacji zawieszonyj” (art. 9 pkt 23 projektu ustawy).

W celu większej przejrzystości i lepszego dopasowania zakresu informacji we wniosku o włączenie kwalifikacji wolnorynkowej oraz wniosku o włączenie kwalifikacji sektorowej do ZSK do potrzeb różnych grup, w tym użytkowników ZRK, proponuje się zmiany porządkujące strukturę wniosku, usuwające informacje, które okazały się zbędne, a także doprecyzowujące zakres treści w niektórych polach we wniosku (art. 9 pkt 7 i 8 projektu ustawy). Odpowiedniemu dostosowaniu ulegają także przepisy dotyczące zakresu informacji przechowywanych i przetwarzanych w Zintegrowanym Rejestrze Kwalifikacji (art. 9 pkt 61–63 projektu ustawy).

5. Wzmocnienie roli Rady Interesariuszy ZSK

Zakłada się bezpośrednie informowanie członków Rady Interesariuszy ZSK i sektorowych rad do spraw kompetencji o rozpoczęciu rozpatrywania wniosku o włączenie kwalifikacji do ZSK, (art. 9 pkt 13 projektu ustawy), a także skorygowanie procedury opiniowania przez Radę Interesariuszy ZSK rekomendacji dotyczącej przypisania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do kwalifikacji (art. 9 pkt 16 projektu ustawy), polegającą na tym, że opinia ta będzie wydawana przed rozpatrzeniem wniosku przez ministra właściwego (a nie po tym etapie, jak ma to miejsce obecnie).

6. Objęcie BCU systemem zapewniania jakości walidacji i certyfikowania kwalifikacji włączonych przez ministrów właściwych do ZSK

Dotychczasowe przepisy ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji w obszarze zapewniania jakości walidacji i certyfikowania kwalifikacji wolnorynkowych będą mieć zastosowanie także w odniesieniu do kwalifikacji sektorowych (art. 9 pkt 39 projektu ustawy), z tym wyjątkiem, że przewiduje się, iż zewnętrzne zapewnianie jakości walidacji i certyfikowania kwalifikacji sektorowych nadawanych przez instytucje certyfikujące będące jednocześnie organami prowadzącymi BCU lub mające zawarte porozumienia z BCU, zostanie powierzone Instytutowi Badań Edukacyjnych w Warszawie.

Ponadto przez dodanie do art. 60 ustawy nowego ust. 1a w brzmieniu „1a. Do powierzenia funkcji zewnętrznego zapewniania jakości stosuje się przepisy niniejszej ustawy oraz przepisy wydane na podstawie ust. 5”, jednoznacznie wskazuje się, że do powierzania funkcji zewnętrznego zapewniania jakości wobec instytucji certyfikujących kwalifikacje wolnorynkowe lub sektorowe stosuje się przepisy ustawy o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji oraz przepisy wydane na podstawie art. 60 ust. 5 tej ustawy.

Ww. „powierzenie” dotyczy wyłącznie podmiotów wpisanych decyzją administracyjną na listę prowadzoną przez ministra koordynatora ZSK (art. 51 ustawy o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji) po przeprowadzeniu naboru i odbywa się w oparciu o kryteria określone w art. 59 ust. 3 tej ustawy. Krąg podmiotów, które mogą pełnić funkcję zewnętrznego zapewniania jakości w danej kwalifikacji wolnorynkowej lub sektorowej, jest więc ograniczony do 5, zaś przy powierzaniu należy stosować kryteria wskazane w ustawie, którymi są racjonalność ekonomiczna, efektywność wykorzystania istniejących zasobów oraz zasada równomiernego rozdzielania zadań pomiędzy podmioty wpisane na listę. Powyższe wprost wyłącza możliwość zastosowania wskazanych w innych aktach prawnych trybów wyboru podmiotów, którym jest

zlecane wykonywanie określonych zadań. Ponadto kwestia ustalania wysokości wynagrodzenia dla podmiotu pełniącego funkcję zewnętrznego zapewniania jakości jest uregulowana w § 4 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 10 października 2016 r. w sprawie regulaminu pracy komisji do oceny wniosków o wpis na listę podmiotów uprawnionych do pełnienia funkcji zewnętrznego zapewniania jakości, wzoru umowy z podmiotem, któremu powierzono funkcję zewnętrznego zapewniania jakości, oraz sposobu ustalania wysokości wynagrodzenia z tytułu tej umowy (Dz. U. poz. 1687, z późn. zm.). Zgodnie z tym rozporządzeniem za podstawę ustalania wynagrodzenia przyjęto stawkę dzienną. Wysokość stawki, w oparciu o którą jest wyliczane całe wynagrodzenie podmiotu, nie stanowi więc kryterium mającego wpływ na wybór tego podmiotu do pełnienia funkcji zewnętrznego zapewniania jakości, i jest ustalana dopiero na etapie konstruowania umowy, już po dokonaniu wyboru konkretnego podmiotu przez właściwego ministra.

Procedura wyłaniania/wyboru podmiotu pełniącego funkcję zewnętrznego zapewniania jakości jest całościowo i szczegółowo uregulowana w ustawie o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji i przepisach wykonawczych do tej ustawy.

7. Zmiany w zakresie poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji przypisanego do kwalifikacji pełnych

W projekcie ustawy proponuje się również zmianę polegającą na określeniu 3 poziomu Polskiej Ramy Klasyfikacji dla świadectwa ukończenia szkoły muzycznej I stopnia oraz świadectwa ukończenia ośmioletniej ogólnokształcącej szkoły muzycznej I stopnia (art. 9 pkt 2 projektu ustawy). Porównanie efektów kształcenia określonych w podstawie programowej wspólnie dla obu typów szkół muzycznych z deskryptorami charakterystyk drugiego i trzeciego stopnia PRK typowych dla kwalifikacji o charakterze ogólnym oraz o charakterze zawodowym wykazało, że efekty kształcenia artystycznego osiągnane w obu tych typach szkół muzycznych wskazują na posiadanie kompetencji na poziomie 3 PRK.

8. Zmiany w procedurze włączania kwalifikacji uregulowanych do ZSK

Uproszczono i uporządkowano przepisy dotyczące włączania do ZSK kwalifikacji uregulowanych (art. 9 pkt 26 i 27 projektu ustawy). Włączenie takiej kwalifikacji do ZSK będzie możliwe, jeżeli będzie możliwe przypisanie jej poziomu PRK, a w przepisach odrębnych będą określone: wymagania dotyczące walidacji, instytucje uprawnione do certyfikowania kwalifikacji uregulowanej lub warunki uzyskania uprawnienia do certyfikowania kwalifikacji

uregulowanej, sposób zapewniania jakości nadawania kwalifikacji oraz warunki, które musi spełnić osoba przystępująca do walidacji.

9. Usprawnienie procesu certyfikowania kwalifikacji wolnorynkowych i sektorowych włączonych do ZSK

W celu usprawnienia rozpoczęcia certyfikowania kwalifikacji wolnorynkowych i sektorowych w projekcie ustawy zaproponowano (art. 9 pkt 46 projektu ustawy), że instytucja certyfikująca będzie mogła rozpocząć certyfikowanie kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej od dnia nadania uprawnienia do certyfikowania. Tym samym kwalifikację wolnorynkową lub kwalifikację sektorową uznawać się będzie za funkcjonującą w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, jeżeli co najmniej jeden podmiot będzie posiadał uprawnienie do certyfikowania tej kwalifikacji.

VI. Zmiany w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2022 r. poz. 2230) związane z wprowadzeniem BCU do systemu oświaty

W art. 11 w ust. 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty dodano BCU (art. 3 pkt 1 projektu ustawy). Omawiany przepis przesądza, że świadectwa, certyfikaty, zaświadczenia, aneksy i dyplomy państwowe wydawane przez uprawnione tym przepisem podmioty są dokumentami urzędowymi.

VII. Zmiany w innych ustawach związane z wprowadzeniem BCU do systemu oświaty

1. Zmiana w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648)

W przepisach ustawy dodano publiczne BCU do grupy „jednostek uprawnionych” do korzystania z przyłączenia do sieci w celu zapewnienia korzystania z usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu (art. 5 projektu ustawy).

2. Zmiana w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2597, z późn. zm.)

Nowelizacja ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej wynika z konieczności wprowadzenia informacji związanych z funkcjonowaniem nowego typu placówki w systemie oświaty, jakim jest branżowe centrum umiejętności.

Projekt ustawy zakłada, że w systemie informacji oświatowej będą gromadzone i przetwarzane następujące dane związane z funkcjonowaniem branżowego centrum umiejętności dotyczące:

- 1) nazwy i adresu siedziby ogólnopolskiej organizacji branżowej właściwej dla danej dziedziny zawodowej, z którą organ prowadzący branżowe centrum umiejętności zawarł porozumienie, o którym mowa w art. 8 ust. 3a ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe;
- 2) włączenia branżowego centrum umiejętności do ogólnopolskiej sieci branżowych centrów umiejętności, o której mowa w art. 8a ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, wraz z datą tego włączenia;
- 3) liczby form pozaszkolnych kształcenia ustawicznego, o których mowa w art. 117 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, oraz liczby uczestników tych form;
- 4) kształcenia ustawicznego ucznia w tym:
 - a) uczestniczenie w turnusie doksztalcania teoretycznego młodocianych pracowników,
 - b) datę rozpoczęcia i datę zakończenia turnusu doksztalcania teoretycznego młodocianych pracowników,
 - c) uczestniczenie w branżowym szkoleniu zawodowym,
 - d) datę rozpoczęcia i datę zakończenia branżowego szkolenia zawodowego,
 - e) wypadków, którym uległ uczeń, będąc pod opieką branżowego centrum umiejętności, z określeniem rodzaju wypadku, miejsca, w którym zdarzył się wypadek, rodzaju zajęć, w czasie których wypadek miał miejsce, oraz przyczyn tego wypadku.

Ponadto zbiór danych nauczyciela dotyczący doskonalenia zawodowego i dodatkowych uprawnień, będzie uzupełniony o dane dziedzinowe związane z ukończeniem szkolenia branżowego przez nauczyciela zatrudnionego w szkole lub placówce oświatowej.

Nowelizacja ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej w projektowanym kształcie zapewni powszechny dostęp do informacji w zakresie związanym z funkcjonowaniem branżowego centrum umiejętności, przyczyni się do efektywnego funkcjonowania systemu finansowania zadań oświatowych na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym, zapewni lepszy nadzór i koordynację wykonywania nadzoru pedagogicznego na terenie kraju oraz podnoszenie jakości kształcenia. Dane w systemie informacji oświatowej dotyczące branżowych centrów umiejętności będą również wykorzystywane w prowadzeniu monitoringu karier absolwentów publicznych i niepublicznych szkół ponadpodstawowych, o którym mowa w art. 26b ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (art. 6 projektu ustawy)

3. Zmiana w ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2022 r. poz. 515, z późn. zm.)

W przepisach ustawy o bezpieczeństwie morskim dodano BCU do katalogu podmiotów (wśród których są już wskazane szkoły ponadpodstawowe i centra kształcenia zawodowego), które mogą zostać uznane przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej, za morską jednostkę edukacyjną, po spełnieniu przez placówkę określonych w przedmiotowej ustawie wymagań, tj. jeżeli jej programy szkoleń, baza szkoleniowa oraz kwalifikacje kadry odpowiadają wymaganiom określonym w Konwencji STCW, a także jeżeli posiada ważny certyfikat systemu zarządzania jakością oraz rejestruje szkolenia i przeszkolenia w systemie kontrolno-informacyjnym dla portów polskich (PHICS) (art. 7 projektu ustawy).

4. Zmiana w ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2023 r. poz. 475 i 1273)

W przepisach ustawy o rybołówstwie morskim dodano BCU do katalogu podmiotów (wśród których są już wskazane centra kształcenia zawodowego), które po uzyskaniu pozwolenia wydanego przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa, będą mogły prowadzić połowy organizmów morskich na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej w celach prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych albo w celu kształcenia (art. 8 projektu ustawy).

5. Zmiana w ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o wspieraniu nowych inwestycji (Dz. U. z 2023 r. poz. 74)

W zadaniu zarządzającego obszarem (specjalną strefą ekonomiczną ustanowioną na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych, Dz. U. z 2023 r. poz. 91) dotyczącym współpracy w zakresie uwzględniania w procesie kształcenia potrzeb rynku pracy uwzględniono również współpracę w tym zakresie z BCU (art. 11 projektu ustawy).

VIII. Pozostałe zmiany wprowadzone w projekcie ustawy przewidziane w projekcie ustawy

1. Zmiany w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty

1.1. Zmiany dotyczące przeprowadzania egzaminu ósmoklasisty i egzaminu maturalnego

1) język łaciński na egzaminie maturalnym

Jednym z podstawowych kierunków realizacji polityki oświatowej państwa, ustalonych przez Ministra Edukacji i Nauki na rok szkolny 2021/2022 i kontynuowanym w roku szkolnym 2022/2023, jest działanie na rzecz szerszego udostępnienia kanonu i założeń edukacji klasycznej oraz sięganie do dziedzictwa cywilizacyjnego Europy. W ślad za zmianami w podstawie programowej kształcenia ogólnego polegającymi na umożliwieniu, począwszy od roku szkolnego 2023/2024, uczniom klas VII szkoły podstawowej i uczniom klas I liceum ogólnokształcącego i technikum wyboru języka łacińskiego jako drugiego języka obcego, jeżeli szkoła będzie miała ten język w swojej ofercie kształcenia – w projekcie ustawy proponuję się uzupełnienie katalogu przedmiotów obowiązkowych, z których jest przeprowadzany egzamin maturalny o język łaciński. Zgodnie z przyjętym rozwiązaniem absolwent przystępujący do egzaminu maturalnego będzie mógł wybrać jako przedmiot obowiązkowy język obcy nowożytny albo język łaciński. Zmiana ta została przewidziana w art. 3 pkt 8 projektu ustawy.

Podstawę przeprowadzenia egzaminu maturalnego stanowią wymagania określone w podstawie programowej kształcenia ogólnego dla liceum ogólnokształcącego i technikum. Określa ona, że zasadniczym celem przedmiotu język łaciński nauczanego w liceum ogólnokształcącym i technikum jest uczenie rozumienia tekstów pisanych lub wygłaszanych w języku łacińskim (znajomość gramatyki i słownictwa języka łacińskiego oraz umiejętność rozumienia i tłumaczenia tekstu łacińskiego), oraz m.in. znajomość faktów dotyczących twórczości wybranych, ważnych autorów piszących po łacinie od starożytności do czasów nowożytnych i wybranych autorów starogreckich, oraz kształtowanie świadomości celowości nauczania przedmiotów humanistycznych, nakierowanych na zakorzenienie w tradycji, ocalenie i aktualizowanie istotnych z historycznego punktu widzenia wartości, postaw i idei. Mając na względzie określone w podstawie programowej kształcenia ogólnego dla liceum ogólnokształcącego i technikum cele kształcenia – wymagania ogólne oraz treści nauczania – wymagania szczegółowe przedmiotu język łaciński, w projekcie ustawy proponuję się, aby egzamin maturalny z języka łacińskiego jako przedmiotu obowiązkowego był przeprowadzany jedynie w części pisemnej (nie przewiduje się przeprowadzania egzaminu maturalnego z języka łacińskiego w części ustnej).

W konsekwencji wprowadzenia możliwości przystępowania do egzaminu maturalnego z języka łacińskiego jako przedmiotu obowiązkowego, zaistniała konieczność uwzględnienia tego języka również w innych przepisach dotyczących:

- laureatów i finalistów olimpiad – art. 3 pkt 10 projektu ustawy,

- warunków ponownego przystępowania do egzaminu maturalnego z przedmiotu obowiązkowego – art. 3 pkt 12 projektu ustawy,
- przystępowania do egzaminu maturalnego absolwenta, o którym mowa w art. 165 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, któremu ograniczona znajomość języka polskiego utrudnia zrozumienie czytanego tekstu – art. 3 pkt 16 projektu ustawy.

Proponuje się, aby egzamin maturalny z języka łacińskiego jako przedmiotu obowiązkowego (poziom podstawowy) był przeprowadzany począwszy od roku szkolnego 2026/2027.

Niezależnie od powyższych rozwiązań pozostawia się bez zmian dotychczasowe przepisy umożliwiające przystępowanie do egzaminu maturalnego z przedmiotu język łaciński i kultura antyczna jako przedmiotu dodatkowego przeprowadzanego w części pisemnej (poziom rozszerzony).

W związku z wprowadzeniem, począwszy od roku szkolnego 2023/2024, możliwości nauczania w szkołach języka łacińskiego zamiast drugiego języka obcego nowożytnego, należało także dostosować brzmienie przepisu art. 22ab ust. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, określającego przypadki, w których zespoły nauczycieli mogą przedstawić dyrektorowi szkoły propozycję więcej niż jednego podręcznika lub materiału edukacyjnego (możliwość ta będzie dotyczyła również języka łacińskiego). Proponowana zmiana została uwzględniona w art. 3 pkt 2 projektu ustawy.

2) ocena z projektu zespołowego realizowanego w szkole w ramach przedmiotu biznes i zarządzanie na poziomie rozszerzonym na świadectwie dojrzałości

W związku ze zmianami w podstawie programowej kształcenia ogólnego dla liceum ogólnokształcącego i technikum, wprowadzonymi rozporządzeniem Ministra Edukacji i Nauki z dnia 6 lutego 2023 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie podstawy programowej kształcenia ogólnego dla liceum ogólnokształcącego, technikum oraz branżowej szkoły II stopnia (Dz. U. poz. 314), polegającymi na zastąpieniu przedmiotu podstawy przedsiębiorczości przedmiotem biznes i zarządzanie (zakres podstawowy) oraz wprowadzeniu podstawy programowej dla tego przedmiotu w zakresie rozszerzonym, które wejdą w życie począwszy od roku szkolnego 2023/2024, przewiduje się, że przedmiot ten zostanie dodany do katalogu przedmiotów dodatkowych, z których będzie przeprowadzany egzamin maturalny. Jednocześnie zakłada się, że egzamin maturalny z przedmiotu biznes i zarządzanie jako przedmiotu dodatkowego będzie przeprowadzany począwszy od roku szkolnego 2026/2027. Stosowne zmiany w tym zakresie zostaną wprowadzone w rozporządzeniu Ministra Edukacji

i Nauki z dnia 1 sierpnia 2022 r. w sprawie egzaminu maturalnego (Dz. U. poz. 1644 oraz z 2022 r. poz. 366). Ponieważ głównym założeniem realizacji przedmiotu biznes i zarządzanie na poziomie rozszerzonym jest opracowanie projektu zespołowego w projekcie ustawy proponuje się, aby na świadectwie dojrzałości wpisywać również ocenę uzyskaną w szkole za zrealizowany projekt zespołowy – w przypadku gdy absolwent realizował w szkole ten przedmiot na poziomie rozszerzonym i przystępuje do egzaminu maturalnego z tego przedmiotu. Proponowana zmiana została uwzględniona w art. 3 pkt 11 projektu ustawy.

3) zwolnienie ucznia z obowiązku przystąpienia do egzaminu ósmoklasisty

Egzamin ósmoklasisty, do którego przystępują uczniowie ostatniej klasy szkoły podstawowej, jest egzaminem obowiązkowym. Przystąpienie do egzaminu ósmoklasisty jest jednym z warunków ukończenia szkoły podstawowej. Dla tego egzaminu nie ustala się progu zdawalności, natomiast uzyskane wyniki są brane pod uwagę w postępowaniu rekrutacyjnym do publicznej szkoły ponadpodstawowej.

Z obowiązku przystąpienia do egzaminu ósmoklasisty są zwolnieni, z mocy prawa, uczniowie posiadający orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego wydane ze względu na niepełnosprawność intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym lub niepełnosprawności sprzężone, gdy jedną z niepełnosprawności jest niepełnosprawność intelektualna w stopniu umiarkowanym lub znacznym.

Uczniowie, którzy z powodów losowych lub zdrowotnych nie przystąpili do egzaminu ósmoklasisty w terminie głównym (maj) są obowiązani przystąpić do tego egzaminu w terminie dodatkowym (czerwiec). Natomiast w szczególnych przypadkach uniemożliwiających przystąpienie do egzaminu ósmoklasisty w terminie dodatkowym, dyrektor okręgowej komisji egzaminacyjnej może zwolnić ucznia z obowiązku przystąpienia do egzaminu ósmoklasisty. Dyrektorzy szkół oraz rodzice uczniów sygnalizują przypadki, w których uczeń ze względu na szczególnie trudną sytuację zdrowotną (np. ostry przebieg przewlekłej choroby uniemożliwiającej uczniowi funkcjonowanie, chorobę nowotworową, śpiączkę, utratę możliwości ruchu, nagłą utratę wzroku) nie może w ogóle przystąpić do tego egzaminu – ani w terminie głównym, ani w terminie dodatkowym. Obecnie uczniowie ci uzyskiwali zwolnienie z tego obowiązku dopiero po przeprowadzeniu egzaminu w terminie dodatkowym (w czerwcu). Projektowana zmiana umożliwi dyrektorowi okręgowej komisji egzaminacyjnej zwolnienie tego ucznia z obowiązku przystąpienia do egzaminu ósmoklasisty przed przeprowadzaniem egzaminu ósmoklasisty w terminie głównym. Zwolnienie będzie następowało

na umotywowany wniosek dyrektora szkoły złożony w porozumieniu z rodzicami ucznia lub ze słuchaczem. Proponowana zmiana została uwzględniona w art. 3 pkt 7 projektu ustawy.

4) rozwiązywanie na egzaminie maturalnym z wybranego przedmiotu dodatkowych zadań egzaminacyjnych w języku obcym nowożytnym będącym drugim językiem nauczania

Absolwenci szkół lub oddziałów dwujęzycznych na egzaminie maturalnym mogą rozwiązywać w języku obcym nowożytnym będącym drugim językiem nauczania dodatkowe zadania egzaminacyjne z przedmiotów, które były nauczane w tej szkole w drugim języku nauczania. W wyniku proponowanej zmiany absolwenci szkół lub oddziałów dwujęzycznych będą mogli na egzaminie maturalnym rozwiązywać dodatkowe zadania egzaminacyjne niezależnie od tego, czy dany przedmiot był w tej szkole nauczany w drugim języku nauczania czy też nie. Możliwość swobodnego wyboru przedmiotu, z którego absolwent chciałby rozwiązywać dodatkowe zadania w języku obcym nowożytnym, jest korzystna dla absolwentów tych szkół, ze względu na potrzebę spełnienia określonych wymagań rekrutacyjnych na wybraną uczelnię, przede wszystkim uczelnię za granicą. Proponowana zmiana została uwzględniona w art. 3 pkt 9 projektu ustawy.

Ponadto proponuje się, aby absolwent szkoły lub oddziału dwujęzycznego przystępujący ponownie do egzaminu maturalnego mógł rozwiązywać dodatkowe zadania egzaminacyjne z danego przedmiotu, w celu uzyskania z nich wyniku (dotychczas nie rozwiązywał dodatkowych zadań egzaminacyjnych na egzaminie maturalnym z wybranego przedmiotu) lub w celu podwyższenia uzyskanego wcześniej wyniku. W takim przypadku absolwent otrzyma aneks do świadectwa dojrzałości. Dotychczas przepisy te wskazywały na możliwość ponownego przystępowania do egzaminu maturalnego tylko z danego przedmiotu lub przedmiotów. Zmiany w tym zakresie zostały przewidziane w art. 44z z ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (art. 3 pkt 13 projektu ustawy).

5) umożliwienie osobom posiadającym dyplom IB przystąpienia do egzaminu maturalnego z wybranego przedmiotu lub przedmiotów

Proponuje się wprowadzenie przepisu umożliwiającego osobom posiadającym dyplom IB wydany przez organizację International Baccalaureate Organization w Genewie i uzyskany po zakończeniu kształcenia w oddziale międzynarodowym w Polsce, przystąpienia do egzaminu maturalnego z wybranego przedmiotu lub przedmiotów. Program Matury Międzynarodowej (IB Diploma Programme) jest przeznaczony dla młodzieży w wieku 16–19 lat. Nauka kończy

się sesją egzaminacyjną przygotowującą uczniów do podjęcia studiów na uczelniach na całym świecie. Program ten jest realizowany w kilkudziesięciu liceach ogólnokształcących w Polsce. Dyplom IB jest dokumentem porównywalnym do świadectwa dojrzałości. Proponuje się, aby absolwenci szkół ponadpodstawowych, którzy realizowali program matury międzynarodowej, mieli możliwość, tak jak absolwenci ponadpodstawowych szkół średnich, którzy uzyskali świadectwo dojrzałości po zdaniu egzaminu dojrzałości (tzw. „stara matura” zdawana przed 2005 r.), przystąpienia do egzaminu maturalnego z wybranego przedmiotu lub przedmiotów. Dyrektor okręgowej komisji egzaminacyjnej będzie wydawał tym osobom zaświadczenie o wynikach egzaminu maturalnego z danego przedmiotu lub przedmiotów. Proponowane rozwiązanie stanowi uelastycznienie systemu egzaminów zewnętrznych oraz umożliwia ww. absolwentom uzyskanie wyniku z egzaminu maturalnego z danego przedmiotu, który może być brany pod uwagę w rekrutacji przeprowadzanej dla kandydatów na studia, a którego absolwent ten nie realizował w ramach programu Matury Międzynarodowej.

6) opłata za egzamin maturalny

Proponowana zmiana polega na doprecyzowaniu przepisu o konieczności dokonania opłaty za przystąpienie do egzaminu maturalnego przez absolwentów, którzy po raz trzeci i kolejny przystępują do tego egzaminu z tego samego przedmiotu obowiązkowego lub z tego samego przedmiotu dodatkowego, albo którzy przystępują po raz drugi lub kolejny do tego egzaminu z tego samego przedmiotu dodatkowego, który w poprzednim roku lub w poprzednich latach zgłaszali w deklaracji przystąpienia do egzaminu maturalnego, ale ostatecznie nie przystąpili do egzaminu z zadeklarowanego przedmiotu.

Zgodnie z art. 44zcc ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, egzamin maturalny jest przeprowadzany jeden raz w ciągu roku, w okresie od maja do września, w terminie głównym, dodatkowym i poprawkowym. Do egzaminu maturalnego w terminie głównym są obowiązani przystąpić wszyscy absolwenci, którzy w odpowiednim terminie złożyli deklarację przystąpienia do tego egzaminu. Jeżeli absolwent z powodów losowych lub zdrowotnych nie przystąpił do egzaminu maturalnego w terminie głównym, może to zrobić w terminie dodatkowym. Natomiast do egzaminu maturalnego w terminie poprawkowym może przystąpić absolwent, który nie zdał egzaminu z jednego przedmiotu obowiązkowego w części pisemnej lub w części ustnej w terminie głównym albo w terminie dodatkowym.

Należy wyjaśnić, że wskazane terminy w dalszym ciągu dotyczą tego samego egzaminu maturalnego. Stąd też absolwent, który musi dokonać opłaty za egzamin maturalny z powodów wskazanych powyżej, uiszcza jednorazową opłatę w wysokości 50 zł.

Centralna Komisja Egzaminacyjna wskazuje, że niejednokrotnie absolwenci dokonują oddzielnych opłat za egzamin maturalny przeprowadzany w terminie głównym, dodatkowym i poprawkowym. Powoduje to konieczność dokonywania zwrotów nadpłaconych kwot. Projektowana zmiana jednoznacznie wskazuje, że opłata za egzamin maturalny dotyczy tylko terminu głównego, w którym jest on przeprowadzany. Proponowana zmiana została uwzględniona w art. 3 pkt 15 projektu ustawy.

1.2. Zmiany dotyczące przeprowadzania egzaminu zawodowego

1) zwolnienie ucznia i słuchacza z obowiązku przystąpienia do egzaminu zawodowego w przypadku posiadania certyfikatu kwalifikacji zawodowej

Projektowana zmiana zwalnia uczniów technikum oraz słuchaczy branżowych szkół II stopnia i szkół policealnych posiadających certyfikat kwalifikacji zawodowej w zakresie kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie, w którym się kształcą, odpowiadającej kwalifikacji, z zakresu której jest przeprowadzany egzamin zawodowy w danej klasie lub semestrze, z obowiązku przystąpienia do egzaminu zawodowego jeżeli egzamin ten był przeprowadzany w danej klasie lub semestrze. Proponowane zmiany zostały uwzględnione w art. 3 pkt 3–5 projektu ustawy.

2) losowe wybieranie zadań w części pisemnej egzaminu zawodowego

W projekcie ustawy proponuje się przeniesienie na poziom ustawy regulacji dotyczącej sposobu losowego wybierania zadań w części pisemnej egzaminu zawodowego. Obecnie regulacja ta znajduje się w § 19 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 28 sierpnia 2019 r. w sprawie szczegółowych warunków i sposobu przeprowadzania egzaminu zawodowego i egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie (Dz. U. poz. 1707). Proponowana zmiana została uwzględniona w art. 3 pkt 17 projektu ustawy.

3) zwolnienie ucznia i słuchacza z obowiązku przystąpienia do egzaminu zawodowego

W związku z wprowadzonym w 2019 r. obowiązkiem przystąpienia uczniów szkół prowadzących kształcenie zawodowe do egzaminu zawodowego zaproponowano rozwiązanie umożliwiające dyrektorowi okręgowej komisji egzaminacyjnej, na udokumentowany wniosek dyrektora szkoły złożony w porozumieniu z uczniem lub słuchaczem, a w przypadku niepełnionego ucznia lub słuchacza – w porozumieniu z jego rodzicami, zwolnienie ucznia lub słuchacza z obowiązku przystąpienia do egzaminu zawodowego lub jego części ze względu na szczególne przypadki zdrowotne, uniemożliwiające przystąpienie do tego egzaminu. Obecnie uczniowie i słuchacze, którzy z powodów losowych lub zdrowotnych nie przystąpili do egzaminu w terminie głównym są obowiązani przystąpić do tego egzaminu w terminie

dodatkowym. Występują jednak przypadki, w których uczeń lub słuchacz ze względu na szczególnie trudną sytuację zdrowotną nie może w ogóle przystąpić do tego egzaminu – ani w terminie głównym, ani w terminie dodatkowym. Projektowana zmiana umożliwi dyrektorowi okręgowej komisji egzaminacyjnej zwolnienie tego ucznia lub słuchacza z obowiązku przystąpienia do egzaminu zawodowego lub jego części. Proponowana zmiana została uwzględniona w art. 3 pkt 18 projektu ustawy.

2. Zmiany dotyczące egzaminów zewnętrznych w innych ustawach

2.1. Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742, z późn. zm.)

Proponowana zmiana ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce przewiduje, że nauczyciel akademicki zatrudniony w uczelni publicznej, która jest jego podstawowym miejscem pracy, będzie mógł podjąć zatrudnienie w Centralnej Komisji Egzaminacyjnej lub okręgowej komisji egzaminacyjnej bez konieczności występowania o zgodę rektora na zatrudnienie w jednej z ww. instytucji. Już w obecnym stanie prawnym przepis art. 125 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce przewiduje, że nauczyciel akademicki nie musi występować o taką zgodę, jeżeli chce podjąć zatrudnienie w jednostkach, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, natomiast przepis ten nie uwzględnia wśród jednostek systemu oświaty Centralnej Komisji Egzaminacyjnej ani okręgowych komisjach egzaminacyjnych. Przyjmując jednak, że pracownik naukowy może bez występowania o zgodę rektora podjąć zatrudnienie np. w szkole, poradni pedagogiczno-psychologicznej, placówce doskonalenia nauczycieli lub bibliotece pedagogicznej proponuje się, aby podobne rozwiązanie zostało przyjęte również w przypadku podjęcia zatrudnienia w Centralnej Komisji Egzaminacyjnej lub okręgowych komisji egzaminacyjnych. Wprowadzenie proponowanego przepisu ułatwi pozyskiwanie najlepiej wykształconych pracowników do pracy w tych podmiotach (art. 12 projektu ustawy).

2.2. Ustawa z dnia 12 maja 2022 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1116)

Art. 14 ustawy z dnia 12 maja 2022 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw określa warunki przystąpienia do egzaminu maturalnego w terminie poprawkowym przez absolwentów szkół ponadpodstawowych w roku szkolnym 2022/2023 i 2023/2024. Proponuję się zmianę polegającą na dostosowaniu brzmienia tego przepisu przejściowego do szczególnych zasad przeprowadzania egzaminu maturalnego w latach

szkolnych 2022/2023 i 2023/2024, w których zniesiono warunek uzyskania co najmniej 30% punktów możliwych do uzyskania z co najmniej jednego przedmiotu dodatkowego (art. 13 projektu ustawy).

IX. Wejście w życie

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem zmian, zawartych w:

- 1) art. 3 pkt 3–6, które wchodzi w życie z dniem 1 września 2023 r.;
- 2) art. 9, art. 24–27 i art. 33 pkt 3, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.;
- 3) art. 1 pkt 8 i 19 oraz art. 33 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem 1 września 2024 r.;
- 4) art. 4 pkt 1 i pkt 2 w zakresie art. 28 ust. 6 pkt 10 oraz art. 10 pkt 1 i pkt 2 w zakresie art. 29a ust. 2 i 3, pkt 3–9, pkt 10 lit. a i pkt 11, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.;
- 5) art. 4 pkt 2 w zakresie art. 28 ust. 6 pkt 11 oraz art. 10 pkt 2 w zakresie art. 29a ust. 1 i pkt 10 lit. b, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.

X. Przepisy przejściowe

W projekcie ustawy przewiduje się wprowadzenie regulacji przejściowych:

- 1) **w odniesieniu do przepisów wprowadzających BCU do ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe zmienianej w art. 1 projektu ustawy przewidziano, że:**
 - a) w przypadku założenia branżowego centrum umiejętności wyłonionego w drodze konkursu „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)” ogłoszonego przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023, przez jednostkę samorządu terytorialnego, do której zadań własnych nie należy prowadzenie branżowego centrum umiejętności, nie jest wymagane zawarcie porozumienia z powiatem, o którym mowa w art. 8 ust. 17 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (art. 14 projektu ustawy),
 - b) w latach 2023–2028 ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności tworzą branżowe centra umiejętności wyłonione w drodze konkursu „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)” ogłoszonego przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023, a w latach kolejnych również branżowe centra umiejętności wyłonione w drodze konkursu, o którym mowa

- wart. 8a ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, z zastrzeżeniem art. 46c ust. 3 tej ustawy (art. 15 projektu ustawy),
- c) określony po raz pierwszy wykaz dziedzin zawodowych będzie obejmował dziedziny określone na potrzeby konkursu „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)” ogłoszonego przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023 (art. 16 projektu ustawy),
 - d) osoby prawne niebędące jednostkami samorządu terytorialnego lub osoby fizyczne, planujące założenie publicznego BCU na podstawie zezwolenia właściwej jednostki samorządu terytorialnego w latach 2023 i 2024 będą obowiązane do złożenia wniosku o wydanie tego zezwolenia nie później niż 30 dni przed planowanym terminem założenia BCU oraz że do tego wniosku nie będzie wymagane dołączenie pozytywnej opinii kuratora oświaty, o której mowa w art. 88 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (art. 17 projektu ustawy),
 - e) niepubliczne placówki kształcenia ustawicznego i centra kształcenia zawodowego prowadzące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy kształcenie ustawiczne w formach pozaszkolnych dostosują swoją działalność do przepisów rozporządzenia wydanego na podstawie art. 117 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do dnia 31 sierpnia 2024 r. (art. 31 projektu ustawy),
 - f) przepisy wykonawcze wydane na podstawie dotychczasowego przepisu art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 3 tej ustawy, w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie nowego brzmienia art. 47 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, oraz mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów (art. 33 pkt 1 projektu ustawy),
 - g) przepisy wykonawcze wydane na podstawie dotychczasowego art. 118 ust. 9 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 118 ust. 9 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy (art. 33 pkt 2 projektu ustawy);
- 2) w odniesieniu do przepisów ustalających zasady finansowania BCU w ustawie z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego zmienianej w**

art. 4 projektu ustawy oraz w ustawie z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych zmienianej w art. 10 projektu ustawy przewidziano, że:

- a) w 2025 r. przy podziale części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego uwzględnia się liczbę uczniów lub słuchaczy szkół prowadzących kształcenie zawodowe objętych branżowym szkoleniem zawodowym realizowanym przez branżowe centra umiejętności wyłonione w konkursie „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)” ogłoszonym przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023, założone przed dniem 1 stycznia 2024 r. oraz tworzące ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności. Podział części oświatowej subwencji ogólnej w zakresie branżowych szkoleń zawodowych realizowanych przez branżowe centra umiejętności dotyczy okresu od dnia 1 października 2025 r. do dnia 31 grudnia 2025 r. (art. 23 ust. 1 projektu ustawy),
- b) w 2026 r. przy podziale części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego uwzględnia się liczbę uczniów lub słuchaczy szkół prowadzących kształcenie zawodowe objętych branżowym szkoleniem zawodowym realizowanym przez branżowe centra umiejętności wyłonione w konkursie „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)” ogłoszonym przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023, założone przed dniem 1 stycznia 2025 r. oraz tworzące ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności. Podział części oświatowej subwencji ogólnej w zakresie branżowych szkoleń zawodowych realizowanych przez branżowe centra umiejętności założone przed dniem 1 stycznia 2024 r. dotyczy okresu od dnia 1 stycznia 2026 r. do dnia 31 grudnia 2026 r. Podział części oświatowej subwencji ogólnej w zakresie branżowych szkoleń zawodowych realizowanych przez branżowe centra umiejętności założone w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. dotyczy okresu od dnia 1 lipca 2026 r. do dnia 31 grudnia 2026 r. (art. 23 ust. 2 projektu ustawy),
- c) branżowe centra umiejętności wyłonione w konkursie „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)” ogłoszonym przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023, założone przed

dniem 1 stycznia 2024 r. oraz tworzące ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności, są finansowane ze środków tego konkursu, nie dłużej jednak niż do dnia 30 września 2025 r. (art. 28 ust. 1 projektu ustawy), ponieważ będą otrzymywały: od dnia 1 października 2025 r. dotacje, o których mowa w art. 29a ust. 2 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych, a od dnia 1 stycznia 2027 r., dotacje, o których mowa w art. 29a ust. 1 tej ustawy (art. 29 ust. 1 projektu ustawy),

d) branżowe centra umiejętności wyłonione w konkursie „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)” ogłoszonym przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023, założone w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. oraz tworzące ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności, są finansowane ze środków tego konkursu, nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2026 r. (art. 28 ust. 2 projektu ustawy), ponieważ będą otrzymywały: od dnia 1 lipca 2026 r. dotacje, o których mowa w art. 29a ust. 2 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych, a od dnia 1 stycznia 2027 r., dotacje, o których mowa w art. 29a ust. 1 tej ustawy (art. 29 ust. 2 projektu ustawy);

3) w odniesieniu do zmian wprowadzonych w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji zmienianej w art. 9 projektu ustawy przewidziano, że:

- a) procedura włączania kwalifikacji wolnorynkowych do ZSK będzie miała zastosowanie także do wniosków o włączenie kwalifikacji rynkowych, złożonych przed wejściem zmian w życie, które nie zostały jeszcze skierowane do konsultacji środowiskowych (art. 24 ust. 1 projektu ustawy). Minister właściwy będzie wzywał wnioskodawcę do uzupełnienia takiego wniosku (art. 24 ust. 2 projektu ustawy). Wnioskodawca będzie mógł wycofać taki wniosek za zwrotem całości uiszczonej opłaty (art. 24 ust. 4 projektu ustawy),
- b) pierwszy przegląd kwalifikacji rynkowej włączonej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji na podstawie dotychczasowych przepisów, obejmie dostosowanie jej do zmienionych przepisów (art. 24 ust. 6 projektu ustawy),
- c) dotychczasowa kwalifikacja rynkowa włączona do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, będzie mogła, na wniosek podmiotu spełniającego warunki, o których mowa w art. 15a tej ustawy, być uznana za kwalifikację sektorową, jeżeli ta

kwalfikacja rynkowa ma charakter zawodowy i odpowiada na potrzeby oraz uwzględnia specyfikę branży lub sektora, w której podmiot ten prowadzi działalność statutową; będzie to możliwe w przypadku, gdy podmiot składający taki wniosek jest jedyną instytucją certyfikującą daną kwalifikację rynkową, lub gdy kwalifikacja ta została włączona do ZSK na wniosek tego podmiotu i nie ma instytucji posiadających uprawnienie do jej certyfikowania (art. 25 projektu ustawy),

- d) dotychczasowe kwalifikacje rynkowe włączone do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji do dnia 31 grudnia 2023 r., staną się z dniem 1 stycznia 2024 r. kwalifikacjami wolnorynkowymi, zaś uprawnienia do nadawania dotychczasowych kwalifikacji rynkowych, staną się uprawnieniami do nadawania kwalifikacji wolnorynkowych (art. 26 projektu ustawy),
 - e) wnioski o włączenie do ZSK kwalifikacji sektorowych składane przez uprawnione organizacje (organizacje o ogólnokrajowym zasięgu działania prowadzące działalność statutową w obszarze danej branży lub sektora, działające na podstawie określonych przepisów), które jednocześnie są organami prowadzącymi branżowe centra umiejętności lub są stroną porozumienia, o którym mowa w art. 8 ust. 3a ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, będą zwolnione z przewidzianych ustawą opłat do dnia 30 czerwca 2026 r. (art. 27 projektu ustawy), zaś wnioski o nadanie uprawnień do certyfikowania kwalifikacji sektorowej składane przez ww. uprawnione organizacje będą zwolnione z tych opłat do dnia 31 grudnia 2026 r.,
 - f) przepisy wykonawcze wydane na podstawie dotychczasowego art. 21 ust. 8 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 21 ust. 8 tej ustawy, w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie zmian w ustawie o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (art. 33 pkt 3 projektu ustawy);
- 4) w odniesieniu do zmian dotyczących systemu egzaminów zewnętrznych przewidziano, że:**
- a) przepisy przejściowe wskazują, od którego roku szkolnego mają zastosowanie wprowadzone w projekcie zmiany dotyczące egzaminu ósmoklasisty, egzaminu maturalnego i egzaminu zawodowego (art. 18–22 projektu ustawy), w tym zostały zróżnicowane terminy wprowadzania tych zmian w zakresie egzaminu ósmoklasisty przeprowadzanego na podstawie wymagań określonych w podstawie programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, o której mowa w przepisach wydanych

na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe i egzaminu ósmoklasisty przeprowadzanego na podstawie wymagań egzaminacyjnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 12 maja 2022 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw, został również zróżnicowany zakres i termin wprowadzania tych zmian w zakresie egzaminu maturalnego przeprowadzanego na podstawie wymagań określonych w podstawie programowej kształcenia ogólnego, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 1 lit. c i d ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (tzw. „Formuła 2023”) i egzaminu maturalnego przeprowadzanego na podstawie wymagań egzaminacyjnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 12 ustawy z dnia 12 maja 2022 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw, a także rozstrzygnięto, które z rozwiązań przewidzianych w projekcie stosuje się, bądź nie do egzaminu maturalnego przeprowadzanego na podstawie wymagań określonych w podstawie programowej kształcenia ogólnego, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 7 września 1991 r., w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 września 2017 r. (tzw. „Formuła 2015”),

- b) możliwość wyboru języka łacińskiego na egzaminie maturalnym, będą mieć również absolwenci, którzy przystępowali do egzaminu maturalnego przed rokiem szkolnym 2026/2027, czyli przed wejściem w życie proponowanych w projekcie zmian, i nie zdali egzaminu maturalnego z języka obcego nowożytnego jako przedmiotu obowiązkowego w części pisemnej (przystępując ponownie do egzaminu maturalnego będą mogli zamiast języka obcego nowożytnego wybrać język łaciński) – art. 21 ust. 2 projektu ustawy,
- c) w przypadku egzaminu maturalnego przeprowadzanego w tzw. „Formule 2015” (dla absolwentów szkół ponadgimnazjalnych) nie stosuje się zmienionych w projekcie ustawy przepisów dotyczących przedmiotów: język łaciński oraz biznes i zarządzanie, ponieważ przedmioty te zostały wprowadzone do podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkół ponadpodstawowych od roku szkolnego 2023/2024 i będą objęte egzaminem maturalnym przeprowadzanym w tzw. „Formule 2023” (art. 21 ust. 3 projektu ustawy).

Jednocześnie, należy wyjaśnić, że nowe regulacje dotyczące wprowadzenia BCU do systemu oświaty oraz funkcjonowania BCU nie powodują uchylecia aktów wykonawczych innych niż

wskazane w art. 33 projektu ustawy, a tym samym konieczności czasowego utrzymania ich w mocy.

XI. Informacje dodatkowe

Należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych, w stosunku do projektowanej ustawy, środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Projektowana ustawa nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej.

Projektowana ustawa nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projektowana ustawa nie podlegała ocenie w zakresie oceny skutków regulacji w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348).

Projektowana ustawa nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Edukacji i Nauki</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Marzena Machałek – Sekretarz Stanu, Pełnomocnik Rządu do spraw wspierania wychowawczej funkcji szkoły i placówki, edukacji włączającej oraz kształcenia zawodowego</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Piotr Bartosiak, dyrektor Departamentu Strategii, Kwalifikacji i Kształcenia Zawodowego, adres e-mail: piotr.bartosiak@mein.gov.pl, tel.: (22) 34 74 195 Artur Górecki, dyrektor Departamentu Kształcenia Ogólnego i Podstaw Programowych, adres e-mail: artur.gorecki@mein.gov.pl, tel. (22) 34 74 792</p>	<p>Data sporządzenia 29.06.2023 r.</p> <p>Źródło: Inne</p> <p>Nr w wykazie prac programowych i legislacyjnych Rady Ministrów – UD489</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W związku z przyjęciem uchwałą nr 195/2020 Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 2020 r. w sprawie przyjęcia polityki publicznej „Zintegrowana Strategia Umiejętności 2030 (część szczegółowa). Polityka na rzecz rozwijania umiejętności zgodnie z ideą uczenia się przez całe życie”, Zintegrowanej Strategii Umiejętności 2030 (część szczegółowa), zwanej dalej „ZSU”, jest niezbędne wprowadzenie nowych rozwiązań prawnych i organizacyjnych sprzyjających rozwojowi umiejętności zawodowych oraz związanych z nimi umiejętności podstawowych i przekrojowych osiągniętych przez młodzież i dorosłych, a także zwiększenie dostępu do możliwości podnoszenia kwalifikacji i przekwalifikowywania się.

Zgodnie z ZSU umiejętności mają zasadnicze znaczenie dla rozwoju osobistego, społecznego i gospodarczego, dlatego też skuteczne rozwijanie i wykorzystywanie umiejętności podstawowych, przekrojowych i zawodowych powinno przyczyniać się do dobrobytu gospodarczego i spójności społecznej Polski. Rozwojowi umiejętności zawodowych rozumianych jako zdolność wykorzystania wiedzy z określonej branży (dziedziny) oraz nabytych sprawności do wykonywania określonych i specyficznych dla danej profesji działań powinno towarzyszyć kształtowanie umiejętności podstawowych, takich jak rozumienie zmian powodowanych przez działalność ludzką oraz umiejętności przekrojowych, w tym odpowiedzialnego korzystania z technologii cyfrowych do celów uczenia się, pracy i udziału w społeczeństwie.

Kluczowe znaczenie dla rozwoju umiejętności młodzieży i dorosłych ma zwiększenie zaangażowania przedsiębiorców i pracodawców w działania służące rozwijaniu i wykorzystywaniu umiejętności w miejscu pracy oraz dalsze wzmacnianie ich współpracy z podmiotami prowadzącymi edukację formalną lub pozaformalną.

Z dniem 1 września 2019 r. weszły w życie przepisy ustawy z dnia 22 listopada 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo oświatowe, ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2245, z późn. zm.), wprowadzające zmiany w systemie kształcenia zawodowego, które obejmują pakiet rozwiązań sprzyjających kształtowaniu umiejętności zawodowych w powiązaniu z rynkiem pracy. Nowy system szkolnictwa branżowego (branżowe szkoły I stopnia, branżowe szkoły II stopnia, technika i szkoły policealne) bazuje na współpracy z pracodawcami. Priorytetem jest zaangażowanie pracodawców na każdym etapie kształcenia zawodowego, począwszy od określania potrzeb w zakresie nowych zawodów i kwalifikacji, przez projektowanie i realizację kształcenia zawodowego przy ścisłym udziale pracodawców, wyposażanie lub doposażanie pracowni do kształcenia zawodowego, aż po weryfikację efektów uczenia się i zatrudnianie absolwentów szkół. Większość wdrażanych rozwiązań to konkretne instrumenty, które wzmacniają powiązanie edukacji z rynkiem pracy (m.in. ogłaszanie przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania corocznej prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego – stałe monitorowanie potrzeb na krajowym i wojewódzkim rynku pracy; umożliwienie uczniom nabywania dodatkowych umiejętności zawodowych w trakcie nauki w szkole lub przygotowania do uzyskania kwalifikacji rynkowej; dostosowanie oferty szkół do potrzeb rynku pracy – obowiązek uzyskania opinii wojewódzkiej rady rynku pracy wydawanej na okres 5 lat; zapewnienie uczniom przygotowania do nabycia dodatkowych uprawnień zawodowych; rozwój kształcenia w przedsiębiorstwach – staże uczniowskie zaliczane uczniom do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze, świadczenia pieniężne dla uczniów odbywających staże uczniowskie wliczane pracodawcom w koszty uzyskania przychodu; obowiązkowe cykliczne szkolenia branżowe w przedsiębiorstwach dla nauczycieli kształcenia zawodowego (nauczycieli teoretycznych przedmiotów zawodowych i praktycznej nauki zawodu); obowiązek współpracy szkół z pracodawcami – umowa lub porozumienie z pracodawcą warunkiem uruchomienia kształcenia w danym zawodzie; obowiązkowy egzamin zawodowy – zwiększenie efektywności kształcenia zawodowego; obowiązkowe doradztwo zawodowe – przygotowanie do wyboru zawodu i kierunku dalszego kształcenia od przedszkola do szkół ponadpodstawowych; monitorowanie karier absolwentów szkół ponadpodstawowych; zmiana modelu finansowania kształcenia zawodowego – zróżnicowanie kwoty części oświatowej subwencji ogólnej na ucznia w zależności od

kosztocłonności kształcenia oraz zapotrzebowania na zawody; preferencje podatkowe dla pracodawców przekazujących darowizny szkołom prowadzącym kształcenie zawodowe).

Wciąż jednak jest konieczne tworzenie przestrzeni dla ściślejszej współpracy szkół, placówek i uczelni z pracodawcami oraz dla transferu wiedzy i technologii do edukacji.

Ponadto pandemia COVID-19 wywarła duży wpływ na funkcjonowanie gospodarki, rynku pracy i rozwój społeczeństwa, tworząc nowe wyzwania w zakresie umiejętności niezbędnych do funkcjonowania w zmienionych warunkach.

Z punktu widzenia przedsiębiorcy, obecna sytuacja na rynku pracy związana z problemami ze znalezieniem odpowiednio wykwalifikowanych pracowników stwarza realne ryzyko dla funkcjonowania przedsiębiorstwa. Chcąc temu zapobiec, jest konieczne efektywne kształcenie i szkolenie przez pracodawców nowych kadr posiadających poszukiwane przez nich umiejętności oraz inwestowanie w rozwój umiejętności obecnych pracowników.

Szczególnie istotną rolę ma tu do odegrania kształcenie zawodowe, które powinno stać się narzędziem do reagowania na skutki pandemii COVID-19 przez udział w odbudowie po kryzysie spowodowanym pandemią, ale także mierzenia się z wyzwaniami uczenia się przez całe życie, w tym w zakresie ciągłego podnoszenia i zmiany kwalifikacji w ciągu całego życia zawodowego. Wprowadzenie stałego współdziałania szkół prowadzących kształcenie zawodowe, uczelni oraz pracodawców pozwoliłoby na bieżąco monitorować potrzeby i oczekiwania poszczególnych branż zawodowych i odpowiednio kierunkować kształcenie potencjalnych pracowników, upowszechniać uczenie się w miejscu pracy oraz zwiększać możliwości podnoszenia i uzupełniania kwalifikacji lub szybkiego przekwalifikowania się. Konieczność dalszych inwestycji w kształcenie zawodowe potwierdza rosnący odsetek uczniów wybierających szkolnictwo branżowe (w roku szkolnym 2022/2023 kształcenie to wybrało 56% absolwentów szkół podstawowych).

Aby sprostać aktualnym wyzwaniom rynku pracy (w tym związanym z pandemią COVID-19), na którym występuje niedobór pracowników, a także wyzwaniom związanym ze zmianami demograficznymi, cyfryzacją i automatyzacją występującą w wielu obszarach życia oraz transformacją gospodarki polskiej w kierunku „zielonej” i niskoemisyjnej, należy w taki sposób wspierać dalszy rozwój systemu kształcenia zawodowego, aby pozostawał on w stałej łączności z rynkiem pracy, biznesem oraz nowymi trendami związanymi z cyfrową i zieloną transformacją, a także zmieniającym się modelem funkcjonowania społecznego.

Efektywne wspieranie dalszego rozwoju umiejętności obywateli na wszystkich etapach życia wymaga wypracowania nowych metod i narzędzi służących rozwijaniu umiejętności oraz wspierania istniejących i tworzenia nowych rozwiązań organizacyjnych zapewniających współpracę podmiotów zaangażowanych w działania na rzecz rozwoju umiejętności. Podmiotami tymi są zarówno te związane z kształceniem i szkoleniem (instytucje edukacji formalnej i pozaformalnej), jak też funkcjonujące w innych obszarach życia społeczno-gospodarczego (organizacje branżowe, przedsiębiorcy i pracodawcy).

Kluczem do realizacji powyższych celów będzie zapewnienie przestrzeni dla skutecznej i długofalowej współpracy organizacji branżowych, przedsiębiorców i pracodawców, szkół prowadzących kształcenie zawodowe, uczelni i innych instytucji otoczenia gospodarczego. Efektywna współpraca wymaga rozwijania sieci współpracy. Umożliwiają to istniejące już rozwiązania formalno-prawne, niemniej jednak pełna efektywność tej współpracy wymaga animowania i wspierania konkretnych rozwiązań, także z uwzględnieniem zapotrzebowania poszczególnych branż. Ważnym elementem zapewniania kompatybilności edukacji formalnej i pozaformalnej z potrzebami pracodawców jest transfer wiedzy praktycznej z przedsiębiorstw do instytucji edukacyjnych. O ile podmioty edukacyjne nie sygnalizują większych problemów w komunikacji z dużymi przedsiębiorstwami, o tyle w sytuacji, gdy struktura przedsiębiorstw jest zdominowana przez mikro-, małe i średnie przedsiębiorstwa, jest niezbędne wsparcie w wypracowaniu efektywnych mechanizmów współpracy.

Na wyzwanie to będzie odpowiadała zaplanowana nowelizacja przepisów prawa oświatowego, polegająca na utworzeniu branżowych centrów umiejętności (zwanymi dalej „BCU”), angażujących poszczególne branże w rozwój umiejętności oraz wspierających współpracę między kształceniem zawodowym (w tym na poziomie szkolnictwa wyższego) a biznesem. Zaplanowane rozwiązania będą stanowiły wzmocnienie i konsolidację działań na rzecz rozwoju umiejętności i kwalifikacji w trzech obszarach (kształcenia zawodowego, szkolnictwa wyższego i uczenia się przez całe życie), a tym samym wzmocnią reformę kształcenia zawodowego wdrażaną od roku szkolnego 2019/2020 i przyczynią się do rozwoju szkolnictwa branżowego w Polsce.

Zmiany przewidziane w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw umożliwią utworzenie sieci BCU, które będą ośrodkami kształcenia, szkolenia i egzaminowania, dostępnymi dla uczniów, studentów, doktorantów, pracowników branż i innych osób uczących się, integrującymi szkoły prowadzące kształcenie zawodowe, placówki kształcenia ustawicznego, centra kształcenia zawodowego, uczelnie oraz podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 1a, ustawy – Prawo oświatowe (którymi są: pracodawcy, organizacje pracodawców, samorządy gospodarcze, stowarzyszenia lub samorządy zawodowe, sektorowe rady do spraw kompetencji oraz Rada Programowa do spraw kompetencji),

prowadzącymi działalność w zakresie jednej z dziedzin zawodowych. Wykaz dziedzin zawodowych zostanie określony w drodze rozporządzenia wydanego przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania. Innowacyjne, holistyczne podejście BCU do rozwoju umiejętności zawodowych w danej branży wykracza poza dotychczasowe tradycyjne modele kształcenia, szkolenia i doskonalenia zawodowego. BCU będą prowadziły działania edukacyjne, szkoleniowe, integrujące edukację z biznesem oraz wspierające współpracę szkół i uczelni z pracodawcami, a także działania innowacyjne, rozwojowe, doradcze i promocyjne.

Zadania określone dla BCU mają na celu wsparcie współpracy pracodawców z organizatorami kształcenia zawodowego, upowszechnienie innowacyjnych rozwiązań w danej dziedzinie zawodowej oraz wsparcie innowacji w kształceniu zawodowym. BCU będą zatem uzupełniały istniejącą ofertę kształcenia i szkolenia zawodowego w systemie oświaty oraz systemie szkolnictwa wyższego i nauki, a także wspierały proces uczenia się przez całe życie zgodnie z ideą ZSU.

Wprowadzane rozwiązania będą jednocześnie realizowały jeden z kierunków działania ZSU, jakim jest tworzenie i rozwój centrów kształcenia, szkolenia i doskonalenia zawodowego na potrzeby uczniów, studentów, doktorantów i pracowników oraz innych osób uczących się.

Łącząc na szeroką skalę świat biznesu i edukacji, wprowadzane projektowaną ustawy BCU będą jednocześnie realizowały europejską inicjatywę centrów doskonałości zawodowej (ang. *Centres of Vocational Excellence – CoVEs*), zgodnie z priorytetami określonymi w Deklaracji z Osnabrück w sprawie kształcenia i szkolenia zawodowego jako czynnika umożliwiającego ożywienie i sprawiedliwe przejście na gospodarkę cyfrową i ekologiczną, przyjętej przez ministrów odpowiedzialnych za kształcenie i szkolenie zawodowe.

Utworzenie nowej placówki systemu oświaty, której jednym z zadań będzie przygotowanie do uzyskania kwalifikacji z zakresu edukacji pozaformalnej oraz certyfikowanie tych kwalifikacji w ramach Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (zwanego dalej „ZSK”), wymaga wprowadzenia zmian także w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 226), w szczególności wzmocnienia roli ZSK w zwiększaniu dopasowania popytu i podaży na umiejętności i kwalifikacje w poszczególnych branżach i sektorach. Ponadto celem zwiększenia efektywności funkcjonowania systemu proponuje się wprowadzenie rozwiązań usprawniających procedowanie włączania kwalifikacji do ZSK. W związku z tym przewiduje się, że BCU zaangażują się w opisywanie, włączanie oraz nadawanie kwalifikacji włączonych do ZSK, zakłada się, że w ciągu 2 lat od uruchomienia pierwszych BCU do ZSK zostanie włączonych co najmniej 120 kwalifikacji sektorowych istotnych dla branż reprezentowanych przez BCU, co znacząco zasili portfolio kwalifikacji prezentowanych w Zintegrowanym Rejestrze Kwalifikacji (ZRK).

Działania związane z utworzeniem BCU zostały uwzględnione w Krajowym Planie Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO). Wejście w życie przepisów ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw jest realizacją kamieni milowych nr A41G i A42G dla zapisanej w KPO reformy pn. A3.1 Kadry dla nowoczesnej gospodarki – poprawa dopasowania umiejętności i kwalifikacji do wymogów rynku pracy w związku z wdrażaniem nowych technologii w gospodarce oraz zieloną i cyfrową transformacją.

Brzmienie „kamieni milowych” zawartych w załączniku do decyzji wykonawczej Rady Unii Europejskiej z dnia 17 czerwca 2022 r. w sprawie zatwierdzenia oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Polski to:

- A41G: „Wejście w życie ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe, w ramach której ustanowiono ramy prawne dotyczące sieci branżowych centrów umiejętności zapewniających ukierunkowane podnoszenie i zmianę kwalifikacji w wysokim stopniu odpowiadające potrzebom rynku pracy”;
- A42G: „Wejście w życie ustawy o zmianie ustawy – Karta nauczyciela umożliwiającej realizację szkoleń branżowych dla nauczycieli ustawicznego kształcenia zawodowego w branżowych centrach umiejętności”.

Projektowana ustawa jest realizacją tzw. „kamienia milowego” (miernik A41G) w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 900), który zakłada:

- 1) określenie miejsca i roli BCU w systemie edukacji;
- 2) określenie planu rozwoju sieci BCU;
- 3) określenie warunków zatrudnienia personelu w BCU;
- 4) ustanowienie przepisów dotyczących cyklicznych przeglądów w celu zapewnienia nadzoru nad zarządzaniem BCU oraz trwałości ich funkcjonowania po 2026 r., tj. po zakończeniu inwestycji A3.1.1 ujętej w KPO, dotyczącej utworzenia i wsparcia funkcjonowania BCU;
- 5) dostosowanie istniejącego systemu zarządzania placówkami za pomocą adekwatnych przepisów dotyczących zarządzania BCU, z uwzględnieniem pracodawców (w tym przedstawicieli MŚP), partnerów społecznych i innych interesariuszy, w tym władz regionalnych i lokalnych;
- 6) ustanowienie zasad dotyczących finansowania (również po ustaniu wsparcia UE), warunków szkolenia, przepisów dotyczących doradztwa zawodowego i programów nauczania;
- 7) określenie rodzajów oferowanych szkoleń, grup docelowych, rodzajów kwalifikacji i standardów, mechanizmów zapewniania i weryfikacji jakości oraz sposobu powiązania branż z BCU.

Projektowana ustawa jest realizacją kamienia milowego A42G w ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2023 r. poz. 984 i 1234), który zakłada:

- 1) określenie ram szkolenia nauczycieli w BCU;
- 2) ustanowienie przepisów dotyczących szkolenia nauczycieli w zakresie korzystania z nowych technologii.

Pozostałe zmiany wprowadzone w projekcie ustawy niezwiązane z wprowadzeniem BCU do systemu oświaty:

- 1) w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2022 r. poz. 2230 oraz z 2023 r. poz. 1234) proponuje się zmiany w zakresie przeprowadzania egzaminu ósmoklasisty, egzaminu maturalnego i egzaminu zawodowego, związane m.in. ze zmianami wprowadzonymi w podstawach programowych kształcenia ogólnego w zakresie przedmiotów język łaciński oraz biznes i zarządzanie;
- 2) zmiany związane z egzaminami zewnętrznymi proponuje się również w:
 - a) art. 125 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742, z późn. zm.),
 - b) art. 14 ustawy z dnia 12 maja 2022 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1116).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W związku z realizacją kamieni milowych nr A41G i A42G dla ujętej w KPO reformy A3.1 Kadry dla nowoczesnej gospodarki – poprawa dopasowania umiejętności i kwalifikacji do wymogów rynku pracy, w związku z wdrażaniem nowych technologii w gospodarce oraz zieloną i cyfrową transformacją, proponuje się wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe mających na celu wprowadzenie do systemu oświaty nowej placówki – BCU oraz zmian w ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela mających na celu umożliwienie odbywania przez nauczycieli kształcenia zawodowego szkoleń branżowych w tej placówce.

Proponuje się wprowadzenie następujących zmian w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe:

1. Określenie miejsca i roli BCU w systemie edukacji

BCU stanie się nowym rodzajem publicznej lub niepublicznej placówki o zasięgu ogólnokrajowym umożliwiającej uzyskanie i uzupełnienie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych lub zmianę kwalifikacji zawodowych, a także integrującej szkoły prowadzące kształcenie zawodowe, placówki kształcenia ustawicznego, centra kształcenia zawodowego, uczelnie oraz podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 1a, ustawy – Prawo oświatowe (którymi są: pracodawcy, organizacje pracodawców, samorządy gospodarcze, stowarzyszenia lub samorządy zawodowe, sektorowe rady do spraw kompetencji oraz Rada Programowa do spraw kompetencji). BCU będzie ukierunkowaną branżowo placówką kształcenia, szkolenia i egzaminowania w zakresie jednej z dziedzin zawodowych, prowadzącą działalność edukacyjno-szkoleniową, działalność wspierającą współpracę szkół, placówek i uczelni z pracodawcami, działalność innowacyjno-rozwojową upowszechniającą wiedzę i nowe technologie oraz transformację ekologiczną i cyfrową, skierowane w szczególności do uczniów, studentów, doktorantów, nauczycieli, nauczycieli akademickich oraz pracowników. Ponadto BCU będzie prowadziło działania wspierające realizację doradztwa zawodowego dla uczniów oraz aktywizację zawodową studentów, doktorantów i absolwentów studiów. Dziedziny zawodowe oraz zawody przyporządkowane do tych dziedzin zostaną ustalone przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w drodze rozporządzenia.

BCU uzupełnią zatem istniejącą ofertę kształcenia zawodowego na poziomie szkolnictwa ponadpodstawowego i szkolnictwa wyższego. Istniejące obecnie centra kształcenia zawodowego oraz centra kształcenia ustawicznego oferują bowiem wsparcie wyłącznie dla uczniów w ramach kształcenia zawodowego na poziomie szkolnictwa ponadpodstawowego oraz kursy zawodowe w ściśle określonym, wąskim zakresie. Ich oferta jest ograniczona do zawodów szkolnictwa branżowego, jednocześnie nie specjalizują się one w danej branży. Nie doskonałą też nauczycieli. Natomiast BCU będą stanowiły kompleksowe miejsce rozwoju umiejętności nie tylko dla uczniów szkół prowadzących kształcenie zawodowe, ale również dla studentów, doktorantów, pracowników branż i innych osób dorosłych, w tym osób potrzebujących przekwalifikowania się. Ponadto BCU będą wsparciem dla nauczycieli i wykładowców w zakresie rozwoju ich warsztatu pracy.

Ponieważ BCU, mimo jego odrębnej specyfiki, będzie miało status placówki systemu oświaty zgodnie z art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, część regulacji dotyczących obecnie ujętych w tym przepisie placówek (tj. centrów kształcenia zawodowego i placówek kształcenia ustawicznego) będzie miała zastosowanie do BCU. Będą to regulacje dotyczące m.in. zatrudniania nauczycieli, zatrudniania specjalistów niebędących nauczycielami, powołania dyrektora BCU, kwalifikacji osób zatrudnionych w BCU.

2. Wskazanie organu prowadzącego BCU

Organem prowadzącym BCU będzie jednostka samorządu terytorialnego, osoba fizyczna lub osoba prawna niebędąca jednostką samorządu terytorialnego, w tym organizacja branżowa właściwa dla danej dziedziny zawodowej, w zakresie której

BCU będzie funkcjonowało i prowadziło swoją działalność. Proponuje się, aby organizacja branżowa właściwa dla danej dziedziny zawodowej została zdefiniowana jako organizacja o zasięgu ogólnokrajowym, posiadająca osobowość prawną, prowadząca zorganizowaną działalność statutową w zakresie jednej z dziedzin zawodowych, zrzeszająca osoby prawne prowadzące działalność w zakresie tej dziedziny zawodowej lub osoby fizyczne posiadające wykształcenie związane z tą dziedziną zawodową lub wykonujące określony zawód lub zawody pokrewne, związane z tą dziedziną zawodową, oraz działająca odpowiednio na podstawie ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2022 r. poz. 97), ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 579), ustawy z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle (Dz. U. z 2020 r. poz. 2159) lub ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2020 r. poz. 2261) lub ustawy regulującej funkcjonowanie samorządu zawodowego, w tym samorządu zawodu zaufania publicznego oraz samorządu zawodu służby publicznej, z tym że w przypadku stowarzyszenia działającego na podstawie ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach musi być ono wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego.

Publiczne BCU będą mogły być zakładane i prowadzone przez:

- 1) jednostkę samorządu terytorialnego, do której zadań własnych należy zakładanie i prowadzenie szkół ponadpodstawowych oraz publicznych placówek, o których mowa w art. 2 ust. 3–8 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, tj. powiat;
- 2) inne niż powiat jednostki samorządu terytorialnego - po zawarciu stosownego porozumienia z powiatem;
- 3) osobę fizyczną lub osobę prawną niebędącą jednostką samorządu terytorialnego, w tym również organizację branżową właściwą dla danej dziedziny zawodowej, w zakresie której BCU będzie funkcjonowało i prowadziło swoją działalność, na podstawie zezwolenia powiatu jako właściwej jednostki samorządu terytorialnego, do której zadań własnych będzie należało zakładanie i prowadzenie BCU;
- 4) ministra właściwego dla zawodu szkolnictwa branżowego:
 - a) ministra właściwego do spraw rolnictwa,
 - b) ministra właściwego do spraw środowiska,
 - c) ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej,
 - d) ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej,
 - e) ministra właściwego do spraw rybołówstwa,
 - f) ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
 - g) ministra właściwego do spraw zdrowia,
 - h) ministrów właściwych do spraw zawodów określonych w klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego, niewymienionych w art. 8 ust. 4–14 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe – w dziedzinach zawodowych, do których przyporządkowano co najmniej jeden zawód, dla którego zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa branżowego ci ministrowi są właściwi.

Prowadzenie publicznych BCU zakładanych i prowadzonych przez tych ministrów będzie mogło być przekazywane w drodze porozumienia zawieranego między właściwym ministrem a jednostką samorządu terytorialnego, na tych samych zasadach, które dotyczą publicznych szkół i placówek zakładanych i prowadzonych przez tych ministrów.

Niepubliczne BCU będzie mogła założyć osoba fizyczna albo osoba prawna niebędąca jednostką samorządu terytorialnego, w tym organizacja branżowa właściwa dla danej dziedziny zawodowej, w zakresie której BCU będzie funkcjonowało i prowadziło swoją działalność.

3. Wprowadzenie jako warunku utworzenia BCU konieczności nawiązania porozumienia przez organ prowadzący publiczne lub niepubliczne BCU z organizacją branżową właściwą dla danej dziedziny zawodowej, w zakresie której BCU będzie funkcjonowało i prowadziło swoją działalność

Założenie i prowadzenie zarówno publicznego jak i niepublicznego BCU będzie możliwe wyłącznie po nawiązaniu porozumienia między jego organem prowadzącym a organizacją branżową właściwą dla danej dziedziny zawodowej, w zakresie której BCU będzie funkcjonowało i prowadziło swoją działalność. Zawarcie tego porozumienia ma na celu objęcie branżowego centrum umiejętności wsparciem merytorycznym, kadrowym oraz organizacyjnym przez organizację branżową w zakresie działalności prowadzonych przez branżowe centrum umiejętności.

W porozumieniu określa się w szczególności sposób i formy wspierania działalności, o których mowa w art. 4 pkt 30a, zakres i formy zaangażowania stron porozumienia w realizację zadań, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 117 ust. 5, oraz sposób monitorowania przez każdą ze stron realizacji tych zadań, sposób rozwiązywania sporów wynikających z porozumienia oraz warunki i tryb rozwiązania porozumienia, z tym że termin wypowiedzenia porozumienia nie może być krótszy niż 6 miesięcy. Porozumienie będzie miało charakter merytoryczny. Organizacja branżowa właściwa dla danej dziedziny zawodowej może wspomagać materialnie (rzeczowo lub finansowo) BCU, którego dotyczy zawarte porozumienie, w zakresie działalności prowadzonych przez to centrum.

Warunek ten nie będzie dotyczył przypadku, gdy organem prowadzącym publiczne lub niepubliczne BCU będzie organizacja branżowa właściwa dla danej dziedziny zawodowej, w zakresie której BCU będzie funkcjonowało i prowadziło swoją działalność.

Wymóg zawarcia porozumienia z organizacją branżową właściwą dla danej dziedziny zawodowej dotyczy również ministrów zakładających publiczne BCU. Z uwagi na specyfikę nowej placówki, której działalność będzie nierozdzielnie związana z działalnością podmiotów branżowych właściwych dla danej dziedziny zawodowej, niezbędne jest, aby również placówki prowadzone przez ministrów były zobowiązane do zawarcia porozumienia z organizacją branżową. Należy przy tym podkreślić, że zobowiązanie to nie narusza praw stanowiących organu administracji rządowej, a jedynie obejmuje ministra zakładającego publiczne BCU, jako jednego z organów prowadzących szkoły i placówki, analogicznymi wymaganiami, jak te stawiane pozostałym organom, tj. podobnie jak to ma miejsce w przypadku innych już obowiązujących przepisów (np. nałożonego na wszystkie szkoły, również te prowadzone przez ministrów, obowiązku zawierania umów lub porozumień z pracodawcami jako warunku uruchomienia kształcenia w danym zawodzie, ujętego w art. 68 ust. 7 pkt 2 ustawy – Prawo oświatowe).

Akt założycielski publicznego BCU będzie określał dziedzinę zawodową, w zakresie której BCU będzie funkcjonowało i prowadziło swoją działalność, a także zawierał wskazanie ogólnopolskiej organizacji branżowej właściwej dla danej dziedziny zawodowej, w zakresie której BCU będzie funkcjonowało i prowadziło swoją działalność, jak również filie przyporządkowane organizacyjnie BCU.

W przypadku zamiaru założenia niepublicznego BCU zgłoszenie do ewidencji szkół i placówek niepublicznych, poza dotychczas wymaganymi informacjami wskazanymi w art. 168 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, będzie musiało zawierać wskazanie ogólnopolskiej organizacji branżowej właściwej dla danej dziedziny, w zakresie której to BCU będzie funkcjonowało i prowadziło swoją działalność.

4. Określenie planu rozwoju sieci BCU

Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, nie rzadziej niż raz na pięć lat, będzie ogłaszał konkurs, mający na celu wyłonienie najlepszych branżowych centrów umiejętności tworzących ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności oraz rozwój tej sieci. Branżowe centra umiejętności wyłonione w tym konkursie utworzą ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności. Ogólnopolska sieć BCU będzie ogłaszana, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Mając na uwadze zapewnienie wysokiej jakości usług świadczonych przez BCU oraz zwiększenie efektywności wydatkowanych środków, przyjęto podejście oparte na dofinansowaniu wyłącznie tych placówek, które zostaną wyłonione w procedurze konkursowej i wejdą w skład ogólnopolskiej sieci branżowych centrów umiejętności. W przyszłości konkurs pozwoli na poszerzenie katalogu BCU włączonych do sieci tych placówek, np. w dziedzinach zawodowych, które jeszcze nie funkcjonują.

W latach 2023–2028 ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności utworzą BCU wyłonione w drodze konkursu „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)” ogłoszonego przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023, a w latach kolejnych również BCU wyłonione w drodze cyklicznego konkursu organizowanego przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania.

W przypadku wykreślenia danej dziedziny zawodowej z wykazu dziedzin zawodowych, nastąpi również wykreślenie BCU z ogólnopolskiej sieci branżowych centrów umiejętności. Organ prowadzący BCU będzie mógł to BCU zlikwidować albo przekształcić w inną placówkę, np. w centrum kształcenia zawodowego. Organ prowadzący BCU będzie poinformowany o wykreśleniu danej dziedziny z rocznym wyprzedzeniem, zatem dotacja zostanie wstrzymana z chwilą wykreślenia BCU z ogólnopolskiej sieci. Ponadto usunięcie danej dziedziny zawodowej z wykazu dziedzin zawodowych znajdzie odzwierciedlenie w naliczaniu subwencji oświatowej.

Szacuje się, że około 60% BCU będą stanowiły placówki prowadzone przez jednostki samorządu terytorialnego, 10% BCU prowadzone przez ministrów, a 30% przez pozostałe podmioty.

5. Wprowadzenie obowiązku powołania rady BCU, w skład której będą wchodzić m.in. pracodawcy, w tym z sektora MŚP, partnerzy społeczni oraz przedstawiciele regionalnych i lokalnych organów samorządu terytorialnego

W każdym BCU obowiązkowo będzie działała rada BCU, ale w innym składzie niż rady funkcjonujące aktualnie w szkołach i placówkach. W skład rady BCU zostanie powołanych co najmniej:

- 1) po jednym przedstawicielu:
 - a) powiatowej rady rynku pracy właściwej miejscowo ze względu na siedzibę placówki,
 - b) wojewódzkiej rady rynku pracy właściwej miejscowo ze względu na siedzibę placówki,
 - c) organu prowadzącego branżowe centrum umiejętności;
- 2) po dwóch przedstawicielu:
 - a) organizacji pracodawców, samorządu gospodarczego, innej organizacji gospodarczej, stowarzyszenia lub samorządu zawodowego lub sektorowej rady do spraw kompetencji, właściwych dla danej dziedziny zawodowej,

- b) pracodawców, w tym przedsiębiorców, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, z późn. zm.), właściwych dla danej dziedziny zawodowej,
- c) spośród osób prowadzących zajęcia w placówce.

Tryb wyboru przedstawicieli do rady BCU zostanie określony w statucie tej placówki.

6. Wprowadzenie w ramach kształcenia ustawicznego nowej formy pozaszkolnej w postaci branżowego szkolenia zawodowego - przeznaczonej do prowadzenia wyłącznie w BCU

Specjalnie dla BCU zaprojektowano nowe zadanie polegające na prowadzeniu branżowych szkoleń zawodowych, które uzupełniają dotychczasowy katalog form pozaszkolnych kształcenia ustawicznego. Branżowe szkolenie zawodowe zostało zdefiniowane jako specjalistyczne szkolenie, którego łączny wymiar w odniesieniu do uczniów wynosi co najmniej 15 godzin i którego program nauczania uwzględnia wiedzę lub umiejętności zawodowe w zakresie jednej z dziedzin zawodowych ogłoszonych w rozporządzeniu przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, przydatne do wykonywania zawodu oraz kształtujące umiejętności cyfrowe i umiejętności związane z transformacją ekologiczną. Osoba, która uzyska zaliczenie branżowego szkolenia zawodowego, otrzyma branżowy certyfikat umiejętności.

7. Wskazanie form pozaszkolnych możliwych do prowadzenia przez BCU

Zgodnie z projektowanymi przepisami BCU, z dotychczas zdefiniowanych form pozaszkolnych, będzie mogło prowadzić turnusy doksztalcania teoretycznego młodocianych pracowników, jak również inne kursy umożliwiające uzyskiwanie i uzupełnianie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych lub zmianę kwalifikacji zawodowych, w tym kursy przygotowujące do uzyskania kwalifikacji z zakresu edukacji pozaformalnej (sektorowej).

BCU nie będzie mogło prowadzić kwalifikacyjnych kursów zawodowych, kursów umiejętności zawodowych ani kursów kompetencji ogólnych. Prowadzenie tych form pozaszkolnych pozostanie w kompetencji podmiotów dotychczas uprawnionych do ich prowadzenia.

8. Umożliwienie uzyskania przez BCU akredytacji na kształcenie ustawiczne prowadzone w formach szkolnych przeznaczonych dla BCU

BCU będzie mogło uzyskać akredytację na kształcenie ustawiczne prowadzone w formie turnusu doksztalcania teoretycznego młodocianych pracowników oraz branżowego szkolenia zawodowego, a także w formie kursu umożliwiającego uzyskiwanie i uzupełnianie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych lub zmianę kwalifikacji zawodowych – jeżeli kształcenie w formie tego kursu jest prowadzone w oparciu o programy określone na podstawie przepisów dotyczących uzyskiwania i uzupełniania wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych lub zmiany kwalifikacji zawodowych.

9. Zmiana upoważnienia ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania do wydania rozporządzenia na podstawie art. 117 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe

Zadania BCU, wpisujące się w cztery rodzaje działalności tej placówki (wynikające z definicji BCU), w tym dotyczące wsparcia realizacji doradztwa zawodowego dla uczniów, oraz warunki, organizację i tryb prowadzenia kształcenia i szkolenia w BCU, a także wymogi jakie powinien spełniać program nauczania, zostaną określone w przepisach wydanych na podstawie zmienianego art. 117 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (art. 1 pkt 15 lit. f projektu ustawy).

Proponuje się wprowadzenie następujących zmian w ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela:

- 1) wskazanie BCU jako dodatkowego miejsca odbywania szkoleń branżowych przez nauczycieli kształcenia zawodowego, umożliwiających m. in. doskonalenie tych nauczycieli w zakresie korzystania z nowych technologii;
- 2) wyłączenie nauczycieli zatrudnionych w BCU z obowiązku uczestniczenia w szkoleniach branżowych.

Proponuje się wprowadzenie następujących zmian w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji:

- 1. Usystematyzowanie katalogu kwalifikacji włączanych do ZSK oraz wprowadzenie nowej kategorii kwalifikacji sektorowych – zgłaszanych i certyfikowanych przez organizacje o ogólnopolskim zasięgu działania prowadzące działalność statutową w obszarze danej branży lub danego sektora, w tym organizacje branżowe (właściwe dla danej dziedziny zawodowej, w zakresie której BCU będzie funkcjonowało i prowadziło swoją działalność), będące organami prowadzącymi BCU

Rozwiązanie to ma na celu zasilenie Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji dużą liczbą kwalifikacji częściowych spoza systemu oświaty oraz systemu szkolnictwa wyższego i nauki bezpośrednio powiązanych z rzeczywistymi potrzebami branż i sektorów w zakresie popytu na kompetencje.

Zakłada się, że kwalifikacje sektorowe zostaną zdefiniowane jako kwalifikacje o charakterze zawodowym, nieuregulowane odrębnymi przepisami, odpowiadające na potrzeby danej branży lub sektora i uwzględniające ich specyfikę, nadawane przez uprawnione podmioty prowadzące działalność statutową w obszarze danej branży lub sektora. Jednocześnie dotychczasowe kwalifikacje rynkowe staną się kwalifikacjami wolnorynkowymi.

2. Określenie procedury włączania do ZSK i przeglądu kwalifikacji sektorowych włączonych do ZSK oraz usprawnienie procedury włączania do ZSK i przeglądu kwalifikacji wolnorynkowych włączonych do ZSK

Kwalifikacje sektorowe będą mogły być opisywane, a następnie nadawane, wyłącznie przez organizacje o zasięgu ogólnokrajowym, prowadzące działalność statutową w obszarze danej branży lub danego sektora, działające na podstawie ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców, ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych, ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach, ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie lub ustawy regulującej funkcjonowanie samorządu zawodowego, w tym samorządu zawodu zaufania publicznego oraz samorządu zawodu służby publicznej, lub sektorowa rada do spraw kompetencji działająca na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2023 r. poz. 462), z tym że w przypadku stowarzyszenia działającego na podstawie ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o musi być ono wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego.

3. Wzmocnienie roli Rady Interesariuszy ZSK

Zakłada się bezpośrednie informowanie członków Rady Interesariuszy ZSK i sektorowych rad do spraw kompetencji o rozpoczęciu rozpatrywania wniosku o włączenie kwalifikacji do ZSK, a także modyfikację procedury opiniowania przez Radę Interesariuszy ZSK rekomendacji dotyczącej przypisania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do kwalifikacji, polegające na tym, że opinia ta będzie wydawana przed rozpatrzeniem wniosku przez ministra właściwego (a nie po tym etapie, jak ma to miejsce obecnie).

4. Zdefiniowanie pojęcia objętości kwalifikacji wolnorynkowej i kwalifikacji sektorowej

Celem doprecyzowania pojęcia kwalifikacji, proponuje się zdefiniowanie objętości kwalifikacji jako orientacyjnego nakładu pracy, określonego w godzinach, potrzebnego do nabycia wszystkich efektów uczenia się wymaganych dla kwalifikacji wolnorynkowej lub sektorowej, z uwzględnieniem kształcenia lub szkolenia lub samodzielnego uczenia się mającego na celu przygotowanie do nabycia tej kwalifikacji.

5. Określenie dokumentów wydawanych po uzyskaniu kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej

Dokumentem potwierdzającym nadanie kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej będzie odpowiednio certyfikat kwalifikacji wolnorynkowej lub certyfikat kwalifikacji sektorowej. Zostanie również określony zakres informacji zawartych w tych dokumentach.

6. Objęcie BCU systemem zapewniania jakości walidacji i certyfikowania kwalifikacji włączonych przez ministrów właściwych do ZSK

Dotychczasowe przepisy ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji w obszarze zapewniania jakości walidacji i certyfikowania kwalifikacji wolnorynkowych będą mieć zastosowanie także w odniesieniu do kwalifikacji sektorowych, z tym wyjątkiem, że przewiduje się, iż zewnętrzne zapewnianie jakości walidacji i certyfikowania kwalifikacji sektorowych nadawanych przez instytucje certyfikujące będące jednocześnie organami prowadzącymi BCU lub mające zawarte porozumienia z BCU, zostanie powierzone Instytutowi Badań Edukacyjnych w Warszawie.

WPROWADZENIE MECHANIZMU DOFINANSOWANIA BCU

Po zakończeniu realizacji projektów finansowanych ze środków KPO, przewiduje się docelowo, finansowanie publicznych i niepublicznych BCU, utworzonych w ramach KPO i ujętych w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania określającym ogólnopolską sieć publicznych i niepublicznych BCU, w ramach części oświatowej subwencji ogólnej, dotacji (w zakresie BCU dotowanych przez JST) oraz budżetów ministrów. Finansowanie BCU w ramach subwencji oświatowej będzie odbywało się dwutorowo, tj. planuje się finansowanie naliczane na ucznia objętego branżowym szkoleniem zawodowym w tych BCU oraz odrębnie – finansowanie placówki BCU. Taki system finansowania BCU będzie obowiązywał od 2027 r. W okresie przejściowym (w latach 2025 i 2026) w przypadku samorządów przewiduje się model finansowania hybrydowego, tj. finansowanie w ramach dotacji celowej (tj. dofinansowanie BCU ze środków pochodzących

z rezerwy celowej budżetu państwa) udzielanej jednostkom samorządu terytorialnego, z której środki przeznaczone będą na funkcjonowanie zarówno publicznych, jak i niepublicznych BCU i mechanizm podziału części oświatowej subwencji ogólnej oparty na konstrukcji ucznia przeliczeniowego (dot. uczniów objętych branżowym szkoleniem zawodowym w tych BCU). Natomiast w przypadku BCU prowadzonych przez ministrów – finansowanie z budżetów ministrów.

Proponuje się wprowadzenie następujących zmian w ustawie z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2267):

Wprowadzenie mechanizmu subwencjonowania (w zakresie BCU prowadzonych lub dotowanych przez samorząd)

W ramach subwencji naliczanej na ucznia objętego branżowym szkoleniem zawodowym, dofinansowanie będzie odbywało się na podstawie danych systemu informacji oświatowej (SIO) dotyczących zrealizowanych branżowych szkoleń zawodowych dla uczniów i słuchaczy szkół prowadzących kształcenie zawodowe w roku szkolnym poprzedzającym rok, dla którego ustalałoby się kwotę części oświatowej subwencji ogólnej. Pozwoli to na zróżnicowanie wysokości dofinansowania w zależności od czasu trwania branżowych szkoleń zawodowych, przy założeniu, że łączny wymiar branżowego szkolenia zawodowego będzie wynosić nie mniej niż 15 godzin, a dzienny średnio nie mniej niż 5 godzin. Subwencjonowaniem, tak jak i w przypadku udzielania dotacji celowej, byłyby objęte tylko BCU funkcjonujące w ogólnopolskiej sieci BCU ogłoszonej w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania.

Ponadto od 2027 r. branżowe centra umiejętności, ujęte w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania określającym ogólnopolską sieć publicznych i niepublicznych BCU, będą dofinansowane ze środków pochodzących z części oświatowej subwencji ogólnej.

W zakresie realizacji zadań o takim samym charakterze jak zadania wykonywane przez inne placówki prowadzące kształcenie zawodowe, tj. centra kształcenia zawodowego i placówki kształcenia ustawicznego (zajęcia praktyczne, turnusy dokształcania teoretycznego młodocianych pracowników), proponuje się utrzymanie obecnych regulacji również względem BCU. W pozostałym zakresie BCU będą pobierały opłaty od uczestników, którzy nie są uczniami lub słuchaczami szkół prowadzących kształcenie zawodowe uczestniczącymi w branżowych szkoleniach zawodowych.

Proponuje się wprowadzenie następujących zmian w ustawie z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2082, z późn. zm.):

Wprowadzenie mechanizmu dotowania

BCU, dla których organem prowadzącym lub rejestrującym są jednostki samorządu terytorialnego, wyłonione w ramach konkursu organizowanego przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, mającego na celu wyłonienie BCU tworzących ogólnopolską sieć BCU oraz rozwój tej sieci, zostaną uwzględnione w dotacji celowej dla jednostek samorządu terytorialnego (na lata 2025 i 2026) przeznaczonej na funkcjonowanie tych placówek, tj. na realizację przewidywanych dla tej placówki zadań nieobjętych branżowych szkoleń zawodowych dla uczniów i słuchaczy szkół prowadzących kształcenie zawodowe (jak wyżej wskazano subwencjonowanych). Wsparcie w postaci dotacji jednostki samorządu terytorialnego otrzymają na BCU, które będą funkcjonowały w ogólnopolskiej sieci BCU ogłoszonej w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania. Planowana wysokość dotacji celowej nie przekroczy 1 mln zł rocznie w stosunku do jednej placówki.

W przypadku BCU prowadzonych przez osoby fizyczne lub osoby prawne niebędące jednostkami samorządu terytorialnego, które będą funkcjonowały w ogólnopolskiej sieci BCU ogłoszonej w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, przewiduje się udzielanie dwóch dotacji na podstawie nowych rozwiązań określonych w ustawie z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych: jedną dotację w wysokości równej kwocie dofinansowania danego BCU (w latach 2025 i 2026 powiaty otrzymają środki w ramach dotacji celowej, a od roku 2027 – w ramach części oświatowej subwencji ogólnej), drugą – zależną od kwoty części oświatowej subwencji ogólnej przewidzianej na uczniów i słuchaczy branżowych szkoleń zawodowych.

Inne zmiany

W celu uwzględnienia BCU jako nowej placówki systemu oświaty, planuje się również dokonanie zmian porządkujących w innych ustawach.

Projekt ustawy przewiduje również zmianę zakresów upoważnień ustawowych, co będzie wiązało się z koniecznością wydania przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania nowych aktów wykonawczych. Wprowadzone rozwiązania będą skutkowały również koniecznością zmian w obowiązujących aktach wykonawczych.

Inne zmiany wprowadzone w projekcie ustawy niezwiązane z wprowadzeniem BCU do systemu oświaty:

Zmiany w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty

1. Język łaciński na egzaminie maturalnym

Projekt ustawy przewiduje zmianę polegającą na uzupełnieniu katalogu języków obcych, z których jest przeprowadzany egzamin maturalny (w części obowiązkowej), o język łaciński. Egzamin maturalny z języka łacińskiego będzie przeprowadzany począwszy od roku szkolnego 2026/2027 tylko na poziomie podstawowym i tylko w części pisemnej. Na poziomie rozszerzonym (tak jak dotychczas) uczniowie będą mogli przystąpić do egzaminu maturalnego z przedmiotu język łaciński i kultura antyczna.

2. Ocena z projektu realizowanego na przedmiocie biznes i zarządzanie na poziomie rozszerzonym na świadectwie dojrzałości

Jednym z kluczowych elementów realizacji wprowadzanego od roku szkolnego 2023/2024 przedmiotu biznes i zarządzanie na poziomie rozszerzonym będzie opracowanie zespołowego projektu przedsięwzięcia biznesowego lub społecznego. W związku z tym, w projekcie ustawy proponuje się, aby w przypadku absolwenta, który realizował w szkole ten przedmiot na poziomie rozszerzonym i przystępuje do egzaminu maturalnego z tego przedmiotu, na świadectwie dojrzałości uwzględnić również ocenę uzyskaną w szkole za zrealizowany projekt.

3. Język łaciński w katalogu przedmiotów, w przypadku których zespoły nauczycieli mogą przedstawić dyrektorowi szkoły propozycję więcej niż jednego podręcznika lub materiału edukacyjnego

W związku z wprowadzeniem, począwszy od roku szkolnego 2023/2024, możliwości nauczania w szkołach języka łacińskiego zamiast drugiego języka obcego nowożytnego, proponowane w projekcie ustawy zmiany obejmują również dostosowanie brzmienia art. 22ab ust. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, określającego przypadki, w których zespoły nauczycieli mogą przedstawić dyrektorowi szkoły propozycję więcej niż jednego podręcznika lub materiału edukacyjnego (możliwość ta będzie dotyczyła również języka łacińskiego).

4. Pozostałe zmiany w zakresie organizacji i przeprowadzania egzaminu ósmoklasisty, egzaminu maturalnego i egzaminu zawodowego dotyczą:

- 1) możliwości zwolnienia przez dyrektora okręgowej komisji egzaminacyjnej z obowiązku przystąpienia do egzaminu ósmoklasisty ucznia, który ze względu na szczególne przypadki zdrowotne nie będzie mógł w ogóle przystąpić do tego egzaminu zarówno w terminie głównym, jak i w terminie dodatkowym;
- 2) rozwiązywania przez absolwentów szkół lub oddziałów dwujęzycznych dodatkowych zadań egzaminacyjnych z wybranego przedmiotu w języku obcym będącym drugim językiem nauczania;
- 3) doprecyzowania przepisów dotyczących możliwości rozwiązywania dodatkowych zadań egzaminacyjnych przez absolwentów szkół lub oddziałów dwujęzycznych ponownie przystępujących do egzaminu maturalnego;
- 4) uprawnień uczniów lub słuchaczy, którzy uzyskali tytuł laureata lub finalisty olimpiady przedmiotowej z języka łacińskiego;
- 5) umożliwienia osobom posiadającym dyplom IB przystąpienia do egzaminu maturalnego z wybranego przedmiotu lub przedmiotów;
- 6) dookreślenia, że opłata za egzamin maturalny dotyczy tylko terminu głównego, w którym jest on przeprowadzany;
- 7) przeniesienia na poziom ustawy regulacji dotyczącej losowego wybierania zadań w części pisemnej egzaminu zawodowego;
- 8) wprowadzenia możliwości zwolnienia ucznia lub słuchacza z obowiązku przystąpienia do egzaminu zawodowego lub jego części ze względu na szczególne przypadki zdrowotne;
- 9) wprowadzenia możliwości zwolnienia ucznia technikum oraz słuchacza branżowej szkoły II stopnia lub szkoły policealnej posiadającego certyfikat kwalifikacji zawodowej w zakresie kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie, w którym się kształci, odpowiadającej kwalifikacji, z zakresu której jest przeprowadzany egzamin zawodowy w danej klasie lub semestrze, z obowiązku przystąpienia do egzaminu zawodowego, jeżeli egzamin ten był przeprowadzany w danej klasie lub semestrze.

5. Zmiany w innych ustawach:

- 1) ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce – proponowana zmiana w art. 125 ust. 3 przewiduje, że nauczyciel akademicki zatrudniony w uczelni publicznej, która jest jego podstawowym miejscem pracy, będzie mógł podjąć zatrudnienie w Centralnej Komisji Egzaminacyjnej lub okręgowej komisji egzaminacyjnej bez konieczności występowania o zgodę rektora na zatrudnienie w jednej z ww. komisji; ustawa z dnia 12 maja 2022 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw – dostosowano brzmienie przepisu przejściowego dotyczącego możliwości przystępowania do egzaminu maturalnego w terminie poprawkowym do szczególnych zasad przeprowadzania egzaminu maturalnego w latach szkolnych 2022/2023 i 2023/2024, w których zniesiono warunek uzyskania co najmniej 30% punktów możliwych do uzyskania z co najmniej jednego przedmiotu dodatkowego;

- 2) ustawa z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela – zwolnienie z odbywania obowiązkowych szkoleń branżowych nauczycieli realizujących wyłącznie obowiązkowe zajęcia edukacyjne z zakresu danej części efektów kształcenia obejmującej język obcy zawodowy określonej w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy – Prawo oświatowe.
Nie ma możliwości osiągnięcia celów projektu środkami pozalegisłacyjnymi.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W ramach agendy politycznej Unii Europejskiej jedną z kluczowych inicjatyw w obszarze kształcenia zawodowego jest koncepcja doskonałości zawodowej. Doskonałość zawodowa oznacza wykraczanie poza to, czego zwykle oczekuje się od kształcenia i szkolenia zawodowego. Ważnym elementem unijnej polityki w zakresie kształcenia i szkolenia zawodowego stają się tzw. centra doskonałości zawodowej (ang. COVeS – centres of vocational excellence). W krajach UE istnieje wiele różnych rodzajów centrów doskonałości zawodowej. Każde centrum doskonałości zawodowej jest niepowtarzalne, stanowiąc odzwierciedlenie takich czynników, jak struktura branży i system kształcenia i szkolenia zawodowego. Ponadto każde centrum doskonałości zawodowej oferuje niepowtarzalne połączenie działań. Centra doskonałości zawodowej dysponują swobodą dostosowywania się do lokalnych lub regionalnych i sektorowych potrzeb w zakresie struktur, zainteresowanych stron i działań w celu zwiększenia zdolności reagowania na zmieniające się potrzeby rynku pracy. Pomimo tej różnorodności można wyróżnić dwa szeroko rozumiane rodzaje centrów doskonałości zawodowej:

- 1) centra doskonałości zawodowej, które są celowo tworzonymi lub wyznaczonymi podmiotami w ramach krajowych lub regionalnych uzgodnień dotyczących doskonałości zawodowej oraz
- 2) centra doskonałości zawodowej, które są indywidualnymi organizatorami kształcenia i szkolenia zawodowego działającymi jako centra doskonałości zawodowej dla regionu, subregionu lub branży.

Przykłady sieci centrów doskonałości zawodowej w Europie Sieci krajowe

W **Niderlandach sieć Katapult** jest społecznością, w skład której wchodzi 160 centrów innowacji zawodowych określanych jako zorientowane na działanie partnerstwa między instytucjami oświatowymi, przedsiębiorstwami, rządami i innymi organizacjami publicznymi, które koncentrują się przede wszystkim na: tworzeniu doskonałego połączenia między kształceniem a rynkiem pracy, kształceniu innowacyjnych i wykwalifikowanych specjalistów lub rzemieślników, promowaniu uczenia się przez całe życie oraz terminowym przekwalifikowywaniu, przyspieszaniu i zwiększaniu zdolności innowacyjnych przedsiębiorstw. Jest to bardzo elastyczna „społeczność na rzecz rozwoju”, w której poszczególne centra są w stanie zorganizować się w zależności od potrzeb lokalnych/regionalnych/krajowych pod względem podejścia sektorowego, działań i zainteresowanych stron. Dzielenie się w ramach sieci jest ważną częścią Katapult i obejmuje wzajemne uczenie się, spotkania fokusowe i badanie wpływu. Inicjatywa wykracza poza „tradycyjne” kształcenie i szkolenie zawodowe wysokiej jakości ze względu na ważną rolę „trójkąta wiedzy”, który zdefiniowano jako połączenie badań i rozwoju, kształcenia i szkolenia zawodowego oraz przedsiębiorstw/przemysłu.

We **Francji Campus des métiers et des qualifications** (95) zajmują się „dynamicznymi i tworzącymi miejsca pracy” sektorami, np. 11 kampusów zajmuje się turystyką w całej Francji. Istnieje również wymiar regionalny, tak aby w każdym regionie istniało kilka kampusów, z których każdy obejmuje swoim zasięgiem inny sektor o kluczowym znaczeniu dla regionu. Każdy kampus obejmuje dużą liczbę partnerów. Każdy kampus posiada organizację prowadzącą, ale niekoniecznie stanowi „fizyczne” centrum. Współpraca ma elastyczny charakter i obejmuje staże uczniów w przedsiębiorstwach, korzystanie ze sprzętu lub przestrzeni laboratoryjnej oraz wspólną organizację warsztatów lub udział w warsztatach.

We **Włoszech istnieje sieć wyższych szkół technicznych**. Wyższe szkoły techniczne, założone w 2010 r. jako policealne instytucje szkoleniowe niebędące uniwersytetami, klasyfikuje się jako „szkoły o wysokiej specjalizacji technologicznej”, które propagują wysoce specjalistyczne kształcenie, którego celem jest nabycie przez uczniów umiejętności technicznych atrakcyjnych z punktu widzenia rynku pracy. W imieniu Ministerstwa Edukacji (MIUR) Krajowy Instytut Dokumentacji, Innowacji i Badań Edukacyjnych (INDIRE) (organizacja badawcza włoskiego ministerstwa) tworzy krajową bazę danych wyższych szkół technicznych i zarządza tą bazą, a także monitorowaniem tych szkół na szczeblu krajowym, oraz prowadzi badania mające na celu ustalenie, jakie elementy strukturalne, organizacyjne, dydaktyczne i rozwojowe mają zastosowanie w różnych wyższych szkołach technicznych, aby zapewnić im wsparcie w utworzeniu systemu proinnowacyjnego.

W **Niemczech ośrodki kształcenia zawodowego (Bildungszentren)** są prowadzone przez Niemieckie Izby Przemysłowo-Handlowe (*Industrie und Handelskammer, IHK*), Rolnicze (*Landwirtschaftskammer, LWK*) lub Rzemieślnicze (*Handwerkskammer, HWK*). Celem Bildungszentren jest w szczególności ułatwianie osobom młodym przejścia od kształcenia do zatrudnienia, podnoszenie kwalifikacji pracowników MŚP, podnoszenie jakości kształcenia zawodowego, zwiększanie umiejętności przystosowania zawodowego pracowników z klasy średniej, wdrażanie uczenia się przez całe życie, zwiększanie konkurencyjności gospodarki i wspieranie innowacji oraz badań i rozwoju na poziomie przedsiębiorstwa. Celem centrów jest uczenie umiejętności, które są rzadkie i poszukiwane przez przedsiębiorstwa danego sektora w danym regionie. Jest to możliwe dzięki ścisłej współpracy między centrami, władzami regionalnymi i lokalnymi publicznymi służbami zatrudnienia oraz bliskim powiązaniem z przedsiębiorstwami (współfinansującymi działalność centrów). Jednocześnie ważną

rolą centrów jest pobudzanie innowacyjności i wspieranie prac badawczo-rozwojowych prowadzonych przez przedsiębiorstwa. Izby zapewniają przedsiębiorstwom profesjonalne doradztwo w zakresie rozwoju i finansowania innowacji oraz zarządzania nimi (np. w HWK istnieje sieć doradców ds. innowacji BISTECH2).

W **Hiszpanii** 150 szkół kształcenia i szkolenia zawodowego w całym kraju tworzy **sieć zintegrowanych ośrodków szkoleniowych**, zapewniając zarówno szkolenie zawodowe podstawowe w ramach systemu kształcenia, jak i szkolenia w miejscu pracy dla osób już zatrudnionych. Główne cele sieci obejmują opracowywanie planów szkoleń w zakresie szkolenia zawodowego podstawowego i zatrudnienia, zarządzanie nimi i ich rozwijanie oraz integrację i reintegrację pracowników. Zgodnie z tymi założeniami celem sieci jest podwyższenie poziomu kwalifikacji i przekwalifikowywania dzięki oferowaniu wysokiej jakości szkoleń opartych na potrzebach na wszystkich etapach cyklu uczenia się przez całe życie. Ponadto sieć ułatwia ocenę i akredytację kwalifikacji zawodowych uzyskanych w ramach zdobywania doświadczenia zawodowego i innych procedur wykraczających poza kształcenie formalne. W zintegrowanych szkołach kształcenia i szkolenia zawodowego działa rada społeczna, w skład której wchodzi przedstawiciele administracji, przedstawiciele centrów oraz przedstawiciele najbardziej reprezentatywnych organizacji biznesowych i związków zawodowych. W szkołach tych działają również organy koordynujące, które gwarantują prowadzenie zintegrowanego, wysokiej jakości szkolenia we wszystkich ośrodkach kształcenia i szkolenia zawodowego, zapewniają profesjonalne informowanie i poradnictwo, ocenę i uznawanie kwalifikacji zawodowych, a także nawiązywanie relacji i współpracy z przedsiębiorstwami.

W krajach Unii Europejskiej zasady przeprowadzania egzaminów zewnętrznych regulowane są przepisami prawa krajowego.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
uczniowie szkół prowadzących kształcenie zawodowe	około 1,15 mln	system informacji oświatowej (SIO) według stanu na dzień 30.09.2022 r.	Możliwość odbycia branżowych szkoleń zawodowych. Lepsza oferta związana z kształceniem zawodowym.
powiaty i miasta na prawach powiatu	380	Główny Urząd	Prowadzenie nowej placówki systemu oświaty
samorządy województw	16	Statystyczny	Możliwość prowadzenia nowej placówki systemu oświaty
ministrowie właściwi dla zawodów szkolnictwa branżowego	11	Klasyfikacja zawodów szkolnictwa branżowego ¹	Możliwość prowadzenia nowej placówki systemu oświaty
osoby fizyczne lub osoby prawne niebędące jednostkami samorządu terytorialnego, w tym organizacje o zasięgu ogólnokrajowym prowadzące działalność statutową w zakresie danej branży lub danego sektora	wielkość trudna do oszacowania	–	Możliwość prowadzenia nowej placówki systemu oświaty
nauczyciele przedmiotów zawodowych	47 000	SIO – według stanu na dzień 30.09.2022 r.	Doskonalenie umiejętności zawodowych. Możliwość odbycia szkoleń branżowych w BCU.
szkoły prowadzące kształcenie zawodowe	5015		Wsparcie kształcenia przez współpracę z BCU.
uczniowie klas VII i VIII szkół podstawowych	752 466		Wsparcie przez BCU w zakresie realizacji zajęć z zakresu doradztwa zawodowego.
pracodawcy i przedsiębiorcy	4,66 mln podmiotów gospodarki narodowej na koniec 2020 r.	zmiany strukturalne grup podmiotów gospodarki narodowej w rejestrze REGON, 2020 r. GUS	Lepsze umiejętności zawodowe osób kończących szkoły oraz osób dorosłych poszukujących zatrudnienia.

¹ Załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 lutego 2019 r. w sprawie ogólnych celów i zadań kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego (Dz. U. poz. 316, z późn. zm.)

powiatowe i wojewódzkie rady rynku pracy	396	dane Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej	Udział przedstawicieli rad w radzie BCU.
absolwenci liceum ogólnokształcącego, technikum i branżowej szkoły II stopnia	ponad 250 tys.	dane Centralnej Komisji Egzaminacyjnej	Zmiany w zakresie organizacji i przeprowadzania egzaminu maturalnego
dyrektor Centralnej Komisji Egzaminacyjnej i dyrektorzy okręgowych komisji egzaminacyjnych	9	dane Ministerstwa Edukacji i Nauki	Przygotowanie i przeprowadzenie egzaminu maturalnego zgodnie z zasadami określonymi w projektowanej ustawie.
dyrektorzy liceów ogólnokształcących, techników i branżowych szkół II stopnia	4387	SIO – według stanu na dzień 30.09.2022 r.	Zmiany w zakresie organizacji i przeprowadzania egzaminu maturalnego
nauczyciele liceów ogólnokształcących, techników i branżowych szkół II stopnia	około 150 200		Przeprowadzenie egzaminu maturalnego zgodnie z zasadami określonymi w projektowanej ustawie.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania do następujących podmiotów na podstawie art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 854) i art. 16 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców:

- 1) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych;
- 2) Forum Związków Zawodowych;
- 3) NSZZ „Solidarność”;
- 4) Związku Pracodawców – Business Centre Club;
- 5) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) Konfederacji „Lewiatan”;
- 7) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 8) Związku Rzemiosła Polskiego;
- 9) Federacji Przedsiębiorców Polskich.

Projekt ustawy został również przekazany do zaopiniowania Radzie Dialogu Społecznego na podstawie art. 5 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.) oraz Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego na podstawie art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759).

W ramach konsultacji publicznych projekt otrzymały:

- 1) Alians Ewangeliczny RP;
- 2) Cech Zdunów Polskich;
- 3) Chrześcijański Związek Zawodowy „Solidarność im. ks. J. Popiełuszki”;
- 4) Federacja Inicjatyw Oświatowych;
- 5) Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”;
- 6) Forum Automatyki i Robotyki Polskiej;
- 7) Fundacja „Rodzice Szkole”;
- 8) Fundacja SYNAPSIS;
- 9) Gdańskie Forum Rad Szkół i Rad Rodziców;
- 10) Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
- 11) Izba Gospodarcza Gastronomii Polskiej;
- 12) Izba Gospodarcza Gazownictwa;
- 13) Izba Gospodarcza Hotelarstwa Polskiego;
- 14) Izba Gospodarcza Techników Dentystycznych;
- 15) Izba Gospodarcza Właścicieli Punktów Aptecznych i Aptek;
- 16) Izba Turystyki Rzeczypospolitej Polskiej;
- 17) Komenda Główna Ochotniczych Hufców Pracy;
- 18) Komisja Krajowa NSZZ Solidarność;
- 19) Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność 80”;
- 20) Konfederacja Budownictwa i Nieruchomości;

- 21) Konferencja Dyrektorów Bibliotek Pedagogicznych;
- 22) Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich;
- 23) Konferencja Rektorów Publicznych Uczelni Zawodowych;
- 24) Konferencja Rektorów Zawodowych Szkół Polskich;
- 25) Konfederacja Związków Zawodowych Górnictwa w Polsce;
- 26) Korporacja Kominiarzy Polskich;
- 27) Krajowa Izba Biopaliw;
- 28) Krajowa Izba Fizjoterapeutów;
- 29) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 30) Krajowa Izba Gospodarki Morskiej;
- 31) Krajowa Izba Kominiarzy;
- 32) Krajowa Izba Producentów Audiowizualnych;
- 33) Krajowa Rzemieśnicza Izba Optyczna;
- 34) Krajowa Sekcja Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” ;
- 35) Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność”;
- 36) Krajowe Porozumienie Rodziców i Rad Rodziców;
- 37) Krajowe Forum Oświaty Niepublicznej;
- 38) Krajowy Sekretariat Pracowników Oświaty NSZZ „Solidarność 80”;
- 39) Krajowe Forum Chłodnictwa;
- 40) Krajowy Cech Fotografów;
- 41) Naczelna Organizacja Techniczna – Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych;
- 42) Ogólnopolska Izba Branży Skórzanej;
- 43) Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa;
- 44) Ogólnopolska Izba Gospodarcza Producentów Mebli;
- 45) Ogólnopolski Cech Rzemieślników Artystów;
- 46) Ogólnopolskie Forum Niepublicznych Szkół Wiejskich;
- 47) Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego;
- 48) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Diagnostów Samochodowych;
- 49) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Dyrektorów Centrów Kształcenia Ustawicznego;
- 50) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Firm Budowlano-Wykończeniowych;
- 51) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Firm Instalacyjnych i Serwisowych;
- 52) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Kadry Kierowniczej Oświaty;
- 53) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Kominki i Piece;
- 54) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Opiekunów Medycznych;
- 55) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Organizatorów i Menadżerów Pomocy Społecznej i Ochrony Zdrowia;
- 56) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Plecionkarzy i Wikliniarzy;
- 57) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Pracowników Służby Bhp;
- 58) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Publicznych i Niepublicznych Żłobków i Klubów Dziecięcych;
- 59) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Wspierające Edukację Zawodową Pracowników Młodocianych;
- 60) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Kosmetologów i Kosmetyczek;
- 61) Polska Federacja Dekarzy, Blacharzy i Cieśli;
- 62) Polska Federacja Turystyki Wiejskiej „Gospodarstwa Gościnne”;
- 63) Polska Grupa Producentów Obuwia;
- 64) Polska Izba Biomasy;
- 65) Polska Izba Budownictwa;
- 66) Polska Izba Druku;
- 67) Polska Izba Firm Szkoleniowych;
- 68) Polska Izba Fleksografów;
- 69) Polska Izba Gospodarcza Maszyn i Urządzeń Rolniczych;
- 70) Polska Izba Gospodarcza Przemysłu Drzewnego;
- 71) Polska Izba Gospodarki Odpadami;
- 72) Polska Izba Handlu;
- 73) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- 74) Polska Izba Informatyki Medycznej;
- 75) Polska Izba Komunikacji Elektronicznej;
- 76) Polska Izba Konstrukcji Stalowych;
- 77) Polska Izba Książki;
- 78) Polska Izba Mleka;
- 79) Polska Izba Motoryzacji;
- 80) Polska Izba Ochrony;
- 81) Polska Izba Przemysłowo-Handlowa Budownictwa;

- 82) Polska Izba Przemysłu Jachtowego i Sportów Wodnych;
- 83) Polska Izba Przemysłu Skórzanego;
- 84) Polska Izba Przemysłu Targowego;
- 85) Polska Izba Spedycji i Logistyki;
- 86) Polska Izba Stacji Kontroli Pojazdów;
- 87) Polska Organizacja Pracodawców Osób Niepełnosprawnych;
- 88) Polska Organizacja Rozwoju Technologii Pomp Ciepła PORT PC;
- 89) Polska Rada Ekumeniczna;
- 90) Polska Unia Ceramiczna;
- 91) Polskie Stowarzyszenie Techników Weterynarii;
- 92) Polski Związek Głuchych;
- 93) Polski Związek Hodowców Koni;
- 94) Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa;
- 95) Polski Związek Jeździecki;
- 96) Polski Związek Kamieniarstwa;
- 97) Polski Związek Logopedów;
- 98) Polski Związek Niewidomych;
- 99) Polski Związek Pracodawców Budownictwa;
- 100) Polski Związek Przetwórców Tworzyw Sztucznych;
- 101) Polski Związek Pszczelarski;
- 102) Polskie Forum HR;
- 103) Polskie Okna i Drzwi Związek Producentów, Dostawców i Dystrybutorów;
- 104) Polskie Stowarzyszenie Branży Elektroenergetycznej;
- 105) Polskie Stowarzyszenie Dekarzy;
- 106) Polskie Stowarzyszenie Energetyki Słonecznej;
- 107) Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej;
- 108) Polskie Stowarzyszenie Fotowoltaiki;
- 109) Polskie Stowarzyszenie Geotermiczne;
- 110) Polskie Stowarzyszenie Gipsu;
- 111) Polskie Stowarzyszenie Pracowników Ochrony;
- 112) Polskie Stowarzyszenie Producentów Dźwigów;
- 113) Polskie Stowarzyszenie Protetyków Słuchu;
- 114) Polskie Stowarzyszenie Przetwórców Ryb;
- 115) Polskie Stowarzyszenie Realizatorów Dźwięku;
- 116) Polskie Stowarzyszenie Sterylizacji Medycznej;
- 117) Polskie Stowarzyszenie Techników Elektroradiologii;
- 118) Polskie Stowarzyszenie Techników Weterynarii;
- 119) Polskie Stowarzyszenie Terapii Zajęciowej;
- 120) Polskie Stowarzyszenie Wykonawców Izolacji Przemysłowych;
- 121) Polskie Stowarzyszenie Zarządzania Kadrami;
- 122) Polskie Towarzystwo Ekonomiczne;
- 123) Polskie Towarzystwo Elektroradiologii;
- 124) Polskie Towarzystwo Fotowoltaiki;
- 125) Polskie Towarzystwo Geodezyjne;
- 126) Polskie Towarzystwo Informatyczne;
- 127) Polskie Towarzystwo Mieszkaniowe;
- 128) Polskie Towarzystwo Morskiej Energetyki Wiatrowej;
- 129) Polskie Towarzystwo Nauk Ogrodniczych;
- 130) Polskie Towarzystwo Ortoptyczne im. prof. K. Krzystkowej;
- 131) Polskie Towarzystwo Ortotyki i Protetyki Narządu Ruchu;
- 132) Polskie Towarzystwo Przeróbki Kopaliny;
- 133) Polskie Towarzystwo Rybackie;
- 134) Polskie Towarzystwo Spawalnicze;
- 135) Polskie Towarzystwo Techników Dentystycznych;
- 136) Pracodawcy Pomorza;
- 137) Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- 138) Rada Szkół Katolickich;
- 139) Sekretariat Konferencji Episkopatu Polski;
- 140) Sektorowe Rady ds. Kompetencji;
- 141) Społeczne Towarzystwo Oświatowe;
- 142) Stowarzyszenie Architektury Krajobrazu;

- 143) Stowarzyszenie Branży Fotowoltaicznej – Polska PV;
- 144) Stowarzyszenie Cukierników, Karmelarzy i Lodziarzy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 145) Stowarzyszenie Dyrektorów Szkół Średnich;
- 146) Stowarzyszenie Dystrybutorów i Producentów Części Motoryzacyjnych;
- 147) Stowarzyszenie Edukacji Administracji Publicznej;
- 148) Stowarzyszenie Ekspertów i Menedżerów Transportu Szynowego;
- 149) Stowarzyszenie Elektryków Polskich;
- 150) Stowarzyszenie Florystów Polskich;
- 151) Stowarzyszenie Geodetów Polskich;
- 152) Stowarzyszenie Grupy Przedsiębiorców Przemysłu Lotniczego "Dolina Lotnicza";
- 153) Stowarzyszenie Instytut Nowoczesnych Mediów i Sztuk Audiowizualnych;
- 154) Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Górnictwa;
- 155) Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa;
- 156) Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich;
- 157) Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Pożarnictwa;
- 158) Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego;
- 159) Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych;
- 160) Stowarzyszenie Komunikacji Marketingowej;
- 161) Stowarzyszenie Księgowych Polskich;
- 162) Stowarzyszenie Kucharzy Polskich;
- 163) Stowarzyszenie na rzecz Rozwoju Kosmetologii Przyjazna Kosmetyka;
- 164) Stowarzyszenie Na Rzecz Rozwoju Żeglugi Śródlądowej i Dróg Wodnych „Rada Kapitanów Żeglugi Śródlądowej”;
- 165) Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Ogrodnictwa;
- 166) Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Rolnictwa;
- 167) Stowarzyszenie Papierników Polskich;
- 168) Stowarzyszenie Polskich Architektów Krajobrazu;
- 169) Stowarzyszenie Polskich Higienistek Stomatologicznych;
- 170) Stowarzyszenie Polskich Plecionkarzy;
- 171) Stowarzyszenie Polskich Stroicieli Fortepianów;
- 172) Stowarzyszenie Polskiego Przemysłu Lotniczego;
- 173) Stowarzyszenie Portów Lotniczych V4+;
- 174) Stowarzyszenie Pożarników Polskich;
- 175) Stowarzyszenie Producentów Płyt Drewnopochodnych;
- 176) Stowarzyszenie Producentów Polskiej Animacji;
- 177) Stowarzyszenie Promocji i Rozwoju Zegarmistrzostwa;
- 178) Stowarzyszenie Pszczelarzy Polanka;
- 179) Stowarzyszenie Pszczelarzy Zawodowych;
- 180) Stowarzyszenie Rozwoju Sztuki Fryzjerskiej;
- 181) Stowarzyszenie Rzemieślników Piekarnictwa RP;
- 182) Stowarzyszenie Specjalistów Robót Wykończeniowych;
- 183) Stowarzyszenie Techniczne Odlewników Polskich;
- 184) Stowarzyszenie Techniki Motoryzacyjnej;
- 185) Stowarzyszenie Włókienników Polskich;
- 186) Towarzystwo Elektrowni Wodnych;
- 187) Towarzystwo Rozwoju Małych Elektrowni Wodnych;
- 188) Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego;
- 189) UPEMI. Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego;
- 190) Wolny Związek Zawodowy „Forum – Oświata”;
- 191) Zarząd Główny Związku Nauczycielstwa Polskiego;
- 192) Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych;
- 193) Związek Armatorów Polskich;
- 194) Związek Dealerów Samochodów;
- 195) Związek Leśników Polskich w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 196) Związek Międzynarodowych Przewoźników Drogowych;
- 197) Związek Polskich Przetwórców Mleka;
- 198) Związek Polskie Mięso;
- 199) Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska;
- 200) Związek Pracodawców Forum Okrętowe;
- 201) Związek Pracodawców Kolejowych;
- 202) Związek Pracodawców POLSKA MIEDŹ;
- 203) Związek Pracodawców Polskie Szkło;

- 204) Związek Pracodawców Przemysłu Hutniczego;
 205) Związek Pracodawców Przemysłu Mody – Lewiatan;
 206) Związek Pracodawców Przemysłu Odzieżowego i Tekstylnego;
 207) Związek Sadowników RP;
 208) Związek Szkółkarzy Polskich;
 209) Związek Zakładów Doskonalenia Zawodowego;
 210) Związek Zawodowy Pracowników Oświaty i Wychowania „Oświata”;
 211) Związek Zawodowy „Rada Poradnictwa”.

Projekt ustawy otrzymały również:

- 1) Centralna Komisja Egzaminacyjna;
- 2) Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji;
- 3) Główny Urząd Statystyczny;
- 4) Instytut Badań Edukacyjnych;
- 5) Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 6) Rzecznik Praw Dziecka;
- 7) Rzecznik Praw Obywatelskich;
- 8) Urząd Ochrony Danych Osobowych;
- 9) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Edukacji i Nauki zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248). Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348).

Konsultacje publiczne były prowadzone wraz z opiniowaniem projektu ustawy przez partnerów społecznych oraz uzgodnieniami projektu ustawy prowadzonymi z innymi resortami. Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostały omówione w raporcie z konsultacji publicznych i opiniowania.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2023 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0,05	0,52	0,99	1,19	1,49	1,79	2,15	2,58	3,09	13,85
budżet państwa	0	0	0,05	0,52	0,99	1,19	1,49	1,79	2,15	2,58	3,09	13,85
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	9,0	88,0	140,6	140,6	146,5	146,5	146,5	146,5	146,5	1110,7
budżet państwa	0	0	9,0	88,0	140,6	140,6	146,5	146,5	146,5	146,5	146,5	1110,7
JST	0	0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Saldo ogółem	0	0	-8,95	-87,48	-139,61	139,41	-145,01	-144,71	-144,35	-143,92	-143,41	-1096,85
budżet państwa	0	0	-8,95	-87,48	-139,61	139,41	-145,01	-144,71	-144,35	-143,92	-143,41	-1096,85
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Budżet państwa.											
Dodatkowe informacje, w tym	BCU prowadzone i dotowane przez jednostki samorządu terytorialnego będą finansowane z: 1) dotacji celowej w zakresie funkcjonowania BCU (w latach 2025 i 2026);											

<p>wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń</p>	<p>2) części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego zarówno w zakresie funkcjonowania BCU (od 2027 r.), jak i w zakresie branżowych szkoleń zawodowych dla uczniów i słuchaczy szkół prowadzących kształcenie zawodowe (od 2025 r.).</p> <p>BCU prowadzone przez właściwych ministrów będą finansowane z budżetów ministrów właściwych będących organami prowadzącymi BCU.</p> <p>Finansowanie BCU: Rezerwa celowa w latach 2025 i 2026 i subwencja oświatowa od 2027 r.</p> <p>BCU będą realizowały zadania, których wykonanie nie będzie w większości przypadków zależne od liczby uczniów objętych wsparciem BCU. Do zadań tych będzie należało w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wspieranie współpracy szkół i placówek z pracodawcami; 2) upowszechnianie nowatorskich rozwiązań związanych z daną dziedziną zawodową; 3) wspieranie szkół i uczelni w realizacji doradztwa zawodowego; 4) prowadzenie analizy zapotrzebowania rynku pracy na umiejętności, kwalifikacje i zawody; 5) prowadzenie ośrodka egzaminacyjnego; 6) powadzenie zajęć z zakresu kształcenia zawodowego. <p>Dofinansowanie wymienionych zadań nie zależy od liczby uczniów objętych działaniami w konkretnym BCU. Poziom dofinansowania powinien pozwolić na realizację zadań BCU, nawet jeżeli liczba subwencionowanych uczniów i słuchaczy objętych branżowymi szkoleniami zawodowymi będzie niewielka. Mowa tutaj przede wszystkim o zapewnieniu potencjału do prowadzenia na odpowiednim poziomie branżowych szkoleń zawodowych, szkoleń branżowych dla nauczycieli kształcenia zawodowego, wspierania współpracy szkół i placówek z pracodawcami, wspierania realizacji doradztwa zawodowego dla uczniów oraz aktywizacji zawodowej studentów, doktorantów i absolwentów studiów oraz prowadzenia analizy zapotrzebowania rynku pracy na umiejętności, kwalifikacje i zawody. Poziom dofinansowania będzie wystarczający do zapewnienia środków na pokrycie podstawowej działalności.</p> <p>Proponowany wymiar dofinansowania to kwota do 1 mln zł w skali roku na jedną placówkę. Kwota ta pozwoli np. na pokrycie wynagrodzenia dyrektora oraz 2 etatów administracyjnych (ok. 270 tys. rocznie), 6 etatów nauczycieli (600 tys. zł) oraz 130 tys. zł na dofinansowanie podstawowych wydatków rzeczowych.</p> <p>Koszty etatów administracyjnych zostały założone w następujący sposób. Przeciętne miesięczne wynagrodzenie w gospodarce narodowej w 2023 r. według Ministra Finansów wynosi 6242 zł. Po uwzględnieniu pochodnych pracodawcy to ok. 90 tys. zł rocznie. Założono, że średnio etaty administracyjne będą finansowane w wysokości 80% przeciętnego wynagrodzenia za pracę w gospodarce narodowej. Daje to 72 tys. zł rocznie, a więc 144 tys. zł za dwa etaty. Koszt wynagrodzenia dyrektora BCU przyjęto w wysokości ok. 120 tys. zł rocznie (wraz z pochodnymi pracodawcy), a więc na poziomie przeciętnego wynagrodzenia rocznego nauczyciela, wraz z pochodnymi, w 2023 r. Łącznie, po pewnym zaokrągleniu, to 270 tys. zł rocznie.</p> <p>W zakresie wydatków na zatrudnienie 6 etatów nauczycieli, wyliczenia oparto na planowanej na 2023 r. kwocie bazowej dla nauczycieli, rozkładzie awansu zawodowego nauczycieli oraz średnich wynagrodzeń nauczycieli określonych w art. 30 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta nauczyciela. Po uwzględnieniu pochodnych pracodawcy, odpisów na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych oraz odpisu na dofinansowanie doskonalenia zawodowego nauczycieli, to ok. 100 tys. zł rocznie za etat nauczyciela. BCU będzie mogło zatrudniać specjalistów niebędących nauczycielami. Prezentowany wyżej przykład ma za zadanie pokazać jedynie, jakie wydatki można sfinansować, mając do dyspozycji ok. 1 mln zł rocznie.</p> <p>Subwencionowanie na ucznia objętego branżowym szkoleniem zawodowym</p> <p>Oprócz dofinansowania od 2027 r. funkcjonowania branżowych centrów umiejętności z części oświatowej subwencji ogólnej (w wysokości do 1 mln zł), zakłada się również finansowanie (od IV kw. 2025 r.) w ramach subwencji oświatowej branżowych szkoleń zawodowych dla uczniów i słuchaczy szkół prowadzących kształcenie zawodowe. Finansowanie powinno zależeć od wielkości zadania, a więc zważywszy na system finansowania oświaty – od liczby uczniów i słuchaczy uczestniczących w takich szkoleniach. Branżowe szkolenia zawodowe dla uczniów będą prowadzone w wymiarze co najmniej 15 godzin. Szacunkowy koszt szkolenia 15 godzinowego to ok. 2,5 tys. zł (uwzględniając średnie wynagrodzenie nauczycieli oraz 20% narzutu na pozostałe wydatki). Przy założeniu, że przeciętna grupa uczniów na branżowym szkoleniu zawodowym liczyłaby 20 osób, koszt szkolenia na 1 ucznia to ok. 125 zł. Liczba uczniów kształcących się w zawodach w branżowych szkołach I stopnia, branżowych szkołach II stopnia, technikach i szkołach policealnych to ok. 1 150 tys. uczniów. Z tego 62% to uczniowie techników, 18% to uczniowie branżowych szkół I stopnia i branżowych szkół II stopnia, a 20% to słuchacze szkół policealnych. Gdyby założyć teoretyczny scenariusz, w którym każdy z uczniów skorzysta jeden raz w cyklu kształcenia z branżowych szkoleń zawodowych, to rocznie liczba uczniów objęta tymi</p>
---	---

szkoleniami wynosiłaby ok. 329 tys. uczniów. Wtedy roczne wydatki związane z finansowaniem branżowych szkoleń zawodowych realizowanych w BCU wyniosłyby ok. 41,1 mln zł (329 tys. uczniów x 125 zł (koszt jednostkowy na ucznia) = 41,1 mln zł). Jest to jednak scenariusz dość optymistyczny. Przewiduje się bardziej realny scenariusz, w którym z branżowych szkoleń zawodowych skorzysta jeden raz w cyklu kształcenia ok. 50% uczniów (ok. 164,4 tys. uczniów rocznie). Jednocześnie oznacza to, że będzie to liczba uczniów czterokrotnie większa niż obecnie korzystających z zajęć praktycznych w centrach kształcenia zawodowego. Wtedy roczne wydatki w ramach części oświatowej subwencji ogólnej wyniosłyby ok. 20 mln zł (tj. 164 400 uczniów × 125 zł (koszt jednostkowy na ucznia) = 20,6 mln zł; średnio na jedno BCU: 164 400 uczniów / 120 BCU × 125 zł (koszt jednostkowy na ucznia) = 171,25 tys. zł). Dofinansowanie odbywałoby się na podstawie danych systemu informacji oświatowej (SIO) zbieranych za rzeczywiście zrealizowane branżowe szkolenia zawodowe w roku szkolnym poprzedzającym rok, dla którego obliczałoby się część oświatową subwencji ogólnej, co pozwoli na różnicowanie finansowania w zależności od długości trwania branżowych szkoleń zawodowych.

W zakresie realizacji zadań o takim samym charakterze jak zadania wykonywane przez inne placówki prowadzące kształcenie zawodowe, tj. centra kształcenia zawodowego i placówki kształcenia ustawicznego (zajęcia praktyczne, turnusy dokształcania teoretycznego młodocianych pracowników), proponuje się utrzymać obecne regulacje również względem BCU.

W pozostałym zakresie BCU będą pobierały opłaty od uczestników, którzy nie są uczniami lub słuchaczami szkół prowadzących kształcenie zawodowe uczestniczących w branżowych szkoleniach zawodowych.

Finansowanie branżowych centrów umiejętności w ramach subwencji oświatowej (począwszy od 2025 r.) wymagać będzie uwzględnienia zadania w kwocie części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego, której wysokość określa ustawa budżetowa.

Dotowanie niesamorządowych BCU

W przypadku BCU prowadzonych przez osoby fizyczne lub osoby prawne niebędące jednostkami samorządu terytorialnego, w latach 2025 i 2026 przewiduje się udzielanie dwóch dotacji na podstawie nowych rozwiązań w ustawie z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych: jedną dotację w wysokości równej kwocie dofinansowania danego BCU z rezerwy celowej wydzielonej w budżecie państwa, a drugą zależną od kwoty części oświatowej subwencji ogólnej przewidzianej na uczniów i słuchaczy branżowych szkoleń zawodowych. Od 2027 r. przewiduje się udzielanie dwóch dotacji: jednej dotacji w wysokości równej kwocie dofinansowania danego BCU przewidzianej w części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego, a drugiej zależnej od kwoty części oświatowej subwencji ogólnej przewidzianej na uczniów i słuchaczy branżowych szkoleń zawodowych. Nie zakłada się różnicowania stawek dotacji dla publicznego i niepublicznego BCU. Zadania podstawowe są uregulowane jednakowo, a za branżowe szkolenia zawodowe dla uczniów i słuchaczy szkół prowadzących kształcenie zawodowe, BCU nie będzie mogło pobierać opłat.

Dofinansowanie BCU prowadzonych przez ministrów właściwych

Podobnie jak w przypadku BCU samorządowych i niesamorządowych, w latach 2025 i 2026 dla BCU prowadzonych przez ministrów właściwych przewiduje się dofinansowanie z rezerwy celowej wydzielonej w budżecie państwa (z uwzględnieniem kwoty dofinansowania jednego BCU do 1 mln zł oraz kwoty uzależnionej od liczby uczniów i słuchaczy objętych branżowym szkoleniem zawodowym w tych BCU).

Badając skutki finansowe dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, założono uwarunkowania makroekonomiczne jak dla 2023 r. oraz założono, że liczba nowych BCU będzie się zwiększała, z pierwotnego poziomu 120 BCU do 125 BCU w 2029 r., a następnie do 130 BCU w 2034 r. Założono, że finansowanie z budżetu państwa rozpocznie się od dnia 1 października 2025 r. dla 30 BCU i od dnia 1 lipca 2026 r. dla pozostałej części. Ma to związek z finansowaniem BCU w początkowym etapie w ramach środków UE.

Szacunkowy podział dotyczący wydatków z budżetu państwa przedstawia poniższa tabela (kwoty w mln zł).

	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033
Kwota subwencji oświatowej (kwota na ucznia i słuchacza – branżowe szkolenia zawodowe)	0	0	1,1	11,2	18,0	18,0	18,7	18,7	18,7	18,7	18,7
Kwota subwencji oświatowej (kwota na funkcjonowanie prowadzonego o/dotowanego BCU)	0	0	0	0	105,0	105,0	109	109	109	109	109
Dotacja udzielana samorządom (kwota z rezerwy celowej budżetu państwa na funkcjonowanie BCU)	0	0	6,3	65,0	0	0	0	0	0	0	0
Kwota wydatków ministrów będących organami prowadzącym i BCU (w latach 2025 i 2026 środki pochodzące z rezerwy celowej budżetu państwa)	0	0	1,6	11,8	17,6	17,6	18,8	18,8	18,8	18,8	18,8

Proponowane zmiany wpłyną również na wzrost dochodów budżetu państwa. Zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, instytucja certyfikująca wnosi kwartalną opłatę w wysokości 3% przychodów z opłat za walidację i certyfikowanie, jednakże nie mniej niż 1 zł od wydanego dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji rynkowej, do której certyfikowania jest uprawniona. BCU będzie miało obowiązek certyfikować co najmniej jedną kwalifikację sektorową. Średnie dochody budżetu państwa z tytułu tej opłaty w ramach kwalifikacji wymagającej co najmniej 120 godzin przygotowania, w ostatnich czterech kwartałach, wyniosły 6 902,42 zł za jedną kwalifikację. W minimalnym wariancie, w którym każde BCU będzie certyfikowało wyłącznie jedną kwalifikację, wzrost dochodów budżetu państwa można zakładać na poziomie od 50 tys. zł w 2025 r. (dla 30 BCU w okresie październik–grudzień), przez 520 tys. zł w 2026 r. (dla 30 BCU przez cały rok oraz 90 BCU w okresie lipiec–grudzień) aż do 863 tys. zł dla 125 BCU w 2033 r. Bardziej realny jednak wariant musi zakładać, że średnia liczba kwalifikacji przypadająca na jedno BCU będzie rosła. Założono, że począwszy od 2027 r. średnia liczba kwalifikacji przypadająca na jedno BCU będzie rosła w tempie 20% rok do roku. W takim wariancie w 2033 r. na jedno BCU będzie przypadało średnio 3,6 certyfikowanych kwalifikacji. Wtedy dochody budżetu państwa w 2033 r. osiągną poziom 3,3 mln zł.

	<p>W KPO w ramach Komponentu A „Odporność i konkurencyjność gospodarki” przewidziano kwotę 320 mln EUR na inwestycję A.3.1.1. Wsparcie rozwoju nowoczesnego kształcenia zawodowego, szkolnictwa wyższego oraz uczenia się przez całe życie w części dotyczącej utworzenia i wsparcia funkcjonowania BCU. Środki te są związane bezpośrednio z realizacją ww. inwestycji w latach 2023–2026, a nie z wdrożeniem projektowanej nowelizacji ustawy, dlatego też nie zostały ujęte w pkt 6.</p> <p>Skutki finansowe w zakresie wydatków o charakterze inwestycyjnym, związanych z utworzeniem BCU (zbudowanie siedzib, wyposażenie), nie będą generować dodatkowych skutków dla budżetu państwa, gdyż będą sfinansowane w ramach ww. środków KPO.</p> <p>Biorąc pod uwagę, że procedura konkursowa związana z utworzeniem BCU w ramach KPO jeszcze nie zakończyła się, na chwilę obecną nie jest możliwe dokładne określenie udziału w liczbie BCU –placówek prowadzonych przez poszczególne organy prowadzące, w tym jednostki samorządu terytorialnego i ministrów do wyliczenia skutków przyjęto szacunkowy podział. Nie jest również możliwe określenie wydatków budżetu państwa w podziale na BCU prowadzone przez jednostki samorządu terytorialnego i BCU dotowane (BCU nie prowadzone przez jednostki samorządu terytorialnego i ministrów).</p> <p>Zważywszy na to, że do prowadzonego obecnie w ramach KPO konkursu mogą przystąpić również ministrowie właściwi dla poszczególnych zawodów, nie jest obecnie możliwe oszacowanie skutków finansowych z wyodrębnieniem ministrów właściwych dla zawodów. Niemniej jednak skutki finansowe dla 120 BCU obejmują również potencjalne BCU prowadzone przez ministrów właściwych dla poszczególnych zawodów szkolnictwa branżowego.</p> <p>Z uwagi na to, że część projektów finansowanych w ramach KPO kończy się w 2025 r., pierwsze skutki finansowe dla budżetu państwa zaplanowano od roku 2025.</p> <p>Przewiduje się, że podobnie jak w przypadku publicznych centrów kształcenia zawodowego i publicznych placówek kształcenia ustawicznego, publiczne BCU będą świadczyły usługi, więc będą mogły pobierać opłaty od uczestników szkoleń i kursów w wysokości nieprzekraczającej ponoszonych kosztów kształcenia, jak również będą mogły otrzymywać darowizny na cele kształcenia zawodowego m.in. ze strony partnerów prywatnych.</p> <p>Szacuje się że część dochodowa i wydatkowa w przypadku BCU prowadzonych przez JST będzie się bilansowała. W przypadku udzielania przez JST dotacji wydatki w tym zakresie będą finansowane z dotacji celowej oraz części oświatowej subwencji ogólnej.</p> <p>W związku z powyższym wydatki i dochody JST w zakresie prowadzenia i dotowania BCU będą się bilansowały.</p>
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe osoby niepełnosprawne i osoby starsze	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Zwiększenie liczby nowych kwalifikacji z zakresu edukacji pozaformalnej dostępnych w ZSK.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Zwiększenie liczby nowych kwalifikacji z zakresu edukacji pozaformalnej dostępnych w ZSK.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe w tym osoby starsze i osoby niepełnosprawne	Zwiększenie liczby nowych miejsc nabywania umiejętności i kwalifikacji zawodowych, w tym umiejętności cyfrowych, niezbędnych do funkcjonowania na rynku pracy oraz w społeczeństwie obywatelskim. Zwiększenie liczby nowych miejsc oferujących wsparcie osobom z niepełnosprawnościami w zakresie wejścia na rynek pracy.						
Niemierzalne	Przedsiębiorstwa	Lepsze umiejętności zawodowe osób kończących szkoły oraz osób dorosłych poszukujących zatrudnienia – potencjalnych przyszłych pracowników.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowana regulacja będzie miała wpływ na osoby fizyczne lub osoby prawne niebędące jednostkami samorządu terytorialnego, które będą miały możliwość utworzenia BCU. W przypadku gdy BCU zostanie ujęte w ogólnopolskiej sieci publicznych i niepublicznych BCU, ogłoszonej w obwieszczeniu ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, przewiduje się dotowanie						

	placówki w wysokości równej kwocie w części oświatowej subwencji ogólnej przewidzianej dla publicznych BCU prowadzonych przez jednostki samorządu terytorialnego.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz: Biorąc pod uwagę planowaną do utworzenia liczbę BCU możliwe ewentualne obciążenia administracyjne będą minimalne w skali kraju.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wprowadzenie nowej placówki spowoduje lepsze dostosowanie systemu kształcenia zawodowego do potrzeb rynku pracy, na rynek pracy trafią absolwenci posiadający umiejętności dopasowane do aktualnego zapotrzebowania w danej branży, w tym umiejętności cyfrowe oraz związane z zieloną transformacją. Wzrost umiejętności zawodowych będzie dotyczył zarówno uczniów szkół jak i osób dorosłych niebędących uczniami. Wpłyne to korzystnie na rynek pracy, ponieważ pracodawcy będą mogli pozyskać potencjalnych pracowników.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie ustawy będzie miało wpływ na wskazane obszary. W każdym BCU będą prowadzone branżowe szkolenia zawodowe, których obowiązkowym elementem będą umiejętności cyfrowe oraz umiejętności związane z zieloną transformacją. BCU będą również powstawały w dziedzinach zawodowych takich jak np. ochrona środowiska i gospodarka odpadami czy informatyka i programowanie. BCU zlokalizowane w danym regionie przyczyni się do rozwoju gospodarczego tego regionu i będzie jednym z istotnych czynników lokowania inwestycji w regionie.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planuje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkami wskazanymi w ustawie.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Planowane jest przeprowadzenie ewaluacji po 10 latach obowiązywania ustawy. Jako mierniki przyjęte zostaną: 1) liczba BCU (120); 2) liczba uczniów objętych branżowymi szkoleniami zawodowymi (480 000); 3) odsetek populacji uczniów kształcących się w zawodach, objętych branżowymi szkoleniami zawodowymi (15%); 4) liczba osób niebędących uczniami, objętych różnymi formami kształcenia w BCU (120 000).		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania

Dotyczy projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw

Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem i oceną skutków regulacji został zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Edukacji i Nauki, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), oraz Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

I. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

W dniu 16 marca 2023 r. projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania przez:

- 1) Alians Ewangeliczny RP;
- 2) Cech Zdunów Polskich;
- 3) Chrześcijański Związek Zawodowy „Solidarność im. ks. J. Popiełuszki”;
- 4) Federacja Inicjatyw Oświatowych;
- 5) Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”;
- 6) Forum Automatyki i Robotyki Polskiej;
- 7) Fundacja „Rodzice Szkole”;
- 8) Fundacja SYNAPSIS;
- 9) Gdańskie Forum Rad Szkół i Rad Rodziców;
- 10) Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
- 11) Izba Gospodarcza Gastronomii Polskiej;
- 12) Izba Gospodarcza Gazownictwa;
- 13) Izba Gospodarcza Hotelarstwa Polskiego;
- 14) Izba Gospodarcza Techników Dentystycznych;
- 15) Izba Gospodarcza Właścicieli Punktów Aptecznych i Aptek;
- 16) Izba Turystyki Rzeczypospolitej Polskiej;
- 17) Komenda Główna Ochotniczych Hufców Pracy;
- 18) Komisja Krajowa NSZZ Solidarność;
- 19) Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność 80”;
- 20) Konfederacja Budownictwa i Nieruchomości;
- 21) Konferencja Dyrektorów Bibliotek Pedagogicznych;

- 22) Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich;
- 23) Konferencja Rektorów Publicznych Uczelni Zawodowych;
- 24) Konferencja Rektorów Zawodowych Szkół Polskich;
- 25) Konfederacja Związków Zawodowych Górnictwa w Polsce;
- 26) Korporacja Kominiarzy Polskich;
- 27) Krajowa Izba Biopaliw;
- 28) Krajowa Izba Fizjoterapeutów;
- 29) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 30) Krajowa Izba Gospodarki Morskiej;
- 31) Krajowa Izba Kominiarzy;
- 32) Krajowa Izba Producentów Audiowizualnych;
- 33) Krajowa Rzemieśnicza Izba Optyczna;
- 34) Krajowa Sekcja Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” ;
- 35) Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność”;
- 36) Krajowe Porozumienie Rodziców i Rad Rodziców;
- 37) Krajowe Forum Oświaty Niepublicznej;
- 38) Krajowy Sekretariat Pracowników Oświaty NSZZ „Solidarność 80”;
- 39) Krajowe Forum Chłodnictwa;
- 40) Krajowy Cech Fotografów;
- 41) Naczelna Organizacja Techniczna – Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych;
- 42) Ogólnopolska Izba Branży Skórzanej;
- 43) Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa;
- 44) Ogólnopolska Izba Gospodarcza Producentów Mebli;
- 45) Ogólnopolski Cech Rzemieślników Artystów;
- 46) Ogólnopolskie Forum Niepublicznych Szkół Wiejskich;
- 47) Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego;
- 48) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Diagnostów Samochodowych;
- 49) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Dyrektorów Centrów Kształcenia Ustawicznego;
- 50) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Firm Budowlano-Wykończeniowych;
- 51) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Firm Instalacyjnych i Serwisowych;
- 52) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Kadry Kierowniczej Oświaty;
- 53) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Kominki i Piece;
- 54) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Opiekunów Medycznych;
- 55) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Organizatorów i Menadżerów Pomocy Społecznej i Ochrony Zdrowia;
- 56) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Plecionkarzy i Wikliniarzy;
- 57) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Pracowników Służby Bhp;
- 58) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Publicznych i Niepublicznych Żłobków i Klubów Dziecięcych;
- 59) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Wspierające Edukację Zawodową Pracowników Młodocianych;

- 60) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Kosmetologów i Kosmetyczek;
- 61) Polska Federacja Dekarzy, Blacharzy i Cieśli;
- 62) Polska Federacja Turystyki Wiejskiej "Gospodarstwa Gościnne";
- 63) Polska Grupa Producentów Obuwia;
- 64) Polska Izba Biomasy;
- 65) Polska Izba Budownictwa;
- 66) Polska Izba Druku;
- 67) Polska Izba Firm Szkoleniowych;
- 68) Polska Izba Fleksografów;
- 69) Polska Izba Gospodarcza Maszyn i Urządzeń Rolniczych;
- 70) Polska Izba Gospodarcza Przemysłu Drzewnego;
- 71) Polska Izba Gospodarki Odpadami;
- 72) Polska Izba Handlu;
- 73) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- 74) Polska Izba Informatyki Medycznej;
- 75) Polska Izba Komunikacji Elektronicznej;
- 76) Polska Izba Konstrukcji Stalowych;
- 77) Polska Izba Książki;
- 78) Polska Izba Mleka;
- 79) Polska Izba Motoryzacji;
- 80) Polska Izba Ochrony;
- 81) Polska Izba Przemysłowo-Handlowa Budownictwa;
- 82) Polska Izba Przemysłu Jachtowego i Sportów Wodnych;
- 83) Polska Izba Przemysłu Skórzanego;
- 84) Polska Izba Przemysłu Targowego;
- 85) Polska Izba Spedycji i Logistyki;
- 86) Polska Izba Stacji Kontroli Pojazdów;
- 87) Polska Organizacja Pracodawców Osób Niepełnosprawnych;
- 88) Polska Organizacja Rozwoju Technologii Pomp Ciepła PORT PC;
- 89) Polska Rada Ekumeniczna;
- 90) Polska Unia Ceramiczna;
- 91) Polskie Stowarzyszenie Techników Weterynarii;
- 92) Polski Związek Głuchych;
- 93) Polski Związek Hodowców Koni;
- 94) Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa;
- 95) Polski Związek Jeździecki;
- 96) Polski Związek Kamieniarstwa;
- 97) Polski Związek Logopedów;
- 98) Polski Związek Niewidomych;
- 99) Polski Związek Pracodawców Budownictwa;
- 100) Polski Związek Przetwórców Tworzyw Sztucznych;
- 101) Polski Związek Pszczelarski;
- 102) Polskie Forum HR;

- 103)Polskie Okna i Drzwi Związek Producentów, Dostawców i Dystrybutorów;
- 104)Polskie Stowarzyszenie Branży Elektroenergetycznej;
- 105)Polskie Stowarzyszenie Dekarzy;
- 106)Polskie Stowarzyszenie Energetyki Słonecznej;
- 107)Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej;
- 108)Polskie Stowarzyszenie Fotowoltaiki;
- 109)Polskie Stowarzyszenie Geotermiczne;
- 110)Polskie Stowarzyszenie Gipsu;
- 111)Polskie Stowarzyszenie Pracowników Ochrony;
- 112)Polskie Stowarzyszenie Producentów Dźwigów;
- 113)Polskie Stowarzyszenie Protetyków Słuchu;
- 114)Polskie Stowarzyszenie Przetwórców Ryb;
- 115)Polskie Stowarzyszenie Realizatorów Dźwięku;
- 116)Polskie Stowarzyszenie Sterylizacji Medycznej;
- 117)Polskie Stowarzyszenie Techników Elektroradiologii;
- 118)Polskie Stowarzyszenie Techników Weterynarii;
- 119)Polskie Stowarzyszenie Terapii Zajęciowej;
- 120)Polskie Stowarzyszenie Wykonawców Izolacji Przemysłowych;
- 121)Polskie Stowarzyszenie Zarządzania Kadrami;
- 122)Polskie Towarzystwo Ekonomiczne;
- 123)Polskie Towarzystwo Elektroradiologii;
- 124)Polskie Towarzystwo Fotowoltaiki;
- 125)Polskie Towarzystwo Geodezyjne;
- 126)Polskie Towarzystwo Informatyczne;
- 127)Polskie Towarzystwo Mieszkaniowe;
- 128)Polskie Towarzystwo Morskiej Energetyki Wiatrowej;
- 129)Polskie Towarzystwo Nauk Ogrodniczych;
- 130)Polskie Towarzystwo Ortoptyczne im. prof K. Krzystkowej;
- 131)Polskie Towarzystwo Ortotyki i Protetyki Narządu Ruchu;
- 132)Polskie Towarzystwo Przeróbki Kopaliny;
- 133)Polskie Towarzystwo Rybackie;
- 134)Polskie Towarzystwo Spawalnicze;
- 135)Polskie Towarzystwo Techników Dentystycznych;
- 136)Pracodawcy Pomorza;
- 137)Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- 138)Rada Szkół Katolickich;
- 139)Sekretariat Konferencji Episkopatu Polski;
- 140)Sektorowe Rady ds. Kompetencji;
- 141)Społeczne Towarzystwo Oświatowe;
- 142)Stowarzyszenie Architektury Krajobrazu;
- 143)Stowarzyszenie Branży Fotowoltaicznej – Polska PV;
- 144)Stowarzyszenie Cukierników, Karmelarzy i Lodziarzy Rzeczypospolitej Polskiej;

- 145) Stowarzyszenie Dyrektorów Szkół Średnich;
- 146) Stowarzyszenie Dystrybutorów i Producentów Części Motoryzacyjnych;
- 147) Stowarzyszenie Edukacji Administracji Publicznej;
- 148) Stowarzyszenie Ekspertów i Menedżerów Transportu Szynowego;
- 149) Stowarzyszenie Elektryków Polskich;
- 150) Stowarzyszenie Florystów Polskich;
- 151) Stowarzyszenie Geodetów Polskich;
- 152) Stowarzyszenie Grupy Przedsiębiorców Przemysłu Lotniczego "Dolina Lotnicza";
- 153) Stowarzyszenie Instytut Nowoczesnych Mediów i Sztuk Audiowizualnych;
- 154) Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Górnictwa;
- 155) Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa;
- 156) Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich;
- 157) Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Pożarnictwa;
- 158) Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego;
- 159) Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych;
- 160) Stowarzyszenie Komunikacji Marketingowej;
- 161) Stowarzyszenie Księgowych Polskich;
- 162) Stowarzyszenie Kucharzy Polskich;
- 163) Stowarzyszenie na rzecz Rozwoju Kosmetologii Przyjazna Kosmetyka;
- 164) Stowarzyszenie Na Rzecz Rozwoju Żeglugi Śródlądowej i Dróg Wodnych „Rada Kapitanów Żeglugi Śródlądowej”;
- 165) Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Ogrodnictwa;
- 166) Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Rolnictwa;
- 167) Stowarzyszenie Papierników Polskich;
- 168) Stowarzyszenie Polskich Architektów Krajobrazu;
- 169) Stowarzyszenie Polskich Higienistek Stomatologicznych;
- 170) Stowarzyszenie Polskich Plecionkarzy;
- 171) Stowarzyszenie Polskich Stroicieli Fortepianów;
- 172) Stowarzyszenie Polskiego Przemysłu Lotniczego;
- 173) Stowarzyszenie Portów Lotniczych V4+;
- 174) Stowarzyszenie Pożarników Polskich;
- 175) Stowarzyszenie Producentów Płyt Drewnopochodnych;
- 176) Stowarzyszenie Producentów Polskiej Animacji;
- 177) Stowarzyszenie Promocji i Rozwoju Zegarmistrzostwa;
- 178) Stowarzyszenie Pszczelarzy Polanka;
- 179) Stowarzyszenie Pszczelarzy Zawodowych;
- 180) Stowarzyszenie Rozwoju Sztuki Fryzjerskiej;
- 181) Stowarzyszenie Rzemieślników Piekarstwa RP;
- 182) Stowarzyszenie Specjalistów Robót Wykończeniowych;
- 183) Stowarzyszenie Techniczne Odlewników Polskich;
- 184) Stowarzyszenie Techniki Motoryzacyjnej;
- 185) Stowarzyszenie Włókienników Polskich;

- 186) Towarzystwo Elektrowni Wodnych;
- 187) Towarzystwo Rozwoju Małych Elektrowni Wodnych;
- 188) Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego;
- 189) UPEMI. Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego;
- 190) Wolny Związek Zawodowy „Forum – Oświata”;
- 191) Zarząd Główny Związku Nauczycielstwa Polskiego;
- 192) Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych;
- 193) Związek Armatorów Polskich;
- 194) Związek Dealerów Samochodów;
- 195) Związek Leśników Polskich w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 196) Związek Międzynarodowych Przewoźników Drogowych;
- 197) Związek Polskich Przetwórców Mleka;
- 198) Związek Polskie Mięso;
- 199) Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska;
- 200) Związek Pracodawców Forum Okrętowe;
- 201) Związek Pracodawców Kolejowych;
- 202) Związek Pracodawców POLSKA MIEDŹ;
- 203) Związek Pracodawców Polskie Szkło;
- 204) Związek Pracodawców Przemysłu Hutniczego;
- 205) Związek Pracodawców Przemysłu Mody – Lewiatan;
- 206) Związek Pracodawców Przemysłu Odzieżowego i Tekstylnego;
- 207) Związek Sadowników RP;
- 208) Związek Szkółkarzy Polskich;
- 209) Związek Zakładów Doskonalenia Zawodowego;
- 210) Związek Zawodowy Pracowników Oświaty i Wychowania „Oświata”;
- 211) Związek Zawodowy „Rada Poradnictwa”.

Projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania do następujących podmiotów na podstawie art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 854) i art. 16 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2022 r. poz. 97):

- 1) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych;
- 2) Forum Związków Zawodowych;
- 3) NSZZ „Solidarność”;
- 4) Związku Pracodawców – Business Centre Club;
- 5) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) Konfederacji „Lewiatan”;
- 7) Związku Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 8) Związku Rzemiosła Polskiego;
- 9) Federacji Przedsiębiorców Polskich.

Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem i oceną skutków regulacji został przesłany również do Centralnej Komisji Egzaminacyjnej, Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji, Głównego urzędu Statystycznego, Instytutu Badań Edukacyjnych, Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, Rzecznika Praw Dziecka, Rzecznika Praw Obywatelskich, Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Projekt ustawy został także skierowany do zaopiniowania przez:

- 1) Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- 2) Radę Dialogu Społecznego.

Na posiedzeniu w dniu 26 kwietnia 2023 r. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego pozytywnie zaopiniowała projekt ustawy.

Uwagi do projektu ustawy zgłosiły następujące podmioty:

- 1) Centralna Komisja Egzaminacyjna,
- 2) Polska Izba Firm Szkoleniowych,
- 3) Polska Izba Motoryzacji,
- 4) Instytut Badań Edukacyjnych,
- 5) Krajowe Forum Chłodnictwa,
- 6) Sektorowa Rada ds. Kompetencji Nowoczesne Usługi Biznesowe,
- 7) Konfederacja Lewiatan,
- 8) Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości,
- 9) Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych,
- 10) Związek Nauczycielstwa Polskiego,
- 11) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
- 12) Związek Zakładów Doskonalenia Zawodowego

Ponadto, uwagę zgłosiła jedna osoba fizyczna.

Zestawienie wszystkich zgłoszonych uwag wraz ze stanowiskiem Ministerstwa Edukacji i Nauki zawiera załącznik do raportu.

II. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw nie jest objęty prawem Unii Europejskiej i nie wymagał zasięgnięcia opinii, konsultacji ani uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej.

W związku z powyższym nie wystąpiono z wnioskiem do ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej o przedstawienie opinii o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej w trybie § 42 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

III. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Lp.	Podmiot wnoszący	Zagadnienie/jednostka redakcyjna, do których wnoszone są uwagi	Treść uwagi	Stanowisko MEIN
1.	Centralna Komisja Egzaminacyjna (CKE)		<p>W opinii Centralnej Komisji Egzaminacyjnej większość zapisanych zmian ustawy w zakresie dotyczącym egzaminu zawodowego rozwiązuje problemy, które pojawiały się w procesie organizacji egzaminu i stały się podstawą do naszego wnioskowania o te zmiany.</p> <p>Jednakże nie w pełni jest dla nas zrozumiała podstawa doprecyzowania zapisów zawartych w dodanych do art. 44o - ust. 4a i do art. 44z - ust. 1a. Zgodnie z zaproponowanymi zapisami warunek obowiązku przystąpienia do egzaminu zawodowego nie dotyczy jedynie odpowiednio ucznia lub słuchacza posiadającego certyfikat kwalifikacji zawodowej.</p> <p>Proponowaliśmy, by warunek ten nie dotyczył osób posiadających świadectwo potwierdzające kwalifikację w zawodzie w zakresie kwalifikacji odpowiadającej kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie, w którym kształci się uczeń/słuchacz, i z zakresu której jest przeprowadzany egzamin zawodowy w danej klasie/w danym semestrze. Natomiast fakt, że przystąpienie ucznia/ słuchacza z potwierdzoną certyfikatem kwalifikacją nie jest będzie obowiązkowe wynika z brzmienia art. 44zzzu.</p> <p>Doprecyzowanie w obecnym brzmieniu wskazuje jako jedynych uczniów z certyfikatami, którzy nie muszą przystępować do egzaminu zawodowego w wyznaczonym przez dyrektora terminie, gdy tymczasem jest wiele pytań o tych, którzy przystępowali już do tego egzaminu w innej klasie lub typie szkoły i/lub mają na przykład zdaną tylko część tego egzaminu.</p> <p>Dodatkowo proponujemy uzupełnić zapis art. 44zzzgb o uwzględnienie również szczególnych przypadków losowych czyli nagłych, nieprzewidzianych zdarzeń lub wypadków uniemożliwiających uczniowi lub słuchaczowi uczestniczenie w egzaminie zawodowym. Z naszych dotychczasowych doświadczeń wynika, że mogą pojawić się takie sytuacje które wymagają zastosowania takiego rozwiązania dla np. sytuacji gdy pracodawca, u którego realizował praktyczną naukę zawodu młodociany będący uczniem branżowej szkoły I stopnia zgłosi brak możliwości (i podstaw) przystąpienia tego ucznia do egzaminu czeladniczego lub innym przykładem byli obywatele Ukrainy – słuchacze szkół policealnych, którzy nie mogli na czas obu terminów egzaminu (termin główny i termin dodatkowy) przyjechać do Polski.</p>	<p>Wyjaśnienie Przepis dotyczy ucznia posiadającego certyfikat kwalifikacji zawodowej a nie świadectwo potwierdzające kwalifikację w zawodzie. Na chwilę obecną nie przewiduje się regulowania sytuacji zdania wyłącznie jednej z części egzaminu.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z art. 44zzzga ustawy o systemie oświaty: „1. Zdający, o którym mowa w art. 44zzzb ust. 3 pkt 1 i 2, który z przyczyn losowych lub zdrowotnych, w terminie głównym: 1) nie przystąpił do części pisemnej lub części praktycznej egzaminu zawodowego albo 2) przerwał egzamin zawodowy z części pisemnej lub części praktycznej - przystępuje do części pisemnej lub części praktycznej tego egzaminu w terminie dodatkowym na udokumentowany wniosek ucznia lub słuchacza, a w przypadku niepełnoletniego ucznia lub słuchacza - jego rodziców”.</p> <p>Nie przewiduje się dodatkowych zmian w tym zakresie.</p>
2.	CKE		<p>Zwracamy również uwagę, że po zmianie art. 2 pkt 4 ustawy – Prawo oświatowe, do którego obok placówek kształcenia ustawicznego i centrów kształcenia zawodowego zostały dodane branżowe centra umiejętności konieczna będzie zmiana rozporządzenia MEN z dnia 28 sierpnia 2019 r. w sprawie szczegółowych warunków i sposobu przeprowadzania egzaminu zawodowego oraz egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie w § 2 pkt 9 (§ 59 pkt 9?), w którym powinno być uwzględnione również branżowe centrum umiejętności.</p>	<p>Wyjaśnienie Przepisy rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki z dnia 28 sierpnia 2019 r. w sprawie szczegółowych warunków i sposobu przeprowadzania egzaminu zawodowego oraz egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie zostaną odpowiednio dostosowane do rozwiązań przewidzianych w projektowanej ustawie.</p>
3.	PARP		<p>1. Art. 1 pkt 2 lit. c projektu ustawy (dodawany art. 4 pkt 30a w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe) Proponuję, aby regulacje dotyczące branżowego centrum umiejętności (dalej „BCU”) zostały uzupełnione o obowiązek prowadzenia działalności BCU we współpracy z sektorowymi radami do spraw kompetencji (dalej „rady sektorowe”). Zaproponowany zakres działania BCU w części powiela zadania rad sektorowych. W projektowanej ustawie zaproponowano, aby BCU prowadziło działalność wspierającą współpracę szkół, placówek i</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona BCU będą <u>integrowały</u> szkoły prowadzące kształcenie zawodowe, placówki kształcenia ustawicznego, centra kształcenia zawodowego, uczelnie oraz podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 1a, tj. m.in. sektorowe rady do spraw kompetencji oraz Radę Programową do spraw kompetencji.</p>

			<p>uczelniami z pracodawcami (dodawany art. 4 pkt 30a ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe). Tymczasem jednym z zadań rad sektorowych (działających przy Prezesie PARP) jest inicjowanie współpracy przedsiębiorców z uczelniami oraz podmiotami, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe, w celu zintegrowania edukacji i pracodawców (art. 4e ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości - Dz. U. z 2023 r. poz. 462, dalej „ustawa o PARP”). W tym miejscu warto zauważyć, że rady sektorowe, jakkolwiek działają przy Prezesie PARP, to ich zasięg działania jest zdecydowanie szerszy i rady sektorowe intensywnie współpracują z ministrami właściwymi dla działów administracji rządowej, w których funkcjonują. I tak, przykładowo, Sektorowa Rada ds. Kompetencji – Finanse współpracuje z Ministrem Finansów. Rady współpracują także z ministrem właściwym ds. oświaty i wychowania w zakresie, w jakim jest to istotne dla kształcenia przyszłych kadr sektora. Oczywiście, Agencja dostrzega różnicę w zakresie działania BCU (działalność tylko w jednej z dziedzin zawodowych właściwych dla danej branży) i rady sektorowej (działalność w więcej niż jednej dziedzinie w branży). Tym niemniej powielenie zakresu działania może powodować kolizje między tymi podmiotami oraz spotkać się z zarzutem podwójnego finansowania podobnych zadań ze środków publicznych.</p>	<p>Zaproponowane działania BCU nie powielają się z zadaniami rad sektorowych, o których mowa w ustawie o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości. Jednym z zadań rad sektorowych jest <u>inicjowanie</u> współpracy przedsiębiorców z uczelniami oraz podmiotami, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe.</p>
4.	PARP		<p>2. Art. 1 pkt 2 lit. c projektu ustawy (dodawany art. 4 pkt 30b w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe) Proponuję, aby definicja organizacji branżowej właściwej dla danej dziedziny zawodowej obejmowała również: - podmioty, którym na podstawie art. 4e ustawy o PARP powierzono organizację i prowadzenie rady sektorowej, - podmioty działające na podstawie ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze oraz ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych. W ustawie o PARP podmioty, którym powierzono organizację i prowadzenie rady sektorowej zostały zidentyfikowane jako organizacje sektorowe. Organizacyjnie podmioty te nie są tożsame z katalogiem typów instytucji wymienionych w dodawanym art. 4 pkt 30b ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe. Podmiotami, którym powierzono organizację i prowadzenie rady sektorowej są także przedsiębiorcy, związki zawodowe lub państwowe instytuty badawcze. Rady sektorowe intensywnie działają w obszarze identyfikacji potrzeb kwalifikacyjno-zawodowych w danym sektorze gospodarki i formułowania rekomendacji, przyczyniając się do zwiększenia dostępności usług edukacyjnych odpowiadających potrzebom rynku. Pominięcie ich w projektowanych zmianach ustawowych jest nielogiczne i niezrozumiałe. Ponadto, wśród organizacji branżowych właściwych dla danej dziedziny zawodowej wydaje się brakować podmiotów, które działają na podstawie Prawa spółdzielczego oraz związków zawodowych. Przy Agencji działa przykładowo Sektorowa Rada ds. Kompetencji w Handlu, której partnerem jest Krajowy Związek Rewizyjny Spółdzielni Spożywców "Społem", a także Sektorowa Rada ds. Kompetencji w Budownictwie, która prowadzona jest przez Związek Zawodowy „Budowlani”. Wydaje się, że także takim organizacjom należy umożliwić zakładanie BCU, gdyż dysponują one odpowiednią wiedzą i zapleczem merytorycznym, aby wspierać funkcjonowanie BCU.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona BCU będzie integrowały szkoły prowadzące kształcenie zawodowe, placówki kształcenia ustawicznego, centra kształcenia zawodowego, uczelnie oraz podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 1a, tj. m.in. sektorowe rady do spraw kompetencji oraz Radę Programową do spraw kompetencji. Intencją ustawodawcy jest aby organizacja branżowa właściwa dla danej dziedziny zawodowej była organizacją o ogólnokrajowym zasięgu działania, prowadzącą działalność statutową w zakresie jednej z dziedzin zawodowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46c ust. 1, zraszającą: a) osoby prawne prowadzące działalność w zakresie tej dziedziny zawodowej lub b) osoby fizyczne posiadające wykształcenie związane z tą dziedziną zawodową lub wykonujące zawód związany z tą dziedziną zawodową lub zawody pokrewne do tego zawodu, – działającą odpowiednio na podstawie ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2022 r. poz. 97), ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 579), ustawy z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle (Dz. U. z 2020 r. poz. 2159), ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2020 r. poz. 2261) lub ustaw regulujących funkcjonowanie samorządów zawodowych, w tym samorządów zawodu zaufania publicznego oraz samorządów zawodu służby publicznej, z tym że w przypadku podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach podmioty te muszą posiadać wpis do Krajowego Rejestru Sądowego.</p>

				Natomiast głównym zadaniem związków zawodowych jest ochrona praw pracowników, a nie bezpośrednia działalność w zakresie danej dziedziny zawodowej.
5.	PARP		3. Art. 1 pkt 3 projektu ustawy (dodawany art. 8 ust. 3a w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe) Analiza projektowanych regulacji rodzi pytanie, jaka będzie możliwość zapobiegania sporom dotyczącym zakładania BCU, np. gdy organizacja branżowa w ramach monopolizowania danej dziedziny nie będzie chciała podpisać porozumienia z innym organem prowadzącym.	Wyjaśnienie Intencją ustawodawcy nie jest narzucanie podpisywania porozumienia przez organizację branżową wyłącznie z konkretnym organem prowadzącym.
6.	PARP		4. Art. 1 pkt 4 projektu ustawy (dodawany art. 8a w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe) Analiza przepisu rodzi pytania, czy poza BCU, które będą tworzyć ogólnopolską sieć BCU będą jeszcze mogły funkcjonować BCU, które nie znajdują się w sieci, czy te ostatnie podmioty będą prowadziły działalności w takim zakresie jak BCU z sieci, a jedyną różnicą będzie przykładowo brak dotacji. Proponowany art. 8a ust. 1 sugeruje, że najpierw powstaną BCU a potem ich organy prowadzące będą mogły startować w konkursie.	Wyjaśnienie BCU, które nie będą tworzyć ogólnopolskiej sieci BCU będą mogły funkcjonować, realizując zadania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 117 ust. 5 ustawy – Prawo oświatowe, lecz nie zostaną one objęte dofinansowaniem.
7.	PARP		5. Art. 1 pkt 7 projektu ustawy (dodawany art. 46c ust. 1 w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe) Proponuję, aby opinię w sprawie wykazu dziedzin zawodowych wraz z przyporządkowanymi do nich zawodami określonymi w klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego wydawał również minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego. Proponuję brzmienie przepisu: „Art. 46c. 1. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, po zasięgnięciu opinii ministrów właściwych dla zawodów szkolnictwa branżowego oraz ministra, któremu podlega Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, ustala wykaz dziedzin zawodowych wraz z przyporządkowanymi do nich zawodami określonymi w klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego.” Takie rozwiązanie zapewni pośredni udział Agencji i rad sektorowych w opiniowaniu wykazu dziedzin zawodowych, w których będą funkcjonowały i prowadziły swoją działalność BCU. Rady sektorowe wydając rekomendacje dotyczące działań w sektorze, identyfikując i monitorując potrzeby kompetencyjne sektora, powinny (przy udziale właściwego ministra nadzorującego PARP i system rad), być uwzględnione w konsultacjach ww. wykazu. Uwzględnianie tej propozycji zapewni spójność działań podejmowanych w systemie rad sektorowych i BCU.	Wyjaśnienie W wyniku konsultacji przepis został zmieniony. Wykaz dziedzin będzie ogłaszany w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego ds. oświaty i wychowania, a co za tym idzie będzie podlegał uzgodnieniom międzyresortowym i konsultacjom.
8.	PARP		6. Art. 1 pkt 7 projektu ustawy (dodawany art. 46c ust. 5 w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe) Przypis budzi wątpliwości, czy okoliczność, że BCU (z dniem obwieszczenia zmiany w zakresie dziedzin zawodowych lub przyporządkowanych do nich zawodów ustalonych w wykazie) przestaje wchodzić w skład sieci oznacza, że przestaje ono istnieć, czy też może dalej działać poza siecią komercyjnie. Chodzi o przypadek, gdy niepubliczne BCU powołała osoba prowadząca szkołę prowadzącą kształcenie zawodowe lub centrum kształcenia zawodowego.	Wyjaśnienie W przypadku wykreślenia danej dziedziny zawodowej, w ramach której funkcjonuje BCU placówka ta musi ulec likwidacji lub przekształceniu np. w centrum kształcenia zawodowego.
9.	ZNP		Opiniujący jednoznacznie się wypowiedzieli, iż wdrożenie nowych technologii w gospodarce oraz zielona i cyfrowa transformacja, ujęte w Krajowym Planie Odbudowy nie musi generować wprowadzenia do systemu oświaty nowego typu placówki jaką jest Branżowe Centrum Umiejętności. Dopuszczalną technologicznie placówką w nowoczesny sprzęt (ze środków unijnych) winno stać się już funkcjonujące w systemie oświaty Centrum kształcenia zawodowego lub ustawicznego. Placówki te prowadzą działalność w zakresie kształcenia, szkolenia jak i również egzaminowania młodzieży i dorosłych. ZNP proponuje, aby nie powielać zadań, które zostały przypisane BCU, lecz rozszerzyć dodatkowe zadania dla wspomnianych placówek kształcenia ustawicznego. Placówki te z nowymi	Wyjaśnienie Zadania, które mają być przypisane nowej jednostce nie mogą być realizowane w ramach obowiązującej struktury oświatowej i aktualnej przestrzeni finansowej. Propozycja powołania branżowego centrum umiejętności jako nowej jednostki (placówki) systemu oświaty została poprzedzona wnikliwą analizą dotychczasowej struktury oraz zadań placówek, które umożliwiają uzyskiwanie i uzupełnianie wiedzy,

		<p>zadaniami i wyposażone technologicznie, będą bez problemu angażowały odpowiednie branże we współpracy ze szkołami, szkolnictwem wyższym, biznesem i pracodawcami.</p> <p>ZNP proponuje aby w projekcie ustawy - Prawo oświatowe zdefiniować w art. 4 pojęcia branży oraz dziedziny. Te określenia winny znaleźć się również w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego, aby uniknąć chaosu interpretacyjnego, gdyż do klasyfikacji jak i dziedzin zawodowych przypisane są zawody, na podstawie których realizuje się kształcenie w szkołach branżowych.</p> <p>W opinii Związku nieprzemyślane przez ustawodawcę jest rozwiązanie zaproponowane w art. 46c. ust.3 i 5, iż po wykreśleniu przez ministra edukacji danej dziedziny zawodowej z obwieszczenia publikowanego w „Monitorze Polskim”, usuwa się również BCU z ogólnopolskiej sieci branżowych centrów umiejętności. Skutkować to będzie przejściem przez organ prowadzący całkowitego finansowania takiej placówki. Brak jest również w projektowanych przepisach konsekwencji wykreślenia BCE jako placówki z sieci, kontynuacji jej dalszego funkcjonowania w systemie oświaty. Zastrzeżenia związku budzi również zróżnicowane finansowanie placówek umożliwiających uzyskanie i uzupełnianie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych określone w projekcie ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych.</p> <p>Centra Kształcenia Zawodowego i Centra Kształcenia Ustawicznego finansowane są tylko z części oświatowej subwencji ogólnej. Nowy typ placówki BCU corocznie otrzyma z budżetu państwa dotację celową w wysokości 1mln zł. Niezależnie od tej dotacji placówka ta otrzyma na każdego ucznia objętego branżowym szkoleniem zawodowym, dotacje z budżetu organu prowadzącego w kwocie przewidzianej na takiego ucznia w części oświatowej subwencji ogólnej dla powiatu.</p> <p>Wątpliwości budzi więc kwestia nierównoprawnego statusu finansowego CKZ, CKU oraz BCU. Zarzut ten jest tym bardziej uzasadniony, że od 2025 r. BCU zostanie objęte częścią oświatową subwencji ogólnej w ramach odrębnej wagi.</p> <p>Zatem BCU będą otrzymywać dwie odrębne dotacje oraz środki pochodzące z subwencji oświatowej. Tymczasem wprowadzenie dodatkowej wagi dla BCU w części oświatowej subwencji, jako że stanie się odrębnym zadaniem finansowanym z subwencji, będzie skutkowało zmniejszeniem ilości środków finansowych przewidzianych na inne placówki, w tym CKU i CK, czy też szkoły.</p> <p>Przy tak ukształtowanym systemie finansowania, uprzywilejowującym i preferującym BCU, placówki takie jak CKU i CKZ mogą nie mieć wystarczających środków na swoje utrzymanie i będą w konsekwencji likwidowane przez organy prowadzące. Wywoła to niekorzystne skutki na rynku pracy nauczycieli i pracowników CKU i CKZ.</p>	<p>umiejętności i kwalifikacji zawodowych lub zmianę kwalifikacji zawodowych. To co odróżnia BCU od innych, już istniejących placówek, to jego unikatowy charakter, który wynika z jednej strony z silnego wyspecjalizowania BCU w danej dziedzinie zawodowej, a z drugiej strony – ze struktury organizacyjnej centrum, którego działalność będzie nierozdzielnie związana z ogólnopolską organizacją branżową właściwą dla tej dziedziny zawodowej. Ponadto BCU nie będą powielaty sztandarowej oferty innych już istniejących placówek (brak kwalifikacyjnych kursów zawodowych, kursów umiejętności zawodowych i kursów kompetencji ogólnych oraz szkół dla dorosłych w ofercie BCU), ale będą istotnie ją uzupełniały. Kluczowy element oferty kształcenia i doskonalenia zawodowego BCU będą stanowiły nowa forma pozaszkolna kształcenia ustawicznego zarezerwowana dla tego rodzaju placówki w postaci branżowego szkolenia zawodowego, a także kursy przygotowujące do nabywania adekwatnych do potrzeb danej branży kwalifikacji sektorowych, firmowane przez organizację branżową właściwą dla danej dziedziny zawodowej. W odróżnieniu od innych placówek, BCU będą także oferowały szkolenia branżowe dla nauczycieli kształcenia zawodowego, a tym samym zwiększą dostęp takich nauczycieli do doskonalenia zawodowego. Tym samym BCU umożliwią rozwój umiejętności zawodowych uczniów, studentów, doktorantów, nauczycieli kształcenia zawodowego oraz nauczycieli akademickich oraz innych osób dorosłych w danej dziedzinie zawodowej.</p> <p>Należy przy tym podkreślić, że oferta funkcjonujących w ramach systemu oświaty centrów kształcenia zawodowego oraz placówek kształcenia ustawicznego ma charakter wielobranżowy, realizują one bowiem najczęściej zadania na rzecz otaczających je szkół prowadzących kształcenie zawodowe w wielu zawodach. Centra kształcenia zawodowego oraz placówki kształcenia ustawicznego nie specjalizują się przy tym w określonej dziedzinie zawodowej, a co za tym idzie nie powinno im się odbierać ich dotychczasowych funkcji placówek wspierających szkoły w realizacji praktycznej nauki zawodu w różnych zawodach.</p> <p>Ponadto, cechą odróżniającą BCU od innych placówek jest ich zróżnicowany w ramach danej dziedziny zawodowej zakres zadań, które znacznie wykraczają poza kształcenie i szkolenie różnych grup odbiorców. Poza działalnością edukacyjno-szkoleniową BCU będą prowadziły działania integrujące edukację z biznesem, a także działania innowacyjne, rozwojowe, doradcze i promocyjne. Tym samym w odróżnieniu od innych, już</p>
--	--	--	--

				istniejących placówek umożliwiających uzyskiwanie i uzupełnianie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych lub zmianę kwalifikacji zawodowych, BCU będą zaangażowane we wspieranie współpracy szkół, placówek i uczelni z pracodawcami, zwiększanie transferu wiedzy i nowych technologii do szkół, placówek i uczelni, w tym upowszechnianie transformacji ekologicznej i cyfrowej oraz wspieranie szkół, placówek i uczelni w realizacji doradztwa zawodowego, w zakresie danej dziedziny zawodowej.
10.	ZZDZ		Korzystnym rozwiązaniem byłoby wskazanie KKZ i KUZ jako for realizowanych przez BCU	Uwaga nieuwzględniona Biorąc pod uwagę odrębny charakter placówek jakimi będą branżowe centra umiejętności nie przewiduje się powielania zadań przypisanych innym placówkom.
11.	Krajowe Forum Chłodnictwa		<p>1) W punkcie 8.4 (Określenie grup docelowych, do których skierowane są działania BCU) wskazuje się, że grupą docelową objęci mają być m.in.: studenci, doktoranci, nauczyciele (przedmiotów zawodowych), nauczyciele akademicki. Dalej podaje się doprecyzowanie ram obowiązkowego szkolenia nauczycieli w BCU, a także zapewnienie rozwiązań dotyczących szkolenia nauczycieli w zakresie korzystania z nowych technologii.</p> <p>Z oczywistych względów – osiągnięcie takich celów wymaga ścisłej współpracy z ośrodkami akademickimi, które posiadają ugruntowany dorobek naukowy, wdrożeniowy i dydaktyczny ściśle związany z daną branżą oraz umożliwiają doskonalenie zawodowe doktorantów bądź nauczycieli akademickich. Realizacja doskonalenia zawodowego nauczycieli przedmiotów zawodowych, doktorantów, a także wsparcie studentów w procesie doskonalenia zawodowego wymusza ścisłą współpracę z krajowymi ośrodkami akademickimi, które aktywnie działają na rzecz rozwoju danej branży. Co więcej, ścisła współpraca z takimi ośrodkami stwarza znacznie większe możliwości demonstrowania nowych technologii oraz wsparcia w kształceniu nauczycieli przedmiotów zawodowych.</p> <p>Należy także wziąć pod uwagę, że ścisła współpraca BCU z krajowymi ośrodkami akademickimi stwarza szersze możliwości dla rozwoju zawodowego nauczycieli przedmiotów zawodowych także w kontekście realizacji osobistego rozwoju zawodowego, w tym np. realizacji pracy doktorskiej (III stopień kształcenia). Stąd należy postulować, aby krajowe ośrodki akademickie bądź jednostki badawcze mogły także tworzyć BCU w tych przypadkach, gdy posiadają udokumentowany dorobek w zakresie czynnej działalności wdrożeniowej, eksperckiej oraz edukacyjnej dla danej branży. Należy także wziąć pod uwagę, że umożliwiając zaangażowanie takich podmiotów do tworzenia BCU, wykorzystana zostanie już istniejąca infrastruktura umożliwiająca adekwatne kształcenie kadry łącznie z demonstracją nowych technologii.</p>	Wyjaśnienie Organami prowadzącymi branżowe centra umiejętności nie mogą być ośrodki akademickie, uczelnie mogą natomiast uczestniczyć w realizacji działań prowadzonych przez BCU. Jednym z głównych obszarów działalności BCU będzie bowiem wsparcie współpracy szkół i uczelni z pracodawcami oraz wspieranie realizacji doradztwa zawodowego dla uczniów i aktywizacji zawodowej studentów, doktorantów i absolwentów studiów
12.	Krajowe Forum Chłodnictwa		<p>2) W Uzasadnieniu wskazuje się na „umożliwienie uczniom nabywania dodatkowych umiejętności zawodowych w trakcie nauki w szkole lub przygotowania do uzyskania kwalifikacji rynkowej”. Dalej wspomina się o możliwości nabywania „dodatkowych uprawnień zawodowych”.</p> <p>Należy podkreślić, iż z racji występujących coraz głębszych regulacji na poziomie europejskim w zakresie certyfikacji personelu w różnych branżach – praktyczne wykonywanie zawodu wymaga zdobycia podstawowych uprawnień zawodowych. Stąd ważnym postulatem jest to, że w ramach kształcenia w BCU umożliwiać się powinno zdobycie podstawowych elementarnych uprawnień zawodowych umożliwiających wykonywanie zawodu.</p> <p>Jest wysoce pożądanym, aby obowiązkowy egzamin zawodowy był spójny z europejskimi i krajowymi regulacjami prawnymi w zakresie certyfikacji personelu i w związku z tym stanowił podstawę do uzyskania takich uprawnień. Przykładem jest branża chłodnictwa – klimatyzacja – pompy ciepła, gdzie do praktycznego wykonywania zawodu wymagane jest posiadanie tzw. certyfikatu F-gazowego (na podstawie regulacji europejskich i krajowych) oraz uprawnień elektrycznych w odpowiednim zakresie. Dodatkowo – w uzasadnionych przypadkach niezbędne są uprawnienia energetyczne w określonym</p>	Wyjaśnienie BCU będą ośrodkami egzaminacyjnymi dla egzaminów zawodowych przeprowadzanych w ramach systemu oświaty

			<p>zakresie bądź też inne szczegółowe uprawnienia regulowane prawem krajowym (np. do obsługi chłodni amoniakalnych, wykonywania połączeń lutowanych bądź spawanych). Oznacza to, że BCU powinno dla wybranych branż gwarantować dostęp do niezbędnej grupy uprawnień zawodowych oraz możliwości zdobycia dodatkowych uprawnień zawodowych, które wymagałyby dodatkowego procesu szkolenia.</p> <p>Należy podkreślić, że ten aspekt ma dla niektórych branż kluczowe znaczenie nie tylko w kontekście adekwatnego przygotowania kadr dla rynku pracy, ale także z tego względu, że procedury zdobywania akredytacji do prowadzenia szkolenia i egzaminowania personelu w zakresie konkretnego uprawnienia zawodowego - wymaga spełnienia wielu uwarunkowań i może okazać się długotrwała i kosztowna. Stąd także warto rozważyć możliwość tworzenia BCU we współpracy z jednostkami bądź wprost przez jednostki, które taki status już posiadają. Należą do nich także niektóre krajowe ośrodki akademickie bądź badawcze.</p>	
13.	Krajowe Forum Chłodnictwa		<p>3) W Uzasadnieniu powołano się na konieczność ogłaszania „przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania corocznej prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego – stałe monitorowanie potrzeb na krajowym i wojewódzkim rynku pracy”, a także „obowiązek uzyskania opinii wojewódzkiej rady rynku pracy wydawanej na okres 5 lat”.</p> <p>Monitoring w zakresie zapotrzebowania rynku pracy na kadrę powinien być oparty na szacowanym zapotrzebowaniu na specjalistów nie tylko w oparciu o informacje ankietowe bądź z urzędów pracy, ale w głównej mierze na ocenie skutków przyjmowanych regulacji. Tak więc przykładowo w przypadku pomp ciepła – zapotrzebowanie na kadrę w tej branży możliwe jest w oparciu o oszacowaną ilość pomp ciepła, które będą musiały być montowane w nowych budynkach oraz o predykcję ilości pomp ciepła opartą o dane rynkowe z lat poprzednich.</p> <p>Konsekwencją dotychczasowego sposobu oceny zapotrzebowania na poszczególne zawody jest to, że w 2022 roku w wielu województwach zapotrzebowanie na technika odnawialnych źródeł energii bądź technika chłodnictwa i klimatyzacji (obydwa zawody obejmują pompy ciepła) jest umiarkowane, co jest w jawnej sprzeczności z rzeczywistym zapotrzebowaniem rynkowym na specjalistów – zwłaszcza posiadających adekwatne uprawnienia zawodowe. Co więcej, z racji na zachodzące w znacznym tempie zmiany zapotrzebowania na poszczególne zawody – wskazywany obowiązek uzyskania opinii wojewódzkiej rady rynku pracy wydawanej na okres 5 lat nie znajduje uzasadnienia. Należy podkreślić, że ocena zapotrzebowania rynkowego na poszczególne zawody stanowi podstawę do przyznawanych subwencji oświatowych, a w konsekwencji zapewne także dla finansowania BCU.</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Wskazany obowiązek uzyskania opinii wojewódzkiej rady rynku pracy nie dotyczy branżowych centrów umiejętności</p>
14.	Konfederacja Lewiatan		<p>1. Uwagi ogólne</p> <p>Projektowana ustawa o zmianie ustawy - Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw stanowi realizację kamieni milowych (nr A41G i A42G) dla reformy pn. A3.1 Kadry dla nowoczesnej gospodarki - poprawa dopasowania umiejętności i kwalifikacji do wymogów rynku pracy w związku z wdrażaniem nowych technologii w gospodarce oraz zieloną i cyfrową transformacją, ujętej w Krajowym Planie Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO), przyjętym przez Radę Ministrów 30 kwietnia 2021 r. Jak czytamy w uzasadnieniu do ustawy, w związku z pandemią COVID-19 oraz potrzebą zapewnienia rozwiązań umożliwiających wychodzenie z kryzysu i odpornych na różnego rodzaju sytuacje kryzysowe w przyszłości, wyzwaniem pozostaje przygotowanie niestandardowych, nowatorskich rozwiązań związanych z kształceniem zawodowym i rozwojem umiejętności, wykraczających poza dotychczasowe tradycyjne modele kształcenia, szkolenia i doskonalenia zawodowego. Przedmiotem reformy zaplanowanej w KPO jest wprowadzenie do systemu oświaty nowego rodzaju placówki, tj. branżowego centrum umiejętności (BCU), która będzie zaawansowaną technologicznie placówką kształcenia, szkolenia i egzaminowania w danej dziedzinie zawodowej.</p> <p>Konfederacja Lewiatan wyraża obawy czy projektowane wprowadzenie do polskiego systemu oświaty branżowych centrów umiejętności, spowoduje zaangażowanie poszczególnych branż w rozwój umiejętności oraz wspieranie współpracy między kształceniem zawodowym, w tym na poziomie szkolnictwa wyższego, a biznesem i pracodawcami. Konfederacja Lewiatan popiera działania mające na celu przygotowanie kadr na potrzeby nowoczesnej gospodarki i funkcjonowania w sytuacjach kryzysowych, przez wzmocnienie oraz konsolidację działań na rzecz rozwoju umiejętności i kwalifikacji</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Powodzenie inicjatywy, jaką będą branżowe centra umiejętności, będzie zależało od zaangażowania wszystkich stron, w szczególności branż, a tym samym będzie realizacją art. 3 ust. 1a ustawy – Prawo oświatowe.</p> <p>Inicjatywa, jaką jest wprowadzenie do systemu oświaty branżowych centrów umiejętności, stanowi jedno z wielu działań mających na celu wzmocnienie zaangażowania pracodawców w proces kształcenia zawodowego.</p> <p>Kolejnymi działaniami wzmocniającymi współpracę szkół z pracodawcami będą rozwiązania zaproponowane w FERS.</p>

			<p>w trzech obszarach (kształcenia zawodowego, szkolnictwa wyższego i uczenia się przez całe życie), a tym samym rozwój szkolnictwa branżowego w Polsce. Jednakże wsparcie rozwoju nowoczesnego kształcenia zawodowego, szkolnictwa wyższego oraz uczenia się przez całe życie, polegających na utworzeniu i wsparciu funkcjonowania 120 8CU, zorientowanych zarówno na ożywienie gospodarcze po kryzysie spowodowanym COVID19, jak i na stworzenie trwałych oraz skutecznych metod współpracy i współdziałania różnych interesariuszy w obszarze rozwoju umiejętności oraz szybkiego reagowania systemów kształcenia zawodowego i uczenia się przez całe życie na nieprzewidziane zdarzenia, jest dalece niewystarczającą odpowiedzią na potrzeby polskich pracodawców.</p> <p>Owszem, kluczowe znaczenie dla rozwoju umiejętności młodzieży i dorosłych ma zwiększenie zaangażowania przedsiębiorców i pracodawców w działania służące rozwijaniu i wykorzystywaniu umiejętności w miejscu pracy oraz dalsze wzmocnienie ich współpracy z podmiotami prowadzącymi edukację formalną lub pozaformalną. Nowy system szkolnictwa branżowego w dalszym ciągu, pomimo teoretycznych i prawnych założeń, nie funkcjonuje na realnej współpracy z pracodawcami.</p> <p>Choć należy docenić, że priorytetem Ministerstwa jest zaangażowanie pracodawców na każdym etapie kształcenia zawodowego, począwszy od określania potrzeb w zakresie nowych zawodów i kwalifikacji, przez projektowanie i realizację kształcenia zawodowego przy ścisłym udziale pracodawców, wyposażanie lub doposażanie pracowni do kształcenia zawodowego, aż po weryfikację efektów uczenia się i zatrudnianie absolwentów szkół, to jednak wiele istniejących rozwiązań, konkretnych instrumentów, nie stanowi dostatecznej odpowiedzi na postulat powiązania edukacji z rynkiem pracy (warto tu wspomnieć choćby o niewywiązywaniu się przez ministrów właściwych z terminów procedowania/włączenia kwalifikacji rynkowych do ZSK o których mowa w ustawie o ZSK; braku wystarczających zachęt finansowych i pozafinansowych do zatrudniania nauczycieli praktycznej nauki zawodu; zmiany przepisów dotyczących zatrudniania młodocianych, braku zintegrowania działań wybranych resortów - w szczególności ministra właściwego ds. pracy z działaniami podejmowanymi przez ministra właściwego ds. oświaty i wychowania, etc).</p> <p>Jesteśmy zgodni, że aby sprostać aktualnym wyzwaniom rynku pracy (w tym związanym z pandemią COVID-19), na którym występuje niedobór pracowników, a także wyzwaniom związanym ze zmianami demograficznymi, cyfryzacją i automatyzacją występującą w wielu obszarach życia oraz transformacją gospodarki polskiej w kierunku gospodarki „zielonej” i niskoemisyjnej, należy w taki sposób wspierać dalszy rozwój systemu kształcenia zawodowego, aby pozostawał on w stałej łączności z rynkiem pracy, biznesem oraz nowymi trendami związanymi z cyfrową i zieloną transformacją, a także zmieniającym się modelem funkcjonowania społecznego</p> <p>Ponadto wyrażamy wątpliwość w odniesieniu do założeń wyartykułowanych w uzasadnieniu ustawy, jakoby podmioty edukacyjne nie sygnalizowały większych problemów w komunikacji z dużymi przedsiębiorstwami, rzekomo inaczej niż w sytuacji, gdy struktura przedsiębiorstw jest zdominowana przez mikro-, małe i średnie przedsiębiorstwa, niezbędne jest wsparcie w wypracowaniu efektywnych, uniwersalnych mechanizmów współpracy.</p> <p>Projektowana ustawa zakładająca stworzenie regulacji prawnych dotyczących branżowych centrów umiejętności, oparta na słusznych intencjach, niestety nie doprowadzi do zmiany systemowej kształcenia zawodowego, gdyż projektowa ogólnopolska sieć BCU nie zastąpi szkół branżowych (i technicznych), które winny stanowić fundament przygotowania zawodowego kadr dla polskiej gospodarki (a które to szkoły wymagają nieustannego reformowania i wsparcia). Zgodnie z intencją autorów projektu zmiany przewidziane w projektowanej ustawie umożliwią utworzenie ogólnopolskiej sieci BCU, które będą ośrodkami kształcenia, szkolenia i egzaminowania, dostępnymi dla uczniów, studentów, pracowników branż i innych osób uczących się. BCU nawet jeśli będą prowadziły działania edukacyjne, szkoleniowe, integrujące edukację z biznesem oraz wspierające współpracę szkół, placówek i uczelni z pracodawcami, a także działania innowacyjne, rozwojowe, doradcze i promocyjne, nie rozwiążą powszechnego w skali kraju braku siły roboczej i problemu luki kompetencyjnej. Działania krajowych BCU zgodnie z inicjatywą centrów doskonałości zawodowej, mają uzupełniać istniejącą ofertę kształcenia i szkolenia zawodowego w systemie oświaty oraz systemie szkolnictwa wyższego i nauki. Wydaje się to zwłaszcza wątpliwe w sytuacji tworzenia BCU specjalizujących się w</p>	
--	--	--	---	--

			poszczególnych tzw. dziedzinach, choć zlokalizowanych w różnych częściach kraju, to z dużą barierą dostępności (zwłaszcza przy niskiej mobilności edukacyjnej mieszkańców Polski).	
15.	Konfederacja Lewiatan		Określenie warunków zatrudnienia personelu w BCU - Do BCU zastosowanie będą miały dotychczasowe przepisy ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2021 r. poz. 1762, z późn. zm.) i art. 15 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe, dotyczące zatrudnienia w placówce, za zgodą organu prowadzącego, osób niebędących nauczycielami, posiadających przygotowanie uznane przez dyrektora centrum za odpowiednie do prowadzenia zajęć z zakresu kształcenia zawodowego będą miały zastosowanie również do branżowych centrów umiejętności. Kierunek zmian wydaje się zasadny, lecz niewystarczający. Należy rozważyć likwidację ustawy Karty Nauczyciela i zbudowanie nowego systemu awansu i motywacji nauczycieli.	Wyjaśnienie Uwaga dotycząca likwidacji ustawy Karta Nauczyciela nie może zostać uwzględniona, gdyż nie jest związana z głównym celem projektowanych rozwiązań umożliwiających wprowadzenie BCU do systemu oświaty, a tym samym wykracza poza zakres regulacji.
16.	PIFS		do skoordynowania chociażby diagnozy potrzeb rozwojowych danego sektora w szczegółowym rozbiciu na poszczególne role zawodowe i obecne oraz przyszłe potrzeby kompetencyjne. To Rady zdefiniowały liczne rekomendacje opisane językiem efektów uczenia się tożsamym z wymaganiami ZSK. W ramach tych działań integrowano instytuty badawcze, przedsiębiorców, obszar edukacji formalnej i pozaformalnej. Uruchomiono działania rozwojowe na rzecz pracowników tych branż. Zatem argumenty wymieniane w niniejszej regulacji zdają się ignorować wieloletnie istnienie tych procesów w Polsce. Niestety, nie przekonują nas krótkowzroczne i niedopracowane inwestycje w nowe instytucje edukacji formalnej, które faktycznie pozostaną kosztem, a nie trwałą inwestycją i nie zapowiadają wartości dodanej w stosunku do już istniejących rozwiązań. W uzasadnieniu do projektu ustawy wskazano, że stanowi on realizację kamieni milowych KPO. Warto zatem przypomnieć, że proces konsultacji Krajowego Planu Odbudowy również pozostawiał wiele do życzenia, dlatego nie mogły wówczas wybrzmieć dostatecznie istotne wątpliwości jakie budziły niektóre jego założenia, szczególnie te związane z obszarem szeroko rozumianej edukacji. Dotyczyły one m.in.: - potraktowania rozwoju osobistego i uczenia się przez całe życie „resortowo” i „doraźnie”, ignorowanie faktu, że procesy te pełnią rolę służebną i są przekrojowe dla całej gospodarki i społeczeństwa. Ogromnym zawodem stało się dla nas, że niepowtarzalna okazja wykorzystania zasobów jakie postawiło do dyspozycji RRF dla systemowego unowocześnienia szeroko rozumianej edukacji w Polsce, nie została w ogóle wzięta pod uwagę. Edukacja nie jest przez KPO traktowana jako cel i obszar inwestycji. To natomiast, co projekt przewiduje w tym obszarze, dotyczy w dominującej części bądź wyłącznie, edukacji formalnej; - KPO kontynuuje systematyczne pomijanie sektora usług rozwojowych w rozwiązaniach legislacyjnych dotyczących edukacji, przez co podtrzymuje dawny podział, który od dawna traci sens i znaczenie. Warto podkreślić, że mimo wielu zmian w sektorze oświaty i w szkolnictwie wyższym, nie są one w stanie sprostać tak dynamicznym potrzebom regularnego uczenia się i adaptacji (tzw. reskilling, upskilling) jaki potrzebny jest gospodarce; - W przeciwieństwie do Zintegrowanej Strategii Umiejętności (ZSU), organizację i wsparcie uczenia się utożsamia się z publicznymi usługami edukacyjnymi, przemilczając rozwój kompetencji w ramach edukacji pozaformalnej i w ramach uczenia się nieformalnego. Tymczasem największy udział aktywności edukacyjnej pracowników przedsiębiorstw to właśnie edukacja poza wymiarem publicznym, tj. oświatą i szkolnictwem wyższym. Zaledwie kilka procent inwestycji przedsiębiorców w rozwój pracowników to inwestycje w edukację formalną. Pozostała część to inwestycję w uczenie się w miejscu pracy oraz inwestycje w edukację pozaformalną i nieformalną. - zamierzenia proponowane w KPO nie biorą pod uwagę faktu, że edukacja nie potrzebuje centralizacji podmiotowej a działania sieciowego, aktywnych relacji i procesów wymiany. Nie potrzebuje kolejnych inwestycji infrastrukturalnych, które nie uwzględniają potrzeby nowej roli i nowych kompetencji podmiotów i profesjonalistów odpowiedzialnych za wsparcie rozwoju innych ludzi; Potrzebne nam zmiany powinny raczej polegać na integracji i koordynacji źródeł i form możliwych do wykorzystania przez uczącego się. Taki trend widoczny jest w rozwiązaniach stosowanych min. przez korporacje międzynarodowe, które po okresie centralizacji zarządzania rozwojem budują zdolności zarządzania środowiskiem uczenia się i dostępem (tzw. just on time) do wielu źródeł i form uczenia się, w tym finansowania uczenia się (np. indywidualne konto edukacyjne czy bon edukacyjny). Za takimi zmianami	Wyjaśnienie Przedłożone zmiany już na etapie ich projektowania zostały dogłębnie przemyślane i wnikliwie przeanalizowane, zarówno pod kątem adekwatności i efektywności rozwiązań merytorycznych, jak i związanych z nimi potrzeb w zakresie zapewnienia źródeł finansowania. Analiza korzyści, jakie z punktu widzenia edukacyjno-gospodarczego przyniesie wprowadzenie branżowych centrów umiejętności, pozwala wskazać to rozwiązanie jako priorytetowe dla dalszego rozwoju szkolnictwa branżowego oraz zmniejszenia przyszłych obciążeń finansowych wynikających z konieczności ponoszenia potencjalnych dodatkowych środków budżetowych na dalsze dopasowywanie tego systemu do potrzeb szybko zmieniającego się rynku pracy. Należy podkreślić, że proponowane rozwiązanie, angażujące organizacje branżowe w proces kształcenia i szkolenia zawodowego uczniów, studentów oraz pracowników przedsiębiorstw, jest absolutnie bezprecedensowe i może długofalowo zmienić niesłuszne podejście do myślenia o kształceniu zawodowym jako o tym obszarze edukacji, który nie może na bieżąco iść w parze za dynamicznymi zmianami w gospodarce, a co za tym idzie pozwoli zminimalizować przyszłe nowe koszty i nakłady przede wszystkim na poziomie krajowym po stronie resortów odpowiedzialnych za przygotowanie kadr dla danej dziedziny gospodarki, ale również na poziomie lokalnym – po stronie szkół i ich organów prowadzących. Wartością dodaną utworzenia nowej placówki będzie trwałe zaangażowanie przedstawicieli branż w proces kształcenia zawodowego oraz w działania sprzyjające zwiększaniu, jakości, efektywności, a co za tym idzie również atrakcyjności tego kształcenia. Łącząc na niespotykaną dotychczas w Polsce skalę świat biznesu i edukacji zawodowej na poziomie szkolnictwa ponadpodstawowego i wyższego, BCU przyczynią się do wdrożenia w praktyce zmiany systemowej w postaci faktycznego włączenia kluczowych interesariuszy

		<p>stoi potrzeba adekwatnego, szybkiego i zindywidualizowanego uczenia się inicjowanego przez pracodawcę i samych uczących się. Takie zjawisko zachodzi również na polskim rynku pracy. Osoby z właściwymi kompetencjami, które potencjalnie trafią do pracodawców to w dużej mierze osoby, które część kwalifikacji nabyły np. drogą uczenia się w innym miejscu pracy a następnie uzupełniły je o niewielkie wiązki efektów uczenia się (np. mikropoświadczenia) i są zdolne do wykonywania nowych zadań zawodowych.</p> <p>Z prawdziwą przykrością wypada stwierdzić, że proponowana regulacja, w sposób niezwykle konsekwentny, kontynuuje proces marginalizacji tych obszarów edukacji, które ze swej natury są elastyczne i sprawniej mogą zaoferować zmianę, uzupełnienie czy podniesienie kompetencji czy kwalifikacji. Stosunkowo skuteczną próbę zintegrowania wielu interesariuszy rozwoju danego sektora (zwłaszcza dla sektorów ważnych z punktu widzenia gospodarki) podjęto w ramach systemu Rad Sektorowych ds. Kompetencji. W jego ramach doszło do skoordynowania chociażby diagnozy potrzeb rozwojowych danego sektora w szczegółowym rozbiciu na poszczególne role zawodowe i obecne oraz przyszłe potrzeby kompetencyjne. To Rady zdefiniowały liczne rekomendacje opisane językiem efektów uczenia się tożsamym z wymaganiami ZSK. W ramach tych działań integrowano instytuty badawcze, przedsiębiorców, obszar edukacji formalnej i pozaformalnej. Uruchomiono działania rozwojowe na rzecz pracowników tych branż. Zatem argumenty wymieniane w niniejszej regulacji zdają się ignorować wieloletnie istnienie tych procesów w Polsce. Niestety, nie przekonują nas krótkowzroczne i niedopracowane inwestycje w nowe instytucje edukacji formalnej, które faktycznie pozostaną kosztem, a nie trwałą inwestycją i nie zapowiadają wartości dodanej w stosunku do już istniejących rozwiązań.</p> <p>3. Wprowadzenie do obrotu prawnego BCU – sposób i konsekwencje</p> <p>BCU zostało w projekcie zdefiniowane z jednej strony jako podmiot systemu oświaty, ze wszystkimi konsekwencjami regulacyjnymi, w tym dotyczącymi finansowania i sprawozdawczości, a z drugiej strony mają być podmiotami silnie osadzonymi i uprawnionymi w środowisku rynkowym danej branży czy sektora. Analizując proponowane regulacje trudno nie odnieść wrażenia, że nie dokonano analizy tego, jak nowe podmioty wpiszą się w rzeczywistość zastaną i na ile będą w stanie spełnić istotną rolę, nie wprowadzając przy tym chaosu i dualizmu działań. Uzasadnienie do projektu ustawy nasuwających się wątpliwości nie wyjaśnia. Dotyczą one m.in. następujących kwestii:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Uregulowanie wszystkich kwestii związanych z funkcjonowaniem nowych podmiotów w reżimie prawa oświatowego powieli rozwiązania, język i stosowane pojęcia właściwe dla systemu oświaty szkolnej, które są dalekie od przyjętych w gospodarce rynkowej, jej sektorów i branż, a także stosowanych w obszarze zdobywania i podnoszenia kwalifikacji osób dorosłych i wspomaganie uczenia się przez całe życie, a więc wszędzie tam, gdzie interwencja i wsparcie są najbardziej potrzebne. W konsekwencji BCU mogą stać się mało zrozumiałym i przez to nieefektywnym ogniwem, a eksperyment może się okazać krótkotrwałym. Warto w tym miejscu przywołać przykład ZSK, który w istocie swojej stanowił spektakularny przełom w sposobie myślenia o rozwoju i uczeniu się przez całe życie, wymagający przełamania wielu schematów i przekonania do swojej słuszności zarówno rynek i pracodawców, ale także resortowe podejście w obszarze administracji. Z perspektywy czasu wyraźnie widać, że regres w rozwoju ZSK jest spowodowany nieskutecznym przekonaniem wszystkich do uznania ZSK za wspólny, wskutek czego ZSK funkcjonuje obok innych porządków (np. w obszarze rynku pracy, czy nawet samego obszaru oświaty i nauki, a jego rozwój i upowszechnienie napotyka na opór; - Niejasna jest rola rad BCU, które z jednej strony mają silnie reprezentować środowisko branżowe, ale w którym nie przewidziano przedstawicieli organu prowadzącego, który ma szerokie kompetencje, nie tylko doradcze, przy jednoczesnej odpowiedzialności prawnej za działalność BCU jaki spoczywa na organie prowadzącym; - Skomplikowane regulacje dotyczące finansowania działalności BCU, nie pozwalają ocenić, czy jako centra umiejętności w obszarach zawodowych często zaawansowanych technologicznie, będą w stanie zapewnić wyposażenie i warunki adekwatne do wymagań współczesnej praktyki gospodarczej; - Proponowane regulacje nie odpowiadają jednoznacznie na pytanie jak BCU mają funkcjonować w synergii z istniejącymi podmiotami i rozwiązaniami oraz stanowić faktyczną wartość dodaną. <p>Szczególnie należy wyrazić troskę o potencjalne nakładanie się ról i zadań z sektorowymi radami ds. kompetencji, które w proponowanych rozwiązaniach zostały potraktowane marginalnie;</p>	<p>kształcenia zawodowego, w szczególności ogólnopolskich organizacji pracodawców, samorządów gospodarczych i innych organizacji gospodarczych, stowarzyszeń lub samorządów zawodowych, w konkretne działania wspierające proces kształcenia i szkolenia zawodowego.</p> <p>Do oczekiwanych wymiernych efektów utworzenia nowej placówki będą zatem należały:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wsparcie gospodarki w pozyskiwaniu kadr, w tym wsparcie kadrowe dla rządowych inwestycji strategicznych, – zwiększenie regionalnego i lokalnego potencjału inwestycyjnego, – wyraźny przyrost liczby organizacji branżowych wspierających kształcenie zawodowe, – zaangażowanie szeregu nowych pracodawców w proces kształcenia zawodowego, – zapewnienie szkołom i uczelniom dostępu do pracodawców, a tym samym ułatwienie realizacji obowiązków nałożonych reformą kształcenia zawodowego z 2019 r., – zwiększenie dostępu uczniów, studentów, nauczycieli, nauczycieli akademickich oraz innych osób dorosłych do miejsc realizacji kształcenia i doskonalenia zawodowego oraz do wiedzy i najnowszych technologii w branży, – zwiększenie dostępu do oferty edukacji pozaszkolnej adekwatnej do potrzeb poszczególnych branż, – minimalizacja przyszłych nowych obciążeń budżetowych związanych z potencjalną potrzebą dalszego reformowania kształcenia zawodowego.
--	--	--	--

			<p>- Projektodawca wchodzi w rolę uznaniowego arbitra, który urządzić będzie reguły aktywności i znaczenie, także poprzez instrumenty finansowe, różnych instytucji i organizacji funkcjonujących w obszarze branży czy sektora. Bez należytego przygotowania, konsultacji branżowych i osiągniętego konsensu, działania te mogą się okazać niezrozumiałe i zostać odrzucone.</p> <p>Reasumując, rysująca się w projekcie ustawy koncepcja praktycznego wprowadzenia do życia branżowego BCU zawiera zbyt wiele wątpliwości, nie wyjaśnionych intencji, a zbyt mało argumentów iż została ona dostatecznie skonsultowana i przedyskutowana, by w tej postaci udzielić jej poparcia.</p>	
Uwagi do ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji				
	Polska Izba Motoryzacji	Określenie minimalnej objętości kwalifikacji rynkowej i sektorowej: Art. 2 pkt 8a, pkt 11, pkt 11a ustawy o ZSK	<p>W ramach przeprowadzonej analizy dokonano sprawdzenia objętości godzinowej prowadzonych szkoleń w sektorze motoryzacyjnym. Uwzględniono szkolenia, po których pracownicy mogą samodzielnie wykonywać zadania zawodowe w środowisku pracy, co rozumiane może być jako nieformalne uzyskanie umiejętności potwierdzających kwalifikacje do wykonywania danego zadania zawodowego/zawodu. W ramach analizy stwierdzono, że min. liczba godzin wymaganych do potwierdzenia danej umiejętności wynosi 80-100 godzin. Rekomenduje się zatem zmniejszenie liczby godzin wskazanych w przepisach zmiany ustawy do 100 godzin.</p>	<p>Odstąpiono od regulacji</p> <p>Z uwagi na złożoność tego zagadnienia oraz konieczność przeprowadzenia pogłębionych analiz, odstąpiono od określania minimalnej objętości kwalifikacji rynkowych i sektorowych</p>
	Instytut Badań Edukacyjnych (IBE)	<p>Propozycja dotycząca tzw. minimalnej objętości kwalifikacji (120 godzin) odnosi się zarówno do kwalifikacji sektorowych, jak i kwalifikacji rynkowych, przy czym na początku wdrażania ZSK założono, że kwalifikacje rynkowe będą kwalifikacjami "małymi" (a proponowana liczba godzin - 120 - byłaby wystarczająca nawet dla studiów podyplomowych).</p> <p>W opinii Instytutu Badań Edukacyjnych w przypadku kwalifikacji rynkowych warto pozostawić w tym obszarze dowolność, gdyż:</p> <ul style="list-style-type: none"> • trudno jest z góry trafnie określić minimalną objętość kwalifikacji, które wpisują się w różne potrzeby społeczne lub rynku pracy: mniejsze objętościowo kwalifikacje potrzebne mogą być np. jako kwalifikacje "specjalizacyjne" (gdzie mamy do czynienia z grupą osób chcących pogłębić swoje kompetencje w jakiejś branży w zakresie pewnej niszy); • jeśli przyjmujemy założenie, że szkolenia zarejestrowane w Bazie Usług Rozwojowych, a także dodatkowe umiejętności zawodowe (tzw. DUZ-y) w szkolnictwie branżowym, mogłyby prowadzić do nabywania kwalifikacji rynkowych, wydaje się, że wskazanie minimalnej objętości tych kwalifikacji na poziomie 120 godzin może temu nie sprzyjać - z danych Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości prowadzącej Bazę Usług Rozwojowych wynika, że szkolenia trwające powyżej 128 godzin stanowią - uśredniając - zaledwie 2,13% wszystkich szkoleń, na które zapisują się użytkownicy bazy, natomiast szkolenia trwające poniżej 16 godzin stanowią 59,03% takich szkoleń (szkolenia trwające 17-24 godziny - 16,48%; 25-32 godziny - 7,61%; 33-64 godziny - 10,60%; 65-128 godzin - 4,15%). 		
	Polska Izba Firm Szkoleniowych (PIFS)	<p>2) Wprowadzenie definicji <i>objętości kwalifikacji</i> (art.9 pkt1 b)) budzi nasze zasadnicze wątpliwości z następujących powodów:</p> <ul style="list-style-type: none"> - liczba 120h przyjęta została arbitralnie i bez należytego wyjaśnienia przyjętej wielkości, także w uzasadnieniu do projektu ustawy, - definicja wprowadza rygor minimalnej liczby godzin, odnoszących się do wymiaru godzin kształcenia lub szkolenia, co de facto oznacza zaprzeczenie istoty systemu kwalifikacji, który koncentruje się na walidacji efektów uczenia się, a nie na sposobie i warunkach osiągania tych efektów; liczba godzin zorganizowanej formy wspomagania uczenia się, czy to w trybie edukacji formalnej czy pozaformalnej, nie powinna być w żadnym wypadku miarą decydującą o kwalifikacji, - jeżeli propozycja definicji jest podyktowana potrzebami o których uzasadnienie do projektu ustawy wyraźnie nie wspomina, to nie powinien to być element ZSK, jako obcy dla tego Systemu który wprowadzi ogromny chaos i sprzeczne z jego istotą „dopasowywanie się” do zdefiniowanego kryterium, - określane dotychczas kierunkowe wskaźniki liczby godzin pracy miało dawać pewien pogląd na wysiłek, jaki może być związany z osiągnięciem wymaganych efektów uczenia się. Dodajmy, wysiłek realizowany w różnych formach, w różny sposób i z różnych pozycji wyjściowych 		

		<p>zainteresowanego, co uzasadniało wyraźne wskazanie na orientacyjny charakter tej informacji. Wprowadzenie definicji legalnej w tym brzmieniu powoduje, niestety, że kluczowym kryterium uznania za kwalifikację jest liczba godzin kształcenia lub szkolenia (skądinąd to podkreślenie rozróżnienia „kształcenia” i „szkolenia” dla współczesnej edukacji staje się niefortunne i niezrozumiałe), - należy zadać pytanie, jak tę liczbę 120 godzin rozpatrywać w kontekście poświadczeń różnego rodzaju osiągnięć, szczególnie tych uzyskiwanych poza edukacją formalną i przy niewielkim nakładzie pracy. Przyjmowane aktualnie rozwiązania powinny w racjonalny sposób uwzględniać spójność z realizowanymi już działaniami w zakresie mikropoświadczeń. Z powyższych względów wnosimy o przedyskutowanie tej zmiany, albo jej zaniechanie.</p>	
	<p>Sektorowa Rada ds. Kompetencji Nowoczesne Usługi Biznesowe</p>	<p>Projekt ustawy proponuje wprowadzenie w art. 2 Ustawy o ZSK pkt 8a zawierającego definicję legalną nowego pojęcia: objętości kwalifikacji jako <i>minimalnej liczby godzin potrzebnych do nabycia wszystkich efektów uczenia się wymaganych dla kwalifikacji w przypadku kształcenia lub szkolenia mającego na celu przygotowanie do nabycia tych efektów</i>. Tak rozumiane pojęcie objętości kwalifikacji jest w istocie sprzeczne zarówno z pojęciem efektów uczenia się, jak i samej kwalifikacji na gruncie Ustawy o ZSK i w świetle Zaleceń.</p> <p>(...) Z punktu widzenia założeń ZSK pojęcie objętości kwalifikacji, zamykające wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne w ramy formalne mierzone wyłącznie czasem poświęconym na uczenie się jest sprzeczne z celem systemu, a także sprzeczne z pojęciem uczenia się nieformalnego i uczenia się przez całe życie, będącą aksjologicznym uzasadnieniem unijnego oraz polskiego systemu ram kwalifikacji.</p> <p>4.2 Podkreślić należy, że powiązanie minimalnej „objętości kwalifikacji” z poziomem PRK nie ma żadnego uzasadnienia z punktu widzenia metodyki przypisywania poziomu dla kwalifikacji rynkowych oraz w powiązaniu z metodyką kształcenia.</p> <p>4.3 Zgodnie z ideą systemu orientacyjny nakład pracy potrzebny do uzyskania kwalifikacji (w godzinach), w przypadku kwalifikacji rynkowej jest każdorazowo przypisywany w procesie opisywania kwalifikacji. Orientacyjny nakład pracy osoby uczącej się jest wskazywany przez ekspertów: znawców branży, praktyków, trenerów zajmujących się przygotowaniem kandydatów do uzyskania kwalifikacji. Liczba ta w żaden sposób nie wynika z poziomu PRK przypisanego do danej kwalifikacji rynkowej, a wyłącznie z jej specyfiki. Dodatkowo, orientacyjny nakład pracy uwzględnia nie tylko godziny poświęcone na szkolenie lub kształcenie, ale także na samodzielne uczenie się w różny sposób.</p> <p>4.4 Powiązanie „objętości kwalifikacji” rynkowej z poziomem PRK i jednocześnie wskazanie minimalnej liczby godzin dla kwalifikacji z przypisanym PRK powyżej 2 nie ma żadnego uzasadnienia z punktu widzenia założeń ZSK. Zaprzecza idei systemu, u podstaw której leżała możliwość dochodzenia do kwalifikacji różnymi ścieżkami; w szczególności dotyczyło to właśnie kwalifikacji rynkowych. Powiązanie w sztywny sposób kwalifikacji rynkowych z liczbą odbytych godzin szkolenia lub kształcenia jest w jaskrawej sprzeczności z podstawowymi zasadami ZSK.</p> <p>4.5 Dodatkowo, zaproponowana minimalna liczba godzin „objętości kwalifikacji” rynkowej jest zupełnie niezrozumiała. Autorzy niniejszej opinii nie znajdują żadnego uzasadnienia merytorycznego dla arbitralnie narzuconej minimalnej liczby godzin „objętości kwalifikacji” rynkowej.</p>	
	<p>Osoba fizyczna</p>	<p>Ustawa o ZSK podaje definicję kwalifikacji rynkowej, na podstawie której przeprowadza się procedowanie przez Ministra Właściwego kwalifikacji, w celu potwierdzenia jej zapotrzebowania na potrzeby społeczne lub rynku pracy, w zakresie określonym w zestawach efektów uczenia się. Kwalifikacje te mają mieć charakter zawodowy, kompletny do pełnienia danej funkcji czy zadań w środowisku pracy lub usług. Ich „objętość” determinują zestawy efektów uczenia się konieczne do pełnienia tych funkcji lub wykonywania określonych zadań. Sposób oraz czas ich nabycia, który może być różny dla poszczególnych osób, jest sprawą wtórną. Sam opis kwalifikacji skupia się na tym, co osoba walidowana ma potwierdzić z zakresu wiedzy, umiejętności, kompetencji społecznych - stanowi to istotę nabycia kwalifikacji. Wprowadzenie powyższego zapisu uderza w „rynkowość” kwalifikacji, tzn.</p>	

		<p>w aktywizację podmiotów do elastycznej odpowiedzi na bieżące potrzeby przemysłu czy rynku usług. Narusza też ideę stopniowego kumulowania umiejętności, do czego ZSK w tej jego części zostało powołane. Na pierwszej stronie portalu ZSK czytamy: "Zintegrowany system kwalifikacji dotyczy tych, którzy chcą się uczyć i rozwijać przez całe życie, a także pokoleń, które dopiero przygotowują się do wejścia na rynek pracy. W zintegrowanym systemie większego znaczenia nabierają konkretne efekty uczenia się, czyli to, co wiemy, jakie umiejętności i kompetencje posiadamy oraz jak potrafimy je wykorzystać w życiu zawodowym i społecznym." Proponowana zmiana pojęcia „kwalifikacji rynkowych” z minimalną objętością w wymiarze 120 godzin budzi więc wątpliwość, gdyż rozmią się z założeniami utworzenia kwalifikacji rynkowych. Będzie również skutkowało archiwizacją wielu kwalifikacji funkcjonujących w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (ZSK), co uderza bezpośrednio w interesariuszy ZSK: we Wnioskodawców, prowadzących Instytucje Certyfikujące, w przydzielone Podmioty Zewnętrznego Zapewnienia Jakości, ale też w osoby certyfikowane lub przygotowujące się do walidacji i certyfikowania. Należy tu mieć na uwadze ogrom kosztów poniesionych przez poszczególne grupy interesariuszy, ale też ukierunkowanie życia zawodowego wielu osób do obsługi walidacji i certyfikowania tych kwalifikacji. Z wyrazami szacunku</p>	
	<p>Konfederacja Lewiatan</p>	<p>Propozycja dotycząca tzw. minimalnej objętości kwalifikacji (120 godzin) odnosi się zarówno do kwalifikacji sektorowych, jak i kwalifikacji rynkowych, przy czym na początku wdrażania ZSK założono, że kwalifikacje rynkowe będą kwalifikacjami potwierdzającymi nabycie nawet stosunkowo małych jednostek/zestawów efektów uczenia się (niewielkiej puli efektów uczenia się). Ta koncepcja odpowiadała pracodawcom, którzy w dotychczasowym podjęciu dostrzegali i doceniali elastyczność zaproponowanego rozwiązania. Ponadto praktyka pokazuje na przykładzie Bazy Usług Rozwojowych że ok. 60% szkoleń, które mogłyby prowadzić do uzyskania kwalifikacji (rozumianych jako rynkowe) to szkolenia trwające poniżej 16 godzin. Proponowane rozwiązanie stoi w sprzeczności z potrzebami pracodawców, czyli potwierdzania nabytych umiejętności (także poprzez nadawanie kwalifikacji) w stosunkowo wąskich obszarach.</p>	
	<p>Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości (PARP)</p>	<p>8. Art. 9 pkt 1 lit. d i e projektu ustawy (zmieniany art. 2 pkt 11 oraz dodawany art. 2 pkt 11b w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji) Proponuję nie wprowadzać minimum objętości kwalifikacji rynkowej oraz kwalifikacji sektorowej (120 godzin). Proponowana zmiana nie została wyjaśniona i jest niezrozumiała w kontekście rozwoju koncepcji uczenia się przez całe życie. Taki zapis nie stawia osoby uczącej się w centrum, gdyż nie pozawala na elastyczne dostosowanie się systemu uczenia do indywidualnych potrzeb uczących się osób dorosłych, o której mowa m. in. w Długookresowej Strategii Rozwoju Kraju. Polska 2030. Zmiana ta uniemożliwi potwierdzanie kwalifikacji znacznej części uczących się, którzy ze względu na zobowiązania osobiste i zawodowe, nie korzystają z usług edukacyjnych trwających tak dużą liczbę godzin. Takie rozwiązanie jest wbrew idei pozaformalnego uczenia się osób dorosłych i polityce uczenia się przez całe życie, która m. in. zakłada zapewnianie wszystkim zainteresowanym możliwości zdobywania i potwierdzania kwalifikacji zgodnie z potrzebami oraz wymaganiami rynku pracy i społeczeństwa obywatelskiego, w dowolny sposób: zarówno w procesie edukacji formalnej, pozaformalnej i nieformalnej. Limit 120 godzin oznacza, że ograniczona zostanie dostępność i równość szans w zakresie edukacji, co negatywnie wpłynie na poczucie sprawiedliwości społecznej i dobrobytu. Czas bowiem, zaraz po finansach, od wielu lat jest najczęściej wskazywaną barierą w korzystaniu z usług edukacyjnych (np. badania SMART SKILLS (parp.gov.pl), a także badania Bilans Kapitału Ludzkiego). Proponowane rozwiązanie jest także wbrew pierwotnym założeniom Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji i koncepcji uczenia się w różnych kontekstach i sytuacjach, nie tylko w ramach kursów, szkoleń. Wprowadzenie wymogu 120 godzin dla kwalifikacji rynkowej lub sektorowej nie będzie sprzyjało rozwojowi koncepcji mikroświadczeń (ang. micro-credentials), koncepcji która jest rozwijana w krajach Unii Europejskiej i ma służyć do uznawania efektów uczenia się osób dorosłych po krótkim doświadczeniu edukacyjnym (np. krótkim kursie lub szkoleniu). Mikroświadczenia mają być elastycznym mechanizmem potwierdzania efektów uczenia się na różnych ścieżkach edukacyjnych.</p>	

			<p>Dodatkowo mogą być wykorzystywane jako część ukierunkowanych działań wspierających aktywizację zawodową osób dorosłych i włączanie ich w rynek pracy – są one dostępne dla wszystkich, niezależnie od wieku, zatrudnienia czy poziomu wykształcenia. Mikropoświadczenia uwierzytelniające umiejętności i kompetencje powinny być powszechnie uznawane, wydawane w sposób transparentny i przejrzysty, aby budować zaufanie do tego, co poświadczają. Odzwierciedleniem tego stanowiska było przyjęcie 22 czerwca 2022 r. przez Radę Unii Europejskiej zalecenia w sprawie europejskiego podejścia do mikropoświadczeń na potrzeby uczenia się przez całe życie i zatrudnialności (2022/C 243/02). Wydaje się, że ustawa o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji jest najlepszym narzędziem do tego, aby wprowadzić mikropoświadczenia w życie, gdyż w znacznym stopniu zapewnia warunki związane z potwierdzaniem efektów uczenia się. Co prawda, odzwierciedleniem tego podejścia wydaje się być art. 48 ustawy o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji i możliwość kumulowania osiągnięć składających się na kwalifikację. Jednak w praktyce regulacja ta nie wypełnia całkowicie tych założeń, gdyż daje zbyt dużą uznaniowość Instytucjom Certyfikującym w zakresie potwierdzania osiągnięcia podczas certyfikowania kwalifikacji. Sama ustawa w enigmatyczny sposób traktuje o procesie walidowania osiągnięć i wnoszenia opłat przy certyfikowaniu kwalifikacji w wyniku kumulacji osiągnięć. Przykładowo wnoszenie opłat, o których mowa w art. 46 ust. 1 dotyczy tylko certyfikowania kwalifikacji, gdzie walidacja dotyczyła całej kwalifikacji i jest wnoszona po wydaniu certyfikatu. Można zadać tu pytanie, jaki interes będzie miała osoba w kumulowaniu osiągnięć, jeśli poniesie opłatę za walidację osiągnięć (części kwalifikacji), a następnie kolejną opłatę za certyfikat, walidację całej kwalifikacji, w tym wcześniejszych osiągnięć (Instytucja Certyfikująca musi zweryfikować, że wcześniejsze osiągnięcia są tożsame z wymaganiami kwalifikacji). Można też zadać pytanie, jaki interes będzie mieć Instytucja Certyfikująca w weryfikacji osiągnięć, skoro może zweryfikować większą kwalifikację. Ustawa o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji wymaga wprowadzenia zmian w tym zakresie i doregulowania możliwości uznawania osiągnięć, które mogą być odpowiedzią na wprowadzenie mikropoświadczeń. Zmiany te powinny dotyczyć również „małych” kwalifikacji.</p>	
PIFS	<p>Wprowadzenie kwalifikacji sektorowych Art. 2 pkt 11b i inne ustawy o ZSK</p>	<p>3) Wprowadzenie definicji <i>kwalifikacji sektorowej</i> (art.9 pkt 1e) i zmiany będącej jej konsekwencją w dalszej części projektu).</p> <p>Wśród kwalifikacji rynkowych można wskazać takie, które mają zakres zastosowania ograniczony wyraźnie do danej branży czy sektora, oraz takie, które cechuje bardziej uniwersalny charakter. Ścisłą granicę jednak trudno wyznaczyć, ale też warto zadać sobie pytanie o jej cel.</p> <p>Proponowana definicja (...) może skutkować licznymi nieporozumieniami i paraliżem w procesie włączania nowych kwalifikacji do ZSK.</p> <p>Tak może się stać, ponieważ:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wprowadzenie rozróżnienia pomiędzy kwalifikacją rynkową i kwalifikacją sektorową jest samo w sobie sztuczne, gdyż tak określona kwalifikacja sektorowa jest co najwyżej wyróżnionym (choć bez wskazania cech wyróżniających) rodzajem kwalifikacji rynkowej, - proponowane rozróżnienie nie definiuje różnic ani cech na podstawie których można w sposób jednoznaczny stwierdzić, że jedna kwalifikacja jest „rynkowa”, a druga „sektorowa”. Nie wskazuje także, kto i na jakiej podstawie może rozstrzygać, którą kwalifikację należy uznać za „sektorową”, a którą za „rynkową”. A to stanowi potencjalne źródło i nieporozumień i potencjalnych konfliktów na tle zbieżnych inicjatyw włączania do ZSK nowych kwalifikacji, - proponowane definicje kwalifikacji rynkowej i sektorowej za jedyną różnicę uznają podmiot uprawniony do ich nadawania: w pierwszym przypadku są to podmioty prowadzące działalność gospodarczą, a w drugim prowadzące działalność statutową w obszarze danej branży lub sektora. Rozróżnienie jest pozorne (podmioty mogą prowadzić działalność statutową w obszarze danej branży, prowadząc jednocześnie działalność gospodarczą w obszarze branży i poza nią), a dla jednoznaczności definicji legalnej niewystarczające – źródłem rozróżnienia powinny być możliwe do obiektywnego 	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Proponowane zmiany są podyktowane przeglądem funkcjonowania Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji po ponad siedmiu latach od jego wprowadzenia. Zmiany te mają na celu uporządkowanie katalogu kwalifikacji w ramach edukacji pozaformalnej, poprzez wyodrębnienie kwalifikacji sektorowych nadawanych przez uprawnione podmioty prowadzące działalność statutową w obszarze danej branży lub sektora, kwalifikacji wolnorynkowych¹ nadawanych przez uprawnione podmioty prowadzące działalność gospodarczą oraz kwalifikacji rzemieślniczych nadawanych w rzemiośle.</p> <p>Wprowadzenie nowej kategorii kwalifikacji zarezerwowanej dla branż i sektorów zostało skonsultowane z przedstawicielami ponad 100 organizacji branżowych w ramach przygotowań do ogłoszenia konkursu na utworzenie branżowych centrów umiejętności. Przedstawiciele branż dostrzegają potrzebę określenia kwalifikacji możliwych do certyfikowania wyłącznie przez podmioty reprezentujące dany sektor lub branżę oraz</p>	

¹ propozycja modyfikacji nazwy dotychczasowej kwalifikacji rynkowych w wyniku uzgodnień i konsultacji

			<p>stwierdzenia cechy obiektu definiowanego, w tym wypadku merytoryczne cechy kwalifikacji, a nie nadawane po włączeniu kwalifikacji do ZSK uprawnienia do jej nadawania,</p> <ul style="list-style-type: none"> - za paradoks uznać można propozycję regulacji, która zwalnia właściwego ministra z wymogu przeprowadzenia konsultacji z zainteresowanymi środowiskami wniosku o włączenie do ZSK kwalifikacji sektorowej; nie znamy odpowiedzi na pytanie na jakiej podstawie minister właściwy uzna kwalifikację za „sektorową” i dlaczego uznano konsultacje w takim przypadku za zbędne, - z proponowanej definicji legalnej kwalifikacji sektorowej nie wynika, że wnioskowanie o włączenie do ZSK kwalifikacji określanej jako sektorowa, jest zastrzeżone wyłącznie dla organizacji, których określenie znajdujemy w brzmieniu proponowanego nowego art. 15a w ustawie o ZSK. Wspomniany art.15a definiuje „organizację” w sposób daleko bardziej szczegółowy, ale nie wynika z niego jednoznacznie, że tylko takie organizacje mogą wnioskować o włączenie kwalifikacji „sektorowych”. <p>Szczególnie razi brak dostrzeżenia w omawianych rozstrzygnięciach sektorowych rad ds. kompetencji Zdecydowanie sprzeciwiamy się zmianie w tej postaci, z uwagi na jej szkodliwe skutki dla systemu kwalifikacji. Widzimy jednocześnie celowość poszukiwania rozwiązania, które określi sektorowy charakter niektórych kwalifikacji rynkowych</p>	<p>wydawaniem związanych z tym dokumentów sygnowanych przez te podmioty.</p> <p>W ocenie MEiN brak jest podstaw do stwierdzenia, że wprowadzenie kwalifikacji sektorowych prowadzi do pośredniego kwestionowania zatwierdzonych Sektorowych Ram Kwalifikacji.</p> <p>Zmiany w projekcie:</p> <p>1/ W wyniku zgłoszonych uwag definicja kwalifikacji sektorowej została uzupełniona o wskazanie, że jest to kwalifikacja o charakterze zawodowym.</p> <p>2/ Przepis projektowanego art. 18a ustawy o ZSK zostanie uzupełniony o rozwiązanie pozwalające ministrowi właściwemu pozostawić wniosek bez rozpatrzenia w przypadku gdy w uzasadnieniu celowości włączenia kwalifikacji do ZSK zostaną wskazane znaczne podobieństwa w odniesieniu do kwalifikacji o zbliżonym charakterze, w szczególności kwalifikacji włączonych do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.</p> <p>3/ Uwzględniono Sektorowe Rady ds. Kompetencji wśród podmiotów mogących zgłaszać wnioski o włączenie kwalifikacji sektorowych do ZSK – analogicznie do rozwiązania przyjętego w art. 47 ust. 7 ustawy Prawo Oświatowe.</p> <p>Jednocześnie brak jest uzasadnienia dla uwzględnienia w tym zakresie podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze oraz ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych.</p>
	<p>Sektorowa Rada ds. Kompetencji Nowoczesne Usługi Biznesowe</p>		<p>Nowe pojęcie kwalifikacji sektorowej: art. 9 pkt. 1) e) Projektu Ustawy.</p> <p>5.2 Pomimo że różnica pomiędzy tak opisaną kwalifikacją sektorową, a kwalifikacją rynkową w brzmieniu proponowanym w Projekcie ustawy jest niejasna, nieprecyzyjna, trudno uchwytana i z punktu widzenia logiki zbędna, może mieć niezwykle doniosłe, acz negatywne skutki dla interesariuszy ZSK.</p> <p>5.3 Z analizy projektowanych definicji kwalifikacji rynkowych i sektorowych można wyciągnąć wniosek, że kwalifikacja sektorowa jest z jednej strony odmianą kwalifikacji rynkowej, a z drugiej strony jest postawiona do niej w opozycji. Takie rozróżnienie jest niezgodne z założeniami Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji i jego dotychczasowym funkcjonowaniem. Wprowadzenie nowej kategorii kwalifikacji nie ma żadnego uzasadnienia merytorycznego z punktu widzenia celów ZSK, wprowadza chaos terminologiczny i faktycznie czyni jedynym kryterium wyróżnienia kwalifikacji sektorowych rodzaj podmiotu nadającego kwalifikację, a nie właściwość samej kwalifikacji czy potrzeby rynkowe. Co bowiem istotne, kwalifikacje sektorowe, mimo że są kategorią kwalifikacji rynkowych, będą mogły być nadawane przez wyłącznie ograniczoną grupę podmiotów, tj. tylko przez podmioty prowadzące działalność statutową w obszarze danej branży lub sektora. W tym miejscu należy ponownie podkreślić, że aktualnie, wszystkie kwalifikacje rynkowe nadawane są wyłącznie w oparciu o swobodę działalności gospodarczej. Zatem wydzielenie z szeroko pojętego zakresu kwalifikacji rynkowych podkategorii kwalifikacji sektorowych, definiowanych w oparciu o nieostre kryteria i przyznanie uprawnień do ich nadawania wyłącznie określonej grupie podmiotów, stanowi naruszenie praw nabytych podmiotów aktualnie prowadzących działalność w zakresie nadawania kwalifikacji rynkowych i godzi w swobodę działalności gospodarczej.</p> <p>5.4 Grupa podmiotów wyłącznie uprawnionych do składania wniosków o włączanie kwalifikacji sektorowych do ZSK oraz do ubiegania się o nadanie uprawnień do certyfikowania kwalifikacji sektorowych ma być zdefiniowana w proponowanym art. 15a Ustawy o ZSK., zgodnie z którym organizacja o ogólnokrajowym zasięgu działania prowadząca działalność statutową w obszarze danej branży lub danego sektora, działająca odpowiednio na podstawie ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2022 r. poz. 97), ustawy z dnia 30 maja 1939 r. o izbach gospodarczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 579), ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2020 r. poz. 2261), ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1599 i 2185) lub ustaw regulujących funkcjonowanie samorządów zawodowych, może wystąpić do ministra właściwego z wnioskiem o włączenie kwalifikacji sektorowej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.</p> <p>5.5 Jednocześnie, obawy budzi przyszłe praktyczne stosowanie ww. definicji, które w ocenie autorów opinii może prowadzić do arbitralnego traktowania podmiotów ubiegających się o możliwość nadawania kwalifikacji rynkowych na gruncie nowych przepisów, jeśli Projekt ustawy stanie się obowiązującym prawem. Należy bowiem przypomnieć, że uprawnienie do certyfikowania danej kwalifikacji rynkowej (wg Projektu ustawy także kwalifikacji sektorowej) następuje w drodze decyzji administracyjnej. W świetle proponowanych definicji kwalifikacji rynkowych i sektorowych nie jest</p>	

		<p>jasne, czym mają różnić się potrzeby społeczne i rynku pracy (dla kwalifikacji rynkowych) od potrzeb danej branży lub sektora (dla kwalifikacji sektorowych). Należy w szczególności zadać pytanie:</p> <p>a. dlaczego projektodawca uznał, że potrzeby danej branży lub sektora nie są jednocześnie potrzebami społecznymi lub rynku pracy;</p> <p>b. w oparciu o jakie kryteria właściwy minister będzie w drodze decyzji administracyjnej o nadaniu lub odmowie nadania uprawnień do certyfikowania danej kwalifikacji rynkowej potencjalnie decydował, że wniosek o nadanie uprawnień do certyfikowania nie dotyczy kwalifikacji rynkowej, ale sektorowej, do której certyfikowania uprawniona jest wyłącznie organizacja branżowa.</p> <p>5.6 Reguła wnioskowania a maiori ad minus każe przyjąć, że w szerszym pojęciu potrzeb społecznych i rynku pracy mieści się pojęcie potrzeb danej branży czy sektora, zatem kwalifikacja sektorowa jest kwalifikacją rynkową. Jednocześnie, podmioty aktualnie nadające kwalifikacje rynkowe, a nieprowadzące działalności statutowej w obszarze danej branży lub sektora (jako tzw. sektorowa), w zamierzeniu projektodawcy nie będą mogły jej nadawać. Powstaje pytanie, czy projektodawca uznał, że podmioty, które dotychczas nadawały kwalifikacje rynkowe związane z daną branżą lub sektorem, nie prowadząc samemu takiej działalności (choć mając stosowne doświadczenie w obszarze walidacji danej kwalifikacji), wykonywały te działania nieprawidłowo, skutkiem czego należałoby odebrać im prawo wykonywania działalności gospodarczej w tym zakresie. Z uzasadnienia Projektu ustawy nie wynika, aby przyjęcie Projektu ustawy zostało poprzedzone badaniem rynku dostarczającym danych na ten temat.</p> <p>5.7 Niezależnie od powyższego należy wskazać, że obecnie, poszczególne kwalifikacje rynkowe są jak najbardziej spójne ze specyfiką danej branży czy sektora. Wprowadzana sztucznie do Ustawy o ZSK specjalizacja kwalifikacji rynkowych poprzez wprowadzenie pojęcia kwalifikacji sektorowych, z punktu widzenia systemu prawa i potrzeb rynku jest zupełnie zbędna. Potrzeba wydzielenia i osobnego identyfikowania kwalifikacji sektorowych w ramach ZSK nie istnieje, bowiem rola rozpoznawania potrzeb danej branży, także w kontekście ZSK, jest prawidłowo i skutecznie wypełniana przez sektorowe rady ds. kompetencji działające w oparciu o ustawę o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (dalej „PARP”). Wprowadzając termin kwalifikacji sektorowej do projektu nowelizacji Ustawy o ZSK projektodawca wskazał w nim konkretne organizacje branżowe, ale pominął sektorowe rady ds. kompetencji, które są krajowymi organizacjami sektorowymi.</p> <p>5.11 Zintegrowany System Kwalifikacji aktualnie zapewnia możliwość rozwijania Polskiej Ramy Kwalifikacji, o której mowa w art. 2 pkt. 16) Ustawy o ZSK i w Załączniku II do Zalecenia Rady z dnia 22 maja 2017 r. w sprawie europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie (...), w taki sposób, aby uwzględniały specyfikę danej branży. Służą do tego Sektorowe Ramy Kwalifikacji (dalej „SRK”), które stanowią uszczegółowienie Polskiej Ramy Kwalifikacji i z założenia mają pomóc w zidentyfikowaniu oraz uzupełnieniu luk kompetencyjnych w danym sektorze. W prace nad SRK angażowane są organizacje branżowe i przedstawiciele przedsiębiorstw z poszczególnych sektorów. Wypracowany w takim gronie projekt jest następnie konsultowany w szerokim środowisku branżowym, które ostatecznie weryfikuje zgodność SRK z faktycznymi potrzebami sektora. Przedstawiciele branży są więc jednocześnie twórcami i adresatami rozwiązań zawartych w danej SRK. Dla wielu sektorów SRK już zostały zatwierdzone. W ramach zatwierdzonych SRK ugruntowane jest już pojęcie kwalifikacji rynkowych, wykorzystywanych w danym sektorze, w związku z czym wprowadzenie pojęcia kwalifikacji sektorowej jako alternatywy dla kwalifikacji rynkowej prowadzi do zakwestionowania zatwierdzonych już Sektorowych Ram Kwalifikacji, nie mówiąc o zmarnowaniu wysiłku włożonego w ich wypracowanie.</p>	
	PARP	<p>7. Art. 9 pkt 1 lit. e projektu ustawy (dodawany art. 2 pkt 11b w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji)</p> <p>Pojęcie kwalifikacji sektorowej, której wprowadzenie proponuje się w projekcie ustawy, jest bardzo podobne do pojęcia kwalifikacji rynkowej. Taki zabieg rodzi pytania o celowość i potrzebę wprowadzenia nowego pojęcia, gdyż w większym stopniu komplikuje działania Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji. Kwalifikacja sektorowa różni się od kwalifikacji rynkowej tylko tym, że wyraża ona potrzebę danego sektora i może być certyfikowana przez ograniczoną liczbę podmiotów w porównaniu z kwalifikacją rynkową. Jednocześnie kwalifikacja rynkowa jest pojęciem na tyle szerokim, że obejmuje swoim zakresem definicję kwalifikacji sektorowej. Każda kwalifikacja sektorowa jest kwalifikacją</p>	

			<p>rynkową. Zgodnie bowiem z ustawą o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji kwalifikacja rynkowa odpowiada na potrzeby społeczne i gospodarcze, w których również zawierają się również potrzeby społeczne i gospodarcze poszczególnych sektorów (w przypadku kwalifikacji sektorowych). Takie rozwiązanie legislacyjne wprowadza niepotrzebny zamęt do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji. Ponadto, warto zauważyć, że rola identyfikacji potrzebnych kwalifikacji sektorowych jest wypełniana przez rady sektorowe.</p> <p>Należy również zadać pytanie o zasadność Sektorowych Ram Kwalifikacji, które w kontekście wprowadzenia kwalifikacji sektorowych tracą na znaczeniu i na potrzebie ich funkcjonowania. Sektorowe Ramy Kwalifikacji są zatwierdzoną interpretacją Polskiej Ramy Kwalifikacji, przedstawioną w języku zrozumiałym dla przedstawicieli danego sektora. Wprowadzenie kwalifikacji sektorowych prowadzi do pośredniego kwestionowania zatwierdzonych Ram.</p> <p>Proponuję rozszerzenie listy organizacji, które mogą złożyć wniosek o włączenie kwalifikacji sektorowej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji o:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podmioty, którym na podstawie art. 4e ustawy o PARP powierzono organizację i prowadzenie rady sektorowej, - podmioty działające na podstawie ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze oraz ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych. 	
	PIFS	Treść wniosku o włączenie kwalifikacji do ZSK Art. 15 i 15a ustawy o ZSK	<p>propozycja zawartości i struktury wniosku zawiera wiele elementów trafnych, ale poza omówioną odrębnie objętością kwalifikacji, zawiera też pozycje nie do końca zrozumiałe („inne przesłanki potwierdzające dopasowanie opisu...”), czy wątpliwą warunkowość („w razie potrzeby”), -trudno ocenić niektóre subtelne zmiany redakcji i akcentów w wymaganiach dotyczących zawartości wniosku, które nie zostały wyjaśnione w uzasadnieniu, a które mogą mieć istotne znaczenia interpretacyjne; dotyczy to np. wymagań opisu w zakresie walidacji,</p>	<p>Wyjaśnienie Proponowane zmiany są podyktowane przeglądem funkcjonowania Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji po ponad siedmiu latach od jego wprowadzenia.</p> <p>Zmiany w zawartości informacji we wniosku wynikają doświadczeń podmiotu prowadzącego Zintegrowany Rejestr Kwalifikacji i są wynikiem szczegółowej analizy, a także uwag i opinii od wnioskodawców oraz ministrów właściwych.</p>
	Urząd Ochrony Danych Osobowych (UODO)	Art. 15b ust. 1 pkt 1 ustawy o ZSK	<p>W pierwszej kolejności podnieść należy, iż w art. 15b ust. 1 pkt 1 lit. d u.z.s.k., dodawanym przez art. 9 pkt 8 projektu, Projektodawca wskazując elementy, które powinien zawierać wniosek organizacji o ogólnokrajowym zasięgu działania 2 prowadzącej działalność statutową w obszarze danej branży lub danego sektora (szczegółowo określonej w art. 15a u.z.s.k., dodawanym przez art. 9 pkt 8 projektu) o włączenie kwalifikacji sektorowej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, posłużył się enigmatycznym sformułowaniem „wskazanie osób uprawnionych do reprezentowania w przypadku podmiotu będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną”. Takie ukształtowanie w projekcie (art. 9 pkt 8) dyspozycji art. 15b ust. 1 pkt 1 lit. d u.z.s.k. czyni ten przepis nieczytelny zarówno dla osób, których dane mają być na jego podstawie przetwarzane, jak i dla wykonawców tej regulacji, którzy są zobligowani do samodzielnego ustalenia katalogu danych osobowych podlegających przekazaniu ministrowi właściwemu (pojęcie to zostało zdefiniowane w art. 2 pkt 14 u.z.s.k.). Nie wydaje się zatem, by tak skonstruowany art. 15b ust. 1 pkt 1 lit. d u.z.s.k., dodawany przez art. 9 pkt 8 projektu, zapewniał spełnienie wymogów rzetelności i przejrzystości przetwarzania (art. 5 ust. 1 lit a RODO). Co więcej – biorąc pod uwagę, że – projektowany (art. 9 pkt 8 projektu) – art. 15b ust. 1 pkt 1 lit. d u.z.s.k. pozwala w istocie na przetwarzanie w ramach wniosku, o którym mowa w art. 15a u.z.s.k., dodawanym przez art. 9 pkt 8 projektu, dowolnych danych „osób uprawnionych do reprezentowania”, może to prowadzić do zamieszczania we wnioskach danych nieadekwatnych i nadmiarowych do celów przetwarzania. Tak więc zaproponowane (art. 9 pkt 8 projektu) brzmienie art. 15b ust. 1 pkt 1 lit. d u.z.s.k. może skutkować naruszeniem zasady ograniczenia celu (art. 5 ust. 1 lit b RODO) i zasady minimalizacji danych (art. 5 ust. 1 lit. c RODO). Dlatego organ nadzorczy postuluje zmianę art. 15b ust. 1 pkt 1 lit. d u.z.s.k., dodawanego przez art. 9 pkt 8 projektu, polegającą na wprowadzeniu w tym przepisie zamkniętego katalogu danych osobowych osób uprawnionych do reprezentowania organizacji z art. 15a u.z.s.k., dodawanego przez art. 9 pkt 8</p>	<p>Uwaga uwzględniona Projektowany art. 15b ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji został doprecyzowany w następujący sposób:</p> <p><i>„d) imiona i nazwiska oraz stanowiska osób uprawnionych do reprezentowania w przypadku podmiotu będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną.”.</i></p>

			<p>projektu, przekazywanych ministrowi właściwemu we wniosku o włączenie kwalifikacji sektorowej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.</p> <p>Nie umknęło przy tym uwadze organu właściwego w sprawie ochrony danych osobowych, iż unormowania tożsame z art. 15b ust. 1 pkt 1 lit. d u.z.s.k., dodawanym przez art. 9 pkt 8 projektu, znajdują się też w (nienowelizowanych w projekcie): art. 15 ust. 1 pkt 1 lit f u.z.s.k., art. 32 ust. 2 pkt 1 lit f u.z.s.k., art. 42 ust. 1 pkt 1 lit f u.z.s.k. i art. 54 ust. 1 pkt 1 lit f u.z.s.k. Konsekwentnie więc organ nadzorczy sugeruje poprawienie w projekcie tych przepisów w sposób wskazany w akapicie poprzednim.</p>	
	UODO	Art. 21 ust. 8 ustawy o ZSK	<p><i>Przechodząc do art. 21 ust. 8 u.z.s.k., w brzmieniu nadanym przez art. 9 pkt 14 projektu, organ właściwy w sprawie ochrony danych osobowych wskazuje, że statuując jawność i publiczną dostępność danych ekspertów wchodzących w skład zespołu ekspertów Projektodawca powinien mieć na uwadze wszystkie zasady dotyczące przetwarzania danych osobowych z art. 5 RODO. Tym samym oprócz – podniesionej wyżej – argumentacji przemawiającej za przyjęciem w art. 21 ust. 8 u.z.s.k., w brzmieniu nadanym przez art. 9 pkt 14 projektu, zamkniętego i możliwie wąskiego katalogu danych osobowych ekspertów, 3 które to dane mają być publikowane przez ministra właściwego na portalu Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, uwzględnienia wymaga również zasada ograniczenia przechowywania (art. 5 ust. 1 lit. e RODO). W związku z tą zasadą dotyczącą przetwarzania danych osobowych organ nadzorczy poddaje pod rozagę Projektodawcy propozycję uzupełnienia komentowanego przepisu u.z.s.k. o regulację statuującą okres publikowania na portalu Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji danych osobowych ekspertów wchodzących w skład zespołu ekspertów.</i></p>	<p>Odstąpienie od regulacji</p> <p>W aktualnej wersji projektu zrezygnowano z wprowadzania art. 21 ust. 8 ustawy o ZSK przewidującego publikowanie danych ekspertów wchodzących w skład zespołu ekspertów na portalu Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.</p>
	PARP	<p>10. Art. 9 pkt 14 projektu ustawy (zmieniany art. 21 ust. 8 w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji)</p> <p>Wątpliwości budzi, czy na portalu Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji będzie publikowana informacja o składzie zespołu ekspertów, o którym mowa w art. 21 ust. 5.</p>		
	PARP	Art. 49a ust. 1 ustawy o ZSK	<p>11. Art. 9 pkt 36 projektu ustawy (dodawany art. 49a ust. 1 w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji)</p> <p>Wydaje się, że brak jest uzasadnienia dla użycia w tym przepisie alternatywy rozłącznej "albo". Potencjalnie instytucja certyfikująca może wydawać zarówno certyfikaty sektorowe jak i rynkowe.</p>	Uwaga uwzględniona
	PIFS	Art. 38 ustawy o ZSK	<p>Propozycje zmian w ustawie o ZSK dotyczące kwalifikacji uregulowanych nie wnoszą nowych elementów, które przyczyniłyby się do faktycznego zintegrowania tych kwalifikacji w ramach Systemu. W istocie są to regulacje martwe, gdyż poza kwalifikacjami uregulowanymi włączonymi do ZSK z obszaru oświaty, pozostałe pozostają poza ZSK i nic nie wskazuje na to, by istniała wola zmiany tego stanu rzeczy, ze szkodą dla spójności i znaczenia ZSK.</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Proponowane zmiany, uwzględniając specyfikę kwalifikacji uregulowanych, znacznie upraszczają warunki ich włączania do ZSK. W szczególności:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zrezygnowano z wymogu, by efekty uczenia się dla kwalifikacji uregulowanej musiałyby być opisane w zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 1 ustawy (tak, jak kwalifikacje rynkowe) – zgodnie z projektem warunkiem włączenia kwalifikacji uregulowanej jest, by możliwe było przypisanie poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do tej kwalifikacji (czyli porównanie efektów uczenia się z PRK) - w odniesieniu do jakości nadawania tych kwalifikacji zrezygnowano z obowiązkowego stosowania – w celu ich włączenia do ZSK – wymagań przewidzianych dla kwalifikacji rynkowych (np. dotyczących raportów i sprawozdań) uznając, że wystarczającym warunkiem jest określenie w przepisach odrębnych wymagań dotyczących walidacji, instytucji uprawnionych do certyfikowania lub warunków uzyskania tego

				<p>uprawnienia, oraz sposobu zapewniania jakości nadawania kwalifikacji;</p> <p>- zrezygnowano ze skomplikowanych i niezasadnych przepisów przewidujących możliwość nadawania kwalifikacji uregulowanych przez IC wyłaniane w trybie przewidzianym dla kwalifikacji rynkowych oraz zapewniania jakości tych kwalifikacji przez podmioty zewnętrznego zapewniania jakości.</p>
	PIFS	Rada Interesariuszy ZSK	<p>Na podstawie licznych przykładów zgłaszania przez Radę Interesariuszy ZSK wątpliwości dotyczących opisanych kwalifikacji na etapie, kiedy w istocie RI powinna jedynie wyrazić opinię na temat proponowanego poziomu, przewidziano włączenie RI ZSK do konsultacji wniosku na początkowym etapie procedury. Ale niestety, zabrakło konsekwencji w dostosowaniu uregulowań dotyczących samej Rady Interesariuszy ZSK. W praktyce to organ dychotomiczny, który z jednej strony może (powinien?) dbać o spójność ZSK na poziomie szczegółowym poprzez wyrażanie opinii o każdym wniosku o włączenie kwalifikacji do ZSK, a z drugiej być „strażnikiem” prawidłowości funkcjonowania ZSK i jego spójności na poziomie systemowym. Do pierwszej z tych ról nie została RI wyposażona w kompetencje, narzędzia i środki, nie służy temu również przyjęty w ustawie jej model strukturalny i tryb powoływania. W drugiej roli RI nie jest w pełni wykorzystywana.</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Wejście w życie przepisów ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw jest realizacją kamieni milowych nr A41G i A42G dla zapisanej w KPO reformy pn. A3.1 Kadry dla nowoczesnej gospodarki – poprawa dopasowania umiejętności i kwalifikacji do wymogów rynku pracy w związku z wdrażaniem nowych technologii w gospodarce oraz zieloną i cyfrową transformacją. W związku z powyższym nowelizacja ustawy o ZSK mogła objąć wyłącznie kwestie związane z realizacją ww. kamieni milowych, w tym z wprowadzeniem Branżowych Centrów Umiejętności.</p>
	PIFS	Kwalifikacje podyplomowe	<p>7) Proponowany projekt ustawy nie zaproponował żadnego rozwiązania zidentyfikowanego problemu nieprzystawania do kluczowych zasad systemu trybu włączania do ZSK tzw. kwalifikacji podyplomowych.</p>	
	Sektorowa Rada ds. Kompetencji Nowoczesne Usługi Biznesowe	Art. 14 ust. 2 ustawy o ZSK	<p>6. Usunięcie art. 14 ust. 2 Ustawy o ZSK</p> <p>6.1 Projektowane zmiany proponują usunięcie z Ustawy o ZSK art. 14 ust. 2, zgodnie z którym: jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, prowadzi działalność gospodarczą, może złożyć wniosek o nadanie uprawnienia do certyfikowania danej kwalifikacji rynkowej wraz z wnioskiem, o którym mowa w/ ust. 7.</p> <p>6.2 Zmiana ta uniemożliwi podmiotom wnioskującym o włączenie do ZSK opisanych przez nich kwalifikacji rynkowej jednoczesne wnioskowanie o nadanie uprawnień do certyfikowania tej kwalifikacji. Podmioty, które podjęły trud opisanie i zgłoszenia kwalifikacji mają więc zostać pozbawione prawa pierwszeństwa w ubieganiu się o jej certyfikację i będą mogły jedynie składać wnioski o certyfikację na zasadach takich samych, jak inni uczestnicy rynku. Zmiana ta może spowodować, że brak będzie w istocie podmiotów zainteresowanych opisywaniem i wnioskowaniem o włączenie do ZSK kwalifikacji rynkowych, ponieważ wysiłek opisanie kwalifikacji w interesie ogółu rynku nie zostaje przez ustawodawcę doceniony.</p> <p>6.3 W celu ubiegania się o nadanie uprawnień do certyfikowania kwalifikacji, którą opisał określony podmiot, będzie on musiał złożyć kolejny wniosek dopiero po tym, jak minister wyda obwieszczenie o włączeniu kwalifikacji do ZSK i po ogłoszeniu możliwości składania wniosków o nadanie uprawnień do certyfikacji. Wy tłumaczenie tej niekorzystanej zmiany zawarte w uzasadnieniu Projektu ustawy jest oględne, enigmatyczne i niezrozumiałe. Projektodawca nie wyjaśnił, dlaczego proponuje się pozbawienie podmiotów opisujących kwalifikacje możliwości jednoczesnego złożenia wniosku o nadanie uprawnień do ich certyfikowania, ograniczając się do stwierdzenia, że dotychczasowe rozwiązanie jest problematyczne ze względów proceduralnych. Nie wiadomo jednocześnie, na czym ów problem proceduralny ma polegać.</p> <p>6.4 Zdaniem autorów opinii zmiana ta spowoduje raczej zwiększenie biurokracji i formalizmu, jest przejawem komplikowania procedur zamiast ich upraszczania oraz będzie skutkować koniecznością zaangażowania przez podmioty zainteresowane zarówno opisaniem kwalifikacji, jak i uzyskaniem uprawnień do jej certyfikowania, zwiększonej ilości czasu, pracy i środków wobec konieczności dwukrotnego wszczynania postępowania.</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Zmiana ma na celu rezygnację ze zbędnej i nielogicznej procedury, a także zmniejszenie niepotrzebnych działań po stronie wnioskodawców, podmiotu prowadzącego ZRK oraz ministrów właściwych. Zmianę tę postulował Instytut Badań Edukacyjnych jako podmiot prowadzący ZRK, ministrowie właściwi, ale także sami wnioskodawcy, dla których proces składania i następnie uzupełnienia wniosku jest niezrozumiały.</p> <p>Należy zauważyć, że dopiero obwieszczenie o włączeniu kwalifikacji do ZSK wskazuje ostateczne wymagania formalne (kadrowe, materialne, organizacyjne) dla instytucji, które będą starały się uzyskać uprawnienia do certyfikowania. W związku z tym wniosek ten nie zawiera informacji o spełnianiu przez tę instytucję wymagań, nie zawiera także potwierdzenia wniesienia opłaty, gdyż na tym etapie nie jest jeszcze przesądzone czy kwalifikacja w ogóle zostanie formalnie włączona do ZSK.</p> <p>O wiele mniej skomplikowane jest składanie wniosków w sytuacji, gdy dana kwalifikacja jest już formalnie włączona do ZSK.</p> <p>Należy nadmienić, iż złożenie wniosku o nadanie uprawnienia do certyfikowania danej kwalifikacji rynkowej wraz z wnioskiem o włączenie tej kwalifikacji do ZSK nie oznacza w praktyce, iż w systemie</p>

				<p>informatycznym składa się jeden wspólny wniosek. Każdy wniosek jest składany oddzielnie, ponieważ dotyczy czego innego i jest rozpatrywany w innym trybie. Jednocześnie warto zaznaczyć, iż nie ma czegoś takiego jak "pierwszeństwo złożenia wniosku", gdyż ustawa nie przewiduje blokady uzyskania uprawnień tylko do podmiotów, które pierwsze złożą dane wnioski, a zatem wnioskodawca danej kwalifikacji nie potrzebuje takiego uprawnienia.</p> <p>Byłoby ono zresztą pozorne, ponieważ wniosek zwrócony do wnioskodawcy celem jego uzupełnienia może zostać rozpatrywany dopiero w sytuacji gdy zostanie uzupełniony, ponownie złożony, przejdzie pozytywną ocenę formalną i zostanie skierowany do ministra właściwego. W tym czasie inny podmiot może także wystąpić z wnioskiem o nadanie uprawnienia do certyfikowania i jeśli złoży poprawny wniosek wcześniej to on wejdzie w procedurę rozpatrywania tego wniosku w szybszym terminie.</p> <p>Ustawa o ZSK przewiduje natomiast inny mechanizm wynagradzania wnioskodawców, którzy złożyli wniosek o włączenie danej kwalifikacji do ZSK - jest nim obniżenie o 50% opłaty za złożenie wniosku o nadanie uprawnienia do kwalifikacji, którą dany podmiot opisał i zgłosił do ZSK.</p>
IBE	Art. 15b ust 1 pkt 3b ustawy o ZSK	<p>Art. 9 pkt 8 w zakresie art. 15b ust. 1 pkt 3 lit. b) „podobieństwa i różnice w odniesieniu do kwalifikacji o zbliżonym charakterze,”</p> <p>Nowy art. 15b odnosi się do zakresu wniosku o włączenie do ZSK kwalifikacji sektorowej i jest w założeniu analogiczny do treści art. 15 odnoszącego się do zakresu wniosku o włączenie do ZSK kwalifikacji rynkowej. Jednakże w art. 15b ust. 1 pkt 3 lit. b) występuje różnica w zapisie w stosunku do analogicznej informacji znajdującej się w art. 15 ust. 1 pkt 3 lit. b). W opinii Instytutu Badań Edukacyjnych ta różnica nie ma uzasadnienia. W art. 15b ust. 1 pkt 3 lit b) brakuje znajdującego się w art. 15 ust. 1 pkt 3 lit. b) dopisku „w szczególności kwalifikacji włączonych do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji”. Zapis ten jest istotny ze względu na to, iż jednym z głównych elementów badania celowości włączenia rozpatrywanej kwalifikacji jest weryfikacja, czy w ZSK nie ma już włączonych kwalifikacji o bardzo podobnej charakterystyce. Informacja w tym polu pozwala zatem stwierdzić, czy rozpatrywana kwalifikacja nie będzie „powielać” kwalifikacji już włączonej do systemu. W związku z powyższym Instytut Badań Edukacyjnych proponuje zmianę treści art. 15b ust. 1 pkt 3 lit. b) na „podobieństwa i różnice w odniesieniu do kwalifikacji o zbliżonym charakterze, w szczególności kwalifikacji włączonych do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji,”</p>	Uwaga uwzględniona	
IBE	Art. 18 ust. 5a ustawy o ZSK	<p>po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu: „5a. Wniosek, o którym mowa w art. 14 i art. 15a, złożony przez podmiot niewymieniony odpowiednio w art. 14 lub art. 15a pozostawia się bez rozpatrzenia.”; Projekt zawiera propozycję dodania nowego przepisu art. 18 ust. 5a, zgodnie z którym: „Wniosek, o którym mowa w art. 14 i art. 15a, złożony przez podmiot niewymieniony odpowiednio w art. 14 lub 15a pozostawia się bez rozpatrzenia”.</p> <p>Pierwsza wątpliwość, jaka pojawia się na gruncie powołanej regulacji, wiąże się z faktem, iż podług zapisów art. 18 ust. 5 in fine, w przypadku nieusunięcia braków w terminie, o którym mowa w ust. 4, wnioskowi nie nadaje się dalszego biegu, podczas gdy – po myśli nowego art. 18 ust. 5a wniosek, o</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>W związku z uwagą zmieniony został proponowany art. 15b ust. 2 pkt 1:</p> <p>„2. Do wniosku, o którym mowa w art. 15a, dołącza się:</p> <p>1) statut podmiotu, o którym mowa w art. 15a, potwierdzający prowadzenie przez ten podmiot, działalności statutowej w obszarze danej branży lub</p>	

		<p>którym mowa w art. 14 i art. 15a, złożony przez podmiot niewymieniony odpowiednio w art. 14 lub art. 15a pozostawia się bez rozpatrzenia.</p> <p>Powyższe wydaje się zaskakujące o tyle, że zarówno w ust. 5, jak i w ust. 5a (wedle proponowanych założeń ustawodawcy), jest mowa o kontroli/ocenie formalnej, co winno oznaczać, iż negatywna kontrola winna skutkować każdorazowo, takim samym – rodzajowo – rozstrzygnięciem. Tymczasem, porównując regulacje art. 18 ust. 5 i ust. 5a, wskazać należy, iż ustawodawca posługuje się zupełnie innymi określeniami („wnioskowi nie nadaje się dalszego biegu”, „pozostawia się bez rozpatrzenia”), co wydaje się o tyle kłopotliwie, że zróżnicowanie na poziomie językowym, winno prowadzić jednocześnie do zróżnicowania na poziomie znaczeniowym.</p> <p>Drugą wątpliwość stanowi umiejscowienie badania składania wniosków przez uprawniony podmiot jako części oceny formalnej wniosku. Proponowany zapis daje asumpt do przyjęcia, iż jednym – a zarazem nowym, niewystępującym dotychczas – elementem kontroli formalnej dokonywanej przez IBE jako podmiotu prowadzącego ZRK – ma być kwestia oceny, czy wniosek o włączenie kwalifikacji rynkowej (bądź sektorowej) do ZSK – pochodzi od uprawnionego podmiotu. Zważywszy na powyższe, koniecznym wydaje się w pierwszym rzędzie rozróżnienie w tym miejscu zagadnień oceny formalnej i merytorycznej, ze szczególnym uwzględnieniem zasadniczej różnicy, stanowiącej przy tym podstawowe kryterium dystynkcji w rozważanym zakresie.</p> <p>Warto w tym miejscu odwołać się do sformułowanego powszechnie w literaturze przedmiotu wniosku, wedle którego wyznaczenie granic formalnych, a także wymogów materialnych, ma znaczenie fundamentalne. Braki formalne dają bowiem (w razie ich nieusunięcia), podstawy do pozostawienia podania bez rozpoznania, braki materialnoprawne zaś – do odmowy przyznania uprawnienia. Warto w tym miejscu odwołać się do stanowiska prezentowanego przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 29.1.2019 r. (II OSK 2136/18, Legalis), wedle którego: „(...) należy (...) odróżnić braki formalne od braków materialnych, a więc braku spełnienia materialnoprawnych przesłanek, które nakładają odpowiednie normy prawa materialnego, ponieważ w przypadku ich wystąpienia nie ma zastosowania przepis art. 64 § 2 KPA. (...)”. W przywołanym wyroku NSA wskazał na podstawowe kryterium rozróżnienia braków formalnych od braków natury materialnej. Przepisy ustaw materialnoprawnych (a taką jest np. ustawa o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji) wprowadzają wymogi w treści wniosku o charakterze materialnym. Spełnienie tych wymogów wymaga uzyskania ich na drodze autorytatywnej konkretyzacji w postępowaniu zakończonym merytorycznym rozstrzygnięciem. Brak przymiotów warunkujących możliwość zakwalifikowania oznaczonego wnioskodawcy, jako podmiotu uprawnionego w myśl przepisów art. 14 lub 15a u.z.s.k., a w ślad za tym – ocena, czy mamy do czynienia z podmiotem uprawnionym, o którym istotnie mowa w powołanych przepisach, wydaje się nade wszystko kwestią oceny posiadania tzw. legitymacji materialnoprawnej, której posiadanie (lub nie) z założenia – zarówno w literaturze przedmiotu, jak i orzecznictwie sądowoadministracyjnym – kwalifikowane jest jako kwestia oceny merytorycznej, dokonywanej przez właściwy organ (nie zaś - oceny formalnej, do której <i>expressis verbis</i> odwołuje regulacja przepisu art. 18 u.z.s.k.).</p> <p>Mając powyższe na względzie, wskazać zatem wypada, iż ocena tego, czy podmiot składający wniosek, o którym mowa w art. 14 lub 15a, jest podmiotem uprawnionym (tj. czy posiada legitymację w rozważanym zakresie), czy też nie, to nade wszystko kwestia oceny merytorycznej, co oznacza jednocześnie, iż winna być ona dokonywana przez ministra właściwego.</p> <p>Słuszności powyższej tezy wydaje się dowodzić zarówno aktualna redakcja przepisu art. 14 ust. 1 u.z.s.k., zgodnie z którym: podmiot prowadzący zorganizowaną działalność w obszarze gospodarki, rynku pracy, edukacji lub szkoleń może wystąpić do ministra właściwego z wnioskiem o włączenie kwalifikacji rynkowej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, jaki i redakcja projektowanego art. 15a u.z.s.k., wskazującego, iż Organizacja o ogólnokrajowym zasięgu działania prowadząca działalność statutową w obszarze danej branży lub danego sektora, działająca odpowiednio na podstawie ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2022 r. poz. 97), ustawy z dnia 30 maja</p>	<p><i>danego sektora oraz ogólnokrajowy zasięg tej działalności;</i>”</p>
--	--	---	---

			<p>1989 r. o izbach gospodarczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 579), ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2020 r. poz. 2261), ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1599 i 2185) lub ustaw regulujących funkcjonowanie samorządów zawodowych, może wystąpić do ministra właściwego z wnioskiem o włączenie kwalifikacji sektorowej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.</p> <p>W myśl powołanych wyżej regulacji podmiot uprawniony występuje bowiem każdorazowo do ministra właściwego, co oznacza, iż po pierwsze to minister pozostaje adresatem wniosku, po drugie zaś – to po stronie ministra (nie zaś – IBE jako PP ZRK) leży ostateczna ocena merytoryczna w rozważanym zakresie (a zatem ocena, czy wniosek pochodzi od uprawnionego podmiotu), nawet jeśli de iure nie przyjmuje ona postaci decyzji administracyjnej, wobec braku odwołania do przepisów k.p.a. (na wzór regulacji przepisu art. 81 k.p.a., przy jednoczesnym – punktowym wyłączeniu – odwołaniu do regulacji przepisu art. 24 i 25 k.p.a., zawartym w art. 36 ust. 2 u.z.s.k.).</p> <p>Co istotne, aktualna propozycja, w zakresie nowelizacji art. 18 u.z.s.k. (w części dot. nowego ust. 5a u.z.s.k.), niezależnie od podnoszonych wyżej wątpliwości natury merytorycznej, może nadto rodzić oznaczone wątpliwości w praktyce. Zważyć bowiem wypada, iż IBE jako PP ZRK, na skutek nowelizacji, nie uzyskuje w istocie żadnych nowych instrumentów weryfikacji opisywanej kwestii. Pozostaje bowiem, w dotychczasowym brzmieniu, przepis art. 15 ust. 2, zgodnie z którym do wniosku dołącza się:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. w przypadku podmiotu, który nie prowadzi działalności gospodarczej - dokumenty potwierdzające spełnienie warunku prowadzenia zorganizowanej działalności w obszarze gospodarki, rynku pracy, edukacji lub szkoleń, w szczególności statut, uchwałę, umowę, lub oświadczenie wskazujące obszar, w którym dany podmiot prowadzi działalność; 2. oświadczenie o następującej treści: „Oświadczam, że dane zawarte we wniosku o włączenie kwalifikacji rynkowej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji są zgodne z prawdą.”; 3. dowód wniesienia opłaty, o której mowa w art. 17 ust. 1. <p>Niczego nowego w tym zakresie nie wnosi także dodawany ustawą nowelizującą przepis art. 15b ust. 2, stanowiący w istocie powielenie treści powołanych w regulacji art. 15 ust. 2 (jakkolwiek - w odniesieniu do wniosku o włączenie kwalifikacji sektorowej do ZSK).</p> <p>Powyższe prowadzi zatem do wniosku, iż w następstwie proponowanych zmian, brak jest jakichkolwiek mechanizmów, które dawałaby PP ZRK realną możliwość weryfikacji, czy oznaczony wnioskodawca pozostaje istotnie podmiotem uprawnionym w myśl przepisów art. 14 i 15a u.z.s.k., czy też nie. Jednocześnie, mając przy tym na względzie formułowane wyżej wnioski, akcentujące materialny (merytoryczny), nie zaś – formalny, aspekt oceny, o której mowa w proponowanym zapisie art. 18 ust. 5a, wydaje się, iż mechanizm, o którym mowa w art. 18 ust. 5a mógłby się znaleźć w regulacji przepisu art. 23 u.z.s.k. (optymalnie – np. przy jednoczesnym rozszerzeniu zakresu przedmiotowego oceny dokonywanej przez ministra właściwego, o której mowa w art. 21 u.z.s.k.).</p>	
IBE	Art. 19 ust. 1 ustawy o ZSK		<p>w zakresie art. 19 ust. 1 art. 19 otrzymuje brzmienie: „Art. 19. 1. Minister właściwy publikuje na portalu Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji informację o rozpoczęciu procedury włączania do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji danej kwalifikacji rynkowej lub kwalifikacji sektorowej.” Ze względu na to, iż rozpatrzenie wniosku o włączenie kwalifikacji rynkowej oraz sektorowej może zakończyć się decyzją pozytywną (włączeniem kwalifikacji do ZSK) lub decyzją negatywną (odmową włączenia kwalifikacji do ZSK), w opinii Instytutu Badań Edukacyjnych bardziej właściwe wydaje się sformułowanie, iż „Minister właściwy publikuje (...) informację o rozpoczęciu procedury rozpatrywania wniosku o włączenie do Zintegrowanego System Kwalifikacji danej kwalifikacji”, niż o rozpoczęciu procedury „włączania” do ZSK danej kwalifikacji.</p>	Uwaga uwzględniona

IBE	Art. 21 ust. 2 pkt 2 ustawy o ZSK	<p>w zakresie art. 21 ust. 2 pkt 2 „jedna osoba posiadająca wiedzę na temat sporządzania opisu kwalifikacji, zasad włączania kwalifikacji do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, przypisywania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do kwalifikacji”</p> <p>Obecna konstrukcja redakcyjna tego przepisu, w którym trzy różne wymagania wymienione są po przecinku, nie daje pełnej jednoznaczności, czy osoba mająca spełnić kryterium wiedzy musi posiadać wszystkie trzy wymienione elementy łącznie. Jeśli tak, to bardziej precyzyjnym określeniem byłoby dodanie w miejsce ostatniego przecinka spójnika „oraz” - wtedy treść przepisu brzmiałaby następująco „jedna osoba posiadająca wiedzę na temat sporządzania opisu kwalifikacji, zasad włączania kwalifikacji do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji oraz przypisywania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do kwalifikacji”. Jeśli osoba, o której mowa może zaś spełniać tylko jedno ze wskazanych kryteriów, zasadne wydaje się użycie spójnika “lub”.</p>	Uwaga uwzględniona
IBE	Art. 23 ust. 1 ustawy o ZSK	<p>„1. Minister właściwy niezwłocznie informuje podmiot, o którym mowa odpowiednio w art. 14 i art. 15a, o pozytywnym lub negatywnym rozpatrzeniu wniosku. W przypadku negatywnego rozpatrzenia wniosku minister właściwy przedstawia jego uzasadnienie, odwołując się w szczególności do oceny, o której mowa w art. 20 ust. 1.”; W przepisie pojawia się odwołanie do uchylonego art. 20 ust. 1. Wydaje się, iż prawidłowe odwołanie powinno dotyczyć art. 21 ust. 1.</p>	Uwaga uwzględniona
IBE	Art. 84 ust. 5 i 6 ustawy o ZSK	<p>Art. 9 pkt 61 lit. b) w art. 84: (...) „b) uchyla się ust. 5 i 6,” Cały obecny art. 84 ustawy o ZSK odnosi się do informacji określających, jakie podmioty są odpowiedzialne za przekazywanie do podmiotu prowadzącego ZRK konkretnych informacji dotyczących włączonych do ZSK kwalifikacji, należących do różnych kategorii kwalifikacji (rynkowych, z systemu oświaty, pełnych ze szkolnictwa wyższego itd.). Uchylenie ust. 5, dotyczącego kwalifikacji uregulowanych, oraz ust. 6, dotyczącego kwalifikacji rzemieślniczych, zaburza konstrukcję całego artykułu i jednocześnie tworzy lukę prawną dla tych dwóch kategorii kwalifikacji. Uchylenie to powoduje bowiem, iż nie ma określonych podmiotów odpowiedzialnych za przekazywanie do PP ZRK informacji o włączonych do ZSK kwalifikacjach z tych dwóch kategorii.</p> <p>Należy zauważyć, iż z art. 84 wynika także praktyczny nadzór nad poprawnym wprowadzeniem do ZRK informacji o włączonej kwalifikacji. Pomimo publicznie dostępnych obwieszczeń o włączeniu kwalifikacji uregulowanych czy rzemieślniczych, każdorazowo to konkretny podmiot (w tym przypadku minister właściwy) powinien zainicjować przekazanie odpowiednich danych do PP ZRK oraz zatwierdzić dane, które zostaną opublikowane w Rejestrze, czego przykładem jest np. zapis w art. 84 ust. 1, odnoszący się do przekazywania przez ministrów właściwych podmiotowi prowadzącemu ZRK informacji o włączonych kwalifikacjach rynkowych.</p> <p>Dodatkowo należy nadmienić, iż kwalifikacje rzemieślnicze są włączane do ZSK na zasadach podobnych do kwalifikacji rynkowych, co oznacza także to, że część informacji o tych kwalifikacjach znajduje się jedynie we wniosku o włączenie kwalifikacji, a nie ma ich w obwieszczeniu o włączeniu kwalifikacji. Z tego względu podmiot prowadzący ZRK w przypadku wejścia w życie tej propozycji nie dysponowałby pełną, sprawdzoną informacją o ostatecznym kształcie zapisów danej kwalifikacji rzemieślniczej.</p> <p>W związku z powyższym Instytut Badań Edukacyjnych jako podmiot prowadzący ZRK wnioskuje o nie uchylanie art. 84 ust. 5 i ust. 6 ustawy o ZSK.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>W związku z uwagą zamiast uchylecia art. 84 ust. 5 i 6 zaproponowano nadanie im następującego brzmienia:</p> <p><i>„5. Informacje o kwalifikacjach uregulowanych minister właściwy przekazuje podmiotowi prowadzącemu Zintegrowany Rejestr Kwalifikacji odpowiednio wraz z informacjami, o których mowa w art. 38 ust. 5.</i></p> <p><i>6. Informacje o kwalifikacjach rzemieślniczych minister właściwy przekazuje podmiotowi prowadzącemu Zintegrowany Rejestr Kwalifikacji odpowiednio wraz z informacjami, o których mowa w art. 37 ust. 6.”</i></p>
IBE	Art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy o ZSK	<p>Art. 9 pkt 63 w art. 89 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) wspomaganie ustalania właściwości ministrów do rozpatrzenia wniosków, o których mowa w art. 14 ust. 1 i art. 15a, w zakresie poszczególnych kwalifikacji rynkowych i kwalifikacji sektorowych”;</p> <p>W treści przepisu znalazło się odwołanie do „art. 14 ust. 1”, którego w zmienionej ustawie już nie będzie. Prawidłowe odwołanie powinno dotyczyć „art. 14”.</p>	Uwaga uwzględniona
PISF	Art. 51 ustawy o ZSK	<p>Poprzez proponowane zmiany art.51 ustawy o ZSK Projektodawca różnicuje, bez wyraźnego uzasadnienia sposób zewnętrznego zapewnienia jakości dla organizacji związanych z BCU (prowadzących BCU lub które z BCU zawarły porozumienie) w stosunku do pozostałych organizacji.</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Zastosowanie odrębnego modelu zewnętrznego zapewniania jakości w odniesieniu do branżowych centrów umiejętności wynika ze specyfiki tych placówek, które mają innowacyjny charakter w stosunku do pozostałych placówek.</p>

Przepisy przejściowe i końcowe			
IBE	Art. 25 ust. 2	<p>Art. 25 ust. 2 “2. Minister właściwy, o którym mowa w art. 2 pkt 14 ustawy zmienianej w art. 9, w terminie do dnia 31 marca 2024 r., wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wskazując zakres, w jakim wniosek należy uzupełnić.” W opinii Instytutu Badań Edukacyjnych jako podmiotu prowadzącego ZRK obecna propozycja przepisu zawartego w art. 25 ust. 2 może skutkować poważnymi problemami proceduralnymi i technicznymi związanymi z uzupełnianiem wniosków w systemie informatycznym ZRK oraz później z rozpatrywaniem takich wniosków. Określenie „uzupełnienie wniosku” oznacza bowiem, iż pierwotny formularz wniosku powinien zostać uzupełniony o jakieś dodatkowe informacje i odesłany w systemie. Jednak - biorąc pod uwagę fakt, że wnioski są wypełniane w systemie informatycznym na dedykowanych formularzach - nie jest technicznie możliwe, aby wniosek raz złożony w systemie na formularzu w dotychczasowym zakresie mógł zostać uzupełniony o pola, których w tym formularzu nie ma lub zostały w inny sposób zmienione w nowelizacji ustawy. Jediną możliwością „uzupełnienia” pozostaje więc dołączenie do pierwotnego wniosku załączników z informacjami uzupełniającymi. Jednakże w konsekwencji taki wniosek będzie zawierał pola, które w nowym zakresie już nie występują, zostały ze sobą połączone lub inaczej się nazywają, a część informacji będzie występować w odrębnych dokumentach - załącznikach. W takiej sytuacji wygenerowanie z systemu poprawnego wniosku tylko z polami, które są obowiązujące (np. w celu udostępnienia lub przesłania wniosku do konsultacji) nie będzie możliwe. Może to skutkować chaosem i problemami z właściwą i rzetelną oceną wniosku na różnych etapach jego rozpatrywania, w szczególności w trakcie konsultacji z zainteresowanymi środowiskami, opiniowania wniosku przez członków Rady Interesariuszy oraz sektorowe rady ds. kompetencji, czy też w trakcie prac zespołu ekspertów opiniujących celowość włączenia danej kwalifikacji. Dodatkowo, zapis, iż minister właściwy wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku, „wskazując zakres, w jakim wniosek należy uzupełnić” może prowadzić do sytuacji, w których w różnych przypadkach wnioski mogą mieć inne składowe opisy, ponieważ to konkretny minister wskazuje zakres uzupełnień, a więc w zależności od ministra właściwego te wskazania mogą się między sobą różnić. Może to prowadzić do zaburzenia standaryzacji opisu wszystkich kwalifikacji.</p> <p>Z punktu widzenia podmiotu prowadzącego ZRK, w celu zapewnienia rzetelnego i właściwego sposobu rozpatrywania wniosków, przepis art. 25 ust. 2 w miejsce wezwania wnioskodawcy do uzupełnienia wniosku powinien zawierać dyspozycję do zwrócenia przez ministra właściwego pierwotnego wniosku do jego wnioskodawcy oraz wezwania go do ponownego złożenia wniosku na nowym formularzu, odpowiadającym zakresowi wniosku wynikającemu z nowego brzmienia art. 15 ustawy o ZSK. W ten sposób zostanie zapewnione poprawne zakończenie w systemie informatycznym ZRK dotychczas złożonych wniosków oraz ponowne ich wypełnienie zgodnie z nowym zakresem wniosku na dedykowanym do tego formularzu. To z kolei zapewni rzetelną ocenę wniosku w trakcie jego rozpatrywania na podstawie aktualnych wymagań, jakie musi zawierać wniosek w zakresie opisu kwalifikacji.</p> <p>Dodatkowo w związku z tym, iż ponownie wypełniane wnioski muszą spełniać wymagania formalne zawarte w nowym zakresie wniosku a także tym, iż ich uzupełnienie lub ponowne złożenie powinno zostać uwierzytelnione przez osoby reprezentujące danego wnioskodawcę, do przepisów art. 25 powinien zostać dodany fragment, iż wnioski te podlegają ocenie formalnej przez podmiot prowadzący ZRK, zgodnie z art. 18 ustawy o ZSK.</p> <p>Ponadto w przepisach art. 25 warto także dodać informację, iż wysokością opłaty za ponowne złożenie wniosku jest stawka, jaka została uiszczona przez wnioskodawcę przy składaniu pierwotnego wniosku.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Art. 25 ust. 2 otrzyma brzmienie:</p> <p>2. Minister właściwy, o którym mowa w art. 2 pkt 14 ustawy zmienianej w art. 9, w terminie do dnia 31 marca 2024 r., wzywa wnioskodawcę do ponownego złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zgodnie z art. 15 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą albo zgodnie z art. 15b - w przypadku wnioskodawców spełniających warunki, o których mowa w art. 15a ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Wniosek podlega ponownej ocenie formalnej, o której mowa w art. 18 ustawy zmienianej w art. 9, z tym że wniosek ten nie wymaga wniesienia opłaty, o której mowa w art. 17 ustawy zmienianej w art. 9.</p>
IBE	Art. 26	<p>Art. 26 ust. 1 “W przypadku pierwszego przeglądu kwalifikacji rynkowej, włączonej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1, opinia zespołu ekspertów, o której mowa w art. 27 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, obejmuje określenie objętości tych kwalifikacji.” Przepis art. 26 ust. 1</p>	<p>Odstąpienie od regulacji</p> <p>Przepis usunięty w związku z rezygnacją z określania objętości kwalifikacji</p> <p>Jw.</p>

			<p>odwołuje się wniosków o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 projektu ustawy, który stanowi, iż “Do wniosków o włączenie kwalifikacji rynkowych do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, o których mowa w art. 14 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 9, które do dnia 31 grudnia 2023 r.:</p> <p>1) zostały przekazane do konsultacji, o których mowa w art. 19 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 9, stosuje się przepisy dotychczasowe;”</p> <p>Odwołanie się do art. 25 ust. 1 pkt 1 dotyczy zatem wyłącznie wniosków o włączenie kwalifikacji rynkowych, które do dnia 31 grudnia 2023 r. będą w trakcie rozpatrywania, co najmniej po etapie konsultacji z zainteresowanymi środowiskami. Przepis ten zawęża więc możliwość określenia objętości kwalifikacji tylko do tych, które zostaną włączone do ZSK na podstawie wniosków procedowanych zgodnie z art. 25 ust. 1 pkt 1, a wyklucza wszystkie kwalifikacje rynkowe, które już zostały włączone do ZSK. Czym innym jest bowiem wniosek o włączenie kwalifikacji, a czym innym kwalifikacja formalnie włączona do ZSK. W opinii Instytutu Badań Edukacyjnych taką możliwość powinny mieć wszystkie kwalifikacje rynkowe włączone do ZSK w oparciu o dotychczasowe przepisy ustawy o ZSK.</p> <p>W związku z powyższym wnioskujemy o zmianę przepisu art. 26 ust. 1 na taki, który jednoznacznie wskaże, iż wszystkie kwalifikacje rynkowe włączone do ZSK zgodnie z dotychczasowymi przepisami ustawy o ZSK uzyskają określenie objętości kwalifikacji w trakcie dokonywanego przeglądu kwalifikacji.</p>	
	IBE		<p>Art. 26 ust. 3 „(...) określając jej objętości na co najmniej 120 godzin.” Literówka na końcu ustępu, słowo „objętości” powinno zostać zamienione na „objętość”.</p>	
	IBE	Art. 27	<p>Art. 27 ust. 1 “Podmiot, spełniający warunki, o których mowa w art. 15a ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, może złożyć do ministra właściwego wniosek o dokonanie przeglądu certyfikowanej przez ten podmiot kwalifikacji rynkowej, o której mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1, odpowiadającej na potrzeby i uwzględniającej specyfikę branży lub sektora, w której prowadzi on działalność statutową. “ Przepis art. 27 ust. 1 stanowi, iż „Podmiot, spełniający warunki, o których mowa w art. 15a ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, może złożyć do ministra właściwego wniosek o dokonanie przeglądu certyfikowanej przez ten podmiot kwalifikacji rynkowej, o której mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1, (...)”. Pierwsza uwaga dotyczy poprawności przywołanego artykułu 26 ust. 1 pkt 1 – należy zweryfikować, czy w tym przypadku poprawnym odwołaniem nie powinien być art. 25 ust. 1 pkt 1, ponieważ art. 26 ust. 1 pkt 1 dotyczy pierwszego przeglądu kwalifikacji, wykonywanego w określonym w obwieszczeniu o włączeniu danej kwalifikacji terminie. Natomiast przepisy art. 27 wprowadzają dodatkową możliwość wykonania przeglądu kwalifikacji obejmującego także modyfikację kategorii danej kwalifikacji z rynkowej na sektorową. Poprzez analogię do propozycji zapisu art. 26 ust. 1 pkt 1 wydaje się, iż odwołanie miało dotyczyć art. 25 ust. 1 pkt 1.</p> <p>Dodatkowo, w opinii Instytutu Badań Edukacyjnych jako podmiotu prowadzącego ZRK odwołanie do art. 25 ust. 1 pkt 1 zawiera ten sam logiczny błąd, który został już wskazany w uwadze do art. 26 ust. 1. Art. 25 ust. 1 pkt 1 dotyczy bowiem tylko wniosków o włączenie kwalifikacji rynkowych, które do dnia 31 grudnia 2023 r. były w trakcie rozpatrywania, co najmniej po etapie konsultacji z zainteresowanymi środowiskami. Odwołanie do tego przepisu zawęża zatem możliwość zmiany kategorii kwalifikacji z rynkowej na sektorową tylko do tych, które będą procedowane zgodnie z art. 25 ust. 1 pkt 1, a wyklucza wszystkie kwalifikacje rynkowe, które już zostały włączone do ZSK.</p> <p>W opinii Instytutu Badań Edukacyjnych wprowadzenie takiej możliwości powinno dotyczyć wszystkich kwalifikacji rynkowych włączonych do ZSK w oparciu o dotychczasowe przepisy ustawy o ZSK.</p> <p>W związku z powyższym wnioskujemy o zmianę przepisu art. 27 ust. 1 na taki, który jednoznacznie wskaże, iż wszystkie kwalifikacje rynkowe włączone do ZSK zgodnie z dotychczasowymi przepisami ustawy o ZSK będą mogły w wyniku dokonanego przeglądu kwalifikacji zostać zmienione w kwalifikację sektorową.</p>	Uwaga uwzględniona

IBE	Art. 27	<p>Art. 27 “Art. 27. 1. Podmiot, spełniający warunki, o których mowa w art. 15a ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, może złożyć do ministra właściwego wniosek o dokonanie przeglądu certyfikowanej przez ten podmiot kwalifikacji rynkowej, o której mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1, odpowiadającej na potrzeby i uwzględniającej specyfikę branży lub sektora, w której prowadzi on działalność statutową.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, modyfikacja kwalifikacji, o której mowa w art. 27 ust. 4 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, może obejmować zmianę tej kwalifikacji w kwalifikację sektorową.</p> <p>3. Uprawnienia do certyfikowania kwalifikacji, posiadane przed podmioty spełniające warunki, o których mowa w art. 15a ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nadane przed jej modyfikacją dokonaną zgodnie z ust. 2, pozostają w mocy.”</p> <p>Proponowane przepisy art. 27 pozwalają na modyfikację kwalifikacji rynkowej w kwalifikację sektorową. W opinii Instytutu Badań Edukacyjnych zastrzeżenia może budzić forma i tryb uzyskiwania lub utraty uprawnienia do dalszego certyfikowania kwalifikacji, która zostanie kwalifikacją sektorową. Po pierwsze z wnioskiem o zmianę kategorii kwalifikacji może wystąpić dowolny podmiot certyfikujący, który spełnia warunki “podmiotu branżowego”. W praktyce może to powodować sytuację, w której podmiot, który opisał i wnioskuje o włączenie danej kwalifikacji do ZSK może zostać wyłączony z dalszego nadawania tej kwalifikacji. Taka sytuacja w znaczącym stopniu może podważać zaufanie do systemu wśród jego kluczowych interesariuszy, jakimi są podmioty wnioskujące o włączenie kwalifikacji, które włożyły sporo wysiłku w przygotowanie ich opisu. Proces przygotowania się do pełnienia funkcji instytucji certyfikującej jest procesem żmudnym, czasochłonnym i pochłaniającym określone zasoby organizacyjne, kadrowe oraz finansowe. Wiele instytucji certyfikujących włączyło posiadane przez siebie uprawnienia do nadawania certyfikatów w swoje wieloletnie plany i modele biznesowe. Przepisy art. 27 w obecnym kształcie mogą spowodować nagłą utratę posiadanych już uprawnień do certyfikowania kwalifikacji, co może spowodować całkowitą utratę zaufania do systemu, który z “dnia na dzień” może pozbawić posiadane przez instytucję uprawnienia.</p> <p>Ponadto należy podkreślić, iż instytucje certyfikujące daną kwalifikację nabywają uprawnienia do certyfikowania w toku postępowania administracyjnego, w oparciu o pozytywną decyzję administracyjną, która jest bezterminowa. Zatem wygaśnięcie lub cofnięcie tych uprawnień może nastąpić jedynie na drodze decyzji administracyjnej wydanej przez ministra właściwego dla danej kwalifikacji, przy czym przesłanki do wygaśnięcia lub cofnięcia uprawnień do certyfikowania są jasno sprecyzowane w ustawie o ZSK. Żadna z tych przesłanek nie odnosi się do zmiany kategorii kwalifikacji z rynkowej na sektorową, co może rodzić wątpliwości o podstawę prawną odebrania podmiotowi uprawnienia do certyfikowania kwalifikacji wyłącznie na podstawie art. 27 projektu ustawy. Proponowany zapis może także rodzić obawy o dochodzenie przez instytucje, którym odebrano uprawnienia na podstawie art. 27, roszczeń z tytułu odebrania praw nabytych.</p> <p>W proponowanych w art. 27 przepisach nie jest też określone, w jakim trybie i w jakiej procedurze instytucje certyfikujące mają występować o dalsze certyfikowanie kwalifikacji, która zostanie zmieniona z rynkowej na sektorową. Czy instytucja ma wystąpić z wnioskiem do ministra właściwego? Co taki wniosek ma zawierać? W jakim terminie ma nastąpić wydanie decyzji? Jaki jest tryb postępowania w przypadku decyzji negatywnej? itd.</p> <p>W opinii Instytutu Badań Edukacyjnych art. 27 wymaga modyfikacji, która zminimalizuje wystąpienie ww. ryzyk. Modyfikacja treści art. 27 mogłaby opierać się na założeniu, iż propozycję przeglądu danej kwalifikacji rynkowej w celu jej zmiany na kwalifikację sektorową mogłyby zgłosić we wspólnym wniosku wszystkie instytucje certyfikujące, które na dzień zgłoszenia takiego wniosku posiadają uprawnienia do jej certyfikowania. Każda z tych instytucji musi także spełnić warunek bycia „podmiotem branżowym”, co oznacza, iż dla tych kwalifikacji, w których część instytucji certyfikujących nie spełnia tego wymogu, nie będzie można zmienić kategorii kwalifikacji bez ich zgody. Takie</p>	Uwaga uwzględniona
-----	---------	--	--------------------

			rozwiązanie pozwoli zabezpieczyć interesy wszystkich podmiotów i nie spowoduje, że część podmiotów zostanie pozbawiona nabytych już uprawnień.	
IBE	Art. 28		Art. 28 “Art. 28. 1. Wnioski, o których mowa w art. 15a ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, złożone przez organizacje, które są organami prowadzącymi branżowe centra umiejętności, o których mowa w art. 4 pkt 30a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub są stroną porozumienia, o którym mowa w art. 8 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie do dnia 30 czerwca 2026 r., nie podlegają opłacie, o której mowa w art. 17 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. 2. Wnioski, o których mowa w art. 41 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, złożone przez organizacje, które są organami prowadzącymi branżowe centra umiejętności, o których mowa w art. 4 pkt 30a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, lub są stroną porozumienia, o których mowa w art. 8 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie do dnia 30 czerwca 2026 r., nie podlegają opłacie, o której mowa w art. 43 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”	Uwaga uwzględniona
IBE			Art. 35 ust. 2 “Art. 35. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem: (...) 2) art. 9 pkt 1–6, pkt 7 lit. a i b, lit. c w zakresie art. 15 ust. 1 pkt 2–4 i pkt 5 lit. b–e, pkt 7 lit. d, pkt 8 w zakresie dodawanego art. 15a i art. 15b ust. 1 pkt 1–4 i pkt 5 lit. b–e oraz ust. 2–4, i pkt 9–68 oraz art. 25–28, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.” Instytut Badań Edukacyjnych jako podmiot prowadzący ZRK zwraca się z prośbą o wydłużenie wejścia w życie zmian w ustawie o ZSK w zakresie art. 83 ust. 1 tej ustawy. Punkt ten dotyczy zakresu informacji o kwalifikacjach rynkowych i sektorowych prezentowanych w ZRK. Prośba wynika z faktu, iż w pierwszej kolejności dostosowania do zmian w ustawie o ZSK będzie wymagał system informatyczny, dedykowany do składania wniosków. Szeroki zakres zmian w zakresie wniosku o włączenie kwalifikacji rynkowej, dodanie nowej kategorii kwalifikacji sektorowej, a także zmiany we wnioskach o nadanie uprawnień do certyfikowania, będą wymagały ponownego zbudowania wszystkich typów formularzy możliwych do złożenia wniosków, a także ich przetestowania i wdrożenia. W związku z powyższym, w czasie od uchwalenia ustawy do jej wejścia w życie 1 stycznia 2024 r. wszelkie wysiłki mające na celu dostosowanie systemu informatycznego ZRK do proponowanych zmian będą skupione na pracach związanych z przygotowaniem nowych formularzy wniosków. Z tego względu zmiany dotyczące zmian w zakresie i sposobie prezentacji informacji o kwalifikacjach rynkowych i sektorowych w ZRK mogą nie zostać wdrożone w tak krótkim terminie. Przy czym zmiana zakresu prezentacji danych w ZRK może wiązać się nie tylko z dodaniem lub usunięciem niektórych pól, ale także z jednoczesną szerszą przebudową układu wizualnego informacji o kwalifikacjach w Rejestrze, w oparciu o wyniki badań użyteczności (UX) użytkowników, które w pełni będą znane i poddane analizie pod koniec 2023 r. Instytut Badań Edukacyjnych wnioskuje zatem o przesunięcie terminu wejścia w życie zmian w zakresie art. 83 ust. 1 ustawy o ZSK na 1 lipca 2024 r. Propozycja ta nie powinna się wiązać z żadnymi negatywnymi konsekwencjami dla spójności wszystkich proponowanych zmian, ponieważ wnioski o włączenie kwalifikacji do ZSK składane w oparciu o nowy zakres informacji będą mogły być złożone najwcześniej dopiero od 1 stycznia 2024 r. i nie wydaje się możliwe w praktyce, aby jakieś z nich zostały włączone do ZSK przed 1 lipca 2024 r., czyli przed terminem w którym zostanie zaproponowany w ZRK nowy sposób prezentacji opisu włączonej kwalifikacji, dostosowany do wprowadzonych zmian.	Uwaga nieuwzględniona Wszystkie zmiany w zakresie ustawy o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji powinny wejść w życie w jednym terminie, tj. 1 stycznia 2024 r.
IBE			Art. 35 ust. 3 “Art. 35. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem: (...) 3) art. 1 pkt 8 i 18, art. 9 pkt 7 lit. c w zakresie art. 15 ust. 1 pkt 5 lit. a, oraz art. 9 pkt 8 w zakresie art. 15b ust. 1 pkt 5 lit. a[Z1] , które wchodzi w życie z dniem 1 września 2024 r.” Przepis art. 35 ust. 3	Uwaga nieuwzględniona Wszystkie zmiany w zakresie ustawy o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r., natomiast zmiany w zakresie systemu

		<p>wskazuje, iż jeden element z wniosku o włączenie kwalifikacji rynkowej lub sektorowej wchodzi w życie dopiero od 1 września 2024 r. Tym elementem jest „informacja o możliwości przygotowania do uzyskania kwalifikacji rynkowej lub sektorowej w ramach obowiązkowych zajęć edukacyjnych, o których mowa w art. 109 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 47 ust. 1 pkt 3 lit. e ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, lub w ramach kursu umiejętności zawodowych, o którym mowa w art. 4 pkt 35a ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, lub możliwości jej wykorzystania w celu potwierdzania dodatkowych umiejętności zawodowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe”.</p> <p>W opinii Instytutu Badań Edukacyjnych opóźnienie wejścia w życie tego elementu wniosku nie ma uzasadnienia. Zastosowanie tego przepisu oznaczałoby, iż w okresie 1 stycznia – 1 września 2024 r. wszystkie wnioski o włączenie kwalifikacji rynkowych i sektorowych byłyby pozbawione tej informacji, mimo iż nie ma przesłanek do tego, by w tym czasie takie informacje się we wnioskach nie pojawiły. Warto nadmienić, iż wypełnienie tej informacji we wniosku zawsze jest aktualne na dzień składania wniosku i obejmuje odniesienie do aktualnych na ten dzień podstaw programowych kształcenia branżowego, KUZ oraz DUZ.</p> <p>W związku z powyższym w opinii Instytutu Badań Edukacyjnych przepis art. 35 ust. 3 powinien zostać wykreślony z proponowanego projektu. Jednocześnie w art. 35 ust. 2 należy zmienić wyłączenie z terminu wejścia w życie dla całego art. 9 punktów opisanych w art. 35 ust. 3.</p>	<p>oświaty co do zasady wchodzi w życie z początkiem roku szkolnego, tj. od 1 września danego roku.</p>
IBE		<p>Instytut Badań Edukacyjnych jako podmiot prowadzący ZRK proponuje dodanie do przepisów przejściowych artykułu dotyczącego sposobu rozpatrywania wniosków o nadanie uprawnień do certyfikowania kwalifikacji rynkowych, które zostały złożone w oparciu o art. 14 ust. 2 ustawy o ZSK, ale nie zostały jeszcze rozpatrzone. Zawarte bowiem w art. 25 przepisy dotyczą tylko wniosków o włączenie kwalifikacji rynkowych do ZSK, a w opinii PP ZRK powinien zostać jasno sprecyzowany także sposób procedowania wniosków o nadanie uprawnień do certyfikowania. Wynika to z faktu, iż spora liczba wniosków o nadanie uprawnień do certyfikowania została złożona w oparciu o dotychczasowy art. 14 ust. 2, który stanowi, iż razem z wnioskiem o włączenie kwalifikacji rynkowej wnioskodawca może także złożyć wniosek o nadanie uprawnienia do jej certyfikowania. Taki wniosek jest rozpatrywany dopiero po formalnym włączeniu danej kwalifikacji do ZSK, o czym stanowi obecny art. 26 ust. 2 ustawy o ZSK. Obydwa wspomniane przepisy (art. 14 ust. 2 oraz art. 26 ust. 2) zostały przewidziane do uchylecia w propozycji zmian ustawy o ZSK. W związku z powyższym od dnia 1 stycznia 2024 r. zniknie podstawa prawna do rozpatrywania tych wniosków i nie będzie jasne, na jakich zasadach mają być one dalej rozpatrywane. Warto także wspomnieć, że wnioski te są w praktyce wnioskami „pustymi”, ponieważ na tym etapie ich składania nie wypełnia się żadnych informacji o spełnianiu warunków dotyczących przeprowadzania walidacji, ani nie wnosi się opłaty za złożenie wniosku. Jest to więc bardziej deklaracja wnioskodawcy niż w pełni wypełniony wniosek, który dopiero po formalnym włączeniu danej kwalifikacji jest zwracany do wnioskodawcy celem jego uzupełnienia i uiszczenia opłaty. Dodatkowo należy wziąć pod uwagę to, że długi czas rozpatrywania części wniosków o włączenie kwalifikacji rynkowych może spowodować, iż wnioski złożone w oparciu o art. 14 ust. 2 będą nadal w użyciu przez następne lata, co nie przyczyni się do zachowania spójności rozwiązań funkcjonujących w tym obszarze.</p> <p>W związku z powyższym Instytut Badań Edukacyjnych proponuje, aby do wszystkich wniosków złożonych w oparciu o obecnie obowiązujący art. 14 ust. 2 zastosować następujące wytyczne:</p> <ul style="list-style-type: none"> - złożone wnioski o nadanie uprawnienia do certyfikowania tych kwalifikacji rynkowych, które do dnia 31 grudnia 2023 r. zostały włączone do ZSK powinny zostać rozpatrzone według dotychczasowych przepisów, - złożone wnioski o nadanie uprawnienia do certyfikowania tych kwalifikacji rynkowych, które do dnia 31 grudnia 2023 r. nie zostały włączone do ZSK, powinny zostać pozostawione bez rozpatrzenia lub umorzone (wnioski te są składane w trybie k.p.a., więc należy zastosować odpowiedni tryb i terminologię), przy czym nie będzie to skutkowało żadnymi negatywnymi konsekwencjami dla 	<p>Uwaga uwzględniona</p>

			wnioskodawców, ponieważ wnioski te nie podlegały opłacie w momencie ich składania, a możliwość złożenia wniosku o nadanie uprawnienia do certyfikowania włączonej kwalifikacji będzie przysługiwała wnioskodawcy w oparciu o aktualne przepisy art. 41.	
	IBE		<p>Instytut Badań Edukacyjnych jako podmiot prowadzący ZRK wnioskuje o dodanie do przepisów przejściowych projektu ustawy przepisów dotyczących sposobu prezentacji w ZRK informacji o tych kwalifikacjach rynkowych, które zostały lub zostaną włączone do ZSK na podstawie dotychczasowego zakresu wniosku o włączenie kwalifikacji. Proponowane zmiany w zakresie art. 15 ustawy o ZSK powodują, iż w Rejestrze będą funkcjonowały kwalifikacje z różnym zakresem informacji. Dla zapewnienia spójności informacyjnej prezentowanych opisów kwalifikacji dane o kwalifikacjach powinny być jak najbardziej ujednoczone.</p> <p>W stosunku do nowego zakresu informacji o kwalifikacjach prezentowanych w ZRK, zgodnego z propozycją zmiany art. 83 ust. 1, kwalifikacje włączone do ZSK na dotychczasowych zasadach nie będą posiadały następujących informacji: "Objętość kwalifikacji", "Kod Międzynarodowej Standardowej Klasyfikacji Edukacji (ISCED)" oraz "Inne, poza pozytywnym wynikiem walidacji, warunki uzyskania kwalifikacji, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 6, jeżeli zostały określone, albo informacja o braku takich warunków".</p> <p>O ile w ramach przepisów przejściowych zawartych w art. 26 uzupełnienie informacji o objętości kwalifikacji ma odbyć się w trakcie przeprowadzenia pierwszego przeglądu kwalifikacji, o tyle brak jest wytycznych dotyczących uzupełnienia opisów kwalifikacji o dwie pozostałe wskazane powyżej informacje. Obie informacje są istotne. Kod ISCED został wskazany jako kod referencyjny dla opisów wszystkich kwalifikacji, które miałyby się znaleźć w nowym schemacie danych o krajowych kwalifikacjach, które będą wyświetlane w europejskim portalu kwalifikacji. Natomiast informacja o warunkach uzyskania kwalifikacji jest odpowiedzią na zgłaszane przez wnioskodawców i instytucje certyfikujące postulaty, aby w opisie kwalifikacji rozróżnić warunki przystąpienia do walidacji od warunków uzyskania kwalifikacji.</p> <p>Ponadto, dostosowania do nowego art. 83 ust. 1 wymaga także informacja opisana w zmienionym art. 83 ust. 1 pkt 2 lit a-c - "Podstawowe informacje o kwalifikacji obejmujące.... (...)". Informacja ta jest w założeniu połączeniem czterech oddzielnych w obecnej ustawie informacji z opisu kwalifikacji (art. 83 ust. 1 pkt 1 lit. f - "Krótka charakterystyka kwalifikacji", art. 83 ust. 1 pkt 1 lit. h - "Informacja na temat grup osób, które mogą być zainteresowane uzyskaniem kwalifikacji", art. 83 ust. 1 pkt 1 lit. m - "Typowe możliwości wykorzystania kwalifikacji", art. 83 ust. 1 pkt 1 lit. g - "Uprawnienia związane z posiadaniem kwalifikacji"). W celu dostosowania opisów kwalifikacji już włączonych do ZSK w oparciu o aktualną treść ustawy o ZSK do nowych przepisów Instytut Badań Edukacyjnych jako podmiot prowadzący ZRK proponuje, aby ujednoczenie opisów w zakresie art. 83 ust. 1 nastąpiło w drodze połączenia treści dotychczasowych informacji (art. 83 ust. 1 pkt 1 lit. f, g, h, m aktualnie obowiązującej ustawy o ZSK) i przekształcenia ich w ten sposób w informację zgodną z propozycją zmienionego art. 83 ust. 1 pkt 2 lit a-c.</p>	<p>Uwaga uwzględniona Stosowne przepisy przejściowe zostały ujęte w projekcie ustawy.</p>

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA EDUKACJI I NAUKI¹⁾

z dnia

w sprawie wykazu dziedzin zawodowych

Na podstawie art. 46c ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 900) zarządza się co następuje.

§ 1. Ustala się wykaz dziedzin zawodowych wraz z przyporządkowanymi do nich zawodami określonymi w klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ... r.

MINISTER EDUKACJI I NAUKI

¹⁾ Minister Edukacji i Nauki kieruje działem administracji rządowej – oświata i wychowanie, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Edukacji i Nauki (Dz. U. z 2022 r. poz. 18 i 1842).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Edukacji i Nauki
z dnia
(Dz. U. poz.)

WYKAZ DZIEDZIN ZAWODOWYCH WRAZ Z PRZYPORZĄDKOWANYMI DO NICH
ZAWODAMI OKREŚLONYMI W KLASYFIKACJI ZAWODÓW SZKOLNICTWA
BRANŻOWEGO

DZIEDZINA ZAWODOWA	NAZWA ZAWODU
Administracja i archiwistyka	Technik administracji
	Technik archiwista
	Technik prac biurowych
Agroturystyka	Technik turystyki na obszarach wiejskich
Architektura krajobrazu	Technik architektury krajobrazu
Automatyka przemysłowa	Automatyk
	Technik automatyk
Bezpieczeństwo i higiena pracy	Technik bezpieczeństwa i higieny pracy
Budowa i strojenie fortepianów i pianin	Technik budowy i strojenia fortepianów
Budowa jednostek pływających	Monter kadłubów jednostek pływających
	Technik budowy jednostek pływających
Budownictwo i eksploatacja infrastruktury kolejowej	Monter nawierzchni kolejowej
	Technik budownictwa kolejowego
	Technik elektroenergetyk transportu szynowego
Budownictwo wodne i melioracje wodne	Monter budownictwa wodnego
	Technik budownictwa wodnego
	Technik inżynierii środowiska i melioracji
Chłodnictwo, klimatyzacja i pompy ciepła	Technik chłodnictwa i klimatyzacji
Cukiernictwo	Cukiernik
	Operator maszyn i urządzeń przemysłu spożywczego
	Technik technologii żywności
Dekarstwo, blacharstwo i ciesielstwo	Blacharz

	Cieśla
	Dekarz
	Technik dekarstwa
Diagnostyka i naprawa pojazdów	Blacharz samochodowy
	Lakiernik samochodowy
	Elektromechanik pojazdów samochodowych
	Mechanik motocyklowy
	Mechanik pojazdów samochodowych
	Technik pojazdów samochodowych
Drogownictwo	Operator maszyn i urządzeń do robót ziemnych i drogowych
	Technik budowy dróg
Ekonomia i rachunkowość	Technik ekonomista
	Technik rachunkowości
	Technik usług pocztowych i finansowych
Eksploatacja i utrzymanie kolejowych środków transportu	Mechanik pojazdów kolejowych
	Technik elektroenergetyk transportu szynowego
	Technik pojazdów kolejowych
	Technik automatyk
	Technik mechatronik
	Technik robotyk
Eksploatacja portów i terminali lądowych	Technik eksploatacji portów i terminali
Eksploatacja portów i terminali lotniczych	Technik eksploatacji portów i terminali
	Technik lotniskowych służb operacyjnych
Eksploatacja portów i terminali morskich	Technik eksploatacji portów i terminali
Elektronika	Elektronik
	Technik elektronik
Elektronika i informatyka medyczna	Technik elektroniki i informatyki medycznej
Elektroradiologia	Technik elektroradiolog
Elektryka	Elektromechanik

	Elektryk
	Technik elektryk
Energetyka	Technik energetyk
	Elektryk
	Technik elektryk
Energetyka odnawialna (bioenergetyka)	Technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej
Energetyka odnawialna (geotermalna)	Technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej
Energetyka odnawialna (pompy ciepła)	Technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej
Energetyka odnawialna (słoneczna)	Technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej
Energetyka odnawialna (wiatrowa)	Technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej
Energetyka odnawialna (wodna)	Technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej
Florystyka	Florysta
Fotografia	Fotograf
	Technik fotografii i multimedków
Fryzjerstwo	Fryzjer
	Pracownik pomocniczy fryzjera
	Technik usług fryzjerskich
Gastronomia i kelnerstwo	Kelner
	Kucharz
	Pracownik pomocniczy gastronomii
	Technik usług kelnerskich
	Technik żywienia i usług gastronomicznych
Geodezja	Technik geodeta
Geologia, górnictwo otworowe i sieci gazowe	Górník eksploatacji otworowej
	Technik geolog
	Technik górnictwa otworowego

	Technik wiertnik
	Wiertacz
	Technik gazownictwa
Górnictwo odkrywkowe	Górnik odkrywkowej eksploatacji złóż
	Technik górnictwa odkrywkowego
Górnictwo podziemne i przeróbka rud metali i surowców mineralnych	Górnik podziemnej eksploatacji kopalin innych niż węgiel kamienny
	Operator maszyn i urządzeń przeróbczych
	Technik podziemnej eksploatacji kopalin innych niż węgiel kamienny
	Technik przeróbki kopalin stałych
Górnictwo podziemne i przeróbka węgla kamiennego	Górnik eksploatacji podziemnej
	Operator maszyn i urządzeń przeróbczych
	Technik górnictwa podziemnego
	Technik przeróbki kopalin stałych
Handel	<i>Animator rynku książki</i>
	Sprzedawca
	Technik handlowiec
	<i>Technik księgarstwa</i>
Higiena i asysta stomatologiczna	Asystentka stomatologiczna
	Higienistka stomatologiczna
Hodowla koni i jeździectwo	Jeździec
	Technik hodowca koni
Hotelarstwo	Pracownik obsługi hotelowej
	Pracownik pomocniczy obsługi hotelowej
	Technik hotelarstwa
Informatyka i programowanie	Technik informatyk
	Technik programista
	Technik tyfloinformatyk
Instalacje sanitarne, grzewcze i gazowe	Monter sieci i instalacji sanitarnych
	Technik inżynierii sanitarnej

	Technik gazownictwa
Interoperacyjność systemu kolei	Monter nawierzchni kolejowej
	Mechanik pojazdów kolejowych
	Technik automatyk sterowania ruchem kolejowym
	Technik budownictwa kolejowego
	Technik elektroenergetyk transportu szynowego
	Technik pojazdów kolejowych
	Technik transportu kolejowego
Izolacje przemysłowe	Monter izolacji przemysłowych
	Technik izolacji przemysłowych
Kamieniarstwo	Kamieniarz
Kominiarstwo	Kominiarz
Komunikacja elektroniczna	Technik szerokopasmowej komunikacji elektronicznej
Kosmetyka i podologia	Technik usług kosmetycznych
	Podolog
Leśnictwo	Operator maszyn leśnych
	Technik leśnik
Logistyka	Magazynier-logistyk
	Technik logistyk
Mechanika i elektroautomatyka okrętowa	Technik mechanik okrętowy
	Technik elektroautomatyk okrętowy
Mechanizacja rolnictwa	Technik mechanizacji rolnictwa i agrotechniki
	Technik mechatronik
	Mechanik-operator pojazdów i maszyn rolniczych
Mechatronika	Mechatronik
	Technik mechatronik
Metalurgia	Operator maszyn i urządzeń przemysłu metalurgicznego

	Technik przemysłu metalurgicznego
Moda	Krawiec
	Pracownik pomocniczy krawca
	Technik przemysłu mody
	Technik stylisty
Obuwnictwo	Obuwnik
	Technik obuwnik
Ochrona osób i mienia	Technik ochrony fizycznej osób i mienia
Ochrona środowiska i gospodarka odpadami	<i>Operator maszyn i urządzeń w gospodarce odpadami</i>
	<i>Pracownik pomocniczy w gospodarce odpadami</i>
	<i>Technik gospodarki odpadami</i>
	Technik ochrony środowiska
Odlewnictwo	Modelarz odlewniczy
	Operator maszyn i urządzeń odlewniczych
	Technik odlewnik
Ogrodnictwo	Ogrodnik
	Technik ogrodnik
Opieka medyczna	Opiekun medyczny
Opieka nad dziećmi	Opiekunka dziecięca
Optyka	Mechanik precyzyjny
	Optyk-mechanik
	Technik optyk
Ortoptyka	Ortoptystka
Papiernictwo	Technik papiernictwa
Piekarstwo	Operator maszyn i urządzeń przemysłu spożywczego
	Piekarz
	Technik technologii żywności
Plecionkarstwo	Koszykarz-plecionkarz

Poligrafia, introligatorstwo i opakowania	Drukarz fleksograficzny
	Drukarz offsetowy
	Operator procesów introligatorskich
	Technik grafiki i poligrafii cyfrowej
	Technik procesów drukowania
	Technik procesów introligatorskich
Pomoc społeczna	Asystent osoby niepełnosprawnej
	Opiekun osoby starszej
	Opiekunka środowiskowa
	Opiekun w domu pomocy społecznej
Pożarnictwo	Technik pożarnictwa
Prace budowlane	Betoniarz-zbrojarz
	Monter izolacji budowlanych
	Monter konstrukcji budowlanych
	Murarz-tylnkarz
	Technik budownictwa
Prace wykończeniowe	Monter zabudowy i robót wykończeniowych w budownictwie
	<i>Technik aranżacji wnętrz</i>
	Technik robót wykończeniowych w budownictwie
Produkcja filmowa i telewizyjna	<i>Administrator produkcji filmowej i telewizyjnej</i>
	Asystent kierownika produkcji filmowej i telewizyjnej
	<i>Technik animacji filmowej</i>
Protetyka słuchu	Protetyk słuchu
Przemysł ceramiczny	Operator urządzeń przemysłu ceramicznego
	Technik ceramik
	Zdobnik ceramiki
Przemysł chemiczny	Operator urządzeń przemysłu chemicznego

	Technik analityk
	Technik technologii chemicznej
Przemysł drzewny	<i>Operator maszyn i urządzeń przemysłu drzewnego</i>
	<i>Technik przemysłu drzewnego</i>
	Technik technologii drewna
Przemysł jachtowy	Monter jachtów i łodzi
	Technik przemysłu jachtowego
	Automatyk
	Technik automatyk
	Technik robotyk
Przemysł lotniczy	Technik awionik
	Technik mechanik lotniczy
	Technik automatyk
	Technik mechatronik
	Technik robotyk
	Technik odlewnik
	Operator obrabiarek skrawających
Przemysł meblarski	Mechanik-operator maszyn do produkcji drzewnej
	Pracownik pomocniczy stolarza
	Stolarz
	Tapicer
	Technik technologii drewna
	Automatyk
	Technik automatyk
	Technik robotyk
Przemysł motoryzacyjny	Elektromechanik pojazdów samochodowych
	Mechanik pojazdów samochodowych
	Technik pojazdów samochodowych
	Technik automatyk
	Technik mechatronik

	Technik robotyk
	Technik odlewnik
	Operator obrabiarek skrawających
Przemysł petrochemiczny	Operator urządzeń przemysłu chemicznego
	Technik analityk
	Technik technologii chemicznej
Przemysł skórzany	Garbarz skór
	Kaletnik
	Kuśnierz
	Technik garbarz
	Technik technologii wyrobów skórzanych
Przemysł szklarski	Operator urządzeń przemysłu szklarskiego
	Technik technologii szkła
Przemysł targowo-wystawienniczy	Monter konstrukcji targowo-wystawienniczych
	Technik obsługi przemysłu targowo-wystawienniczego
Przetwórstwo mięsa	Operator maszyn i urządzeń przemysłu spożywczego
	Przetwórcza mięsa
	Technik technologii żywności
Przetwórstwo mleczarskie	Operator maszyn i urządzeń przemysłu spożywczego
	Technik przetwórstwa mleczarskiego
	Technik technologii żywności
Przetwórstwo ryb	Operator maszyn i urządzeń przemysłu spożywczego
	Przetwórcza ryb
	Technik technologii żywności
Przetwórstwo tworzyw sztucznych	Operator maszyn i urządzeń do przetwórstwa tworzyw sztucznych
Pszczelarstwo	Pszczelarz

	Technik pszczelarz
Realizacja nagrań i nagłośnień	Technik realizacji nagłośnień
	Technik realizacji nagrań
Reklama	Technik reklamy
Renowacja elementów architektury	Technik renowacji elementów architektury
Robotyka	Technik robotyk
Rolnictwo	Rolnik
	Technik agrobiznesu
	Technik rolnik
Spawalnictwo	Monter systemów rurociągowych
	Technik spawalnictwa
Spedycja	Technik spedytor
Sterylizacja medyczna	Technik sterylizacji medycznej
Stolarka budowlana	Monter stolarki budowlanej
	Technik montażu i automatyki stolarki budowlanej
Ślusarstwo, mechanika i obróbka skrawaniem	Kowal
	Mechanik-monter maszyn i urządzeń
	Operator obrabiarek skrawających
	Pracownik pomocniczy mechanika
	Pracownik pomocniczy ślusarza
	Ślusarz
	Technik mechanik
Technika dentystyczna	Technik dentystyczny
Technika farmaceutyczna	Technik farmaceutyczny
Technika masażu	Technik masażysta
Technika ortopedyczna	Technik ortopeda
Technika weterynaryjna	Technik weterynarii
Telekomunikacja	Monter sieci i urządzeń telekomunikacyjnych

	Technik teleinformatyk
	Technik telekomunikacji
Terapia zajęciowa	Terapeuta zajęciowy
Transport bliski	Technik urządzeń dźwigowych
Transport drogowy	Kierowca mechanik
	Technik transportu drogowego
Transport intermodalny	Technik eksploatacji portów i terminali
Transport kolejowy	Technik transportu kolejowego
Turystyka	Technik organizacji turystyki
Włókiennictwo i tekstylia	Operator maszyn w przemyśle włókienniczym
	Rękodzielnik wyrobów włókienniczych
	Technik włókienniczych wyrobów dekoracyjnych
	Technik włókiennik
Zduństwo i kominkarstwo	Zdun
Zegarmistrzostwo	Mechanik precyzyjny
	Zegarmistrz
Złotnictwo i jubilerstwo	Złotnik-jubiler
Żegluga morska i rybołówstwo	Technik nawigator morski
	Technik rybołówstwa morskiego
Żegluga śródlądowa i rybactwo śródlądowe	Technik żeglugi śródlądowej
	Rybak śródlądowy
	Technik rybactwa śródlądowego

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej w sprawie wykazu dziedzin zawodowych stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 46c ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 1082, z późn. zm.) dodanym ustawą z dnia ... 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), która w tym zakresie wejdzie w życie z dniem ... 2023 r.

Wydanie rozporządzenia w sprawie wykazu dziedzin zawodowych jest konieczne w celu określenia dziedzin zawodowych, w zakresie których prowadzona będzie działalność poszczególnych branżowych centrów umiejętności.

Zgodnie z art. 1 pkt 6 ustawy z dnia ... 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) określony w załączniku do rozporządzenia wykaz dziedzin zawodowych obejmuje dziedziny określone na potrzeby konkursu „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)” ogłoszonym przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023. Z uwagi na interdyscyplinarny charakter niektórych zawodów szkolnictwa branżowego, zawody te mogą zostać przyporządkowane do kilku dziedzin zawodowych.

Przewiduje się, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 września 2023 r.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Rozporządzenie będzie miało wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców z uwagi na to, że podmioty te mogą być zaangażowane w tworzenie branżowych centrów umiejętności.

Odnosząc się do § 12 pkt 1 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia

20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283) należy stwierdzić, że rozporządzenie uwzględnia regulacje, w stosunku do których nie ma możliwości, aby mogły być podjęte za pomocą alternatywnych środków.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA EDUKACJI I NAUKI¹⁾

z dnia

w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych

Na podstawie art. 117 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 900) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje publicznych placówek kształcenia ustawicznego oraz zadania publicznych placówek kształcenia ustawicznego, centrów kształcenia zawodowego oraz branżowych centrów umiejętności;
- 2) warunki, organizację i tryb prowadzenia kształcenia ustawicznego w poszczególnych formach pozaszkolnych, w tym wymogi, jakie powinien spełniać program nauczania;
- 3) sposoby potwierdzania efektów kształcenia uzyskanych w wyniku ukończenia kształcenia prowadzonego w poszczególnych formach pozaszkolnych;
- 4) wzory dokumentów wydawanych po ukończeniu kształcenia prowadzonego w formach pozaszkolnych, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 1–4a ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, zwanej dalej „ustawą”, a w przypadku formy pozaszkolnej, o której mowa w art. 117 ust. 1a pkt 5 ustawy – zakres informacji, jakie umieszcza się na zaświadczeniu wydawanym po ukończeniu kształcenia w tej formie;
- 5) przypadki, w których turnus doksztalcania teoretycznego młodocianych pracowników może być prowadzony w więcej niż jednym zawodzie;
- 6) tryb zwalniania osób, o których mowa w art. 117 ust. 12 ustawy, z całości lub części opłat za kształcenie prowadzone w formach pozaszkolnych, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 2, 3, 4a i 5 ustawy, oraz warunki i tryb zwrotu opłaty w przypadkach określonych w art. 117 ust. 11 ustawy.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

¹⁾ Minister Edukacji i Nauki kieruje działem administracji rządowej – oświata i wychowanie, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Edukacji i Nauki (Dz. U. z 2022 r. poz. 18 i 1842).

- 1) klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego – należy przez to rozumieć przepisy wydane na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy;
- 2) podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego – należy przez to rozumieć przepisy wydane na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy;
- 3) podstawie programowej kształcenia ogólnego – należy przez to rozumieć przepisy wydane na podstawie art. 47 ust. 1 lit. b–h ustawy;
- 4) szkole – należy przez to rozumieć szkołę prowadzącą kształcenie zawodowe, o której mowa w art. 4 pkt 28a lit. a ustawy;
- 5) młodocianym pracowniku – należy przez to rozumieć młodocianego pracownika w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 1510, z późn. zm.²⁾);
- 6) dziedzinie zawodowej – należy przez to rozumieć dziedzinę zawodową, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46c ust. 1 ustawy.

§ 3. Publicznymi placówkami kształcenia ustawicznego są centra kształcenia ustawicznego.

§ 4. Centrum kształcenia ustawicznego prowadzi kształcenie ustawiczne w formach pozaszkolnych, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 1–3 i 5 ustawy, a także może realizować zadania z zakresu praktycznej nauki zawodu, wynikające z programu nauczania danego zawodu.

§ 5. 1. Publiczne centrum kształcenia zawodowego:

- 1) realizuje zadania z zakresu praktycznej nauki zawodu, wynikające z programu nauczania danego zawodu, polegające w szczególności na prowadzeniu:
 - a) zajęć praktycznych dla uczniów szkół prowadzących kształcenie zawodowe, w zakresie całego lub części programu nauczania danego zawodu,
 - b) zajęć uzupełniających dla młodocianych pracowników, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 4 ustawy, lub
- 2) prowadzi turnusy doksztalcenia teoretycznego młodocianych pracowników, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 4 ustawy.

2. Publiczne centrum kształcenia zawodowego może także prowadzić:

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1710 i 2140 oraz z 2023 r. poz. 240 i 641.

- 1) kształcenie ustawiczne w formach pozaszkolnych, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 1–3 i 5 ustawy;
- 2) doksztalcanie teoretyczne młodocianych pracowników zatrudnionych u pracodawców w celu nauki zawodu i uczęszczających do branżowych szkół I stopnia – w zakresie kształcenia zawodowego teoretycznego, w przypadku gdy szkoła nie ma możliwości zrealizowania tego kształcenia.

§ 6. Publiczne centrum kształcenia zawodowego może współpracować z placówkami doskonalenia nauczycieli w zakresie doskonalenia umiejętności zawodowych nauczycieli kształcenia zawodowego.

§ 7. 1. Publiczne branżowe centrum umiejętności:

- 1) prowadzi działania mające na celu integrację szkół prowadzących kształcenie zawodowe, placówek kształcenia ustawicznego, centrów kształcenia zawodowego, uczelni oraz podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 1a ustawy, które prowadzą działalność w zakresie jednej z dziedzin zawodowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46c ust. 1 ustawy,
- 2) wspiera szkoły, placówki i uczelnie w prowadzeniu współpracy z pracodawcami;
- 3) prowadzi branżowe szkolenia zawodowe, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 4a ustawy, dla uczniów, studentów, doktorantów, nauczycieli akademickich oraz innych osób dorosłych, w tym pracowników oraz instruktorów praktycznej nauki zawodu;
- 4) prowadzi turnusy doksztalcania teoretycznego młodocianych pracowników, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 4 ustawy;
- 5) prowadzi szkolenia branżowe dla nauczycieli kształcenia zawodowego, o których mowa w art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2023 r. poz. 984);
- 6) prowadzi kursy, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 5 ustawy, przygotowujące do uzyskania certyfikatu kwalifikacji sektorowej, o której mowa w art. 2 pkt 11b ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 226);
- 7) pozyskuje informacje od pracodawców za pośrednictwem organizacji branżowej właściwej dla danej dziedziny zawodowej dotyczące zapotrzebowania na zawody, kwalifikacje i umiejętności w danej dziedzinie zawodowej i przekazuje do dnia 31 sierpnia każdego roku Instytutowi Badań Edukacyjnych do wykorzystania przy

przygotowywaniu corocznej prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na wojewódzkim i krajowym rynku pracy, o której mowa w art. 46b ust. 1 ustawy;

- 8) upowszechnia wiedzę, innowacje i nowe technologie oraz transformację ekologiczną i cyfrową w zakresie danej dziedziny;
- 9) prowadzi działania wspierające realizację doradztwa zawodowego dla uczniów i aktywizację zawodową studentów, doktorantów i absolwentów studiów;
- 10) przeprowadza egzamin zawodowy w zakresie zawodów przyporządkowanych do danej dziedziny zawodowej.

2. Publiczne branżowe centrum umiejętności może także:

- 1) prowadzić kształcenie ustawiczne w formach pozaszkolnych, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 5 ustawy, w zakresie innym niż wymieniony w ust. 1 pkt 4;
- 2) realizować zadania z zakresu praktycznej nauki zawodu, wynikające z programu nauczania danego zawodu, polegające w szczególności na prowadzeniu:
 - a) zajęć praktycznych dla uczniów szkół prowadzących kształcenie zawodowe, w zakresie całego lub części programu nauczania danego zawodu,
 - b) zajęć uzupełniających dla młodocianych pracowników, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 4 ustawy;
- 3) prowadzić doksztalcenie teoretyczne młodocianych pracowników zatrudnionych u pracodawców w celu nauki zawodu i uczęszczających do branżowych szkół I stopnia – w zakresie kształcenia zawodowego teoretycznego, w przypadku gdy szkoła nie ma możliwości zrealizowania tego kształcenia.

§ 8. 1. Centra kształcenia ustawicznego, publiczne centra kształcenia zawodowego i publiczne branżowe centra umiejętności współpracują z:

- 1) pracodawcami, w zakresie:
 - a) organizacji i prowadzenia kształcenia praktycznego,
 - b) przygotowania oferty kształcenia w formach pozaszkolnych, zgodnej z oczekiwaniami pracodawców,
 - c) kształcenia ustawicznego pracowników;
- 2) urzędami pracy w zakresie szkolenia osób zarejestrowanych w tych urzędach;
- 3) innymi podmiotami prowadzącymi kształcenie ustawiczne w zakresie zadań statutowych.

2. Publiczne branżowe centra umiejętności współpracują ze szkołami, uczelniami oraz pracodawcami, w tym w zakresie udostępniania infrastruktury dydaktyczno-lokalowej na cele edukacyjno-szkoleniowe.

3. Centra kształcenia ustawicznego, publiczne centra kształcenia zawodowego i publiczne branżowe centra umiejętności mogą prowadzić współpracę międzynarodową w zakresie realizowanych zadań.

§ 9. 1. Minimalna liczba godzin kształcenia na kwalifikacyjnym kursie zawodowym jest równa minimalnej liczbie godzin kształcenia zawodowego w danej kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie określonej w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, z tym że w przypadku kwalifikacyjnego kursu zawodowego prowadzonego w formie zaocznej – minimalna liczba godzin kształcenia zawodowego nie może być mniejsza niż 65% minimalnej liczby godzin kształcenia zawodowego w danej kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie określonej w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego.

2. Liczba słuchaczy uczestniczących w kwalifikacyjnym kursie zawodowym prowadzonym przez publiczne szkoły, centra kształcenia ustawicznego lub publiczne centra kształcenia zawodowego wynosi co najmniej 20. Za zgodą organu prowadzącego liczba słuchaczy może być mniejsza niż 20.

§ 10. 1. Podmiot prowadzący kwalifikacyjny kurs zawodowy jest obowiązany poinformować okręgową komisję egzaminacyjną o rozpoczęciu kształcenia na kwalifikacyjnym kursie zawodowym w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia tego kształcenia. Informacja zawiera:

- 1) oznaczenie podmiotu prowadzącego kwalifikacyjny kurs zawodowy;
- 2) nazwę i symbol cyfrowy zawodu, zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa branżowego, oraz nazwę i oznaczenie kwalifikacji, zgodnie z podstawą programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, w zakresie której jest prowadzone kształcenie;
- 3) termin rozpoczęcia i zakończenia kwalifikacyjnego kursu zawodowego;
- 4) liczbę słuchaczy kwalifikacyjnego kursu zawodowego.

2. W przypadku branżowej szkoły II stopnia obowiązek, o którym mowa w ust. 1 dotyczy słuchaczy kwalifikacyjnego kursu zawodowego nie będących słuchaczami branżowej szkoły II stopnia.

§ 11. 1. Osoba podejmująca kształcenie na kwalifikacyjnym kursie zawodowym posiadająca:

- 1) dyplom zawodowy,
- 2) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe lub inny równorzędny
- 3) świadectwo uzyskania tytułu zawodowego, dyplom uzyskania tytułu mistrza lub inny równorzędny,
- 4) świadectwo czeladnicze lub dyplom mistrzowski,
- 5) świadectwo ukończenia szkoły prowadzącej kształcenie zawodowe
- 6) świadectwo ukończenia liceum profilowanego,
- 7) certyfikat kwalifikacji zawodowej,
- 8) świadectwo potwierdzające kwalifikację w zawodzie,
- 9) zaświadczenie o ukończeniu kwalifikacyjnego kursu zawodowego,
- 10) branżowy certyfikat umiejętności

– jest zwalniana, na swój wniosek złożony podmiotowi prowadzącemu kwalifikacyjny kurs zawodowy, z zajęć dotyczących odpowiednio treści kształcenia lub efektów kształcenia zrealizowanych w dotychczasowym procesie kształcenia, o ile sposób organizacji kształcenia na kwalifikacyjnym kursie zawodowym umożliwi takie zwolnienie.

2. Osoba posiadająca prawo jazdy odpowiedniej kategorii i podejmująca kształcenie na kwalifikacyjnym kursie zawodowym dla którego podstawa programowa kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego przewiduje naukę jazdy pojazdem silnikowym, jest zwalniana na swój wniosek złożony podmiotowi prowadzącemu kwalifikacyjny kurs zawodowy, z realizacji zajęć przygotowujących do uzyskania prawa jazdy.

3. Osoba niewidoma lub słabowidząca podejmująca kształcenie na kwalifikacyjnym kursie zawodowym dla którego podstawa programowa kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego przewiduje naukę języka migowego jest zwalniana na swój wniosek złożony podmiotowi prowadzącemu kwalifikacyjny kurs zawodowy, z realizacji zajęć z zakresu języka migowego.

§ 12. Osoba podejmująca kształcenie na kwalifikacyjnym kursie zawodowym posiadająca zaświadczenie o ukończeniu kursu umiejętności zawodowych, o którym mowa w § 15 ust. 2, jest zwalniana, na swój wniosek złożony podmiotowi prowadzącemu kwalifikacyjny kurs zawodowy, z zajęć dotyczących efektów kształcenia zrealizowanych na tym kursie umiejętności zawodowych.

§ 13. 1. Kwalifikacyjny kurs zawodowy kończy się zaliczeniem w formie ustalonej przez podmiot prowadzący kurs.

2. Osoba, która uzyskała zaliczenie, otrzymuje zaświadczenie o ukończeniu kwalifikacyjnego kursu zawodowego. Wzór zaświadczenia określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 14. Minimalna liczba godzin kształcenia na kursie umiejętności zawodowych:

- 1) w przypadku kształcenia w zakresie jednej z części efektów kształcenia wyodrębnionych w ramach danej kwalifikacji – jest równa minimalnej liczbie godzin kształcenia przewidzianej dla danej części efektów kształcenia, określonej w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego;
- 2) w przypadku kształcenia w zakresie efektów kształcenia właściwych dla dodatkowych umiejętności zawodowych – nie może być mniejsza niż 50 godzin.

§ 15. 1. Kurs umiejętności zawodowych kończy się zaliczeniem w formie ustalonej przez podmiot prowadzący kurs.

2. Osoba, która uzyskała zaliczenie, otrzymuje zaświadczenie o ukończeniu kursu umiejętności zawodowych. Wzór zaświadczenia określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 16. Minimalny wymiar kształcenia na kursie kompetencji ogólnych wynosi 30 godzin.

§ 17. 1. Kurs kompetencji ogólnych kończy się zaliczeniem w formie ustalonej przez podmiot prowadzący kurs.

2. Osoba, która uzyskała zaliczenie, otrzymuje zaświadczenie o ukończeniu kursu kompetencji ogólnych. Wzór zaświadczenia określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 18. 1. Turnus doksztalcania teoretycznego młodocianych pracowników, zwany dalej „turnusem”, organizuje się dla młodocianych pracowników doksztalcających się teoretycznie w zakresie danego zawodu szkolnictwa branżowego nauczanego w branżowej szkole I stopnia.

2. Program nauczania realizowany na turnusie uwzględnia zakres kształcenia określony w skierowaniu, o którym mowa w § 20.

3. Turnus realizuje zajęcia w wymiarze odpowiednim do zakresu doksztalcania teoretycznego określonego w skierowaniu, o którym mowa w § 20.

4. Turnus może być prowadzony w zakresie dwóch zawodów przyporządkowanych do tej samej branży określonej w klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego, jeżeli jeden z tych zawodów jest określony w tej klasyfikacji jako zawód o charakterze pomocniczym w stosunku do drugiego zawodu.

5. Liczba młodocianych pracowników uczestniczących w turnusie organizowanym przez publiczną szkołę, publiczne centrum kształcenia zawodowego lub publiczne branżowe centrum umiejętności wynosi co najmniej 20. Za zgodą organu prowadzącego liczba młodocianych pracowników uczestniczących w turnusie może być mniejsza niż 20.

§ 19. W przypadkach losowych dyrektor odpowiednio szkoły, centrum kształcenia zawodowego lub branżowego centrum umiejętności może zorganizować w ramach turnusu konsultacje indywidualne w wymiarze co najmniej 55 godzin.

§ 20. 1. Młodociani pracownicy są przyjmowani na turnusy na podstawie skierowania wydanego przez:

- 1) pracodawcę albo
- 2) szkołę – w przypadku gdy szkoła nie ma możliwości zrealizowania kształcenia zawodowego teoretycznego.

2. Skierowanie zawiera:

- 1) imię i nazwisko młodocianego pracownika oraz datę i miejsce jego urodzenia;
- 2) numer PESEL młodocianego pracownika, a w przypadku młodocianego pracownika, który nie posiada numeru PESEL – numer dokumentu potwierdzającego jego tożsamość;
- 3) nazwę pracodawcy albo szkoły kierujących młodocianego pracownika na turnus;
- 4) nazwę i symbol cyfrowy zawodu, zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa branżowego, oraz zakres doksztalcania teoretycznego.

3. Skierowanie składa się odpowiednio do dyrektora szkoły, centrum kształcenia zawodowego lub branżowego centrum umiejętności w określonym przez nich terminie.

§ 21. 1. W trakcie turnusu ocenianiu podlegają:

- 1) osiągnięcia edukacyjne młodocianego pracownika;
- 2) zachowanie młodocianego pracownika.

2. Przepisy rozdziału 3a ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. 2022 r. poz. 2230) w zakresie oceniania uczniów w szkołach dla dzieci i młodzieży stosuje się odpowiednio.

§ 22. 1. Młodociany pracownik, który ukończył turnus, otrzymuje zaświadczenie o ukończeniu doksztalcania teoretycznego młodocianych pracowników. Wzór zaświadczenia określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

2. Kopię zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, organizator turnusu przekazuje odpowiednio pracodawcy lub szkole, o których mowa w § 20 ust. 1.

§ 23. Minimalna liczba godzin kształcenia na branżowym szkoleniu zawodowym dla uczniów wynosi co najmniej 15 godzin, a w przypadku osób dorosłych co najmniej 30 godzin.

§ 24. 1. Branżowe szkolenie zawodowe kończy się zaliczeniem w formie egzaminu.

2. Egzamin, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza komisja, w której skład wchodzi:

- 1) dyrektor branżowego centrum umiejętności lub wyznaczona przez niego osoba;
- 2) osoba lub osoby prowadzące zajęcia na danym branżowym szkoleniu zawodowym;
- 3) przedstawiciel organizacji branżowej właściwej dla danej dziedziny zawodowej, o której mowa w art. 4 pkt 30b ustawy.

3. Egzamin, o którym mowa w ust. 1, nie może być przeprowadzany z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

4. Osoba, która zdała egzamin, otrzymuje branżowy certyfikat umiejętności. Wzór certyfikatu określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 25. 1. Kurs, o którym mowa w art. 117 ust. 1a pkt 5 ustawy, jest prowadzony według programu nauczania uwzględniającego treści:

- 1) ustalone przez placówkę kształcenia ustawicznego, centrum kształcenia zawodowego lub branżowe centrum umiejętności albo
- 2) określone w przepisach dotyczących uzyskiwania i uzupełniania wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych.

2. Częstotliwość zajęć na kursie oraz formę zaliczenia kursu określa placówka kształcenia ustawicznego, centrum kształcenia zawodowego lub branżowe centrum umiejętności prowadzące ten kurs.

3. Osoba, która uzyskała zaliczenie kursu, otrzymuje zaświadczenie o ukończeniu tego kursu. W przypadku kursu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zaświadczenie wydaje się na wniosek osoby, która ukończyła kurs.

4. Zaświadczenie o ukończeniu kursu zawiera:

- 1) imię i nazwisko uczestnika kursu oraz datę i miejsce jego urodzenia;
- 2) numer PESEL uczestnika kursu, a w przypadku osoby, która nie posiada numeru PESEL – numer dokumentu potwierdzającego jej tożsamość;
- 3) nazwę kursu;
- 4) wymiar godzin kształcenia na kursie;
- 5) nazwę i adres odpowiednio placówki kształcenia ustawicznego centrum kształcenia zawodowego lub branżowego centrum umiejętności prowadzących kurs;

- 6) datę wydania zaświadczenia i numer zaświadczenia zgodny z numerem w ewidencji zaświadczeń prowadzonej przez placówkę kształcenia ustawicznego centrum kształcenia zawodowego lub branżowe centrum umiejętności;
- 7) podpis dyrektora odpowiednio placówki kształcenia ustawicznego centrum kształcenia zawodowego lub branżowego centrum umiejętności prowadzących kurs;
- 8) w przypadku kursu, o którym mowa w ust. 3, oznaczenie organizacji branżowej właściwej dla danej dziedziny zawodowej, o której mowa w art. 4 pkt 30b ustawy.

§ 26. 1. Podmioty prowadzące kształcenie ustawiczne w formach pozaszkolnych, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 1–4 ustawy, zapewniają:

- 1) kadrę dydaktyczną posiadającą kwalifikacje określone odpowiednio w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela lub na podstawie art. 120 ust. 4 ustawy;
- 2) odpowiednie pomieszczenia wyposażone w sprzęt i pomoce dydaktyczne umożliwiające prawidłową realizację kształcenia;
- 3) bezpieczne i higieniczne warunki pracy i nauki;
- 4) warunki organizacyjne i techniczne umożliwiające udział w kształceniu osobom niepełnosprawnym;
- 5) nadzór służący podnoszeniu jakości prowadzonego kształcenia.

2. Podmioty prowadzące kształcenie ustawiczne w formach pozaszkolnych, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 4a i 5 ustawy, zapewniają kadrę dydaktyczną posiadającą kwalifikacje zawodowe odpowiednie do rodzaju prowadzonego kształcenia oraz spełniają wymagania określone w ust. 1 pkt 2–5.

3. Podmioty prowadzące kształcenie ustawiczne w formach pozaszkolnych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość zapewniają:

- 1) dostęp do oprogramowania, które umożliwia synchroniczną i asynchroniczną interakcję między słuchaczami lub uczestnikami a osobami prowadzącymi zajęcia;
- 2) materiały dydaktyczne przygotowane w formie dostosowanej do kształcenia prowadzonego z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość;
- 3) bieżącą kontrolę postępów w nauce słuchaczy lub uczestników, weryfikację ich wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, w formie i terminach ustalonych przez podmiot prowadzący kształcenie;
- 4) bieżącą kontrolę aktywności osób prowadzących zajęcia.

4. Podmioty, o których mowa w ust. 3, są obowiązane zorganizować szkolenie dla słuchaczy lub uczestników przed rozpoczęciem zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, dotyczące metod i zasad kształcenia oraz obsługi wykorzystywanego oprogramowania.

5. Zaliczenie kształcenia prowadzonego z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość nie może odbywać się z wykorzystaniem tych metod i technik.

6. Wymiar godzin zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość określa podmiot prowadzący kształcenie ustawiczne z wykorzystaniem tych metod i technik.

7. Turnusy, branżowe szkolenia zawodowe oraz zajęcia praktyczne i laboratoryjne realizowane w ramach kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych nie mogą być prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

8. Kształcenie ustawiczne w formach pozaszkolnych prowadzone w formie:

- 1) dziennej – odbywa się przez 5 lub 6 dni w tygodniu;
- 2) stacjonarnej – odbywa się przez 3 lub 4 dni w tygodniu;
- 3) zaocznej – odbywa się co 2 tygodnie przez 2 dni, a w uzasadnionych przypadkach – co tydzień przez 2 dni.

§ 27. 1. Podmioty prowadzące kształcenie ustawiczne w formach pozaszkolnych prowadzą dokumentację dla każdej formy prowadzonego kształcenia.

2. Dokumentacja obejmuje:

- 1) program nauczania;
- 2) dziennik zajęć;
- 3) ewidencję wydanych zaświadczeń lub branżowych certyfikatów umiejętności;
- 4) protokół z przeprowadzonego zaliczenia lub egzaminu.

3. Do dziennika zajęć wpisuje się:

- 1) imiona i nazwiska słuchaczy kwalifikacyjnych kursów zawodowych lub uczestników kształcenia w formach pozaszkolnych, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 2–5 ustawy;
- 2) liczbę godzin zajęć;
- 3) tematy zajęć.

4. W dzienniku zajęć odnotowuje się obecność słuchaczy i uczestników, o których mowa w ust. 3 pkt 1.

5. Dziennik zajęć może być prowadzony w postaci papierowej lub w postaci elektronicznej; dziennik prowadzony w postaci elektronicznej jest zwany dalej „dziennikiem elektronicznym”.

6. Prowadzenie dziennika elektronicznego wymaga:

- 1) zachowania selektywności dostępu do danych stanowiących dziennik elektroniczny;
- 2) zabezpieczenia danych stanowiących dziennik elektroniczny przed dostępem osób nieuprawnionych;
- 3) zabezpieczenia danych stanowiących dziennik elektroniczny przed zniszczeniem, uszkodzeniem lub utratą;
- 4) rejestrowania historii zmian i ich autorów;
- 5) umożliwienia bezpłatnego wglądu do dziennika elektronicznego słuchaczom i uczestnikom kształcenia w formach pozaszkolnych, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 1–3, 4a i 5 ustawy, w zakresie ich dotyczącym;
- 6) umożliwienia bezpłatnego wglądu do dziennika elektronicznego rodzicom uczestników turnusów, w zakresie dotyczącym ich dzieci, a także pracodawcy lub szkole, o których mowa w § 19 ust. 1.

7. System informatyczny służący do prowadzenia dzienników elektronicznych powinien umożliwiać eksport danych do formatu XML oraz sporządzenie w postaci papierowej dziennika zajęć.

8. W przypadku prowadzenia dziennika elektronicznego wpisanie przez prowadzącego zajęcia w dzienniku elektronicznym tematu zajęć jest równoznaczne z potwierdzeniem przeprowadzenia tych zajęć.

9. W terminie 10 dni od dnia zakończenia kształcenia dane stanowiące dziennik elektroniczny zapisuje się na informatycznym nośniku danych, według stanu odpowiednio na dzień zakończenia kształcenia, w sposób zapewniający możliwość:

- 1) sprawdzenia integralności danych stanowiących dziennik elektroniczny przez zastosowanie kwalifikowanego podpisu elektronicznego;
- 2) weryfikacji kwalifikowanego podpisu elektronicznego lub danych identyfikujących;
- 3) odczytania danych stanowiących dziennik elektroniczny w okresie przewidzianym dla prowadzenia dziennika zajęć.

10. Ewidencja wydanych zaświadczeń lub branżowych certyfikatów umiejętności zawiera:

- 1) imię i nazwisko, adres zamieszkania oraz numer PESEL osoby, której wydano zaświadczenie lub certyfikat, a w przypadku osoby, która nie posiada numeru PESEL – numer dokumentu potwierdzającego jej tożsamość;
- 2) datę wydania zaświadczenia lub certyfikatu;
- 3) numer zaświadczenia lub certyfikatu;
- 4) potwierdzenie odbioru zaświadczenia lub certyfikatu.

§ 28. 1. Kształcenie ustawiczne w formach pozaszkolnych prowadzi się na podstawie programu nauczania, który zawiera:

- 1) nazwę formy kształcenia;
- 2) czas trwania, liczbę godzin kształcenia i sposób jego organizacji;
- 3) wymagania wstępne dla uczestników i słuchaczy, które w przypadku słuchaczy kwalifikacyjnych kursów zawodowych i uczestników kursów umiejętności zawodowych uwzględniają także szczególne uwarunkowania związane z kształceniem w danym zawodzie lub kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie, określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego;
- 4) cele kształcenia i sposoby ich osiągnięcia, z uwzględnieniem możliwości indywidualizacji pracy słuchaczy kwalifikacyjnych kursów zawodowych lub uczestników kształcenia w formach pozaszkolnych, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 2–5 ustawy, w zależności od ich potrzeb i możliwości;
- 5) plan nauczania określający nazwę zajęć oraz ich wymiar;
- 6) treści nauczania w zakresie poszczególnych zajęć, z tym, że w przypadku branżowego szkolenia zawodowego treści te uwzględniają wiedzę lub umiejętności zawodowe w zakresie jednej z dziedzin zawodowych, przydatne do wykonywania zawodu oraz kształtujące umiejętności cyfrowe i umiejętności związane z transformacją ekologiczną;
- 7) opis efektów kształcenia;
- 8) wykaz literatury oraz niezbędnych środków i materiałów dydaktycznych;
- 9) sposób i formę zaliczenia lub egzaminu.

2. Program nauczania realizowany na kwalifikacyjnym kursie zawodowym, w zakresie jednej kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie szkolnictwa branżowego, uwzględnia ogólne cele i zadania kształcenia zawodowego, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy, a także:

- 1) cele kształcenia,
- 2) efekty kształcenia i kryteria weryfikacji tych efektów,

- 3) warunki realizacji kształcenia w zawodzie, w którym została wyodrębniona dana kwalifikacja,
 - 4) minimalną liczbę godzin kształcenia w zawodzie w ramach danej kwalifikacji
- będące elementami podstawy programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego właściwymi dla danej kwalifikacji wyodrębnionej w danym zawodzie.

§ 29. 1. Centra kształcenia ustawicznego, publiczne centra kształcenia zawodowego i publiczne branżowe centra umiejętności sporządzają na każdy rok szkolny plan kształcenia zawierający:

- 1) wykaz pozaszkolnych form kształcenia;
- 2) czas trwania kształcenia i wymiar godzin kształcenia realizowanego w poszczególnych formach pozaszkolnych;
- 3) planowaną liczbę słuchaczy kwalifikacyjnych kursów zawodowych lub uczestników kształcenia w formach pozaszkolnych, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 2, 3, 4a i 5 ustawy;
- 4) nazwę i symbol cyfrowy zawodu oraz nazwę i oznaczenie kwalifikacji, zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa branżowego – w przypadku kształcenia w formach, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 1 i 2 ustawy.

2. Publiczne centra kształcenia zawodowego i publiczne branżowe centra umiejętności prowadzące turnusy sporządzają także plan doksztalania teoretycznego młodocianych pracowników na dany rok szkolny na podstawie skierowań, o których mowa w § 20, zawierający:

- 1) liczbę młodocianych pracowników, dla których ma być prowadzone doksztalanie teoretyczne;
- 2) wykaz zawodów, w których ma być prowadzone doksztalanie teoretyczne, oraz nazwę i symbol cyfrowy zawodu, zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa branżowego;
- 3) zakres doksztalania teoretycznego młodocianych pracowników.

3. Plany, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględnia się w arkuszu organizacji centrum kształcenia ustawicznego, publicznego centrum kształcenia zawodowego i publicznego branżowego centrum umiejętności.

§ 30. Warunki i tryb organizowania praktycznej nauki zawodu w centrach kształcenia ustawicznego, publicznych centrach kształcenia zawodowego i publicznych branżowych centrach umiejętności w ramach realizacji zadań, o których mowa odpowiednio w § 4 ust. 2 i

w § 5 ust. 1 pkt 1, a także warunki i tryb organizowania praktycznej nauki zawodu na kwalifikacyjnych kursach zawodowych oraz kursach umiejętności zawodowych określają przepisy wydane na podstawie art. 120 ust. 4 ustawy.

§ 31. 1. Osoba o niskich dochodach, o której mowa w art. 117 ust. 12 ustawy, może złożyć wniosek o zwolnienie w całości lub w części z opłaty za kształcenie prowadzone w formach pozaszkolnych, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 2, 3, 4a i 5 ustawy.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, oraz uzasadnienie składa się do dyrektora publicznej szkoły, centrum kształcenia ustawicznego, publicznego centrum kształcenia zawodowego lub publicznego branżowego centrum umiejętności, prowadzących dany kurs.

3. Dyrektor publicznej szkoły, centrum kształcenia ustawicznego, publicznego centrum kształcenia zawodowego lub publicznego branżowego centrum umiejętności, prowadzących dany kurs, rozpatruje wniosek, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego złożenia.

§ 32. 1. Osoba, która wniosła opłatę za kształcenie prowadzone w formach pozaszkolnych, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 2, 3, 4a i 5 ustawy, może złożyć wniosek o zwrot tej opłaty w przypadkach, o których mowa w art. 117 ust. 11 ustawy.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, oraz uzasadnienie zawierające powody braku możliwości podjęcia kształcenia na danym kursie składa się do dyrektora publicznej szkoły, centrum kształcenia ustawicznego, publicznego centrum kształcenia zawodowego lub publicznego branżowego centrum umiejętności, prowadzących dany kurs, w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia kursu.

3. Dyrektor publicznej szkoły, centrum kształcenia ustawicznego, publicznego centrum kształcenia zawodowego lub publicznego branżowego centrum umiejętności, prowadzących dany kurs, rozpatruje wniosek, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego złożenia.

§ 33. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ... 2023 r.

MINISTER EDUKACJI I NAUKI

UZASADNIENIE

Rozporządzenie w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 117 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 900), zwanej dalej „ustawą Prawo oświatowe”.

Zgodnie z upoważnieniem ustawowym rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje publicznych placówek kształcenia ustawicznego oraz zadania publicznych placówek kształcenia ustawicznego, centrów kształcenia zawodowego oraz branżowych centrów umiejętności;
- 2) warunki, organizację i tryb prowadzenia kształcenia ustawicznego w poszczególnych formach pozaszkolnych, w tym wymogi jakie powinien spełniać program nauczania;
- 3) sposoby potwierdzania efektów kształcenia uzyskanych w wyniku ukończenia kształcenia prowadzonego w poszczególnych formach pozaszkolnych;
- 4) wzory dokumentów wydawanych po ukończeniu kształcenia prowadzonego w formach pozaszkolnych, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 1–4a ustawy Prawo oświatowe, a w przypadku formy pozaszkolnej, o której mowa w art. 117 ust. 1a pkt 5 ustawy – zakres informacji, jakie umieszcza się na zaświadczeniu wydawanym po ukończeniu kształcenia w tej formie;
- 5) przypadki, w których turnus doksztalania teoretycznego młodocianych pracowników może być prowadzony w więcej niż jednym zawodzie;
- 6) tryb zwalniania osób, o których mowa w art. 117 ust. 12 ustawy Prawo oświatowe, z całości lub części opłat za kształcenie prowadzone w formach pozaszkolnych, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 2, 3, 4a i 5 ustawy Prawo oświatowe, oraz warunki i tryb zwrotu opłaty w przypadkach określonych w art. 117 ust. 11 ustawy Prawo oświatowe.

Wprowadzane rozwiązania uwzględniają:

- możliwość zaliczania potwierdzonych efektów kształcenia przy podejmowaniu dalszego kształcenia w formach pozaszkolnych,
- konieczność dostosowania kształcenia ustawicznego do potrzeb i warunków rynku pracy,
- zapewnienie dostępności do form kształcenia ustawicznego umożliwiających przekwalifikowanie się oraz uzyskanie nowych kwalifikacji,
- włączenie pracodawców w proces kształcenia ustawicznego,
- konieczność prawidłowego udokumentowania zwolnienia lub zwrotu opłaty za kształcenie w formie pozaszkolnej prowadzonej przez publiczną szkołę, placówkę kształcenia ustawicznego, centrum kształcenia zawodowego i branżowe centrum umiejętności.

Potrzeba wydania nowego aktu wykonawczego na podstawie art. 117 ust. 5 ustawy Prawo oświatowe wynika ze zmiany upoważnienia dokonanej ustawą z dnia o zmianie ustawy - Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.).

Na mocy powołanej ustawy następuje wprowadzenie do systemu oświaty nowego rodzaju placówki umożliwiającej uzyskanie i uzupełnienie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych lub zmianę kwalifikacji zawodowych, tj. branżowego centrum umiejętności, a także powołanie nowego rodzaju formy pozaszkolnej, tj. branżowego szkolenia

zawodowego. Zgodnie z art. 1 pkt 10 ustawy Prawo oświatowe system oświaty zapewnia możliwość uzupełniania przez osoby dorosłe wykształcenia ogólnego, zdobywania lub zmiany kwalifikacji zawodowych i specjalistycznych, zaś jednostkami powołanymi do realizacji tego zadania systemowego są – zgodnie z art. 2 pkt 4 ustawy Prawo oświatowe – placówki kształcenia ustawicznego, centra kształcenia zawodowego i branżowe centra umiejętności.

Zaprojektowane na podstawie upoważnienia ustawowego regulacje zachowują rodzaje dotychczas funkcjonujących publicznych placówek kształcenia ustawicznego (tak jak dotychczas publicznymi placówkami kształcenia ustawicznego są centra kształcenia ustawicznego – § 3 projektu rozporządzenia) oraz ich zadania, a także zadania publicznych centrów kształcenia zawodowego.

Wobec powyższego, jako obligatoryjne zadanie publicznej placówki kształcenia ustawicznego, tj. centrum kształcenia ustawicznego, wskazano w rozporządzeniu prowadzenie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 1-3 i 5 ustawy Prawo oświatowe. Ponadto centrum kształcenia ustawicznego może realizować zadania z zakresu praktycznej nauki zawodu, wynikające z programu nauczania danego zawodu (§ 4 projektu rozporządzenia).

Zadaniem publicznego centrum kształcenia zawodowego jest organizowanie i prowadzenie turnusów dokształcania teoretycznego młodocianych pracowników lub realizowanie zadań z zakresu praktycznej nauki zawodu, wynikających z programu nauczania danego zawodu, które polegają na prowadzeniu:

- 1) zajęć praktycznych dla uczniów szkół prowadzących kształcenie zawodowe, w zakresie całego lub części programu nauczania danego zawodu;
- 2) zajęć uzupełniających dla młodocianych pracowników, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 4 ustawy Prawo oświatowe.

Fakultatywnie, publiczne centrum kształcenia zawodowego może prowadzić kwalifikacyjne kursy zawodowe, kursy umiejętności zawodowych, kursy kompetencji ogólnych oraz inne kursy umożliwiające uzyskiwanie i uzupełnianie wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych lub zmianę kwalifikacji zawodowych, może także współpracować z placówkami doskonalenia nauczycieli w zakresie doskonalenia umiejętności zawodowych nauczycieli kształcenia zawodowego (§ 5 i 6 projektu rozporządzenia).

Określenie obligatoryjnych i fakultatywnych zadań jednostek prowadzących kształcenie ustawiczne w formach pozaszkolnych sprzyja konsolidowaniu zasobów kadrowych i dydaktycznych w celu podniesienia efektywności realizowanych procesów edukacyjnych. Wobec powyższego, także w odniesieniu do branżowych centrów umiejętności wyodrębniono te dwie kategorie zadań.

Katalog obligatoryjnych zadań publicznego branżowego centrum umiejętności obejmuje (§ 7 ust. 1 projektu rozporządzenia):

- 1) prowadzenie działań mających na celu integrację szkół prowadzących kształcenie zawodowe, placówek kształcenia ustawicznego, centrów kształcenia zawodowego, uczelni oraz podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 1a ustawy Prawo oświatowe, które prowadzą działalność w zakresie jednej z dziedzin zawodowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46c tej ustawy,
- 2) wspieranie szkół, placówek i uczelni w prowadzeniu współpracy z pracodawcami;

- 3) prowadzenie branżowych szkoleń zawodowych, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 4a ustawy Prawo oświatowe, dla uczniów, studentów, doktorantów, nauczycieli akademickich oraz innych osób dorosłych, w tym pracowników oraz instruktorów praktycznej nauki zawodu;
- 4) prowadzenie turnusów dokształcania teoretycznego młodocianych pracowników, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 4 ustawy Prawo oświatowe;
- 5) prowadzenie szkoleń branżowych dla nauczycieli kształcenia zawodowego, o których mowa w art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2023 r. poz. 984);
- 6) prowadzenie kursów, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 5 ustawy Prawo oświatowe, przygotowujących do uzyskania certyfikatu kwalifikacji sektorowej, o której mowa w art. 2 pkt 11b ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz.U. z 2020 r. poz. 226);
- 7) pozyskiwanie od pracodawców, za pośrednictwem organizacji branżowej właściwej dla danej dziedziny zawodowej, informacji dotyczących zapotrzebowania na zawody, kwalifikacje i umiejętności w danej dziedzinie zawodowej i przekazywanie ich do dnia 31 sierpnia każdego roku Instytutowi Badań Edukacyjnych do wykorzystania przy przygotowywaniu corocznej prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na wojewódzkim i krajowym rynku pracy, o której mowa w art. 46b ust. 1 ustawy Prawo oświatowe;
- 8) upowszechnianie wiedzy, innowacji i nowych technologii oraz transformacji ekologicznej i cyfrowej w zakresie danej dziedziny;
- 9) prowadzenie działań wspierających realizację doradztwa zawodowego dla uczniów i aktywizację zawodową studentów, doktorantów i absolwentów studiów;
- 10) przeprowadzanie egzaminów zawodowych z kwalifikacji wyodrębnionych w zawodach szkolnictwa branżowego przyporządkowanych do danej dziedziny zawodowej.

Fakultatywnie publiczne branżowe centrum umiejętności może (§ 7 ust. 2 projektu rozporządzenia) prowadzić kształcenie ustawiczne w formach pozaszkolnych, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 5 ustawy Prawo oświatowe, w zakresie innym niż wymieniony w § 6 ust. 1 pkt 4, a także dokształcanie teoretyczne młodocianych pracowników zatrudnionych u pracodawców w celu nauki zawodu i uczęszczających do branżowych szkół I stopnia – w zakresie kształcenia zawodowego teoretycznego, w przypadku gdy szkoła nie ma możliwości zrealizowania tego kształcenia, a ponadto może realizować zadania z zakresu praktycznej nauki zawodu, wynikające z programu nauczania danego zawodu, polegające w szczególności na prowadzeniu:

- a) zajęć praktycznych dla uczniów szkół prowadzących kształcenie zawodowe, w zakresie całego lub części programu nauczania danego zawodu,
- b) zajęć uzupełniających dla młodocianych pracowników, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 4 ustawy Prawo oświatowe.

Mając na względzie konieczność włączenia pracodawców w procesy ustawicznej edukacji zawodowej w celu dostosowania kształcenia ustawicznego do potrzeb i warunków rynku pracy, na publiczne placówki kształcenia ustawicznego, centra kształcenia zawodowego i branżowe centra umiejętności nakłada się obowiązek współpracy z pracodawcami w zakresie organizacji

i prowadzenia kształcenia praktycznego, przygotowania oferty kształcenia w formach pozaszkolnych zgodnej z oczekiwaniami pracodawców oraz kształcenia ustawicznego pracowników. Z uwagi na szerokie spektrum działania i potencjał techno-dydaktyczny, publiczne placówki kształcenia ustawicznego, centra kształcenia zawodowego i branżowe centra umiejętności powinny odgrywać istotną rolę w procesie stymulowania aktywności edukacyjnej osób dorosłych, we współpracy z urzędami pracy oraz z innymi podmiotami prowadzącymi działalność oświatową w ramach zadań statutowych (szkoły, uczelnie, pracodawcy), organizując szkolenia osób poszukujących pracy, zainteresowanych przekwalifikowaniem, rozwojem zainteresowań, nabywaniem nowych kompetencji, a także udostępniając infrastrukturę dydaktyczno-lokalową na cele edukacyjno-szkoleniowe. Jednostki te mogą także prowadzić współpracę międzynarodową w zakresie realizowanych zadań (§ 8 projektu rozporządzenia).

W zakresie dotyczącym warunków, organizacji i trybu prowadzenia kształcenia ustawicznego w poszczególnych formach pozaszkolnych (w tym wymogów, jakie powinien spełniać program nauczania), jak również sposobów potwierdzania efektów kształcenia uzyskanych w wyniku ukończenia kształcenia prowadzonego w poszczególnych formach pozaszkolnych, projektu rozporządzenie utrzymuje rozwiązania, które sprawdziły się w dotychczasowej praktyce na gruncie przepisów rozporządzeń Ministra Edukacji Narodowej z dnia 1 marca 2019 r. w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych (Dz. U. poz. 652).

Zgodnie z § 9 ust. 1 i 2 projektu rozporządzenia minimalna liczba godzin kształcenia na kwalifikacyjnym kursie zawodowym jest równa minimalnej liczbie godzin kształcenia zawodowego określonej w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego dla danej kwalifikacji. Jeżeli kwalifikacyjny kurs zawodowy jest prowadzony w formie zaocznej, minimalna liczba godzin kształcenia zawodowego nie może być mniejsza niż 65% minimalnej liczby godzin kształcenia zawodowego określonej w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego dla danej kwalifikacji. W przypadku kwalifikacyjnych kursów zawodowych prowadzonych przez publiczne szkoły, placówki kształcenia ustawicznego lub centra kształcenia zawodowego, liczba słuchaczy uczestniczących w kwalifikacyjnym kursie zawodowym wynosi nie mniej niż 20. Zorganizowanie kwalifikacyjnego kursu zawodowego dla mniejszej liczby słuchaczy wymaga zgody organu prowadzącego.

Podmiot prowadzący kwalifikacyjny kurs zawodowy jest obowiązany uwzględnić w realizowanym na kursie programie nauczania ogólne cele i zadania kształcenia zawodowego oraz wszystkie wskazane w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego komponenty właściwe dla danej kwalifikacji (§ 28 ust. 2 projektu rozporządzenia), tj.:

- cele kształcenia;
- efekty kształcenia i kryteria weryfikacji tych efektów;
- warunki realizacji kształcenia w zawodzie, w którym została wyodrębniona dana kwalifikacja;
- minimalną liczbę godzin kształcenia w zawodzie w ramach danej kwalifikacji.

Kwalifikacyjny kurs zawodowy kończy się zaliczeniem w formie ustalonej przez podmiot prowadzący kurs. Efekty kształcenia uzyskane przez słuchaczy na kwalifikacyjnym kursie

zawodowym są sprawdzane na egzaminie zawodowym, przeprowadzonym przez okręgową komisję egzaminacyjną, natomiast podmiot realizujący kształcenie na kwalifikacyjnym kursie zawodowym powinien dokonywać bieżącej oceny stopnia osiągnięcia przez słuchaczy zakładanych efektów kształcenia oraz ich przygotowania do potwierdzenia kwalifikacji zawodowych na egzaminie zewnętrznym. Pozostawienie ustalenia formy zaliczenia kursu w kompetencji podmiotu prowadzącego kurs ma na celu zapewnienie możliwości uwzględnienia w tym zakresie uwarunkowań lokalnych i dostosowania jej do potrzeb i możliwości słuchaczy. Osoba, która uzyskała zaliczenie, otrzymuje zaświadczenie o ukończeniu kwalifikacyjnego kursu zawodowego uprawniające do przystąpienia do egzaminu zawodowego w zakresie kwalifikacji realizowanej na tym kursie. Wzór zaświadczenia określa załącznik nr 1 do rozporządzenia (§ 13 projektu rozporządzenia).

Z uwagi na konieczność zapewnienia sprawnego potwierdzania przez słuchaczy uzyskanych na kwalifikacyjnym kursie zawodowym efektów kształcenia w systemie egzaminów zewnętrznych, podmiot prowadzący kwalifikacyjny kurs zawodowy jest obowiązany poinformować okręgową komisję egzaminacyjną o rozpoczęciu kształcenia na kursie w terminie 14 dni od daty rozpoczęcia tego kształcenia. Informacja powinna zawierać dane określone w § 10 ust. 1 projektu rozporządzenia, tj. oznaczenie podmiotu prowadzącego kwalifikacyjny kurs zawodowy, oznaczenie i nazwę kwalifikacji, w zakresie której jest prowadzone kształcenie oraz nazwę i symbol cyfrowy zawodu, w którym wyodrębniona jest dana kwalifikacja, termin rozpoczęcia i zakończenia kwalifikacyjnego kursu zawodowego oraz liczbę słuchaczy kwalifikacyjnego kursu zawodowego.

W celu wyeliminowania pojawiających się niekiedy wątpliwości, czy obowiązek zgłoszenia do okręgowej komisji egzaminacyjnej dotyczy także branżowej szkoły II stopnia prowadzącej w ramach kwalifikacyjnego kursu zawodowego kształcenie zawodowe, w § 10 ust. 1 projektu rozporządzenia doprecyzowano, że zgłoszeniu do okręgowej komisji podlega wyłącznie taki kwalifikacyjny kurs zawodowy, w którym uczestniczą osoby niebędące słuchaczami danej branżowej szkoły II stopnia.

Mając na względzie potrzebę stworzenia możliwości zaliczenia dotychczas potwierdzonych efektów kształcenia przy podejmowaniu dalszej nauki na kwalifikacyjnym kursie zawodowym określono (§ 11 ust. 1 projektu rozporządzenia), że osoba rozpoczynająca kształcenie na kwalifikacyjnym kursie zawodowym – na swój wniosek złożony podmiotowi prowadzącemu kwalifikacyjny kurs zawodowy – zwalniana jest z zajęć dotyczących odpowiednio treści kształcenia lub efektów kształcenia zrealizowanych w dotychczasowym procesie kształcenia. Wykaz dokumentów potwierdzających uprawnienie do zwolnienia z niektórych zajęć na kwalifikacyjnym kursie zawodowym rozszerzono o branżowy certyfikat umiejętności wydawany po ukończeniu szkolenia branżowego, o którym mowa w art. 117 ust. 1a pkt 4a ustawy Prawo oświatowe. Aktualnie wykaz ten obejmuje:

- 1) dyplom zawodowy,
- 2) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe lub inny równorzędny,
- 3) świadectwo uzyskania tytułu zawodowego, dyplom uzyskania tytułu mistrza lub inny równorzędny,
- 4) świadectwo czeladnicze lub dyplom mistrzowski,
- 5) świadectwo ukończenia szkoły prowadzącej kształcenie zawodowe,

- 6) świadectwo ukończenia liceum profilowanego,
- 7) certyfikat kwalifikacji zawodowej,
- 8) świadectwo potwierdzające kwalifikację w zawodzie,
- 9) zaświadczenie o ukończeniu kwalifikacyjnego kursu zawodowego
- 10) branżowy certyfikat umiejętności.

Zwolnienie z ww. zajęć jest możliwe, o ile nie sprzeciwia się temu sposób organizacji kształcenia na danym kwalifikacyjnym kursie zawodowym. Należy bowiem zauważyć, że układ treści nauczania, jak również rodzaje i rozkład poszczególnych zajęć edukacyjnych, mogą być zróżnicowane w zależności od realizowanego na danym kursie programu nauczania. Dokumentami równorzędnymi są dyplomy wydawane w systemie oświaty przed wprowadzeniem systemu egzaminów zewnętrznych.

Wprowadzono ponadto regulacje dopuszczające zwolnienie z odpowiednich zajęć na kwalifikacyjnym kursie zawodowym (§ 11 ust. 2 i 3 projektu rozporządzenia):

- osobę posiadającą prawo jazdy odpowiedniej kategorii i podejmującą kształcenie na kwalifikacyjnym kursie zawodowym dla którego podstawa programowa kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego przewiduje naukę jazdy pojazdem silnikowym (zwolnienie z realizacji zajęć przygotowujących do uzyskania prawa jazdy),
- osobę niewidomą lub słabowidzącą podejmującą kształcenie na kwalifikacyjnym kursie zawodowym dla którego podstawa programowa kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego przewiduje naukę języka migowego (zwolnienie z realizacji zajęć z zakresu języka migowego).

Drugą formą pozaszkolną umożliwiającą uzyskiwanie wiedzy i umiejętności zawodowych jest kurs umiejętności zawodowych (§ 13 i § 14 projektu rozporządzenia), prowadzony według programu nauczania uwzględniającego (zgodnie z art. 4 pkt 35a ustawy Prawo oświatowe):

- 1) podstawę programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego w zakresie jednej z części efektów kształcenia wyodrębnionej w ramach kwalifikacji albo
- 2) efekty kształcenia właściwe dla dodatkowej umiejętności zawodowej określone w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy.

Minimalna liczba godzin kształcenia na kursie umiejętności zawodowych wynosi odpowiednio:

- 1) w przypadku kształcenia w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 – jest równa minimalnej liczbie godzin kształcenia przewidzianej dla danej jednostki efektów kształcenia wyodrębnionej w kwalifikacji, określonej w podstawie programowej kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego;
- 2) w przypadku kształcenia w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 – wynosi nie mniej niż 50 godzin.

Kurs umiejętności zawodowych kończy się zaliczeniem w formie ustalonej przez podmiot prowadzący kurs, tj. szkołę prowadzącą kształcenie zawodowe, placówkę kształcenia ustawicznego lub centrum kształcenia zawodowego (art. 117 ust. 2a ustawy Prawo oświatowe). Osoba, która uzyskała zaliczenie, otrzymuje zaświadczenie o ukończeniu kursu umiejętności zawodowych, którego wzór określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

W § 12 projektu rozporządzenia przyjęto rozwiązanie, iż osoba, która ukończyła kurs umiejętności zawodowych i podejmuje kształcenie na kwalifikacyjnym kursie zawodowym,

jest zwalniana z zajęć prowadzonych w ramach kursu umiejętności zawodowych, na swój wniosek, na podstawie przedłożonego zaświadczenia o ukończeniu tego kursu. Takie rozstrzygnięcie umożliwia stopniowe osiąganie efektów kształcenia realizowanych na kwalifikacyjnym kursie zawodowym przez uczenie się na krótszych kursach umiejętności zawodowych, przy czym gwarantuje się możliwości zaliczenia efektów tego kształcenia przy podejmowaniu dalszej nauki na kwalifikacyjnym kursie zawodowym. Jest to rozwiązanie wychodzące naprzeciw potrzebom osób dorosłych, łączących naukę z pracą zawodową lub obowiązkami rodzinnymi (wychowanie dzieci, opieka nad seniorami, itp.).

W kwestii organizacji kursów kompetencji ogólnych (§ 16, § 17 projektu rozporządzenia), a także warunków i trybu prowadzenia kształcenia na tych kursach, pozostawiono szeroki zakres swobody podmiotom uprawnionym do prowadzenia tych kursów, tj. placówkom kształcenia ustawicznego i centrom kształcenia zawodowego (art. 117 ust. 2b ustawy Prawo oświatowe). Dzięki temu placówki kształcenia ustawicznego i centra kształcenia zawodowego będą miały możliwość aktywnego włączenia się w działania na rzecz szeroko rozumianej edukacji osób dorosłych, stanowiącej jeden z kluczowych czynników warunkujących wzrost gospodarczy oraz rozwój społeczny. W ramach ww. kursów można prowadzić kształcenie umożliwiające aktualizowanie i uzupełnienie wykształcenia nabytego w szkołach, rozwój zainteresowań, doskonalenie lub nabywanie nowych kompetencji zwiększających szanse utrzymania się na rynku pracy oraz osiągnięcia satysfakcjonującego zatrudnienia i zarobków, a także kompetencji kluczowych z punktu widzenia kierowania własnym losem zawodowym, w tym, m.in.: zaawansowanych umiejętności informatycznych i komunikacyjnych, umiejętności posługiwania się językiem obcym, umiejętności uczenia się i pracy w zespole. Minimalny wymiar kształcenia na kursie kompetencji ogólnych wynosi 30 godzin. Kurs ten kończy się zaliczeniem w formie określonej przez jednostkę prowadzącą dany kurs. Osoba, która uzyskała zaliczenie, otrzymuje zaświadczenie o ukończeniu kursu kompetencji ogólnych, którego wzór określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

Turnus doksztalania teoretycznego młodocianych pracowników (§ 18 - 22 projektu rozporządzenia) jest organizowany dla młodocianych pracowników doksztalających się teoretycznie w zakresie danego zawodu szkolnictwa branżowego, na podstawie skierowania wydanego przez pracodawcę, albo szkołę (w przypadku, gdy szkoła nie ma możliwości zrealizowania kształcenia zawodowego teoretycznego). Mając na względzie potrzebę zapewnienia wysokiej jakości kształcenia zastrzeżono, iż turnus doksztalania teoretycznego młodocianych pracowników można zorganizować dla młodocianych pracowników doksztalających się teoretycznie w zakresie dwóch zawodów przypisanych do tej samej branży, jeżeli jeden z tych zawodów jest zawodem o charakterze pomocniczym w stosunku do drugiego.

Ponieważ kształcenie na turnusie stanowi integralny komponent kształcenia w branżowej szkole I stopnia lub u pracodawcy, w trakcie turnusu oceniani podlegają osiągnięcia edukacyjne i zachowanie młodocianego pracownika, przy czym odpowiednio stosuje się przepisy rozdziału 3a ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. 2022 r. poz. 2230).

Turnus doksztalania teoretycznego młodocianych pracowników realizuje zajęcia

w wymiarze odpowiednim do zakresu doksztalcania teoretycznego, na ktore zostal skierowany mlodociany pracownik. Liczba mlodocianych pracownikow uczestniczacych w turnusie doksztalcania teoretycznego mlodocianych pracownikow organizowanym przez publiczne centrum ksztalcenia zawodowego lub branzone centrum umiejetnosci, wynosi co najmniej 20. Za zgoda organu prowadzacego dane centrum liczba mlodocianych pracownikow uczestniczacych w turnusie moze byc mniejsza niz 20. W przypadkach losowych mozna zorganizowac doksztalcanie teoretyczne mlodocianych pracownikow prowadzac w ramach turnusu konsultacje indywidualne w wymiarze co najmniej 55 godzin, co zapewnia spójnosć z regulacjami zawartymi w ramowym planie nauczania dla publicznej branzonej szkoły I stopnia i odpowiada 40% calkowitej liczby godzin przewidzianej na ksztalcenie w ramach turnusu dla kazdej klasy szkoły branzonej I stopnia (4 tygodnie po 34 godziny tygodniowo, tj. $4 \times 34 = 136$ godzin). Mlodyciany pracownik, ktory ukończył turnus, otrzymuje zaświadczenie o ukończeniu doksztalcania teoretycznego mlodocianych pracownikow wedlug wzoru określonego w załączniku nr 4 do rozporzadzenia. Kopia zaświadczenia organizator turnusu przekazuje odpowiednio pracodawcy lub szkole, do ktorej uczęszcza mlodyciany pracownik. Branzone szkolenie zawodowe jest nowym rodzajem formy pozaszkolnej, zdefiniowanym w art. 4 pkt 35d ustawy Prawo oświatowe, zastrzeżonym do prowadzenia przez branzone centra umiejetnosci. Jest to specjalistyczne szkolenie, ktorego łączny wymiar w odniesieniu do uczniow wynosi co najmniej 15 godzin, a w odniesieniu do osob doroslych co najmniej 30 godzin. Realizowany na szkoleniu program nauczania powinien uwzględniać wiedzę lub umiejetnosci zawodowe w zakresie jednej z dziedzin zawodowych ustalonych zgodnie z art. 46c ustawy Prawo oświatowe, przydatne do wykonywania zawodu oraz ksztaltujace umiejetnosci cyfrowe i umiejetnosci związane z transformacją ekologiczną. Branzone szkolenie zawodowe konczy się zaliczeniem w formie egzaminu przeprowadzanego w tradycyjnej formie bezposredniej przez komisję, w ktorej skład wchodzi:

- 1) dyrektor branzonego centrum umiejetnosci lub wyznaczona przez niego osoba;
- 2) osoba lub osoby prowadzace zajęcia na danym branzym szkoleniu zawodowym;
- 3) przedstawiciel organizacji branzonej wlasciwej dla danej dziedziny zawodowej, o ktorej mowa w art. 4 pkt 30b ustawy Prawo oświatowe.

Osoba, ktora zdala egzamin, otrzymuje branzoney certyfikat umiejetnosci wedlug wzoru określonego w załączniku nr 5 do rozporzadzenia.

Kursy, o ktorym mowa w art. 117 ust. 1a pkt 5 ustawy Prawo oświatowe, moga byc prowadzone wedlug programu nauczania uwzględniajacego treści (§ 25 projektu rozporzadzenia):

- 1) ustalone przez placowke ksztalcenia ustawicznego, centrum ksztalcenia zawodowego lub branzone centrum umiejetnosci prowadzace dany kurs;
- 2) określone w innych przepisach, anizeli określane przez ministra wlasciwego do spraw oświaty i wychowania podstawy programowe ksztalcenia ogólnego lub podstawy programowe ksztalcenia w zawodach szkolnictwa branzonego; przykładem takich kursow moga byc szkolenia w dziedzinie bezpieczenstwa i higieny pracy, kursy dla kandydatow na kwalifikowanych pracownikow ochrony fizycznej lub szkolenia osob obsługujacych i konserwujacych urzadzenia techniczne wedlug programow uzgodnionych z Urzędem Dozoru Technicznego.

W odniesieniu do innych kursów, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 5 ustawy Prawo oświatowe, ustalenie wymiaru i częstotliwości zajęć pozostawiono w kompetencji organizatora kursu, tj. odpowiednio placówki kształcenia ustawicznego, centrum kształcenia zawodowego lub branżowego centrum umiejętności (§ 25 ust. 2 projektu rozporządzenia).

Osoba, która uzyskała zaliczenie kursu, otrzymuje zaświadczenie o ukończeniu tego kursu, które powinno zawierać następujące informacje (§ 22 ust. 5 projektu rozporządzenia):

- 1) imię i nazwisko uczestnika kursu oraz datę i miejsce jego urodzenia;
- 2) numer PESEL uczestnika kursu, a w przypadku osoby, która nie posiada numeru PESEL – numer dokumentu potwierdzającego jej tożsamość;
- 3) nazwę kursu;
- 4) wymiar godzin kształcenia na kursie;
- 5) nazwę i adres odpowiednio placówki kształcenia ustawicznego centrum kształcenia zawodowego lub branżowego centrum umiejętności prowadzących kurs;
- 6) datę wydania zaświadczenia i numer zaświadczenia zgodny z numerem w ewidencji zaświadczeń prowadzonej przez placówkę kształcenia ustawicznego centrum kształcenia zawodowego lub branżowe centrum umiejętności;
- 7) podpis dyrektora odpowiednio placówki kształcenia ustawicznego centrum kształcenia zawodowego lub branżowego centrum umiejętności prowadzących kurs;
- 8) w przypadku kursu, o którym mowa w ust. 3, oznaczenie organizacji branżowej właściwej dla danej dziedziny zawodowej, o której mowa w art. 4 pkt 30b ustawy.

Placówka kształcenia ustawicznego, centrum kształcenia zawodowego i branżowe centrum umiejętności, które prowadzą kursy na podstawie odrębnych przepisów dotyczących uzyskiwania i uzupełniania wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych, wydają zaświadczenia o ukończeniu kursu według wzorów określonych w tych przepisach, a na wniosek osoby, która ukończyła dany kurs – także zaświadczenie zawierające ww. informacje. Przedłożony projekt rozporządzenia realizuje upoważnienie ustawowe w zakresie określenia sposobów potwierdzania efektów kształcenia uzyskanych w wyniku ukończenia kształcenia prowadzonego w poszczególnych formach pozaszkolnych (art. 117 ust. 5 pkt 3 ustawy Prawo oświatowe), które zostały określone w § 13 ust. 1, § 15 ust. 1, § 17 ust. 1, § 21, § 24 i § 25 ust. 2 projektu rozporządzenia. Sposobem potwierdzenia efektów kształcenia uzyskanych na kwalifikacyjnym kursie zawodowym, kursie umiejętności zawodowych oraz kursie kompetencji ogólnych, a także na innym kursie, o którym mowa w art. 117 ust. 1a pkt 5 ustawy Prawo oświatowe prowadzonym w oparciu o program nauczania ustalony przez organizatora kursu (placówkę kształcenia ustawicznego, centrum kształcenia zawodowego, branżowe centrum umiejętności)³ – jest uzyskanie zaliczenia w formie określonej przez podmiot prowadzący dany kurs. Wprawdzie przepisy prawa oświatowego nie zawierają legalnej definicji pojęcia „zaliczenie” (kształcenia/kursu), jednak według słownika języka polskiego „zaliczenie” oznacza „wpis w indeksie potwierdzający, że student (uczeń) uczestniczył w jakichś zajęciach i wykazał się wymaganymi umiejętnościami” lub też „sprawdzian wiadomości potrzebnych do uzyskania tego wpisu”⁴. W przepisach projektu rozporządzenia

³ W przypadku kursów prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów dotyczących uzyskiwania i uzupełniania wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zawodowych, sposób i formę potwierdzania efektów kształcenia określają te przepisy.

⁴ Słownik języka polskiego PWN.

przyjęto analogiczne rozumienie tego pojęcia. Podmiot prowadzący dany kurs jest obowiązany określić sposób i formę zaliczenia kształcenia w realizowanym na danym kursie programie nauczania (§ 28 ust. 1 pkt 9 projektu rozporządzenia). Z przeprowadzonego zaliczenia należy sporządzić protokół, który stanowi jeden z elementów dokumentacji, jaką podmioty prowadzące kształcenie ustawiczne w formach pozaszkolnych są obowiązane prowadzić dla każdej formy prowadzonego kształcenia (§ 27 ust. 1 i ust. 2 pkt 4 projektu rozporządzenia).

Absolwent kwalifikacyjnego kursu zawodowego może ponadto potwierdzić efekty kształcenia uzyskane na kursie w systemie egzaminów zewnętrznych przeprowadzanych przez okręgowe komisje egzaminacyjne na zasadach określonych w rozdziale 3b ustawy o systemie oświaty. Zaświadczenie o ukończeniu kwalifikacyjnego kursu zawodowego uprawnia bowiem do przystąpienia do egzaminu zawodowego w zakresie kwalifikacji nauczanej na danym kursie (załącznik nr 1 do rozporządzenia – wzór zaświadczenia o ukończeniu kwalifikacyjnego kursu zawodowego).

W przypadku turnusu doksztalania teoretycznego młodocianych pracowników, z uwagi na jego specyfikę wynikającą z realizacji w tej formie pozaszkolnej części obowiązkowego kształcenia zawodowego w danym zawodzie przez osoby niepełnoletnie (młodocianych pracowników) zgodnie z § 21 ust. 2 projektu rozporządzenia, do tej formy kształcenia stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 3a ustawy o systemie oświaty w zakresie oceniania uczniów w szkołach dla dzieci i młodzieży.

W odniesieniu do branżowego szkolenia zawodowego przesądzone, że zaliczenie należy przeprowadzić w formie egzaminu komisyjnego, przy czym egzamin nie może być przeprowadzany z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.

Podmioty prowadzące kształcenie ustawiczne w formach pozaszkolnych obowiązane są zapewnić (§ 26 projektu rozporządzenia):

- odpowiednie pomieszczenia wyposażone w sprzęt i pomoce dydaktyczne umożliwiające prawidłową realizację kształcenia;
- bezpieczne i higieniczne warunki pracy i nauki;
- warunki organizacyjne i techniczne umożliwiające udział w kształceniu osobom niepełnosprawnym;
- nadzór służący podnoszeniu jakości prowadzonego kształcenia.

W przepisie tym określono także wymagania odnośnie kwalifikacji kadry dydaktycznej, różnicując je odpowiednio do specyfiki prowadzonego kształcenia. Osoby prowadzące zajęcia na kwalifikacyjnych kursach zawodowych, kursach umiejętności zawodowych, kursach kompetencji ogólnych oraz na turnusach doksztalania teoretycznego młodocianych pracowników powinny posiadać kwalifikacje określone odpowiednio w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela lub na podstawie art. 120 ust. 4 ustawy Prawo oświatowe. Zapewnienie kadry dydaktycznej posiadającej analogiczne kwalifikacje, jak nauczyciele uczący w szkołach, stanowi bowiem wymóg konieczny dla zagwarantowania odpowiedniej jakości kształcenia ustawicznego prowadzonego w formach kursowych opartych na podstawach programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego lub podstawie programowej kształcenia ogólnego. Natomiast podmioty prowadzące branżowe szkolenia zawodowe lub kursy, o których mowa

w art. 117 ust. 1a pkt 5 ustawy Prawo oświatowe, obowiązane są zapewnić kadre dydaktyczną posiadającą kwalifikacje zawodowe odpowiednie do rodzaju prowadzonego kształcenia.

Odrębnie określono szczegółowe wymagania wobec podmiotów prowadzących kształcenie ustawiczne w formach pozaszkolnych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość (§ 26 ust. 3, 4 i 6 projektu rozporządzenia), mając na względzie konieczność zapewnienia wysokiej jakości prowadzonego kształcenia:

- podmiot prowadzący kształcenie ustawiczne w formach pozaszkolnych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość musi zapewnić dostęp do oprogramowania umożliwiającego synchroniczną i asynchroniczną interakcję między słuchaczami lub uczestnikami a osobami prowadzącymi zajęcia;
- uczestnikom kształcenia należy zapewnić przeszkolenie przygotowujące do uczestnictwa w procesie edukacji prowadzonej z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, a także dostęp do odpowiednich materiałów dydaktycznych;
- organizator kształcenia jest obowiązany na bieżąco kontrolować postępy w nauce słuchaczy lub uczestników oraz weryfikować ich wiedzę, umiejętności i kompetencji społecznych;
- organizator kształcenia jest obowiązany także na bieżąco kontrolować aktywność osób prowadzących zajęcia.

Mając na względzie dbałość o zapewnienie skuteczności kształcenia, rozumianej jako osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia, zastrzeżono, iż zaliczenie kształcenia prowadzonego z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, a także turnusy doksztalcania teoretycznego młodocianych pracowników oraz zajęcia praktyczne i laboratoryjne realizowane w ramach pozostałych form pozaszkolnych, nie mogą odbywać się z wykorzystaniem tych metod i technik (§ 26 ust. 5 i 7 projektu rozporządzenia).

W § 27 i § 28 projektu rozporządzenia określono zasady prowadzenia dokumentacji, którą podmioty prowadzące kształcenie ustawiczne w formach pozaszkolnych są obowiązane prowadzić dla każdej formy prowadzonego kształcenia, w tym wymagania, jakie musi spełniać program nauczania. Dokumentacja obejmuje: program nauczania, dziennik zajęć, protokoły z przeprowadzonego zaliczenia, ewidencję wydanych zaświadczeń. W projekcie rozporządzenia enumeratywnie wskazano informacje i dane zamieszczane w ww. dokumentach, z uwzględnieniem potrzeb i zasad ochrony danych osobowych. W programie nauczania należy w szczególności zawrzeć wymagania wstępne dla uczestników (w przypadku kwalifikacyjnych kursów zawodowych i kursów umiejętności zawodowych uwzględniające szczególne uwarunkowania lub ograniczenia związane z kształceniem w danym zawodzie określone w klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego), a także cele kształcenia i sposoby ich osiągnięcia, z uwzględnieniem możliwości indywidualizacji pracy w zależności od potrzeb i możliwości uczących się.

Centra kształcenia ustawicznego, publiczne centra kształcenia zawodowego i publiczne branżowe centra umiejętności są obowiązane sporządzać na każdy rok szkolny plan kształcenia, który uwzględnia się w arkuszu organizacji, zawierający w szczególności wykaz pozaszkolnych form kształcenia, czas trwania kształcenia i wymiar godzin kształcenia realizowanego w poszczególnych formach pozaszkolnych, a także planowaną liczbę słuchaczy kwalifikacyjnych kursów zawodowych lub uczestników kształcenia w innych formach pozaszkolnych. Publiczne centra kształcenia zawodowego i publiczne branżowe centra

umiejętności, które prowadzą turnusy dokształcania teoretycznego młodocianych pracowników, sporządzają także plan dokształcania teoretycznego młodocianych pracowników na dany rok szkolny, który uwzględnia się w arkuszu organizacji. Plan ten powinien zawierać: liczbę młodocianych pracowników objętych dokształcaniem teoretycznym oraz zakres i formę tego dokształcania, a także wykaz zawodów, w których ma być prowadzone dokształcanie teoretyczne oraz nazwę i symbol cyfrowy zawodu, zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa branżowego.

Warunki i tryb organizowania praktycznej nauki zawodu w centrach kształcenia ustawicznego, publicznych centrach kształcenia zawodowego i publicznych branżowych centrach umiejętności, a także warunki i tryb organizowania praktycznej nauki zawodu na kwalifikacyjnych kursach zawodowych i kursach umiejętności zawodowych określają przepisy wydane na podstawie art. 120 ust. 4 ustawy (§ 30 projektu rozporządzenia).

W § 31 i § 32 projektu rozporządzenia uregulowano tryb zwalniania osób, o których mowa w art. 117 ust. 12 ustawy Prawo oświatowe, z całości lub części opłat za kształcenie prowadzone w formach pozaszkolnych, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 2, 3, 4a i 5 ustawy Prawo oświatowe, oraz warunki i tryb zwrotu opłaty w przypadkach określonych w art. 117 ust. 11 ustawy Prawo oświatowe. Osoba o niskich dochodach może złożyć wniosek o zwolnienie w całości lub w części z opłaty za kształcenie na kursie, o którym mowa w art. 117 ust. 1a pkt 2, 3, 4a i 5 ustawy. Wniosek wraz z uzasadnieniem składa się do dyrektora publicznej szkoły, placówki kształcenia ustawicznego, centrum kształcenia zawodowego lub branżowego centrum umiejętności, prowadzących dany kurs. Dyrektor danej szkoły, placówki lub centrum ma obowiązek rozpatrzyć ten wniosek w terminie 14 dni od jego złożenia. Osoba, która wniosła opłatę za kształcenie na kursie, może ubiegać się o zwrot tej opłaty w przypadku braku możliwości podjęcia kształcenia na danym kursie z przyczyn losowych lub zdrowotnych. Wniosek o zwrot opłaty należy złożyć do dyrektora publicznej szkoły, placówki lub centrum, prowadzących dany kurs, w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia kursu. Wniosek o zwrot opłaty powinien zawierać uzasadnienie wskazujące powody niepodjęcia kształcenia na kursie. Dyrektor szkoły, placówki lub centrum ma obowiązek rozpatrzyć ten wniosek w terminie 14 dni od jego złożenia.

Proponuje się, aby rozporządzenie weszło w życie z dniem 2023 r.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – *Prawo przedsiębiorców* (Dz. U. z 2023 r. poz. 221).

Projekt rozporządzenia nie podlegał ocenie w zakresie oceny skutków regulacji w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – *Regulamin pracy Rady Ministrów* (M.P. z 2022 r. poz. 348).

Odnosząc się do § 12 pkt 1 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283) należy stwierdzić, że projekt rozporządzenia uwzględnia regulacje, w stosunku do których nie ma możliwości, aby mogły być podjęte za pomocą alternatywnych środków.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA EDUKACJI I NAUKI¹⁾

z dnia

w sprawie zespołu ekspertów, sposobu przygotowania opinii dotyczącej celowości włączenia danej kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, sposobu porównywania efektów uczenia się wymaganych dla kwalifikacji z charakterystykami poziomów Polskiej Ramy Kwalifikacji i przygotowania rekomendacji dotyczącej przypisania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do danej kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej oraz sposobu dokumentowania prac zespołu ekspertów

Na podstawie art. 21 ust. 8 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 226) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb pracy zespołów ekspertów, o których mowa w art. 21 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, zwanej dalej „ustawą”, w tym:
 - a) sposób przygotowania opinii dotyczącej celowości włączenia danej kwalifikacji do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji,
 - b) sposób porównywania efektów uczenia się wymaganych dla danej kwalifikacji z charakterystykami poziomów Polskiej Ramy Kwalifikacji i przygotowania rekomendacji, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2 i ust. 6 ustawy;
- 2) sposób dokumentowania prac tych zespołów.

§ 2. 1. Minister właściwy wyznacza przewodniczącego zespołu ekspertów spośród członków zespołu.

2. Przewodniczący zespołu kieruje jego pracami.

3. W posiedzeniach zespołu, poza osobami powołanymi do składu zespołu, może uczestniczyć przedstawiciel ministra właściwego bez prawa głosu.

¹⁾ Minister Edukacji i Nauki kieruje działem administracji rządowej – oświata i wychowanie, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Edukacji i Nauki (Dz. U. z 2022 r. poz. 18 i 1842).

§ 3. 1. W celu przygotowania opinii dotyczącej celowości włączenia do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji danej kwalifikacji, eksperci powołani do zespołu ekspertów analizują przedstawiony we wniosku opis kwalifikacji wraz z uwagami zgłoszonymi przez zainteresowane środowiska, w tym członków Rady Interesariuszy i odpowiednie sektorowe rady do spraw kompetencji, oraz, w razie potrzeby, ustalają w konsultacji z wnioskodawcą odpowiednie korekty doskonalące.

2. Analiza, o której mowa w ust. 1, uwzględnia:

- 1) zgodność danej kwalifikacji z potrzebami społecznymi lub gospodarczymi, w tym zapotrzebowaniem na rynku pracy;
- 2) przydatność danej kwalifikacji do rozwijania umiejętności i planowania dalszego uczenia się przez osoby z grup wskazanych we wniosku, w tym powiązania z innymi kwalifikacjami, zwłaszcza wspólne jednostki efektów uczenia się, oraz różnice w odniesieniu do kwalifikacji o zbliżonym charakterze, istotne z punktu widzenia grup osób potencjalnie zainteresowanych uzyskaniem danej kwalifikacji;
- 3) możliwość przypisania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do kwalifikacji na podstawie przedstawionego we wniosku opisu efektów uczenia się;
- 4) trafność doboru i spójność wymaganych dla danej kwalifikacji efektów uczenia się;
- 5) dopasowanie ramowych wymagań dotyczących walidacji, o których mowa odpowiednio w art. 15 ust. 1 pkt 4 lit. b lub art. 15a ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy, do efektów uczenia się i potrzeb grup osób, które w szczególności mogą być zainteresowane uzyskaniem danej kwalifikacji.

3. Po dokonaniu analizy, o której mowa w ust. 1, zespół ekspertów,

- 1) przyjmuje pozytywną lub negatywną opinię o celowości włączenia danej kwalifikacji do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji zwykłą większością głosów w obecności wszystkich ekspertów powołanych do zespołu ekspertów,
- 2) sporządza projekt opinii, o której mowa w art. 21 ust. 1 ustawy, wraz z uzasadnieniem uwzględniającym kryteria, o których mowa w ust. 2, oraz stanowiska wszystkich członów zespołu.

4. Opinia sporządzana jest na piśmie.

5. Przewodniczący zespołu ekspertów przekazuje opinię ministrowi właściwemu niezwłocznie po jej zatwierdzeniu zgodnie z ust. 4.

6. W przypadku negatywnej opinii, o której mowa w ust. 1, minister właściwy niezwłocznie decyduje o potrzebie lub braku potrzeby przygotowania rekomendacji, o której mowa w § 1 pkt 1 lit. b.

§ 4. 1. W procedurze porównania efektów uczenia się wymaganych dla kwalifikacji zespół ekspertów dokonuje analizy stopnia złożoności i zaawansowania poszczególnych efektów uczenia się w jednostkach, które odnosi do najlepiej odpowiadających składników opisu poziomów Polskiej Ramy Kwalifikacji 1–8 typowych dla kwalifikacji o charakterze zawodowym, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 4 ustawy.

2. Dokonując analizy, o której mowa w ust. 1, zespół ekspertów uwzględnia informacje zawarte we wniosku o włączenie danej kwalifikacji do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 2–5 i art. 15b ust. 1 pkt 2–5 ustawy, a także poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji przypisany do funkcjonujących kwalifikacji o zbliżonym charakterze .

3. W razie wątpliwości dotyczących rekomendowanego przypisania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do danej kwalifikacji, zespół ekspertów podejmuje rozstrzygnięcie w oparciu o wyodrębnione w jednostkach efekty uczenia się lub poszczególne efekty uczenia się w jednostkach, uznane przez zespół ekspertów za najistotniejsze dla właściwej realizacji działań lub zadań, które potrafi wykonywać osoba posiadająca daną kwalifikację.

4. W przypadku kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie analiza, o której mowa w ust. 1, dotyczy informacji, o których mowa w art. 46 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 900).

5. W przypadku kwalifikacji nadawanych po ukończeniu studiów podyplomowych, przepisów ust. 2 nie stosuje się. Analiza, o której mowa w ust. 1, dotyczy efektów kształcenia, które należy odnosić do najlepiej odpowiadających składników opisu poziomów Polskiej Ramy Kwalifikacji 6, 7 i 8 drugiego stopnia typowych dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach szkolnictwa wyższego po uzyskaniu kwalifikacji pełnej na poziomie 4, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy, oraz składników opisu poziomów Polskiej Ramy Kwalifikacji 1–8 drugiego stopnia typowych dla kwalifikacji o charakterze zawodowym, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 4 ustawy.

6. W przypadku kwalifikacji uregulowanych, przepisu ust. 2 nie stosuje się. Analiza, o której mowa w ust. 1, dotyczy zakresu wiedzy, i umiejętności i kompetencji społecznych określonych w przepisach regulujących daną kwalifikację.

§ 5. 1. Eksperci powołani do zespołu ekspertów niezależnie od siebie dokonują analizy, o której mowa w § 4 ust. 1, a następnie wyniki analizy wraz z propozycją przypisania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do danej kwalifikacji umieszczają w tabeli zgodności.

2. Tabela zgodności zawiera opisy poszczególnych efektów uczenia się w jednostkach sporządzone poprzez odniesienie do najlepiej odpowiadających składników opisu poziomów Polskiej Ramy Kwalifikacji z wykorzystaniem kodów składników opisów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 4 ustawy.

3. W przypadku kwalifikacji nadawanych po ukończeniu studiów podyplomowych, tabela zgodności zawiera opisy poszczególnych efektów uczenia się w jednostkach sporządzone poprzez odniesienie do najlepiej odpowiadających składników opisu poziomów Polskiej Ramy Kwalifikacji z wykorzystaniem kodów składników opisów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 i 4 ustawy.

§ 6. 1. Po dokonaniu analizy, o której mowa w § 4 ust. 1, zespół ekspertów na spotkaniu:

- 1) sporządza projekt rekomendacji dotyczącej przypisania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do danej kwalifikacji oraz omawia stanowiska ekspertów odmienne od projektu rekomendacji;
- 2) przyjmuje rekomendację dotyczącą przypisania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do danej kwalifikacji bezwzględną zwykłą większością głosów w obecności wszystkich ekspertów powołanych do zespołu ekspertów.

2. Rekomendacja sporządzona jest na piśmie.

§ 7. 1. Minister właściwy gromadzi dokumentację:

- 1) przebiegu procedury przygotowania opinii dotyczącej celowości włączenia danej kwalifikacji do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji,
- 2) przebiegu procedury porównania efektów uczenia się wymaganych dla kwalifikacji z charakterystykami poziomów Polskiej Ramy Kwalifikacji.

2. Dokumentacja z prac zespołu ekspertów zawiera:

- 1) projekt opinii, o którym mowa w § 3 ust. 3 pkt 2;
- 2) tabelę zgodności, o której mowa w § 5 ust. 1;
- 3) notatki ze spotkań zespołu ekspertów zawierające w szczególności najważniejsze wnioski ze spotkań oraz rozbieżności i uwagi dotyczące:
 - a) analizy celowości włączenia danej kwalifikacji do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji,

b) propozycji przypisania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do danej kwalifikacji.

§ 8. Do sporządzenia ponownej rekomendacji, o której mowa w art. 21 ust. 3 ustawy, przepisy § 6 stosuje się odpowiednio.

§ 9. 1. Przygotowanie opinii dotyczącej celowości włączenia danej kwalifikacji do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, o którym mowa w § 3, a także porównywanie efektów uczenia się wymaganych dla danej kwalifikacji z charakterystykami poziomów Polskiej Ramy Kwalifikacji i przygotowanie rekomendacji dotyczącej przypisania jej poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji, o których mowa w § 4–6, mogą być realizowane w trybie pracy zdalnej lub hybrydowej z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej.

2. Opinia i rekomendacja mogą być zatwierdzane w trybie obiegowym.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ... r.

MINISTER EDUKACJI I NAUKI

UZASADNIENIE

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie trybu pracy zespołu ekspertów, sposobu przygotowania opinii dotyczącej celowości włączenia danej kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, sposobu porównywania efektów uczenia się wymaganych dla kwalifikacji z charakterystykami poziomów Polskiej Ramy Kwalifikacji i przygotowania rekomendacji dotyczącej przypisania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do danej kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej oraz sposobu dokumentowania prac zespołu ekspertów stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 21 ust. 8 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 226, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 21 ust.1 ustawy minister właściwy do rozpatrzenia wniosku o włączenie do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (ZSK) kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej powołuje zespół ekspertów. Celem Zespołu jest

- 1) sporządzenie opinii dotyczącej celowości włączenia danej kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji
- 2) wydanie rekomendacji dotyczącej przypisania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK) do danej kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej (zgodnie z art. 9 ustawy warunkiem przypisania poziomu PRK do kwalifikacji jest dokonanie porównania efektów uczenia się wymaganych dla danej kwalifikacji z charakterystykami poziomów PRK pierwszego i drugiego stopnia).

W stosunku do dotychczasowego stanu prawnego zadania zespołu ekspertów uległy rozszerzeniu - powoływany przez ministra właściwego zespół ekspertów będzie sporządzał zarówno opinię dotyczącą celowości włączenia danej kwalifikacji wolnorynkowej lub kwalifikacji sektorowej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, jak i rekomendację dotyczącą przypisania jej poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Zgodnie z art. 21 ust. 2 w skład zespołu ekspertów wchodzi co najmniej trzy osoby, w tym:
- co najmniej dwie osoby posiadające doświadczenie w zakresie wykonywania zadań, które potrafi wykonywać osoba posiadająca odpowiednio daną kwalifikację wolnorynkową lub daną kwalifikację sektorową, oceniania wykonania tych zadań lub nauczania wykonywania tych

zadań, jak również wiedzę na temat aktualnych i prognozowanych kierunków rozwoju dziedziny, której dana kwalifikacja dotyczy,

- co najmniej jedna osoba posiadająca wiedzę na temat sporządzania opisu kwalifikacji, zasad włączania kwalifikacji do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji oraz przypisywania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do kwalifikacji.

W przypadku kwalifikacji nadawanych po ukończeniu studiów podyplomowych, o których mowa w art. 160 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, zespół ekspertów jest powoływany odpowiednio przez uczelnie, instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk lub instytuty badawcze w celu wydania rekomendacji dotyczącej przypisania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do danej kwalifikacji.

Zgodnie § 2 projektu przewodniczącego zespołu, kierującego jego pracami, będzie wyznaczał minister właściwy. Tryb sporządzania opinii dotyczącej celowości włączenia do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji danej kwalifikacji, określa § 3 projektu, zgodnie z który eksperci analizują przedstawiony we wniosku opis kwalifikacji wraz z uwagami zgłoszonymi przez zainteresowane środowiska, w tym członków Rady Interesariuszy i odpowiednie sektorowe rady ds. kompetencji, oraz w razie potrzeby ustalają w konsultacji z wnioskodawcą odpowiednie korekty doskonalące. Analiza ta uwzględnia zgodność danej kwalifikacji z potrzebami społecznymi lub gospodarczymi, w tym zapotrzebowaniem na rynku pracy; jej przydatność do rozwijania umiejętności i planowania dalszego uczenia się przez osoby z grup wskazanych we wniosku, w tym powiązania z innymi kwalifikacjami, zwłaszcza wspólne jednostki efektów uczenia się, oraz różnice w odniesieniu do kwalifikacji o zbliżonym charakterze, istotne z punktu widzenia grup osób potencjalnie zainteresowanych uzyskaniem danej kwalifikacji; możliwość przypisania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do kwalifikacji na podstawie przedstawionego we wniosku opisu efektów uczenia się, trafność doboru i spójność wymaganych dla danej kwalifikacji efektów uczenia się, oraz dopasowanie ramowych wymagań dotyczących walidacji do efektów uczenia się i potrzeb grup osób, które mogą być zainteresowane uzyskaniem danej kwalifikacji. Po dokonaniu analizy zespół ekspertów przyjmuje pozytywną lub negatywną opinię o celowości włączenia danej kwalifikacji do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji zwykłą większością głosów w obecności wszystkich ekspertów powołanych do zespołu ekspertów, jak również sporządza projekt opinii, wraz z uzasadnieniem uwzględniającym stanowiska wszystkich członków zespołu. Przewodniczący zespołu ekspertów przekazuje opinię ministrowi właściwemu.

§ 4 projektu określa procedurę porównania efektów uczenia się wymaganych dla kwalifikacji i uwzględnia doświadczenia pierwszych lat funkcjonowania ZSK. Zgodnie z propozycją zespół ekspertów dokonuje analizy stopnia złożoności i zaawansowania poszczególnych efektów uczenia się w jednostkach, które odnosi do najlepiej odpowiadających składników opisu poziomów Polskiej Ramy Kwalifikacji 1–8 typowych dla kwalifikacji o charakterze zawodowym, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 4 ustawy. Dokonując analizy zespół ekspertów uwzględnia informacje zawarte we wniosku o włączenie danej kwalifikacji do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji a także poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji przypisany do funkcjonujących kwalifikacji o zbliżonym charakterze. W razie wątpliwości zespół ekspertów podejmuje rozstrzygnięcie w oparciu o wyodrębnione w jednostkach efekty uczenia się lub poszczególne efekty uczenia się w jednostkach, uznane przez zespół ekspertów za najistotniejsze dla właściwej realizacji działań lub zadań, które potrafi wykonywać osoba posiadająca daną kwalifikację. § 4 ust. 4, 5 i 6 określają szczególnie zasady dotyczące kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie, kwalifikacji nadawanych po ukończeniu studiów podyplomowych oraz kwalifikacji uregulowanych.

Zgodnie z 5 projektu eksperci powołani do zespołu ekspertów niezależnie od siebie dokonują analizy, a jej wyniki wraz z propozycją przypisania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do danej kwalifikacji umieszczają w tabeli zgodności. Tabela zgodności zawiera opisy poszczególnych efektów uczenia się w jednostkach sporządzone poprzez odniesienie do najlepiej odpowiadających składników opisu poziomów Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Zgodnie z § 6 projektu po dokonaniu analizy zespół ekspertów na spotkaniu sporządza projekt rekomendacji dotyczącej przypisania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do danej kwalifikacji oraz omawia stanowiska ekspertów odmienne od projektu rekomendacji, a następnie przyjmuje rekomendację dotyczącą przypisania poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji do danej kwalifikacji bezwzględną zwykłą większością głosów w obecności wszystkich ekspertów powołanych do zespołu ekspertów. Minister właściwy gromadzi dokumentację przebiegu procedury przygotowania opinii dotyczącej celowości włączenia danej kwalifikacji do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, oraz przebiegu procedury porównania efektów uczenia się wymaganych dla kwalifikacji z charakterystykami poziomów Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Rozporządzenie wejdzie w życie

Jednocześnie odnosząc się do § 12 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20

czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283) należy stwierdzić, że projektowane rozporządzenie uwzględnia regulacje, w stosunku do których nie ma możliwości, aby mogły być podjęte za pomocą alternatywnych środków.

Projektowane rozporządzenie nie jest sprzeczne z prawem Unii Europejskiej. Projektowane rozporządzenie nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Edukacji i Nauki, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z uchwałą nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348).

Projektowane rozporządzenie nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA EDUKACJI I NAUKI¹⁾

z dnia

w sprawie udzielania jednostkom samorządu terytorialnego dotacji celowej z budżetu państwa na dofinansowanie zadań branżowych centrów umiejętności

Na podstawie art. 145b ust. 13 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2082, 2089 i 2666 oraz z 2023 r. poz. 709 i 825) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa tryb udzielania i sposób rozliczania dotacji, o której mowa w art. 145b ust. 1 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych, zwanej dalej „dotacją”, w tym sposób ustalania wysokości dotacji podlegającej zwrotowi, a także wzór formularza rocznego rozliczenia wykorzystania.

§ 2. 1. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania dokonuje podziału środków budżetu państwa przeznaczonych w danym roku budżetowym dla jednostek samorządu terytorialnego na dotacje i informuje o dokonanym podziale właściwego wojewodę w terminie 10 dni od dnia ogłoszenia ustawy budżetowej.

2. Wojewoda, po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych wnioski o zwiększenie wydatków w części budżetu państwa będącej w dyspozycji wojewody.

§ 3. 1. Do dnia ... roku poprzedzającego udzielenie dotacji, jednostka samorządu terytorialnego przekazuje wojewodzie informację o liczbie publicznych branżowych centrów umiejętności prowadzonych przez tę jednostkę oraz o liczbie publicznych i niepublicznych branżowych umiejętności dla których ta jednostka jest organem rejestrującym tworzących ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności, o której mowa w art. 8a ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 900).

¹⁾ Minister Edukacji i Nauki kieruje działem administracji rządowej – oświata i wychowanie, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Edukacji i Nauki (Dz. U. z 2022 r. poz. 18 i 1842).

2. Do dnia ... roku poprzedzającego udzielenie dotacji wojewoda na podstawie informacji, o której mowa w ust. 1, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw oświaty i wychowania informację o liczbie branżowych centów umiejętności funkcjonujących na terenie województwa z rozróżnieniem na poszczególne powiaty na obszarze województwa.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, przekazuje się w postaci:

- 1) elektronicznej i papierowej albo
- 2) elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

4. Informacje zawarte w postaci elektronicznej, o której mowa w ust. 3 pkt 1, są zgodne z danymi zawartymi w postaci papierowej.

§ 4. 1. Jednostki samorządu terytorialnego przekazują właściwemu wojewodzie roczne rozliczenie wykorzystania dotacji za okres jednego roku budżetowego według wzoru określonego załączniku do rozporządzenia w terminie do dnia 31 stycznia roku następującego po roku, w którym dotacja została udzielona.

2. Roczne rozliczenie wykorzystania dotacji, o którym mowa w ust. 1, dotyczy wydatków bieżących poniesionych na realizację zadań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 117 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe. Wojewoda, na podstawie rocznego rozliczenia wykorzystania dotacji, o którym mowa w ust. 1, w terminie do dnia 1 marca roku następującego po roku, w którym dotacja została udzielona, sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw oświaty i wychowania zbiorcze zestawienie wykorzystania dotacji przez jednostki samorządu terytorialnego w danym roku budżetowym.

3. Roczne rozliczenie wykorzystania dotacji, o którym mowa w ust. 1, oraz zbiorcze zestawienie wykorzystania dotacji, o którym mowa w ust. 2, przekazuje się w postaci:

- 1) elektronicznej i papierowej albo
- 2) elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

4. Informacje zawarte w postaci elektronicznej, o której mowa w ust. 3 pkt 1, są zgodne z danymi zawartymi w postaci papierowej.

§ 5. 1. Roczne rozliczenie wykorzystania dotacji, o którym mowa w § 4 ust. 1, dotyczy wydatków bieżących, o których mowa w § 4 ust. 2, i na których poniesienie jednostka samorządu terytorialnego nie otrzymała dofinansowania ze środków europejskich, w rozumieniu przepisów o finansach publicznych.

2. W rocznym rozliczeniu wykorzystania dotacji, o którym mowa w § 4 ust. 1, uwzględnia się kwotę dotacji niewykorzystaną do końca roku budżetowego oraz kwotę dotacji

wykorzystaną niezgodnie z przeznaczeniem obliczaną, z dokładnością do wartości setnej, według wzoru:

$$W = D - X - P$$

gdzie:

W – kwota dotacji wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem, dotacja otrzymana z budżetu państwa lub jej część, która do końca roku budżetowego została przeznaczona na pokrycie innych wydatków niż wymienione w ust. 1,

D – dotacja otrzymana przez jednostkę samorządu terytorialnego w roku budżetowym,

X – kwota dotacji niewykorzystanej do końca roku budżetowego,

P – kwota dotacji wykorzystanej zgodnie z przeznaczeniem na pokrycie wydatków bieżących wymienionych w ust. 2, z wyłączeniem wydatków bieżących, na których poniesienie jednostka samorządu terytorialnego otrzymała dofinansowanie ze środków europejskich, w rozumieniu przepisów o finansach publicznych.

§ 6. 1. Do ustalenia kwoty dotacji naliczanej na rok 2025 od dnia 1 października 2025 r. bierze się pod uwagę liczbę branżowych centrów umiejętności wyłonionych w konkursie „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)” ogłoszonym przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023, założonych przed dniem 1 stycznia 2024 r. oraz tworzących ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności.

2. Do ustalenia kwoty dotacji naliczanej na rok 2026 od dnia 1 lipca 2026 r. bierze się pod uwagę liczbę branżowych centrów umiejętności wyłonionych w konkursie „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)” ogłoszonym przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023, założonych od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. oraz tworzących ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.

MINISTER EDUKACJI I NAUKI

Roczne rozliczenie wykorzystania dotacji celowej z budżetu państwa na dofinansowanie zadań realizowanych przez branżowe centra umiejętności w roku.....(wzór)

Nazwa jednostki samorządu terytorialnego	
Data wpływu sprawozdania	
Kwota dotacji otrzymanej przez jednostkę samorządu terytorialnego (D)	
Kwota dotacji wykorzystana zgodnie z przeznaczeniem (P)	
Kwota dotacji niewykorzystanej do końca roku budżetowego (X)	
Kwota dotacji wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem (W)	

L.P.	Obszar działalności branżowego centrum umiejętności	Rodzaj wydatku	Opis wydatku	kwota (w zł)
1	prowadzenie działań mających na celu integrację szkół prowadzących kształcenie zawodowe, placówek kształcenia ustawicznego, centrów kształcenia zawodowego, uczelni oraz podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 1a ustawy, które prowadzą działalność w zakresie jednej z dziedzin zawodowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46c ustawy	1. 2. 3. (...)		
2	wspieranie szkoły, placówki i uczelni w prowadzeniu współpracy z pracodawcami	1. 2. 3. (...)		
3	prowadzenie branżowych szkoleń zawodowych, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 4a ustawy, dla uczniów, studentów, doktorantów, nauczycieli akademickich oraz innych osób dorosłych, w tym pracowników oraz instruktorów praktycznej nauki zawodu	1. 2. 3. (...)		
4	prowadzenie turnusów dokształcania teoretycznego młodocianych pracowników, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 4 ustawy	1. 2. 3. (...)		

5	<p>prorowadzenie szkoleń branżowych dla nauczycieli kształcenia zawodowego, o których mowa w art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2021 r. poz. 1762, z późn. zm.)</p>	<p>1. 2. 3. (...)</p>		
6	<p>prorowadzenie kursów, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 5 ustawy, przygotowujące do uzyskania certyfikatu kwalifikacji sektorowej, o której mowa w art. 2 pkt 11b ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji</p>	<p>1. 2. 3. (...)</p>		
7	<p>pozyskiwanie informacji od pracodawców za pośrednictwem organizacji branżowej właściwej dla danej dziedziny zawodowej dotyczące zapotrzebowania na zawody, kwalifikacje i umiejętności w danej dziedzinie zawodowej i przekazuje do dnia 31 sierpnia każdego roku Instytutowi Badań Edukacyjnych do wykorzystania przy przygotowywaniu corocznej prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na wojewódzkim i krajowym rynku pracy, o której mowa w art. 46b ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe</p>	<p>1. 2. 3. (...)</p>		
8	<p>upowszechnianie wiedzy, innowacji i nowych technologii oraz transformacji ekologicznej i cyfrowej w zakresie danej dziedziny</p>	<p>1. 2. 3. (...)</p>		
9	<p>prorowadzenie działań wspierających realizację doradztwa zawodowego dla uczniów i aktywizację zawodową studentów, doktorantów i absolwentów studiów</p>	<p>1. 2. 3. (...)</p>		
10	<p>przeprowadzanie egzaminów zawodowych w zakresie zawodów przyporządkowanych do danej dziedziny zawodowej</p>	<p>1. 2. 3. (...)</p>		
11	<p>prorowadzenie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych, o których mowa w art. 117 ust. 1a pkt 5 ustawy, w zakresie innym niż wymieniony w ust. 1 pkt 4</p>	<p>1. 2. 3. (...)</p>		
12	<p>realizowanie zadań z zakresu praktycznej nauki zawodu, wynikające z programu nauczania danego zawodu, polegające w szczególności na prorowadzeniu zajęć praktycznych dla uczniów szkół prorowadzących kształcenie zawodowe, w zakresie całego lub części programu nauczania danego zawodu</p>	<p>1. 2. 3. (...)</p>		

13	realizowanie zadań z zakresu praktycznej nauki zawodu, wynikające z programu nauczania danego zawodu, polegające w szczególności na prowadzeniu zajęć uzupełniających dla młodocianych pracowników, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 4 ustawy	1. 2. 3. (...)		
14	prowadzenie dokształcania teoretycznego młodocianych pracowników zatrudnionych u pracodawców w celu nauki zawodu i uczęszczających do branżowych szkół I stopnia – w zakresie kształcenia zawodowego teoretycznego, w przypadku gdy szkoła nie ma możliwości zrealizowania tego kształcenia	1. 2. 3. (...)		
15	współpraca z pracodawcami, w zakresie organizacji i prowadzenia kształcenia praktycznego	1. 2. 3. (...)		
16	współpraca z pracodawcami, w zakresie przygotowania oferty kształcenia w formach pozaszkolnych, zgodnej z oczekiwaniami pracodawców	1. 2. 3. (...)		
17	współpraca z pracodawcami w zakresie kształcenia ustawicznego pracowników	1. 2. 3. (...)		
18	współpraca z urzędami pracy w zakresie szkolenia osób zarejestrowanych w tych urzędach	1. 2. 3. (...)		
19	współpraca z innymi podmiotami prowadzącymi kształcenie ustawiczne w zakresie zadań statutowych	1. 2. 3. (...)		

Oświadczam, że dotacja celowa z budżetu państwa na dofinansowanie zadań w zakresie wychowania przedszkolnego nie została przeznaczona na poniesienie wydatków bieżących, na które jednostka samorządu terytorialnego otrzymała dofinansowanie ze środków europejskich, w rozumieniu przepisów ustawy o finansach publicznych.

.....

Sporządził

.....

pieczęć i podpis wójta (burmistrza, prezydenta miasta), starosty, marszałka województwa *)

.....

data

*) Nie dotyczy postaci elektronicznej

UZASADNIENIE

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie w sprawie udzielania jednostkom samorządu terytorialnego dotacji celowej z budżetu państwa na dofinansowanie zadań branżowych centrów umiejętności stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 53a ust. 11 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych (Dz. U. poz.) zwanej dalej „ustawą o finansowaniu zadań oświatowych”.

W ustawie z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych, ustawa z dnia.....o zmianie o zmianie ustawy prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. ...poz....) został dodany nowy rozdział, na podstawie którego jest udzielana dotacja celowa, którą otrzyma jednostka samorządu terytorialnego (będąca organem prowadzącym BCU albo rejestrującym niepubliczne BCU lub publiczne BCU prowadzone przez osoby prawne niebędące jednostkami samorządu terytorialnego oraz osoby fizyczne), która będzie mogła być wykorzystana wyłącznie na dofinansowanie wydatków bieżących BCU związanych z realizacją zadań.

Zgodnie z delegacją zawartą w art. 53a ust.11 ustawy o finansowaniu zadań oświatowych projekt rozporządzenia określa tryb udzielania i sposób rozliczania dotacji, o której mowa w art. 53a ust. 11 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o finansowaniu zadań oświatowych, zwanej dalej "dotacją", w tym sposób ustalania wysokości dotacji podlegającej zwrotowi, a także wzór formularza rocznego rozliczenia wykorzystania.

Projekt rozporządzenia określa, że:

1. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania dokonuje podziału środków budżetu państwa przeznaczonych w danym roku budżetowym dla jednostek samorządu terytorialnego na dotacje i informuje o dokonanym podziale właściwego wojewodę w terminie 10 dni od dnia ogłoszenia ustawy budżetowej.
2. Wojewoda, po otrzymaniu informacji o dokonanym podziale środków w terminie 14 dni sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych wniosek o zwiększenie wydatków w części budżetu państwa będącej w dyspozycji wojewody.
3. Jednostka samorządu terytorialnego do dniaroku poprzedzającego udzielenie dotacji, przekazuje wojewodzie informację o liczbie publicznych branżowych centrów umiejętności prowadzonych przez tę jednostkę oraz o liczbie publicznych i niepublicznych branżowych umiejętności dla których ta jednostka jest organem rejestrującym

tworzących ogólnopolską sieć branżowych centrów umiejętności.

4. Wojewoda do dnia..... roku poprzedzającego udzielenie dotacji, na podstawie informacji uzyskanej od jednostek samorządu terytorialnego, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw oświaty i wychowania informację o liczbie branżowych centów umiejętności funkcjonujących na terenie województwa z rozróżnieniem na poszczególne powiaty na obszarze województwa. Informacje te przekazuje się w postaci:

- 1) elektronicznej i papierowej albo
- 2) elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, z tym że informacje zawarte w postaci elektronicznej są zgodne z danymi zawartymi w postaci papierowej.

5. Roczne rozliczenie wykorzystania dotacji za okres jednego roku budżetowego jednostki samorządu terytorialnego przekazują właściwemu wojewodzie w terminie do dnia 31 stycznia roku następującego po roku, w którym dotacja została udzielona. Wzór rozliczenia został określony w załączniku nr 1 do projektu rozporządzenia.

6. Roczne rozliczenie wykorzystania dotacji dotyczy wydatków bieżących poniesionych na realizację zadań określonych w przepisach w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych wydanych na podstawie art. 117 ust. 5 ustawy z dnia z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (Dz. U. Poz.)

7 . Zbiorcze zestawienie wykorzystania dotacji przez jednostki samorządu terytorialnego w danym roku budżetowym sporządza wojewoda, na podstawie rocznego rozliczenia wykorzystania dotacji, i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw oświaty i wychowania. w terminie do dnia 1 marca roku następującego po roku, w którym dotacja została udzielona,

8. Roczne rozliczenie wykorzystania dotacji oraz zbiorcze zestawienie wykorzystania dotacji, przekazuje się w postaci:

- 1) elektronicznej i papierowej albo
- 2) elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, z tym że informacje zawarte w postaci elektronicznej są zgodne z danymi zawartymi w postaci papierowej.

9. W rocznym rozliczeniu wykorzystania dotacji uwzględnia się kwotę dotacji niewykorzystaną do końca roku budżetowego oraz kwotę dotacji wykorzystaną niezgodnie z przeznaczeniem obliczaną, z dokładnością do wartości setnej, według wzoru określonego w projekcie rozporządzenia.

10. W projekcie zawarto przepisy ustalenia kwoty dotacji naliczanej na rok 2025 i 2026 dla branżowych centrów umiejętności wyłonionych w konkursie „Utworzenie i wsparcie funkcjonowania 120 branżowych centrów umiejętności (BCU), realizujących koncepcję centrów doskonałości zawodowej (CoVEs)” ogłoszonym przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w latach 2022 i 2023, założonych i finansowanych ze środków tego konkursu:

- przed dniem 1 stycznia 2024 r., ponieważ od 1 października 2025 r. będą otrzymywały już dotacje,
- w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. ponieważ od 1 lipca 2026 r. będą otrzymywały już dotacje.

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie podlega ocenie w zakresie oceny skutków regulacji w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348).

Odnosząc się do § 12 pkt 1 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), należy stwierdzić, że rozporządzenie uwzględnia regulacje, w stosunku do których nie ma możliwości, aby mogły być podjęte za pomocą alternatywnych środków.